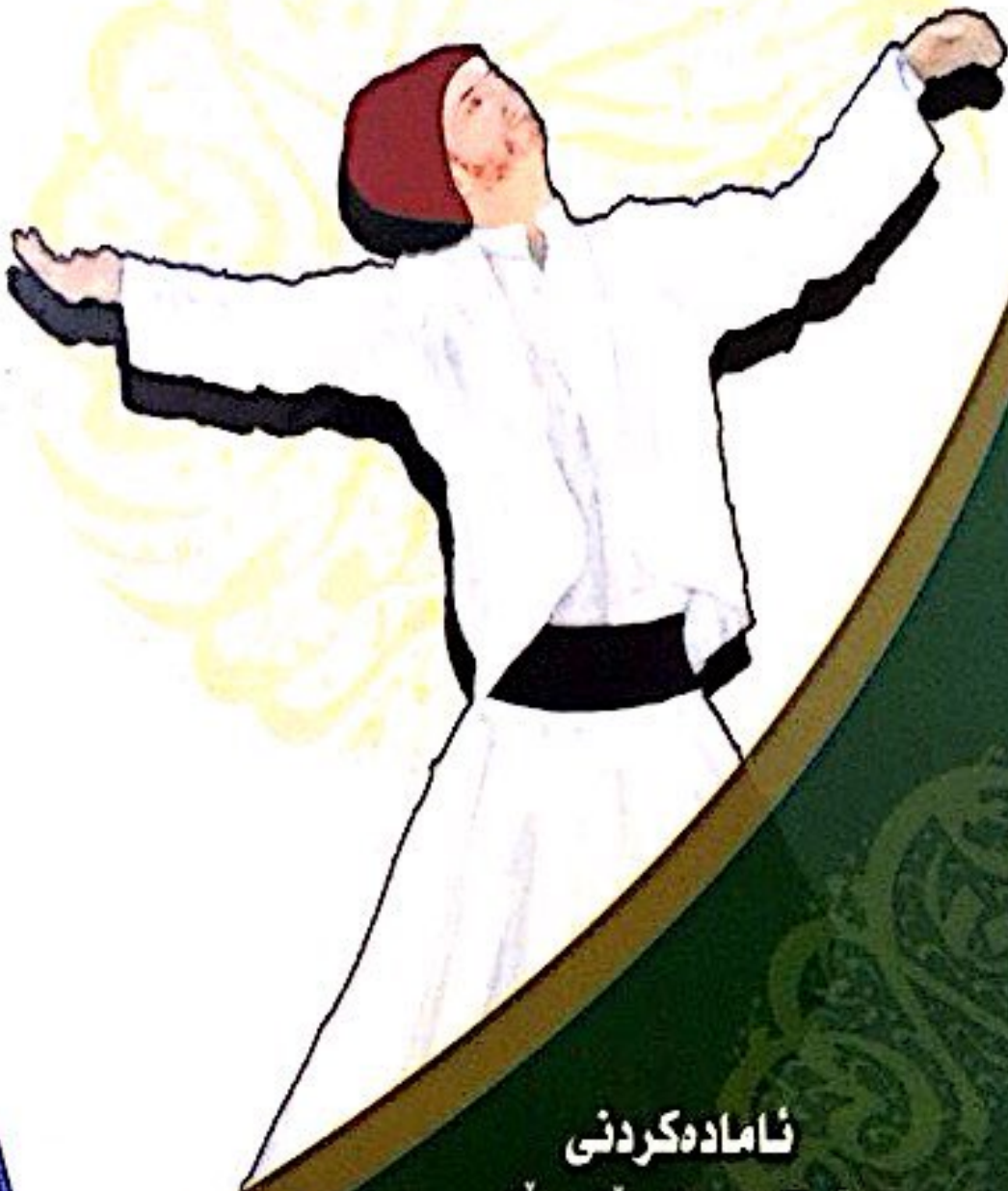

زنجیره‌ی نه‌گه‌ن پایه‌داران ۳

مه‌ولانامی رۆمسی

گه‌شتیک به‌نیو ژیان و مه‌سنه‌وی و هه‌نلی نه‌ بۆچونه رۆحیه‌کانی

ناماده‌کردنی
مامۆستا حسین پینجوینی

Scanned by CamScanner

گولستانى كتيب

ژيانامه

مهولاناي رومي

ناوی کتیب: زیاننامهی مهولانای رومی
ناوی نووسهر: م. حسین مهلا قادر
نهخسهسازی نوسین: مهریوان نهحمهد
نهخسهسازی بهرگ: شادیهو فینوس
نۆبهی چاپ: پهکهم، ۲۰۱۶
تیراژ: ۱۰۰۰دانه
چاپخانه: تاران

له بهرپوهبهرایهتی گشتی کتیبخانه گشتیهکان ژماره
سپاردنی (۱۱۸۹) ی سالی (۲۰۱۶) ی پندراوه..

پروژهی گهشه بوجاب و بلاو کردنهوهی کتیب
همولیک بو گهشه پندان و تیگهپشتن
بو په یوهندی: ۰۷۵۰۱۲۱۴۷۷۲-۰۷۵۰۱۳۶۵۲۱۵

ماهی له چاپدانهوهی پاریزراوه بو پروژهی گهشه.

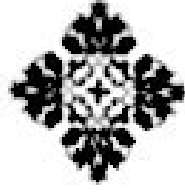
ژبانی مه ولانا جہ لاله دیننی رسمی

گہشتیک بہ نیو ژبان و مہسنہوی و

ہندی لہ بوچونہ روجیہ کانی

نامادہ کردنی

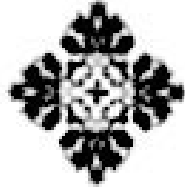
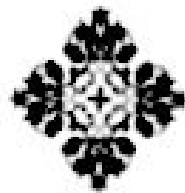
م. حسین قادر پینجوینی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴾

(سوره سبأ: ٦)

پيشەكى

تەنھا بەناوى خوداى دلۇفان

لە سالەكانى شەست دا بوو پۇرۇنكيان لە خزمەتى چەند زاناپەكى دەفەرى
پىنجوتىن و مەريوان دا بووم لە مالى خۇمان، كە جەناپيان ميوانى باوكى رەحمەتيم
بوون، گونيبىستى چەند بەيتە شەرىكى مەشئەوى مەولانا جەلالەدينى بۇمى بووم بە
زمانى فارسى لەلاپەن بەكەك لەو زاناپانەو، كە لە پاش خويندەو، بە كوردى
واتاو مەبەستەكەى بۇ كۆرەكە لىكداپەو، ھەر بە بىستىنى بوو بە جىنى رامان و
سەرسورمانم و ئاواتە خواز بووم پۇرۇنك من شارەزاي زمانى فارسى بيمو، مەشئەوى
مەولانا جەلالەدينى بۇمى بە تىنگە يىشتەو، بىخويندەو.

بەلن پۇرۇنكار ھات و تىپەرى تا لە پايزى تەمەندا خوداى دلۇفان پىنى لە كىتەپك
خستم دەربارەى مەولانا جەلالەدينى بۇمى لە نووسىنى: مامۇستا دكتور جىهان
ئوقرىوجو و ۋەرگىنپرادو بۇ سەر زمانى عەرەبى لەلاپەن مامۇستا ئورخان محمد
عەلىبەو، بەو، ئاواتەكەم تا ئاستىكى باش ھاتەدى، چونكە ئەگەر بە زمانى فارسى
بوو بە لەبەرتەو، من شارەزاي زمانى فارسى نىم ئاواتەكەم ھەر نەئەھاتەدى.

بەلن دەست لە دەست و پشت بە خوداى خارەن دەسەلات چەند جارىك
كىتەبەكەم خويندەو، پاشان بىيارم دا بە زمانى شىرىنى كوردى ئەم نامىلكە بەى ل
نامادە بىكەم دەربارەى كورتەپەك لە زىانى مەولانا جەلالەدينى بۇمى و ھەندىك لە
بۇچوونە بۇحىبەكانى، نا خويندەرى كوردى تازىزم لەو كەلە پياو، بىن تاگا نەبىن و لە
خەرمانى پىر لە خىرو بەرەكەت و نامۇزگارى و پىنمايىبەكانى بىن بەش نەبىن و لىنى
سوودمەند بىن، ھەرۋەھا كەلەنكىش لە پەراوخانى كوردى پىن پىر بىكەمەو.

خەز ئەكەم ئەو، ش بلىم ھەرۋەك لە پيشەكى ئەو كىتەبەدا ھاتو، جەلالەدينى
بۇمى پىش (۸۰۰) سال لەدايكبوو، پىش (۷۲۴) سال لە ئىمەى مۇرۇ

جيا بووه ته وه و وفاتى كړدوه، به لام له راستيدا نه و گه شتو ته نهينى له دايكبوونيك
 مهرگ نزيكى نابيته وه، چونكه له گه ل تپه پيوونى چنډ سده يه ك به سر وه فاتيدا.
 به راستى نه م مرقفه خاوه ن به خته به رده وام تا نيتاستاش له نيوانماندايه به وپه پى
 زيندويه تيه وه، به هوى نه و په يامه وهى كه نه د مريت و نه له ناوده چيت، هر نه و
 وهخت و زمانه ي لاپه ره كاني ژيانى نوريك له گه رده پياوانى پينچايه وه و له بپرو هوشى
 مرقفايه تى برده وه.. ناوى جوانى پۇمى له سر زمانى خه لك به رده وام دووپات
 ده كرده وه و، خو شه ويستى نه وى له دله كاندا پواند. جا به تپه پيوونى هموو پوزيك
 بازنه ي خو شه ويستى فراوانتر ده بيت دهر ياره ي په يامه به رزه كى و گه شه
 ده سينيت. پوويارى نه و خو شه ويستيه نزيكه ي هشت سده يه به رده وام زياتر
 هاژه ده كات، به و پۇمى تامه زرويان و عاشقان تير ده كات!

ليوه تينوه كان تير ناو ده كات و، ناخه مريوه كان زيندو ده كات وه، تا گه شتو ته
 نه و ناسته ي كه پينخراوى (يونسكو) دابنيت به پنيويستى مرقفايه تى بى
 جه لاله دينى پۇمى و، سالى (۲۰۰۷) دابنيت به سالى نه و زاته خوداپه رست و داناو
 زانايه.

ليزه شه وه ده مريت زور سوپاسى كاك (مريوان نه حمد قهره داغى) بكم كه
 هه ستان به كارى هه له چنى و نه خشاندى نوسين و دارشتنه وهى هه ندى له
 ناونيشان و به شه كاني كتبه كه، له گه ل چاپكردن و بلاوكردنه وه يان.. خودا به ركه كات
 بخاته كاره كاني و سر كه وتوو بيت..

نيتر هاوكارى هر له خوداويه له خودا ده خوازم كاره كم بى خوى لى
 وه ريگريت، له نيوه ي خوينه رى به پزيريش ده خوازم له كم و كوپيه كان تاگادارم
 بكه نه وه و له نزاى خيريشان بى به شم مه كن.

ناماده كار

م. حسين ملا قادر پينجوونى

دهستپیک:

❖ سه چاوه سه ره کیه کان ده رباره ی جه لاله دینی پۆمی:

زۆرێک هه ن له به ناویانگان له میژوی ئیسلامیدا، که زانیاری ته واومان ده رباره یان نییه، به لام پۆمی به ده ر دژمیتریت له وانه، چونکه سه چاوه گه لێکی زۆر و ده وله مندمان هه یه ده رباره ی ژیا نی، بێگومان له به رنه وه ی خانه واده که ی خانه واده یه کی ناسراو بووه، خۆشی به راستی توانیویه تی له نێو خانه واده و ژینگه که یدا کاریگه ریه کی دیارو باش به جن به یلێت، له به رنه وه ژیا نی به یاده وه ریه کانیه وه و کاروبارو حالته جزرا و جۆره کانیه وه بوونه ته خولگه ی زۆرێک له دانراوه کان که نوسراونه ته وه ده رباره ی، له وانه ش:

یه که م: وه له د نامه (ولدنامه) یان ئیبتدانا مه (ابتدانا مه) - نویسی سلطان ولد: کوپه که ی و جینشینه که ی له دوا ی خۆی (سلطان ولد) هه ستا به نویسه وه ی هه ندیک زانیاری سنوردار ده رباره ی باوکی له هه ندیک له دانراوه کانیدا، له گرنگترینیادا (ئیبیتدانا مه) که له دوا یدا به ناوی (وه له دنامه) ناسرا، له م په راوه دا زانیاریه کان ده رباره ی پۆمی به پله ی دووم هاتوه، چونکه له بنه مادا په راوه که کتیبیکی فیرکاری و نامۆزگاریه .

دووم: سوپا سالار (په یامی سوپا سالار) - نویسی فه ره یدون أحمد:

ئه م نووسه ره له ته مه نی لایه وه ی چل سال له خزمه ی پۆمیدا بووه، پاش وه فاتی هه ستا وه به دانان و نویسه وه ی ئه م په راوه ده رباره ی پۆمی و شه وه ی هاوده می کردوه، به لام پێش ته واوکردنی خۆی وه فاتی کردوه و کوپه که ی له دوا ی خۆی له (۱۲۱۲م) دا ته واوی کردوه .

سنيهم: مناقب العارفين - نوسيني افلاكي:

نم په راوه به ناوبانگتريني شو دانراوانه په كه ده ربارهي جه لاله ديني پومي و
هاوه له كاني نوسراوه و بلاوه، نه فلاكي ده ستي به نوسيني په راوه كه ي كړدوه له
سالي (۱۳۱۸) ي له دايكبوونداو پاش چند سالانكي دوو دريژ له سالي (۱۳۵۳) ي
له دايكبووندا ته واوي كړدوه، له نوسينه وه ي كتيبه كه پيدا سوي له كتيبي
(ثيبتيدانامه) و هندی دانراوي تری (سولتان ولد) و هرگرتووه. ه روه كه به
شيوه په كي فراوان له په راوي (په يامي سوپاسالار) سوو دمه ند بووه، ه روه ها
نه وانه شي بو زياد كړدوه كه له هاوه لاني متمانه پيكر اوي جه لاله ديني پومي گوي
بيست بووه.

❖ نه وه ي و تراوه ده ربارهي جه لاله ديني پومي:

ميژونوسي به ناوبانگ (هه ممر - هم) پيش دوو سده و توويه تي:

"به پاستي پومي سرچاوه ي سره كييه بو هه موو خاوه ناني سوفيگه رايه تي و
(التصوف) له پووباري كانجه وه بو ليواره كاني بسفور" نم پيناسه په دروسته به لام
له پاستيدا ناته واوه، چونكه نيمه نه مرؤ له توانا ماندايه نه وانه ببينين كه له پشت
ده ريا لوشه كانه وه مه سنه وي (مه ثنه وي) پوميان خوش ده ويت و شويني كه و توون.

پوژمه لاتناس (المستشرف) به ناوبانگ (ناريري) ده لئيت:

"به پاستي پومي شو پزيشكه مه عنه ويه په كه مرؤفي به نديكراو له م سرده مي
نيمه دا له قه فزي بقو قينو، كه مته رخه مي و ليكه له لوه شاندا به دوايدا ده كه ريت،
ه روه ها ده لئيت: به پاستي پومي پيش حوت سه د سال زياتر له مه و پيش جيهاني
له دوودلي و دله راوكن و شپريزه يي (الاضطراب) پزگار كړدوه، نه وروپاي نه مرؤش

مەگر لە پىنگاي وەرگىزپانى پەراوەكانى ئەو وە بتوانىت كە پزگارى ببىت لە كىشمە كىشى نەخۇشى بە دەرونىيەكانى .

مىژوونوس و زاناو پۇشنىبىر (ئىرانا مالىكوف) دەربارەى پۇمى دەلىت: "ئەگر هەموو نەتەوەكانى جىهان پەراوەكانى جەلالەدىنى پۇمىيان وەرگىزپايەتە سەر زمانەكانى خۇيانو، بە تىگەيشتنەوە بيان خويندایەتەوە بىگومان جەنگەكان كۆتايىت پىدەهات و خەشم و كىنەكان نەدەمان و گروكلپەى بق و كىن لەنىوان مۇقايەتیدا دەكوزايەو، خۇشەويستى و ناشتى بالى بەسەر هەموو بەشەكانى دونیادا دەگرت و بلاودەبوویەو ."

كۆمەلىك لە خاوەن بىران و پۇشنىبىرانىش دەلىن:

بەراستى جەلالەدىنى پۇمى هیواى مۇقايەتییە بۇ دامەزاندن و دابىن كوردنى ناشتى جىهانى كە هەموو مۇقايەتیی بگرتتەو، لەبەرنەو، لە راستیدا هەرچەند ئەو لە شارى (بلخ) لەدايك بوو و لە شارى (قونیه) وەفاتی كرىو و نىژاوه، بەلام خۇشەويستى ئەو لە پوویەرىكى فراوانتردا لەو، لەنىوان بەلخ قونیهدا بە بلاو بوو و تەو، دلەكەى ئەو شۆین و كاتى نىپەپاندو و هەموو بوونەو، لە نامىز گرتو، چەند مۇقايەتیدا هەبە كە بتوانىت بلىت: (سەرزەوى هەمووى مالى منەو مۇقايەتیی هەمووى خانەوادەو خىزانى منە).

عەبدوللا دەهلەوى و توویەتى: "سنى پەراو نمونەیان نىبە، قورئانى پىرۆزو، دروستى (صحيح) بوخارى و مەسنەوى (مەثنەوى) جەلالەدىنى پۇمى ."

هامر و توویەتى: "بەراستى پۇمى بە بال گەلىكى تامەزدویى و جەزبەىكى (الوجد) خودایى بلندبوو و تەو بۇ پایە گەلىك (مقامات)، نە حافظى شىرازى و نە كەسى تریش جگە لەو لە شاعىران نەبگەشتوونەتى ."

آماریا شیمیل ده لئیت:

"هەندیک چرکەسات لە ژبانی مرۆڤدا لەبەر ناچیت و هەموو پەوپەوی ژبانی دەگۆریت، لەو چرکە ساتانەدا مرۆڤ هەست دەکات بە نزیك بوونەوهی خودایی، بە لەرزین و موچرکەوه نوقم دەبیت لە دەریایەك لە جەزبەیی ئاسمانی دا، بۆ یەكەم جار لە ژباندا نەو چرکەساتانەم بەسەر هات کە قوتابییەکی گەورە کچ بووم لە ئەلمانیا، کاتیک چەند دێرێك لە مەسنەوی (المثنوی) پۆسی گوێبێست بووم لە مامۆستا کەم، لە ئا ئەو چرکەساتەوه من بە هیچ جۆرێك لە پەراوەکانی پۆسی جیانەبوومەتەوه و دەست هەلگیریان نەبووم، هەتا لە ناوەندی گێژە لۆکە و زریانی گرو ئاگری جەنگیشدا، دێرەکانی پۆسی دەیان دواندم دەریارەیی خۆشەویستی خودایی! هەروەها لەو سالانەی دواي جەنگدا کە بەسەرم بردن و لیوان پێژبوون لە ئیش و نازارو سزا، بەیتەکانی مەسنەوی (المثنوی) فێریان کردم کە بەراستی مرۆڤ بەهۆی گرو کلپەیی نازارەکانەوه نەبیت پینی ناگات".

بەشى يەكەم:

ژيانى مەولانا جەلالەدینى رۆمى

رەچەلەكى جەلالەدینى پۇمى:

جەلالەدینى پۇمى لە خانەوادەبەكى خاوەن زانست و داناییە، بەپراستی (بەهائەدین وەلەد) ی باوکی لە بەناوبانگترینى زانایانى شارەكەى (بلخ) بووه، ھەروەھا لە زانستى سۆفىگەراییەتیدا (التصوف) ناسراو و بەناوبانگ بووه، نازناوى (سولتانى زانایانى) لیتراوھ. سوپاسالار (فەرەیدون أحمد) كە یەكەم كەس بووه ژياننامەى ئەو خیزانەى نوسیوھتەوھ، وتوویەتى: بەهائەدین وەلەد لە گرتنەبەرى پینچكەى سۆفییەتیدا (الطريقة الصوفية) دەگاتەوھ بە (ئەحمەدى غەزالى)، كە لە موریدەكانى نەجمەدینى كوبرا بووه، ئەحمەدى غەزالى ئەو كەسە بووه لە كاتى داگیرکردنى شارى بەلخ دا لەلایەن مەغۇلە داگیركەرەكانەوھ شارەكەى بەجێ نەهێشتووه، بەلكو بەوپەرى جەربەزىبەوھ لەگەڵ موریدەكانیدا جەنگى داگیركەرانى كرتووه تا شەھید بوون.

ھەروەھا وتوویەتى: بەهائەدین وەلەد زانایەكى بەرزو خاوەن كەسایەتى بووهو جینگای پێزى ھەمووان بووه لە دەبەرەكەیدا، لە ناوھەپراستی تەمەنیدا ھاوسەرگىرى نەنجامداوھ لەگەڵ (مۆئەمینە خاتوونى) ی كچى (روكنەدینى) ئەمىرى بەلخ دا، لە نەنجامى ئەو ھاوسەرگىرى خۆدا دوو كۆپى پێى بەخشى، یەكەمیان: (عەلانەدین موھەممەد) بوو، دووھەمیشیان: (موھەممەد جەلالەدین) بوو، كە لەوھو دوا ناسرا بە (جەلالەدینى پۇمى)، ھەروەھا بە ھەندى نازناو (لقب) ناسراوھ لەوانە: (مەولانا) یانى (گەرەمان)، (خُداوندگار) یانى (سولتان)، (بەلخى) یان خەلكى بەلخ، پۇمى لیتراوھ داووتە پال سەرزەوى (ئەناضول) كە تەمەنى تێیدا بەسەر بردووه، ھەروەھا بە (مەلا ھونكار) و (مەلا پۇمى) ناسراوھو بانگ كراوھ، لیتراوھ داووتە پال نەركەكەى وەك مامۆستاو وانەبێژ.

شونین و کاتی له دایکبوونی:

شونینی له دایکبوونی: پوسی له شاری به لڅ (بلخ) له دایک بووه که شاریک بووه له چاخه کانی کوند او چاخه کانی ناوه پاستدا ناوو شکومه نندی بووه، به لام شمېرې گوندېکی بچووک له نه فغانستان، کاتی خوی مه غوله کان به سه رکړدایه تی (جه نگیزخان) داگریان کردو کاولیان کرد، جا شمېرې نه گهر که سیک بیه ویت سه ردانی شاره که ی له دایکبوونی پوسی بکات بوو له باکوری نه فغانستان بکات تووشی بن هیوا بیه کی گوره ده بیت، چونکه شاری (بلخ) ده بینیت بووه ته گوندیک یان شاری چکه یه کی زور ویرانی بچوک، که جگه له چند مالیکې دروست کراو له خشتو، چند کولانیکې تاسک هیچی دیکه نییه! له گال شه ودا که شه و شاره له پایدوودا له جوانترین و به ناویانگترینی شاره کانی خوراسان بووه!

جا شمېرې دیده نیکاری (الزانی) شه و شاره سه ری سوږده میتن کاتیک جگه له و چند مال و کولانه ته سکانه و پاشماوه ی روخاری قوتابخانه نایبیه کان و پاشماوه ی گوره کان هیچی دیکه نایبیت، له بهر خویه وه ده لیت نایا شه و شه و شاره به که پیوانی گوره ی وه (به هانه دین وه له د) (جه لاله دینی پوسی) تبا هه لکه ونووه؟! نایا شه و شه و شاره به که پوزگارنیک مه لبه نندی زانست و عرفان بووه!؟

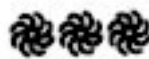
میژووی له دایک بوونی: پابوچوونیکې به ربلاو هیه ده لیت: که پوسی له شاهی (۶) په بیعی یه که می سالی (۶۰۴) شش سه دو چواری کوچی، به رامبه ر به ۳۰/ته یلوی/۱۲۰۷ ی ز له دایک بووه. به لام شه بن شه و بزانی که پابوچوونیکې دورو دریز دهر باره ی شه و میژووه هیه، شه و میژووه له بهرگی دیرینی دیوانی (سولتان وه له د) دا تومار کراوه که میژووه که ی ده که پیته وه بؤ سالی (۱۲۹۵) ز، هه روه ها تومار کراوه له دیرینترین دوو سه رچاوه دا که ده که پیته وه بؤ (فهره دیون احمد سوپا سالان) (شه فلاکی)، له بهر شه و شه و توانریت متعانه ی پی بکرت و جیگه ی متعانه و

له سره راوهستان بیت. پټکخواوی یونسکوش سالی (۱۲۰۷)ز، پشت راست
کردوته وهو دایناوه به میژوی له دایکبوونی پومی، وه سالی (۲۰۰۷)ز، راگه یاند به و
سالی یادی تیپه پوونی (۸۰۰) سالی تیا بکرته وه که به سر له دایکبوونی پومی دا
تیپه پوه.

تیپینی:

جه لاله دینی پومی له خانه واده یه کی شکومه ند له دایکبووه، له ژینگه یه کی پاک و
خاوین و پویشنبردا گه شهی کردوه، سره تاي فیربوونی له خزمه تی باوکیدا بووه،
پووناکي زانستی عرفانی له وه رگرتووه.. پاشان له پاش نه و له خزمه تی هندیك
له موریده کانی باوکیدا که ناوداریون به زانست و زانیارییه وه بووه ته فیرخواز، له
پاشان به پیتی دام و نه ریتی نه و کاته دوو موریدی باوکی بؤ دیاری ده کریت بؤ
فیرکردن و په روه رده کردنی، یه کیکیان (شهره فهدین لاله سه مه رقه ندی) که له
دواییدا بووه ته خه زوری، نه وی دیکه شیان (سید بوره انه دین) بووه، نه و که سه ی
له پاش وه فاتی باوکی بووه ته پټنماکاری یه که می. به و شیوه یه پومی له سره
دهستی نه و دوو زاناو که له پیاوانه دا فیری زانست و زانیاری و عرفان ده بیت و له
پووی پوچیوه گه شه ده کات.

نيشته جي بووني پښتو له شاري قونيه:

(نيکلسون) و (هلمون ريتز) پايان وايه به پښتو چوند سرچاوه په کي سه لمينه، پاش نه وهی مه غوله کان هيرشيان هينا بڼو سر شاري به لڅ و ده وروبه ری زوریک له خانه واده و ناودارو په سینه کان به ره و پوژناوا کوچيان کرد، جا له وانه خانه واده ی (به هانه دين و هلد) که بنه ماله و خانه واده ی پښتو بوو.

به هانه دين و هلد به خوی و نه ندامانی خانه واده کي و موریده کانه وه کوچی کرد، له پاش ده رچوونی چووه شاري (نه یساپور)، له وینوه به ره و به غداد که ته نها سن پوژ له به غدا مایه وه، دواي نه و سن پوژه به ره و مه ککي پیروز به پرتکه وت، پاش نه نجامدانی حج گه پایه وه شام (سوریای نیستا - دیمه شق)، له ویش زود نه مایه وه. به پښتو گنپانه وهی نه فلاکی پووی کرده شاري (نه رزنجان - نه رزن) له تورکیا، نه و سرده مه له ژیر قه له مړه وی نه میر (مه نکوجه ک فخره دين به هرام شاهد) بووه که له سالی (۱۲۲۵ز) پیدا وه فاتی کردوه.

میزوونوس (نیین بیبی) باسی گه وره ی و دادپه روه ری و، به خشنده می و میهره بانی به هرام شا ده کات و ستایشی ده کات، ده لیت: "شایه کي زور په وشت به رزیووه و زور به خمی ژیر ده ستانیه وه بووه، هه تا له زستاندا نازه لانی کڼویشی له بیر نه کردوه و له سر چیاکاندا له مانگه کانی زستاندا له وه پری بڼو داناون".

نازانریت (به هانه دين) به نه وای چوند سال له ولایي نه و پادشا دادپه روه ره دا ماوه ته وه، نه وه نده هه په دواي نه وی گواستویه تیه وه بڼو (مه لاطیا) پاشان بڼو شاري (لاره نده) ^(۱) ناسراوه به (قرمان یان قارامان) ی سه لجوقی، له وی والی نه و شاره (نه میر موسا) زور به گه رمی پیشوازی لی کردو ژيانی بڼو پرتکخست و خویندنگاپه کي

(۱) شاریکه له ناوه پراستی به شه ناسیاییه کي تورکیادا.

شایسته ی بۇ دروست کرد، پاش نه وه ی ههستی کرد که به هوی بوونی خویندنگاوه ماوه به کی دوورو دریز لایان ده مینیتته وه .

به پینی گیرانه وه ی نه فلاکی (به هانه دین ولد) حوت سال له و شاره دا مایه وه . نه وه مان له بیر نه چیت نه و مانه وه به ی (به هانه دین ولد) له و شاره دا کاریگه ریه کی گرنکی هه بوو له ژيانی (جه لاله دینی پومی) دا، له و شاره دا هاوسه رگیری نه جامدا له گه ل (جه وه ره خاتوون) دا له سالی (۱۲۲۵ز)، که کچی (شهره دینی) ماموستاو په روه رده کاری بوو. هر له وی له یه ک سالدا به وه فاتی (مونهینه خاتوون) ی دایکی و (موحه ممد عه لانه دین) ی برا گه وره ی تووشی دلته نگی بوو، به لام پاش نه و دوو بووداوه دلته زینه خودای دلوفان دوو دلخوشی بو نارد، نه وه ش به وه ی له دوی سالیك له هاوسه رگیریه که ی کورپکی پی به خشی به ناوی (محمد بها الدین) که له دوایدا ناسرا به (سولتان وه له د)، سالیك دوی نه و کورپکی دیکه ی پی به خشی به ناوی (عه لانه دین موحه ممد).

پومی چند سالانیکی دوورو دریزی له گه ل (جه وه ره خاتوون) ی به سه ر برد، پاش نه وه ی وه فاتی کرد له شاری (قونیه) پاش نه وه ی له وی نیشته جی بوو، هاوسه رگیری دووه می له گه ل (که را خاتوون - یان کیرا خاتوون) نه جام داو له ویش خودای به سوز کوپو کچیکی پی به خشی، کوره که به ناوی (موظه فاره دین امیر - که ناسرا به عالیم چه له بی)، کچه که شی به ناوی (مه لیکه خاتوون).

ناویانگی (به هانه دین وه له د) له شاری (لاره نده - یان قارامان) وه دنیای گرنه وه، تا گه یشته شاری (قونیه) ی پایته ختی ده ولته ی سه لجوقی، که نه و ده مه نه و ده ولته له لوتکه ی گه شه و پیشکه وتنیدا بوو، به فرمانره وایه تی (عه لانه دین که ی قوباد - یان که یکوبات)، شه فرمانره وایه جگه له توانای سه ربازی و کارگیری و پامباریه وه، زور گرنکی ده دا به زانایان و نه دیبان و هونه رمه ندان و پیزی لی ده نان، له به رنه وه زوریک له زانایان و نه دیبان و شیخانی به ناویانگی بانگه یشت

کردبووه شاری (قونیه)، جا کاتیک ناویانگی زاناو دانایه کی وهک (بههائه دین وهلد) ی بیست له شاری (لاره نده - قارامان) بانگهتشت نامه یه ی بق نارد و داوای لی کرد تا بینه (قونیه)، نه ویش داواکی په سه ند کردو خوی و خانه واده و موریده کانی هاتنه شاری (قونیه)، پاش پیشوازییه کی بی وینه وه له لایه ن فرمانیره وا (علاهه دین که یقوباد - که یکوبات) وه له شاری (قونیه) نیشته جی بوو.

(بههائه دین وهلد) دوو سالی کوتایی ته مه نی پر له بهره کتی له شاری (قونیه) به ناموزگاری و پینمایی به سه ر برد، به و ناموزگاری یانه ی چووه نیتو دلی هه موو خه لکی (قونیه) و فرمانیره واکه په وه. زاناو ناموزگاری کار (بههائه دین وهلد) له ته مه نی (۸۵) سالیدا له شاری (قونیه) وه فاتی کردو بهره و باره گای په روه ردگاری که رایه وه، له داوای خوی دوو تا کارو شتی نیایی به جی هیشته: یه که میان ناموزگاری و وانه کانی بوو که له ژیر ناوی زانسته کاندای (معارف) کوزکرایه وه. دووه میان کوره زاناو داناو په روه رده کراوه که ی بوو (جه لاله دینی پومی).

به م شیوه یه پومی له شاری (قونیه) دا جینشین بوو. کاتیک باوکی وه فاتی کرد، پومی نورد به باشی جینگه ی باوکی گرته وه له وانه و تنه وه و ناموزگاری کردن و پینماییکردنی موسلمانانداو، زیانی ته رخان کرد بق خزمه تی زانسته و مرؤفایه تی به گشتی، نابیت شه و شمان له بیر بچیت که زانسته کانی (المعارف) باوکی نورد کاریگری هه بووه له سه ری و، نه و کاریگریه ش له په راوی (مثنوی) داو له په ندو ناموزگاریه کانیدا به پوونی دیاره.

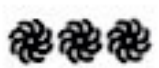
نه وه ی شایانی باسه لیره دا نه وه یه پاش نیشته جی بوونی پومی له خزمه تی باوکیدا له شاری (قونیه)، ماموستا و پینماکاری یه که می که (سه ید بوره انه دینی) ی موریدی باوکی بووه، هات بق (قونیه) بق سهردانی ماموستا و شیخه که ی (بههائه دین وهلد)، به لام کاتیک گه یشت بیستی (بههائه دین وهلد) وه فاتی کردووه، که نه وه ی زانی نه که رایه وه به لکو بریاری دا به مانه وه له (قونیه) تا پینمایی (پومی) قوتایی

دیرینی و کورپی مامۆستاو شیخه‌که‌ی بکات بۆ نه‌وه‌ی ببیته مرۆفینکی ته‌واو له سه‌رجه‌م زانسته‌کانداو، توانای پینمایی و نامۆزگاری موسلمانانی ببیت و جینگای باوکی بگرفته‌وه.

بۆ نه‌وه‌مه‌به‌سته پۆمی په‌وانه کرد بۆ (حه‌له‌ب) و (شام) له سالی (٦٢٠) کوچیدا بۆ زیاتر فیربوونی زانسته‌کان، پۆمی ماوه‌یه‌کی زۆر له حه‌له‌ب درێژه‌ی به‌ فیربوونی زانسته‌کان دا له سه‌ر ده‌ستی زانای به‌ناوبانگدا (کمال الدین بن العادم) له قوتابخانه‌ی (حه‌لاوی)دا، پاشان چووته شاری (دیمه‌شق) که نه‌وه‌ سه‌رده‌مه مه‌لبه‌ندیکی پۆشنبیری و زانستی زۆر دیاربوو، له‌وێ چوار سال ماوه‌ته‌وه‌و تیایدا به‌ باشی فیری زانستی زۆر دیار بوو، وه‌ک: زمانی عه‌ره‌بی و ئادابه‌کانی و، فیه‌قه و لیکدانه‌وه‌ی (تفسیر)ی قورئان و فه‌رموده‌ بووه‌و، به‌وانامه‌ی زانسته‌کانی وه‌رگرتوه.

له‌دوای وه‌رگرتنی به‌وانامه‌که‌ی سه‌ردانێکی (شیخ بوره‌انه‌دین)ی مامۆستاو پینماکاری به‌که‌می کردوه له شاری (قیصریه) تا پینمایی کوتایی ئی وه‌رگیریت، پاش نه‌وه ئیتر هاتۆته شاری (قونیه)و وه‌ک زانایه‌کی خاوه‌ن زانست و پیز ده‌ستی کردبوو به‌ وانه‌ و تنه‌وه‌و پینمایی کردنی موسلمانان، نه‌وه‌ ده‌مه‌ له‌ ناوه‌نده‌کانی ته‌مه‌نیدا بوو به‌ پۆشاکێ زانایانه‌وه‌ ده‌رکه‌وتوووه‌و ژماره‌ی قوتابیه‌کانی پۆژ به‌ پۆژ له‌ زیادبووندا بوو. پۆمی له (قونیه) تا سالی (١٢٤٤ن)، نه‌وه‌ سالی په‌یوه‌ندی به‌ (شه‌مس ته‌بریزی)یه‌وه‌ کرد ژیانیکێ هێمن و هیدی به‌پێ کرد، له‌ وانه‌ و تنه‌وه‌و نامۆزگاریدا وه‌ک زانایه‌ک.

شەمسى تەبرىزى و

بە يەگە يىشتنى لە گەل جەلالە دىنى پۆمى دا

شەمسى تەبرىزى بە (بەرەندا) يانى بائندە بە ناوبانگ بوو، لە بەرئەو دەى زۆر گە پۆك بوو، زۆربەى تەمەنى لە گە پاندا بە سەر بردوو، شارو ناوچە دوورو جۆراو جۆرە كان دە گە پرا، (شەمس) لە پاستيدا زۆرى دە خویندە و دە نووسى، پە پراوى (مە قالاتى) كە نامۆزگارى وتارە كانى لە خوگرتوو، ئە وە مان بۆ پوون دە كاتە وە كە چەند پۆچوو و شارەزا بوو لە زانستە كانى لىكدانە و دەى قورئان و لە فەرموودە دا.

(شەمس) سۆفیه كى زانای خوداناس بوو هیچ كاریكى نە كردوو و پە سەند نە كردوو، ئە گەر پوخته لە بەر خاترى خودای بالادە ست نە بووبیت، پاداشتیشى جگە لە خودای تاك و تەنها لە كەس نە وىستوو، تەنها مە بە ستى خودای بالادە ست بوو، هەمیشە حەق و پاستى وتوو و لە بەندە كان نە ترساو، بە ئاسانى بە كەس پانە ماو .. بۆیە زۆر تىنوبى گە پان بوو بە دواى خوداناسى راستە قینە دا. بە هەر حال لە ئەنجامى ئە و گە پانەى لە شارى (قونیه) دا بە (جەلالە دىنى پۆمى) دە گات، پاش هەندى پرسىارو وە لام دە بنە دوو عاشقى يە كدى، بە تايبە تى تر (شەمس) لە لای پۆمى دە بىتتە هەموو شت⁽¹⁾ بۆیە لە بە خزمەت گە يىشتندا دە لىت:

مانگ لە جەرگەى ئاسماندا لە بەرە بە ياندا دەر كە وت

لە ئاسمانە وە هاتە خوارە وە خۆى نواند بۆ مان ..

هەروەك چۆن باز چۆلە كە پراو دە كات

بە پاستى ئا ئە و مانگە لە خۆى گرتم و بەرزى كردمە وە بۆ ئاسمان!

(1) بە پاستى پىشينا نمان پاستيان فەرمووە: ترخى زىر لای زەرەنگەرە.

(سولتان وهلد) ي كورې پومي دوستايه تي وهاورپيه تي باوكي له گه ل (شمس) دا نواندوه به هاورپيه تي نيوان موسا عليه السلام و خضر عليه السلام، ده لئيت: له گه ل نه وه دا كه موسا عليه السلام پينغه مبر بوو كه چي به دووي خضر دا عليه السلام ده گه پراو داوا له خودا (جل جلاله) ده كرد به يه كيان بگه يه نيت، هر به و شيوه له گه ل نه وه شدا كه (جلال الدين) ي پومي زاناو داناو پينماكارينكي گوره بوو له سرده مي خويدا كه چي هر له (شمس) ده گه پراو تامه زروي به خزمه ت گه شتنې بوو، جا هرچون خضر هستا به تاقبكر دنه وي موسا عليه السلام، (شمس) يش ناوه ها هستا به تاقبكر دنه وي پومي، جا كاتيك پومي له تاقبكر دنه وه كه دا ده رچوو، (شمس) برياري دوستايه تي هاورپيه تي پومي دا، پوميش به هموو شيوه يه ك خوي راده ستي نه و دوستايه تي و هاورپيه تيه كرد.

ده با بزانيں سر نه نجامي نه و دوستايه تي و هاورپيه تيه ي كه تنها له بهر خاتري خودا بوو، چي بوو بؤ پومي و (شمس):

(كبول بينارلي) له و باره وه ده لئيت: "نه گه ر (شمس) نه هاتايه ت پووناكي (جلال ديني پومي) دهر نه ده كه وت و په خش نه ده بوو، هر وه ك له دواي نه نجامداني نه و دوستايه تيه زانيمان، هر وه ها بنگومان نه گه ر (پوميش) به خزمه تي (شمس) نه گه يشتايه و نه و دوستايه تيه نه نجام نه درايه كه س ناوي (شمس) نه بريزي نه ده بيست و ناوي نه ده برا".

نه م دوستايه تي و هاورپيه تيه ي پومي له گه ل (شمس) دا گه يشته نه و ناسته ي بؤ ماوه يه ك (شمس) خوي لي بزرد كرد هاواري لي به رز بوويه وه ! له نامه يه كيدا بوي په وانه كرد بوو لني پارا بووه وه كه بگه رپته وه بؤ شاري (قونيه) وتبووي:

نه ي پووناكي دله كانمان، نه ي هيواي ناواته كانمان

نه ي نه و كه سه ي ژيانمان راده ستي نه و كرد

سویندت ددهم به خوا بزربوونت دريژه پيمده و بگه رپره وه بؤ لامان..

كاتىك (شەمس) پارانەۋەكەي قىبول كىرد بىرايىرى گەرانەۋەي دا بۇ لاي پۇمى،

پۇمى پىش نەۋەي (شەمس) بگات نەم چەند دىپرە شىعەرەي نووسى:

ئاو پىرژىنى سەر پىنگاكان بگەن

مزگىنى بىدەن بە باخچەكانى گولان

بۇنى بە ھار ھات!

ئا نەۋە ھات، بە راستى ئا نەۋە نەۋە ..

مانگى چواردەمان ھات، گىانمان ھات، خۇشەۋىستان ھات!

پىنگا بگەنەۋە، پىك بوەستىن، پىنگە بىدەن

لە لايەكەۋە بوەستىن بە خىر ھاتن بگەن

خاۋەنى پىۋى پىۋىناك كەرەۋەۋ، پىۋى پىۋىناك و پىۋىناك بە خىش ھات

كاتىك (شەمس) گە پىشت، پۇمى لە خۇشىدا پىۋى پىۋى خۇشەۋىستانى وتى:

نەي خۇشەۋىستان، بە راستى ھات

خۇر و مانگم ھات!

نەۋە كەسە ھات كە لە شىكى زىۋى ھەيە

ھەرۋە ھە پىستىكى ئالتونى

چاۋەكانم و گوپم و پۇجم ھات!

نەم دۇستايەتەي نىۋان پۇمى و (شەمس) لە بەر خاترى خودا گەشتە ئاستىك

پۇمى پىۋى بە (شەمس) دەلەيت: (تۆم كىرد بە گىانم، لە بەر خاترى تۆ نادىيار (غرىب)

بىۋىم لە ھەموو خىزانم).

شەمسىش لە پەراۋى (مەقالاتى) دا بەم شىۋەيە ئاستى خۇشەۋىستى خۇي بۇ

پۇمى دەردە بىرەيت:

(من داواكراۋ بىۋىم لاي پۇمىيەۋە، بە لام لە راستىدا پۇمى بىۋىيە داۋاي داواكراۋ).

دەبىئىت ئەو دووناخ و دلە بە شىنۆەيەك تىكەلى بەكدى بوو بوون كە هېچ
كەسىك نەيدەزانى كاميان عاشقەو كاميان مەعشوقە^(۱) ..

پۇمى بۇ ئەوھى وابكات (شەمس) جارىكى دىكە شارى (قونىە) بەجن نەھىلتىت و
لىتى بىز نەبىتتەوھ، (كىمىيائى خاتوون)ى كچى كە بە پۇلە كردن (التىبنى) كچى بوو
لىتى مارە كرد، ئەوھ زۆرى نەخاياند و (كىمىيائى خاتوون) ھەر زوو وەفاتى كردو،
(شەمسىش) بۇ ھەمىشەيى شارى (قونىە)ى بە جىھىشت و لە پۇمى نادىيار بوو.

پۇمى بەوھ زۆر دلگران بوو، فەرمانىدا بە گەران بە شوپنىدا و خوشى چووھ شام
لە گەران بە شوپنىدا بەلام سوودى نەبوو، ئىتر دواى ئەوھى بىن ئومىد بوو لە
بىننەوھى بۇ دەربېرىنى ئىش و نازارى جىابوونەوھى ئەم چەند بەيتەى وتووه:

تا كەى بەردەوام بىم لە گەران بەدواتا

لە ھەموو مالىكدا بۇت گەرام لە دواى ھەر دەرگاىەكەوھ

دەى تا كەى بەردەوام لىم پادەكەى؟

كۆلانىكم واز لىنەھىناو بە سوچىكدا تىنەپەرىم پىرسىبارى تۆى تىا نەكەم !!

لەدواى ئەوھ پاش دوو سال گەران و پىرسىبار كردن بە ناچارى پۇمى بە داخ و

كەسەرەوھ بۇ ھەمىشەيى جىابوونەوھى لە (شەمس) پەسەند كرد، وە خۇى

پادەستى ئەوھ كرد كە بوويدا.

^(۱) بەلنى خۇشەويستى راستەقىنە لەبەر خودا لەنىوان دوو كەسدا دەبىت و ابىت.

پښتو له دواړو شمس

نه توانریت بوتريت به پاستی جیابوونه وه و دیارنه مانی (شمس) په ویی پښتو
 به وه و ته ووی (کمال) برد، چونکه پښتو پښتو دهرکوت (شمس) بنه ما (اصل)
 نه بووه، به لکو نه سل نه و پووناکییه خوداییه بووه که له ودا بینوییه تی، نه وه ی له
 پووی (شمس) دا که له بهر خودا خوشی ویستووه و دره و شاوه ته وه و سهرنجی چاوی
 پښتو پاکیشاوه و پنی پاماره. له بهر نه وه پنیوست بوو نه و پووه دیارنه مینیت تا
 پښتو بزانتیت نه و پووناکییه سهرچاوه که ی نه و پووه نه بووه، تا پووه وریگریت پښتو
 سهرچاوه ی نه و پووناکییه، جا پښتو له په پووی مه سغه ویدای (مثنوی) له داستانی
 (مجنون و له یلا) دا له و باره وه ناوا ده دویت:

"نامانچ شهرا به که به نه ک په رداخه که، جوانی په هاش هی (له یلا) نییه، (له یلا)
 له م داستانه دا ته نها پښتو په رداخی شهرا بی عشق ده گیتیت که پینشکه شی
 (مجنون) ده گیتیت."

له بهر نه وه پښتو به باشی نه زانی بڼه همیشه بی بمینیته وه هر پووی تا له و پووه
 بیت (پووی شمس)، که دیار نه ما، چونکه نه وه ده که ویته نیوان نه وو مه به سستی
 کوتایی و نامانچه که ی و، نه وه ده بیته بتیک پنگای لی ده بریت بڼه گیشتن به
 پووناکی خودایی (التجلی الاهی).

پښتو له دواړو دیارنه مانی (شمس) و بی نومید بوون لینی، خوی به کلایی کرده وه
 بڼه وانه و تغه وه و گرنکیدان به موریدو قوتایی و هاوپنی نزیکه کانی له پینشه وه ی
 مه موریان (صلاح الدین) ی زهره نگر و (حسام الدین چلبی).

(صلاح الدین) له شاری (قونییه) دا کاری زهره نگر ی ده کرد، له هیچ
 قوتابخانه یه ک خویندنی ته و او نه کرد بوو، پښتو له پښتو گوتیبیستی ناموزگارییه کی
 پښتو ده بیت، نه و ناموزگارییه به شینوه یه ک کاری تیده کات، هر له ویدا دست به

گريان دەكات، پاشان ھەلدەسىت خۇي ئاويزانى باۋەشى پۇمى دەكات و بە شېۋەيەك خۇشى دەۋىت كە دەبىتە يەككىك لە ھەرە نزيكەكانى، (پۇمىش) بەھەرە خۇشەويست نزيكى خۇي پەسەندى دەكات، ئىتر ئەو خۇشەويستى و نزيكە لەبەر خدا (جل جلاله) بەردەوام دەبىت تا مردنى (صلاح الدين).

دېندارى (صلاح الدين) لە ئاستىنكىدا بوۋە ۋەك لە گېرانەۋەيەكدا ھاتوۋە، پۇزىكى ھەينى لە ۋەرزى زستانىكى زۆر ساردا، غوسلى ھەينى دەكات بەرە و نوپۇزى ھەينى دەچىت، دۇستانى دەبىنن بەرگەكەي تەرە و وشك نەبوۋەتەۋە! پىنى دەلتىن: چۇن وات كرىۋە ئەۋە مەترسىدارە بۇ تەندروستىت، ئەۋىش لە ۋەلامياندا دەلتىت: فەرمانى خدا (جل جلاله) لە تەندروستى لەشم گىرنگترە!! ھەرۋەھا ۋەك پۇمى مامۇستاي مردنى بە شەۋى زاۋايەتى سەير دەکرد.

(حسام الدين چلبى) لە شارى (قونىيە) لە بنەمالەيەكى پەسەن و خاۋەن كەسايەتى لە سالى (۱۲۲۵ن) لەدايك بوۋە، لە دۋاي ۋەفاتى باۋكى كاتىك لاۋىكى دامەزدا بوۋ، ھەلبۇزىرا بە سەرۋكى پىنخراۋى يەكگرتۋى براپەتى (ناھى^(۱)) كە باۋكى پىش ۋەفاتى سەرۋكى بوۋ.

(حسام الدين) خۇي و ھەموو لايەنگران و ئەندامانى پىنخراۋەكەيان چۈۋنە خزمەتى پۇمى و بوۋنە قوتابى و مورىد لە خزمەتيا، (چەلەبى) خۇشەويستى پۇمى بەدەست خست و بەردەوام ۋابەست بوۋ پىۋەي و لە خزمەتيايان بوۋ، لاي(پۇمىش) (چەلەبى) بوۋە يەككىك لە ھەرە خۇشەويستانى.

(۱) يەكگرتۋى براپەتى (اھى-تاخي) پىنخراۋىكى پىشەيى بوۋ لە ئەنازۇلدا دروست بوۋ بوۋ لەسەر بنەماي ھارىكارى. ئەو پىنخراۋە بنەما پەۋشتىيە نىسلامىيەكانى لەبەرچاۋ گرتبوۋ لە ھارىكارى پىشەيىدا بۇ جوتياران و ۋەرزىران و خاۋەن پىشەكانى دىكە، ھەرۋەھا پەيوەندىيەكانىيان لەگەل كۆمەلگادا لەسەر بنەما پەۋشتىيەكان و ھارىكارى ھەزاران و دەست كورتان و بىن ئەۋايان و نادياران پىنخستبوۋ.

(چەلەبى) بە ھۆى دلسۆزى و ئەو خزمەتانەى كە پيشكەشى كىردبوو بۇ رۇمى مامۇستائى، لائىئە و رېزى بە سەر ھەموو ئەوانەى پيش ئەودا ھەبوو. يەككە لە ھەرە ئەو خزمەتە گەورانەى پيشكەشى رۇمى مامۇستائى كىرد ئەو ھەبوو ھانى دا بۇ دەركە و تنى پەراوى مەسنەوى (مثنوى)^(۱)، تا زۆربەى پەندو نامۆزگارى بۇچوونە كانى لە خۇبگىرئەت و لە فەوتان بىانپارئىزئەت.

(چەلەبى) بۇ ئەو مەبەستە شەوئەك كە بەتەنھا لە خزمەتى رۇمىدا بوو، داواى لى كىرد پەراوئەك دابئەت سەرچەم نامۆزگارى و پەندو بۇچوونە بۇحىيەكانى لە خۇبگىرئەت بۇ قوتابى و مورىدەكانى و داواى ئەوانىش بۇ مەرفۇئەتەى، ھەر لە وئىدا دەست بە جى رۇمى ھەژدە دىر ھەلبەستى رادەستى (چەلەبى) كىرد! ئىتر ئەو ھەبوو سەرەتائى پەراوى (مثنوى)، ھەر ئەو ھەژدە دىر ھەلبەستە بوو سەرەتائەك بۇ قۇئاغىكى تازە لە پەخشان و ھەلبەست و تۆماركردندا (التدوین)، قۇئاغىكى تازەى و ھە پيشىنەى نەبوو!!

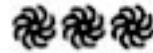
رۇمى لەو بارەو دەئەت: (بەراستى بەرەكەتى شىر لە گوانى ئازەلەكە دا نىيە، بەلكو لە دەستەدايە كە دەيدۇشئەت)، لە بەرئەو دەبىنن داواكەى (حىسامەدىن چەلەبى) لە رۇمى سەرچاوەيەكى تەقاندەو ھەرگىز ئاوى لى نابىرئەت و بەردەوام ھەلدە قولئەت تا ئا و لە زىاندا بىت.

راستە ھەلبەستەكان و بۇچوونەكانى لە دىوانئەكدا تۆماركراو و لەلايەن كەسانى دىكەشەو نوسراو تەو، بەلام لە راستىدا پەراوى (مثنوى) بەرەمى كۆششى (چەلەبى) بوو، ھەر جارىك ھەرچىەكى بنووسىايە بە خىرايى دەى خوتىندەو بۇ رۇمى مامۇستائى تا ئەگەر ھەلەو ناتەواويەك ھەبىت راستى بىكاتەو، رۇمىش

^(۱) مثنوى: ناوئەكى بۇ ھونەرئەك لە ھونەرەكانى ھەلبەست دانان (شعر)، ئەوئىش ئەوئەيە دوو بەت لەسەر يەك قافىيە كە (مەپنەوى) (جلال الدينى رۇمى) بەو ناوئەو بەناوبانگە كە ھەموو نامۆزگارى و پەندو بۇچوونە بۇحىيەكانى لە خۇگرتوو.

هول و کوششی نه و قوتابیه دلسوزهی له بیر نه ده کړو هه میښه له بهرچاوی بوو،
بویه له زور شویڼی (مثنوی) دا، به تاییه تی له وته په خشانه کانیدا به گهرمی
ستایشی (چه له بی) ده کات و ده لیت: به راستی نه گه ر داواو هول و کوششی نه و
(چه له بی) نه بوایه په راوی (مه سته وی) به دهر نه ده که وت.

ژینگه ی کۆمه لایه تی و رامیاری:

ئیسنا وا باشه سهرنجیکې خیرا بخه ینه سهر نه و پروانگا رامیاری و کۆمه لایه تیه ی که (جه لاله دینی پۇمې) تیایدا ژیاوه، ههروه ها بزانین نه و پیاوانه ی ده ولته کن بوون که ناسیونی؟ نه و هاوه لانه ی کن بوون که هاوپتییه تی کردوون؟

(به هانه دین وه له د) ی باوکی پۇمې له سهرده می فرمانپه وای سه لجوقی که ورده ا (عه لانه دین که یکوبات یان فه یقوباد) هات بۆ شاری (قونیه)، به لام له راستیدا به شینکی زۆر له ژیانی پۇمې پیکه وتبوو له گه ل تیگچوون و شپه زه بوونی ده ولته تی سه لجوقی، نه وه ش پاش وه فاتی (عه لانه دین که یکوبات) و هاتنی (غیاثه دین که یخوسه روی دووه م) بۆ سهر کورسی ده سه لات، که وه ک (عه لانه دین که یکوبات) به توانا نه بوو له به پتوه بردن و حوکمی ولاندا، ههروه ها ههیرشی مه غۆله کان بۆ سهر ولات و جینگه ربوونیان له نزیکې شاری (قونیه) و کاریگه ریان له سهر ده ستاو ده ست کردنی ده سه لاتدا له و ولاندا.

نا له و بارودۆخه ناجینگه رو شپه زه دا بیره بۆچوونه کانی (جه لاله دینی پۇمې) و په راوه کانی بوو بوونه سهرچاوه ی هیواو وزه بۆ نه و کۆمه لگایه ی تیایدا ده ژیا، نه وه ش له بهر نه وه ی پۇمې هه مووانی به خیره نه هیناو له نامیزی ده گرتن له قوتابخانه و ته کیه که یدا، به و هۆیه وه خه لکانینکی زۆر له هه موو چین و توپه زه کانی له گه ل سهردانی پۆمیان ده کرد، هه ره له خه لکانی ناساییه وه تا پیاوانی کاخی فرمانپه وایه تی و خودی فرمانپه وایان، چونکه وایان ده بیینی که به راستی پۇمې په ناو پشتیوانینکی پۆهی و مه عنه ویه بۆ نه وان، جا ههروه ک پۇمې پیزی نه وانی ده گرت، نه وانیش زۆر پیزیان له و ده گرت که به راستی شایانی نه وه بوو.

هه لویتستی پۇمې دور له سیاست بوو له بهر نه وه په یوه ندیه کانی به فرمانپه وایان و، به پتوه به رانی ولانده وه له چوارچینه ی نامۆزه اری کردندا بووه

بۇيان، وه هميشه گرنكى داوه به وهى له دهره وهى مملانسى رامياريه كانى
ننواياندا بعينته وه، تا ناموزگارويه كانى به هند وه ريگرن.

نه وانهى له فرمانپره وايان و گوره پياوانى دولتهى سه لجوقى كه له دورى
پوى بوون و په يوه ندى باشيان هه بوو له گهلى و ناموزگاريان لى وه رده گرت نه مانه
بوون: فرمانپره وايان (عزالدين كيقاوسى دووهم) (۱۲۴۵-۱۲۵۷)ى زاينسى، (ركن
الدين كيليج ارسلان)ى چواره م (۱۲۵۷-۱۲۶۶)ى زاينسى، گوره پياوان: (الصاحب
شمس الدين)، (جلال الدين قاراتاى)، (تاج الدين معتن)، (معين الدين بروانه).

هميشه پوى جگه له بونه ناچارى و پتويسته كان له گه ل فرمانپره وايان و
پياوانى دولته تدا، فه زلى دانيشتن و كوربه ستنى له گه ل پوله كانى گه ل به گشتى و
هه ژاران به تايبه تى داوه به سهر دانيشتن له گه ل فرمانپره وايان و پياوانى دولته تدا.
پوى له سهرده مى خويدا جگه له و په يوه ندييه گيشتيهى كه هه ييووه له گه ل
پياوانى دولته و پوله كانى گه ل و هه ژاراندا، په يوه ندييه كى تايبه تى توندوتولى
هه بووه له گه ل زوريك له زانايانى به ناويانگى نه و سهرده مه دا له وانه:

محي الدين بن عربى (۱۲۴۱ز):

(نېين عره بى) خاوه نى بنه مايه كى ژيرگه رايبى ريكوپېنكى به رنامه مو دارپنژاو
بووه، زور ميانه پره وو گونجاو بووه له گه ل فه يله سوفاندا، له به رنه وه به ناويانگ بووه
به زمانى ژيرى، (پوميش) به ناويانگ بووه به زمانى عيشق و خوشه ويستى خودايى،
بويه به هوى په يوه نديانه وه هه ريه كه يان بووه ته پووبارنكى هازه دهرى سازگار، كه
به هوى قوتابيانى و نه وانهى كه هه ريه كه له و دوو پووبارهى خوشويستوه و پنى
سورماوه، كارىگه ريه كى گورهى له سهر جبهانى نيسلامى به جينه شتووه.

صه دره دينى قهنوى (۱۲۷۴ز):

(صه دره دین) جینشینینی (شبینو عه ره بی) بووه و به پۆله کاری (التبني) کورپیشی بووه، داده نریت به دیارترینی زانایانی سه رده می خۆی له زانستی فه رمووده دا (علم حدیث).

قوطف الدین مه حمودی شیرازی (۱۳۲۰ن):

ئه م زانایه له دایکبووی شاری (قازوون)ه، له دیارترین زانایانی پزیشکی بووه، هه روه ها زۆر شاره زا بووه له زانستی بیرکاری و فه له ک (ئه ستیره) ناسیدا. فه خره دینی عیراقي (۱۲۸۹ن):

ئه م زانایه له (هه مه دانه وه هاتۆته شاری (قونیه) و زۆر وابه ست بووه به پۆمی به وه، خاوه نی په پاوی (اللمعات) بووه، به هۆی تیکچوونی باری رامیاری ده ولته تی سه لجوقیه وه کۆچی کردووه بق میسر له ویشه وه بق شام، ئیتر له وئی وه فاتی کردووه.

نه جمه دینی رازی (۱۲۵۶ن):

زانایه کی سه رده می خۆی بووه و له ناوچه ی (په به) وه هاتۆته ژیر ده سه لاتی فه رمانیره وای سه لجوقی و بووه ته به کیک له هاوده مانی پۆمی. به ها نه دین طوسی قانعی:

زانایه کی به ناوبانگ بوو له دهستی مه غۆل له طوسه وه هه له اتوو به بق (قونیه)، به ناوبانگ بووه به په پاوی (سه لجوق نامه) وه، که تیابدا میژووی سه لجوقیه کانی تیا تو مار کردووه، هه روه ها به وه رگێرانی په پاوی (که لیل و دیمه نه به شعر). سیراچه دینی نه رمه وی (۱۲۸۲ن):

له ده رکه و تووترینی زانایانی سه رده می خۆی بووه، به ناوبانگ بووه به په پاویکیه وه که له زانستی ژبیری (المنطق) نوسیویه تی به ناوی (مطالع الأنوار)، ئه م زانایه له سه ره تادا نه یار بووه له گه ل پۆمی دا، به لام پاشان بووه ته که سیک له وانهی که زۆری خوشویستوووه و سه ری پیتی سوپماوه.

صه فیه دیني هیندی (۱۲۱۵ز):

که زانایه له هیندستانه وه هاتونه (قونیه)، پاشان بووه ته قاضي شام.

شیخ سعیدي شیرازی (۱۲۹۲ز):

که زانایه له به ناوبانگترینی شاعران بووه و به کیک بووه له نه ستیره گه شه کان
له ناسمانی نه ده سی نیسلامی دا، خاوه سی په راوی (گلستان) و (بستان) ی به ناوبانگ
که وه رگیزلونه ته سهر زور زوبان له وانه زوبانی کوردی.

شیوه وړواله تی رومی:

به پنی زوریک له سهرچاوه کان، به تاییه تی زانیاریه کانی (به دیع زه مان فه بروز
نهغه)، رومی که سینکی بالابه رزی لاواز بووه، په نگی زهره بووه، پشی تالی
سپی تیدا بووه، برؤکانی رهش و چاوه کانی قاره بی تیر بووه، لاوازی له شی له
نهجاسی نهو پوزه زور و دوورو دریزانه بووه که له نه مه نی لاییدا به پوزو بووه،
له گل نهو خودناسیه دوورو دریزانه ی که له شه وو پوزه کانیدا نهجاسی داوه.

(نه فلاکی) ده لیت: "رومی جاری وا بوو سنی پوز بان جهوت پوز له سهر به ک
به پوزوو ده بوو! هه روه ها زوریش له مرگه وتدا ده مایه وه (شعنی کانی) ده کرد، زیاتر
شه وه ی سوو بووه هوی شه لاوازی به ی شه وه رزشه پو حیب به سوو که (شیخ
پور هانه دینی) ماموستای فیری کرد بوو وه ناچاری کرد بوو به نه جامدانی، شه ویش
به گوشه گیری (شعنی کاف) سنی جار، هه ر جار هی چل پوزی به رده وام خوداپه رستی
به خوراکینکی که مه وه نهجام ده دا!"

رومی پاش شه وه ی خوی بوویه زانار پنگه بشت و ننگه بشت وازی له و جوره
خوداپه رستبه هیناو ناموزگاری قوناسی و موریده کانیشی کرد به نه کردنی.

کانیک به کیک له کوچه کانی که تهمنی بیست سال بوو، داوای له باوکی کرد
 پینگای پین بدات بق نه جامدانی (تیعتیکاف) گوشه گیری بق ماوه ی چل بقذ بومی
 پینی وت:

(نه م جزره خوداپه رستیبه له دینی نیمه دا نیبه .. له راستیدا شهوه تهنا له
 شه ریعتی موساو عیسادا بووه)، نیتر به هه مور شنیوه یه ک بومی قوتایی و
 موریده کانی له و جزره خوداپه رستیبه قه ده غه کرد تا بچن به لای نیشروکارو
 کاروباری دونیا بیانه وه، به یین شهوه ی به ته وای پال بدهن به دونیا وه و واز له
 خوداپه رستی بهینن.

به م به یته شیعه ری شه و هه لویتستی دهرده بریت:
 دونیای قیزه ون شه و د نیبه مال و مندالت هه بین،
 به لکو دونیای قیزه ون شه وه به:

که پال بدهیت به دونیا وه و خودات له بیر بچیت ..

بومی خاوه نی پواله تیکی دلرفین و سه رنج و سه یرکردنکی سه رسور هینته ر بووه
 که ته عبیری له جیهانی بومی شه و کردووه، که م که س توانیویه تی بق ماوه یه کی
 دریزخایه ن سه یری چاوه کانی بکات.

بومی له سه ره تادا جلویه رگی زانایانی له بهر کردووه که میزه رو جبه بووه، به لام
 پاش هاوده می کردنی (شه مسی ته بریزی) جلویه رگه که ی گورپسوه، میزه ری
 خۆله میشی له سه ر ناوه و عه بای فراوانی له سه ر شان ناوه.

رەۋىشى پۇمى و جىھانى ناخى ناۋەۋەى:

پوون و ئاشكراۋ دياره كه پىغەمبەر ﷺ رەۋىشى قورئان بوۋە، ھەر بەۋ شىۋە پە
 ئەۋەى كه گومانى نىدا نىبە ئەۋە پە كه قورئان و سوننەتى دروستى پىغەمبەر ﷺ
 دوو پووناك كەرەۋە (چرا) بوون بۇ (جەلالە دىنى پۇمى) لە رەۋىشتو ھەلسوكە و نىدا،
 بە پاستى پۇمى پىغەمبەرى ﷺ كرىۋتە پىشەنگ و شونىن پىنھەلگىرى: (قدوۋە ۋاسوۋە
 حسنە) چاكى خۇى لە ھەموو ھەلسوكە و نىكىدا. بە لام لە پاستىدا لە سەردەمى
 خۇيدا زۇرىك ھە بوون ھەروەك ئەمپۇش ھەن دە يانويست پۇمى ۋا پىشان بىدەن كه
 گواپە ئەۋ لە سەروۋى دىنە كانەۋە پەۋە بىرواشيان بەۋە ۋا بوۋە، پۇمى لە ۋە لامى ئەۋ
 نە قامانە دا ئاۋا پە يۋەندى ئوندوتۇلى خۇى بە پىغەمبەرەۋە ﷺ دەردە بىرپىت و،
 كە سەرو غەم و پەژارەى خۇى دەخاتە پوۋ لە پالدىنى ئەۋ قسەۋ قسەلۇكە بىن
 بىنەماۋ دوور لە ھەموو پاستىكەۋە بۇ لای ئەۋ، ئەۋە تا دە بىبىن دە لىت:

(من خزمەتكارم بۇ قورئان تا ئەۋ كاتەى دلم لى بدات لە لەشم دا

ھەروەھا من خۇلم لە رىنگاى پىغەمبەرى ھەلبىزىراۋ موخە مەددا

جا ئەگەر ھەركە سىك جگە لەۋە شتىكى دىكە بداتە پالم،

ئەۋە من سكالانى خۇم بۇ لای خودا دە بەم دەربارەى و دەربارەى ۋتەكەى)

گومان لەۋە دا نىبە كه پۇمى كە سىكى سنگ فراۋان بوۋە ھەموۋانى لە ئامىز

گرتوۋە، زىاتر لە زانايان و رىنماكارانى دىكە لىبوردە بوۋە، جا ئەۋ پەسەند كرىن و

لىبوردە بىبەى بەم چەند دىپرە شىعرە جوانە ناۋازە پە دەردە بىرپىت و ديارى دەكات:

من ۋەك فەرگال ۋام

لە لاپەك لە سەر قاچىكم پادەۋە ستم

جىگىر لە سەر شەرىعەت...

بە قاچەكەى دىكە شم خول دەدەم و دەگە پىم

به سەر چه فتاو دوو میلله ت دا!

ئاوه ها بۆمی ئاماژه دهکات بۆ سەرچاوهی نه و په وشتهی لیتی خوار دۆته وه و
لیتوهی فیزیووه، وه نه وهی وای له هه مووان کردوه سهریان پتی سوپ بهیتن و
رمۆی ببن، له په پاری (تیایه تی نه وهی تیایه تی - فیه ما فیه) دای، کانتیک ده دویت
ده ربارهی پیغه مبهری خودا ﷻ دهینوینیت به خۆر (الشمس)، پاش هه رچی
پووناکی و جوانی هه به له بوونه وهردا ده یگپیته وه بۆ سەرچاوهی به که می
پووناکی به که که پیغه مبه ره ﷻ.

بۆمی له راستیدا گه شهی کردو په روه رده بوو له ژیر چاودیری باوکیدا زۆر
سوومه ند بوو له زانست و زانیاریه کانی، پاش نه ویش هاوده می کردنی (شه مسی
ته بریزی)، له بهر نه وه به ک گه ریله نه نانیه ت و خۆیستی له لانه ما بوو، به هۆی
نه وه وه کانتیک سهرنجی بوونه وهری ده دا جگه له جوانی و پیکوپینکی له و جوانیه دا
هیچی دیکه ی نه ده بیننی، ئه م به یته شیعرا نه پوخته ی سهرنج و سه برکردنی په تی
بۆ بوونه وهر:

به راستی گه وره ترین عیب

نه وه به که تۆ له م دنیا یه دا هیچی تر نه بینیت

جگه له عیبه کان!

بۆمی به چاوتیزی و سهرنجی وردی توانیویه تی که بوونه وهر بخوینیته وه و
پروانیت بۆ پشته وهی شیوه که ی، تا هاوسهنگی و جوانی و ته واوکاری و به ده مه وه
به کبوون و پیکوپینکی له بوونه وهرو دروست کراوه کاندای بینیت، بۆیه بوونه وهر
(الکون) له پوانگای نه وه وه مالی خودای بالاده ستو (جل جلاله)، هه موو
دروست کراوه کانیس نه وه خانه واده و خیزانی نه و ماله ن، له بهر نه وه هه موویان
شایسته و شایانی پیزو خۆشه ویستین. لیره وه تیده گه ین که بۆمی بۆچوونیکه هه مه
لایه نه و گشتگیری بووه به رامبه ر دروست کراوه کانی خودای بالاده ست - جل

جلاله - په یوه نندی نه و وابه ست نه بووه به په ننگیک یان زمانیک یان ناوچه په کی جوغرافی تایبه تیه وه، جا نه وه وای لی کردووه همووان و هموو زمانه کان له خو بگریت و له نامیزیان بگریت، له بهر نه وه ده توانین که بلین:

به پاستی پومی هه مان نه و پیاوه نادیاره پتیاره یه (الغریب المسافر) که باسکراوه له داستانی به ناویانگی تری (العنب) دا له په راوی (مه سنه وی) دا، نه وه ی که بۆچوونی وا بووه که زمانی دل^(۱) له لای تورکیه ک و عه ره بیه ک و عه جه میه ک و پومییه ک هه ریه که هه رچه ند له زمانی قسه کردنیشدا جیاوازین، له پاستیدا پومی به و دل ه فراوانه وه ی که ده وری دابوو به ده وری دروستکراوداو هه موو مرقایه تی گرتبووه وه له سه ر پتگای خوشه ویستی و به زه یی و سۆز به و دل ه یه وه پتگای به پری کردبوو، له بهر نا نه وه پیمان خوشه و چه ز ده که ین ده رباره ی نه و خوشه ویستی به ی چه ند نمونه په کی نالتونی پیشکه ش بکه ین.

له په راوی (نفحات الأنس) ی (مه لا جامی) دا هاتووه (سراجه دینی قونیه وی) کاتیک نه م قسه یه ی پومی بیستووه: (به پاستی من له گه ل چه فتا و سنی میلله تم) توپه ده بیت و هه لده ستیت به ناردنی یه کیک له نزیکانی خوی بۆ لای پومی، نه وه ش بۆ نه وه ی پومی له بهر چاوی ناماده بووانیدا بخاته هه لویتستیکی نه خوازراوو ناخوش ..

جا نه و پیاوه کاتیک ده چیته لای پینی ده لیت: ئایا قسه یه کی وه هات له ده م ده رچووه و تووته؟ نه ویش له وه لامیدا و توویه تی: به لئ، کابرا هه ر نه وه نده ی وه لامه که ده بیسیت ده ست ده کاته جنیوپیدان و تومه تبارکردنی به کوفر .. پومی له و کاته دا زه رده خه نه یه ک ده کات و به نه رمی و له سه رخۆ پینی ده لیت: (له گه ل نه و هه موو سوکایه تی کردنه تدا پیم من هه ر له گه ل تووم!).

^۱ - واته که ده کان ناویزانی یه که ی بوون و له بهر خودا یه کترین خوش ویست.

پۇمى ھەمىشە نەيارى دەمە قالە و ناکۆكى و دوژمنایەتى بوو لەنتوان
مروڤه كاندا، لە و بارەو دەلئیت: (لە راستیدا ئیمە بۆیە بە دېهینراوین تا تەبایی و
یەكیتی لەنتوان مروڤه كاندا دابین و دەستە بەر بکەین، نەك بۆ ئەو ەى ناکۆكى
بنیینه وە).

پۇژنکیان پۇمى پىی لە دوو پیاو دەكەوئیت دەمە قالە یان دەبئیت، یەكکیان
ھەپەشە لەوى دیکە یان دەكات و پئى دەلئیت: (ئەگەر یەك وشەى ناشرینم پئى
بئیت ھەزار وشەى ناشرینم لى دەبئیت). پۇمى كە گوئیبئیتى ئەو دەبئیت پئى
دەلئیت: (ئەگەر تۆ دەتەوئیت شتیک بئیت بە منى بئى، چونکە ئەگەر ھەزار وشەى
ناشرینیش بە من بئیت هیچ شتیک لە من نابئیتى!).

بە راستى پۇمى زانیویەتى ناتوانرئیت ناگر بە ناگر بکوژئیرئیتە وە، كە وایە ناگر
كلپەى پق و كین بە ناوى سۆزو بەزەبى نەبئیت ناکوژئیتە وە.

پۇمى جارنکیان بەم نامۆژگاریە ئالتونیه دەربارەى دۆستایەتى نامۆژگارى
(سولتان وە لە دى كۆپى دەكات:

"دوای ئەو دەبئیت ئەو دوژمن و نە یار تە بەبئى گومان دەبئیتە یەكك لە
نزیکترینى دۆستەكانت، چونکە لە ویدا پنگایەك ھەبە لە دلە و بۆ دل".

پۇمى خۆبەزل زانین و خۆبئیتى (آنایە) وە لاناو و ھەرگیز بئىرى لى
نە کردۆتە وە، بە پئىچە وانەى ئەو وە بئى ھەوای و بئى فیزیەكى بئى وئینەى نواندو وە،
پئىزى خەلكى گرتو وە وەك یەك ھەلسو كەوتى لەگەلدا كرىوون بەبئى گوئیدان لە
جیاوازیە كاندا لە دینباند، یان لە زمانباند، ھەر وەھا لە پلە و پایە و کاریاند. ھەمو
ئەو ەى لە پوانگەى سەرنجدانیه وە بۆ دەركەوتە وە و ناسارەكانى پەحمەت و سۆزو
بەزەبى پەروەردگاریە وە (جل جلاله) سەرچاوەى گرتبوو.

هر له و جوانگه وه کاتیک گویبیستی (مهلیکه خاتوون) ی کچی ده بییت به گزی
 خزمه تکاره کهیدا دیت دلته نگ ده بیتر، ناموزگاریه کی دهکات که شایسته ی شه وه به
 به ناوی زیز بنوسریته وه: (ته ی کچی خۆم بۆ به گزییدا دیت و ده ی شکینیت؟ ته ی
 نه گه ر شه خانم بووایه و تو خزمه تکار شه و جا تو چیت ده کرد؟ چاک بزانه به ندایه تی
 شه نها و شه نها بۆ خودای تاک و ته نه ایه، به لام له راستیدا نیتمه شه موومان براو
 هاره لین!!).

ده رباره ی خۆنه ویستی و بی فیزی پۆمی، (نه فلاکی) ده گیزیتته وه:

یه کبک له راهیبه کانی مه سیحی له وانته ی ناویانگی پۆمیان بیستبوو له
 شهسته نبوله وه ده چیتته شاری (قونیه) بۆ سهردان و به خزمهت گه یشتنی پۆمی،
 پاش گه شتنی بۆ باره گای نیشته جۆ بوونی، ده چیتته نیتو قوتابیه کانیه وه، تا له
 کاتی وانته وه و ناموزگاریه کانییدا بۆ قوتابیه کانی باش سهرنجی بدات هه لی
 سه نگین و بیپشکنن نا بۆی ده ربکه ویت چ که سایه تبه که، به لام فریای شه وه
 ناکه ویت هر له هه ستانیدا و دانیشتنی له نیتو قوتابیه کانییدا، له گه ل شه و پیزو
 شکومه ندیه ی له پۆشتنیدا لیتی ده بینن، هه روه ها سهرنجه کاریگه ره کانی به سه بۆ
 شه وه ی کار بکاته سه ری و به په له راپه ری بۆ ده ست ماچکردنی، به لام پۆمی هه ست
 به وه دهکات له به ره شه وه خیزاتر له و راده په ریت دهستی شه و ماچ دهکات!

راهیبه که که شه وه ده بینیت خۆی پین ناگیرن هه ولی ماچکردنی قاچه کانی پۆمی
 ده دات و ده لیت: (به راستی دینه که ی تو حق و راسته)!

جا کاتیک پۆمی گه راپه وه ماله که ی خۆی وتی به (سوئان وه له دی کوری،
 بینیت شه و پیاوه چون هه ول ده دات که له خۆبه که مزانین و بی فیزیدا پیتشم
 بکه ویت، به لام تایا شه کریت من واز به پیتم له و خۆبه که مزانین و بی فیزی بۆ که سیکی
 تر جگه له خۆم که مانای راسته قینه ی له دینه که مدایه؟)

پۇمى ھەرچەند زياتر فەرمانرەوايان و كاربه دەستان پىزيان لى بگرتايە و گەورەبىيان بۇ بىريار بديايە، ئەو شەرم و خۇبەكەم زانينى بەرامبەر ھەزاران و دەست كورتان گەشەى دەكردو زياتر دەبوو، ھەرۈھە زياتر وابەست دەبوو بە دانىشتن لەگەلياندا، (ئەفلاكى) باس دەكات پۇژىك لە پۇژان سولتان (عزالدين) و گەورە فەرمانبەرانى ھەستابوون بەسەردانى قوتابخانەكەى پۇمى، ئەويش كاتىك ئاگادار كرا بوو لە ھاتنبيان چوو بوو ۋورەكەى خۇى دەرگاگەى لەسەر خۇى داخست بوو وتبووى: (تكام وايە لىيان ناپەحەتم نەكەن)، ئەويش ئىتر بە ناچارى گەپابوونەوہ بۇ ئەو شوپىنەى لىوہى ھاتبوون.

ھەندىك لەوانە سوکايەتيان بە قوتابيانى و مورىدەكانى پۇمى دەكردو دەيان وت:

(ئىمە پىز لە پۇمى دەگرين و شكوى بۇ پەوا دەبىنين، چونكە خۇمان خاوەنى پىزو شكۆين، بەلام بېوانە بۇ قوتابى و مورىدەكانى، ھەموويان يان ميوەفرۆشن، يان قەسابو كرىكارو خەيات و كەسانى سادەن، ھىچ كەسىكىان تىدا نىيە خاوەن شان و شكوو پىز. ھەرۈھە لەنتوياندا كەسىكى پىنگەيشتوو نابىنرىت، يان كەسىك پىشىنەيەكى خىرو باشى ھەبوويت).

پۇمى بەم وتەيەى وەلامى ئەوانە دەداتەوہ: (ئەى ئەگەر ئەوانە پىنگەيشتوو و شارەزاي تەواو بوونايەت ئەوہ من قوتابى و مورىدى ئەوان دەبووم، لە راستيدا لەبەرئەوہ ئەوان وانين بۇيە بە قوتابى و مورىد وەرمرگرتوون).

پۇمى ھەرگىز تەمەلى و بىن كارى خۇشنەويستووہ، لەبەرئەوہ بەردەوام ھانى ئەوانەى داوہ كە لە خزمەتيدا بوون و پەيوەنديان بووہ لەگەليدا لەسەر كاركردن و ھەولدان و دەيوت: (بەراستى ئىمە دەرگاي دەست پانكردنەوہ و داواكردنمان داخستووہ لەسەر قوتابى و مورىدەكانمان).

جا بۇ سه لماندنې نه و راستييه ، رومي پيشې هه موو كه س نه و بنه مايه ي له سه ر
خوي جن به جن كرديوو، هه رگيز زه كات و خيراتي له كه س وه رنه ده گرت، به پيني
نه وه ي له په راوي (نفحات الانس) دا هاتووه : (هه ميشه رومي خوشي دهرده بېرى
له به رنه وه ي هيج شتيكي وا له كه لوپه لي ناوما ل له ماله كه پدا نه بوو، وه به رده وام
ده يوت : (سو پاس بۇ خوداي بالاده ست (جل جلاله) به راستي نه مېرؤ ماله كه مان له
مالي پينغه مبه ران ده چيت).

رومي هه رگيز حه زى نه كرديوه منه تباري هيج كه سيك بيت، هه روه ها هه ولي
نه وه شي نه داوه هيج كه سيك منه تبار بكات و بيخاته ژير منه تي خوي، له به رنه وه
هه تا نه و ده سته دياريانه ش كه بۇي ده هات ده يبه خشيه وه، له هه مان كاتيشدا زؤر
هه ولي ده دا هيج كه سيك به و خيرو يان به خشينانه ي نه زاننيت كه نه نجامي ده دا، بۇ
نموونه جار به جار به په نهاني ده يان بيست يان سي پارچه پارهي له ژير سه ريني
(پشتي) قوتابيه كانيدا داده نا.

جاريكيان زاني كه په كيك له موریده گاني به ناوي (عثمان كوياندا) زؤر ده ست
كورته و هه ژاره، كه نه وه ي زاني ويستي يارمه تيه كي بدات به يې نه وه ي به ياننيت
كه س بزانيت بۇيه پيني وت :

(نه ي (عثمان) به راستي جارن نه ريت و عاده تيكې زؤر جوان و باشت هه بوو،
نه ويش نه وه بوو زؤر نه وقت له گه ل ده كردين، نه وه بۇچي نه و نه ريت و عاده ته
جوان و باشت واز ليه تيناوه ؟).

كاتيك (عثمان) گوئيبیستی نه وه بوو له رومي ليني چووه پيش بۇ نه وقته كردن
له گه ليدا، هه ر له گه ل نه وقتي له گه ل كرد رومي نه ندازه يه ك پارهي خسته

دەستىيەو وە وتى: (ئەى عثمان) لە مەودا لەو تەوقە كەردنە جوان و باشە بى بەشمان مەكە!).

پۇمى ھەرگىز پىنگەى نەداو و ھەزى نە كەردو و ھەلكى فەزلى بەدەن بەسەر كەسانى دىكەدا، لە نموونەى ئەوەى: جارىكيان چووەتە گەرماوى گشتى (حمام عام) لەوى ھەندىك لە توشبووانى نەخۇشى گولى لى دەبىت، خاوەنى گەرماو كە بە ھاتنى پۇمى خىرا داوا دەكات لەو نەخۇشانە گەرماو كە چۆل كەن و بىرۇن، پۇمى بە ھىچ جۆرىك بەو پازى نابىت، بەلكو لە گەلىاندا چووەتە نىو ھەوزە كەو، لەو ئاوەى كەردو و بەسەرىدا كە ئەوان بەكارىان ھىنا بوو.

نومونەى يەكى تر: ھەرگىز پۇمى پىنگەى نەداو كەسىك لە بەرى ھەستىت لە جىگەى خۇيدا لە كۆپو دانىشتنە كاندا، جا بۆ ئەوەى ھەلكى لەو كەردارە قەدەغەكات خىرا ئەو كۆپو دانىشتنەى بەجى ھىشتوو.

پۇمى ھاوسەرىكى خۇشەويست و باوكىكى مېھرەبان بوو لە مالە كەيدا، ھەر وەھا باپىرە و بابە گەرە يەكى بەسۆزو خۇشەويست بوو، مندالە كانى زۆر خۇشويستوو بە تايپەتى (سولتان وەلدەى كۆپى، پىنى دەوت: (تۆ نىزىكترىن كۆپى منى لە منەو لە پووى پوالت و پەوشتەو، وە من بەدى نە ھىنراوم بۆ ئەو نەبىت كە تۆ بەدى بەئىرتىت).

پۇمى بە لەدايك بوونى مندالە كانى زۆر خۇشحال دەبوو، سوپاسى خوداى دەكرد لەسەر لەدايك بوونىان خۇشى دەردەبىرى، نموونەى ئەوەى: كاتىك (ئەمىر عارف چەلەبى) كۆپەزاي لە سالى (۱۲۷۲زى) لەدايك بوو، زۆر دلشاد بوو لە خۇشىدا دۇنياى بە پوودا كرابوو وەو بە دەورى خۇيدا دەخولايەو ھەر سوپاسى خوداى دەكرد.

بومی بروای به بیروباوه پری پروپوچ و به تال نه بووه، نه م نوکته به هه لویستی له و باره وه پروون ده کاتوه، هه روه ها نه وهش دهرده خات که بومی که سینکی قسه خوش و سوعه تچی شرعی بووه، نوکته که:

پوژنکیان خیزانه که ی ویستی که دراپیه ک له دراپیه کانی کراسه که ی بق بدوریته وه، به پیتی بیروباوه پری پروپوچ له و سهرده مه دا وا باو بووه که دورینه وه ی دراپی پۆشاک له به ردا سه رو نه شه مه ی خرابه، له به رنه وه داوای له بومی کرد دهنکه که نمیک بخاته نیتو ده میه وه، بومی به وه پیده که نی و ده بوت: مه ترسه و بی خه م به له نیتو ده ممدا سورته ی (الإخلاص - قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) هه به، بیکومان به توندی له ده ممدا دانی لی داده گرم، له به رنه وه زور دووره که هه چ خرابه به ک پرو بدات.

سوزو میهره بانی بومی وه ک شوین پینه لگرنکی پیغه مبه ر ﷺ هه تا گیانله به رانیسی گرتبووه وه، بق نمونه: چه ند پوژنیک خوراکی ده دایه دهرخواردی توتکه سه گنکی تازه له دایکبوو له نیتو کولانه که بیدا که نه یده توانی بچینه دهره وه.

بومی ناقانه ی سهرده می خوی بووه له زانست و زانیاریدا، به لام نه و زانیایه ی هه رگیز به ره و له خورازی بوون و له خوبایی بوونی نه بردووه، به لکو به پینچه وانیه ی شه وه، هه تا له ته مه نی لایه تیشیدا کاتیک له ده مه قالیبه کی زانستیدا که سهرده که ویت به سه ر که سینکی دیکه دا خوی وا پیشان ده دات که نه و دپاوه، هه روه ها له دوستانه تیدا زور چه زی له دلسوزی بوو.

پوخته ی قسه نه وه به: (جه لاله دینی بومی) گه وره ترین و به ریزترین نمونه بووه له سهرده می خویدا بق په بیره وی کردنی ره وشته کانی پیغه مبه ر ﷺ و، به ته وای په بیره وکاری ره وشته کانی ﷺ کردووه، به وه هیه وه بووه ته پینشه نگه چاکه و چاکه کاری، هه روه ها بومی پینشه نگه خیره و چاکه و جوانی و خاوینی و ته وای ره وشته به رزی بووه، به رده و امیش پینشه نگه له و بواره دا هه تا ته مرؤی نیمه ش.

مه وله وي له دواي پښتني

پښتني مه وله وي له لايه ن (سولتان وه لد) ي كورې پښتني به وه دامه زدا بڼو پاريزگاري له بيرو بڼو چووني پښتني، نه م كورې ي خاوه نې توانايه كي بڼي وينه بوو له پټكخستن و دامه زانندندا، تواني له دواي وه فاتي باوكي پښتني مه وله وي دابه زرينيت و، له زږبه ي شاره كاني نه نازولدا قوتابخانه و ته كي به كاته وه بڼو بلاوه پټكردني پښتني به كي. كار گه يشته نه وه ي شاري گرنك نه ما له نه نازول و ناوچه عه ره بيه كاندا كه قوتابخانه و ته كي ي مه وله وي تيدا نه بيت، به تايبه تي نه و بلاوبوونه وه يه له سه رده مي عوسمانيدا به شيوه يه ك فراوان بوو كه ژماره ي قوتابخانه و ته كي كان گه يشتنه (۱۱۴) قوتابخانه و ته كي، كه له زږبه ي شاره گه وره كاندا هه بوون وه ك: قونيه، نورفه، نه نقه ره، نه سته نبول، به لغراو، بڼو سته، قاهره، مه ككي موكه په مه، مه دينه ي موننه وه ره، ديمه شق، ته رابولس، ته بريز. نه م قوتابخانه و ته كي يانه وه ك خويندنگايه ك بوون بڼو قوتابيان و، بڼو موريدانيش جگه له شويني نه نجامداني خوداپه رستيبه كان و مه راسيمي تايبه ت به خويان، فيرگه يه ك بوون، قوتابيان و موريدان تياياندا فيري پيشه ي زږو هه مه جږو ده بوون وه ك: دروست كردني شه ربه تي هه مه جږو ناوي ميوه، دروست كردني گسكي هه مه جږو، هونه ري فروشياري له بازاره كاندا، دروست كردني چراي هه مه جږو و گولدان، هونه ري ناماده كردني خوراك ..

كږي نه و پيشانه ي له ته كي كاندا فير ده كران ده گه شته (۱۸) پيشه ي جږو او جږو، بڼو فيري بووني نه و پيشانه بڼو نه وه ي بيته سه رچاوه ي بڼو ي قوتابيان و موريدان، به وه له ته مه لي بڼو كاري دوور بڼو نه بووا هه ر موريدو قوتابيه ك ماوه ي (۱۰۱) سه دو يه ك پږو له و ته كي و قوتابخانه دا بمانه ته وه، جگه له فيري بووني نه و پيشانه، هه ر موريدو قوتابيه ك به پټي تواناو لېتاتويي خوي له هه مان كاتدا فيري

ھەندى ھونەرى جوانىش دەبو، ۋەك: ھەلگەندىن لە دارو، خۇش نووسى ۋە چىن ۋە جۇلاي ۋە، مۇسقىاۋ، ھەرگەرى ۋە... ھتد.

ئابىت ئەۋەش لە بىرىكەين كە خۇيىندىنە ۋە مەسنەۋى (المثنوي)، پۇمى بە تىپە پىۋونى پۇزگار بە كىك بوۋە لە بىنەما ۋە بەرنامە كارى قوتابخانە ۋە تەكىكە كانى مەۋلەۋى، ۋە بۇ ئەۋ خۇيىندىنە ۋە يە كە سانى شارەزا نامادە كراۋە بە ناۋى (مثنوي خان)، ۋاتە خۇيىنەرە ۋە مەسنەۋى.

دانراۋە كانى پۇمى:

۱- مەسنەۋى (المثنوي):

مەسنەۋى (المثنوي) دادە نرەيت بە گىرنگىرىن پەراۋىك كە پۇمى دايناۋە، ھەرۋەھا دادە نرەيت بە گىرنگىرىنى ئەۋ پەراۋانە ۋە نووسراۋنە تەۋە دەربارە ۋە پىرۋىۋچۈنە كان، ئەۋە ۋە كە كارىگەرى ھەبوۋە لە سەردەمى خۇي داۋ ئەۋ سەردەمانە ۋە داۋى خۇي ھاتون، ئەم دانراۋە پىنكەتۋە لە شەش بەرگ (مجلد)، بە پىنى نوسخە ۋە (سولتان ۋەلد) كوپى (۲۵۶۶۸) دىر شىعەرى لە خۇگرتۋە.

۲- دىۋانى گەرە (دىۋانى شەمسى تەبرىزى):

ئەم دىۋانە بۇيە بە گەرە ناۋىراۋە چۈنكە قەبارە كە ھەشت تا دە ئەۋەندە ۋە قەبارە ۋە ھەر دىۋانىكى ئاساى بوۋە، ھەرۋەھا لە بەرئەۋە ۋە زۇد ۋە بەست بوۋە بە شەمسى تەبرىزى ۋە ئەۋ ۋە بەست بوۋنە ۋە بوۋە تە ھۇي بۇھاتن ۋە وتنى ئەۋ شىعەرانە ۋە، لە بەرئەۋە ناۋى (دىۋانى شەمسى تەبرىزى) لىنراۋە. ئەم دىۋانە ھىزى (خەيال) دەۋلە مەندو بۇ ھاتنە كانى پۇمى بوۋە، كە بە شىۋە ۋە شىعەر دەرى پىرون ۋە لەلايەن قوتابى ۋە مورىدە كانى ۋە نووسراۋنە تەۋە.

۳- پەراوى (فیه ما فیه)^(۱):

نەم پەراوہ پىنكھاتووہ لە وتە و گفتوگوكانى بۆمى لە كۆپو دانىشتنەكانىدا لەگەل
ھاوپى و مورىدو قوتابىيەكانىدا، (سولتان وە لەد) و ھەندىك لە مورىدو قوتابىيەكانى لە
دواى وە فاتى خۆى كۆيان كرىوتە وە .

۴- پەراوى (المكتوبات):

نەم پەراوہ عىبارەتە لە كۆمەلنىك لە و نامانى بۆمى پەوانەى كرىووہ بۆ ھەندىك
كەس لە بۆنەكاندا و ھەندى ھۆكارى جۆراوجۆردا، لەوانە ئە و نامانى ناردوبىيەتى بۆ
خزمان و جگەرگۆشە و مورىدەكانى، ھەر و ھا بەشىكى زۆرىش لە و نامانە ئەوانە
بەون كە دەربارەى داواو پىنويستى ھەژاران و ناتاجەكانى ناردوبوى بۆ
فەرمانپەرە و ايان و ئەمىرو كارىبە دەستان .

(۱) (فیه ما فیه) يانى تىايەتى نەوہ تىايەتى

به شی دووهم
گوزهریکی کورت له جیهانی
بیری رومی

گوزەریکی کورت لە جیهانی بیری پۆمیدا

ئە ی خوینەری نازیز:

هەندێ پرسبیری بنەرەتی هەبە کە وابەستە بە خودی مرۆف خوینەوه، نەك بەو
سەر دەمە ی کە تیایدا دەژی، چونکە لە راستیدا ئەوانە کۆمە لە پرسبیریکی نەمەن،
وەك: من کێم؟.. لە کۆینۆ هانووم و من بۆ کۆی گوزەردە کەم؟.. کێ یە ئەو ی منی
پەوانە کردووه بۆ ئەم گێتییە؟ وە داوای چی لە من دەکات؟

ئەم پرسبیرانە یە بۆسی شەکەت کردووه بۆ ئەو ی بگاتە وە لامدانە وە یان بە
دانراوە کانی، لە نیو پاتۆرامایەکی مرۆفایەتی فراوان و گشتگیردا. ئەو بۆ
وە لامدانە وە ی ئەو پرسبیرانە بانگهێشتەمان دەکات بۆ گوزەرو سەفەریکی دوورو
دریژ، جاریک بۆ نیو جیهانی ناوکی (داخلی) خۆمان، جاریکی دیکە بۆ نیو جیهانی
دەرەکیمان (خارجی).

کە وابوو با گۆنیبستی ئەو دەنگە ببین و گۆنی بۆ پابگرین، هەر وە ها بگەرین بە
شوین شوینە وارو پچە و پێبازە کانی ئەو گوزەرو سەفەرەدا، دە ی بۆ ئەو ی با جاریک
سەردانی باخچە کانی مەسنەوی (مثنوی) بکەین، جاریکی دیکە ش تینویە تیمان
لە سەرچاوە ی (فیە ما فیە) بشکێنین، هەر وە ها با گۆی پابگرین بۆ پەراوی (دیوانی
گەرە) یان بۆ (المجالس السبعة - حەوت کۆرە کە)، بۆ ئەو ی جاریک ئێمە پرسبیر
لەو بکەین و ئەویش وە لاممان بداتە وە، جاریکی دیکە ش ئەگەر ئەو پێنگای پێداین
ئێمە ش هەستین بە قسە کردن لە بارە یە وە، دە ی باوەرگرتن و هەلینجانی یە کە ممان
لەو بارە یە وە ئەم نوکتە بچوو کە بێت کە بە راستی لە وە یە وە لامیک بێت بۆ
پرسبیرە کانیمان:

لێرەدا ئەنھا شتیک هە یە پێویستە لە بیری نە کەین:

لیزه دا له سه ر پووی زه ویدا ته نها شنیك هه به نابیت له بیر بکریت، جا نه گه ر نه و
شنت له یادبوو نه وه دلته نگ مه به بۆ هه موو نه و شتانه ی دیکه ی له یادت کردوو
جگه له وه، به لام به راستی نه گه ر هه موو شنیك یادکرده وه و نا نه وه ت له بیرکرد،
نه وه هیچت به ده ست نه خستوو وه نه نجام نه داوه، نه وه ش له مه ده چیت:

نه گه ر خاوه ن ده سه لاتیک په وانه ی کردیت بۆ ولاتیکی دیاریکراو، بۆ نه نجامدانی
کاریکی گرنه گ، تۆش پۆشتیت بۆ نه و ولاته، به لام له جیاتی هه ستان به ته واوکردن و
نه نجامدانی نه و کاره ی بۆی په وانه کرابوو، به چه ند کاروباریکی زۆری دیکه وه
خۆت خه ریک کردو ته ولوت کردن، نه نجامت دان و داواکه ی نه وت پشت گوی خست،
ده ی نا لیزه دا تۆ به وات وایه که شت گه لپکی زۆرت نه نجام داوه؟!

هه رتاوه ها، بینگومان نه ی مرۆف تۆ بۆ کاریکی گرنه گ دیاریکراو بۆ نه م دونیا به
په وانه کراوی، جا نه گه ر تۆ وتت: به راستی من ناتوانم نه م کاره گرنه گه جن به جن
بکه م و نه نجامی بده م، به لام هه لده ستم به ته واوکردن و نه نجامدانی کارگه لپکی
دیکه، نه و جا پیت ده وئریت (هاوار بۆ تۆ) تۆ جگه له وه ی بۆ نه نجامدان و
ته واوکردنی نه و کاره بۆ هه چی دیکه به دینه هه تراویت.

من کیم؟!

نیستا که میک نه وه پوون ده که پنه وه که له پشه وه باسما ن کرد، ده ی با له
وه لامی نه و پرسیارانه بگه رپین که له سه رتاوه خستمانه پوو، دیاره وه لامی هه ندیک
پرسیار پوون، سولتان (ده سه لاتدان) له نه وونه ی پشه ودا نه وه خودای بالاده سته
(جل جلاله)، که سی فه رمان پیکراویش به نه نجامدانی کاره گرنه گه که نه وه مرۆفه،
نه و شوپنه ش مرۆفه که ی بۆ په وانه کراوه نه وه نه م دونیا به، به لام نه ی کارو نه رکه
گرنه گه که کامه یه؟ نوکته که ی پشه وه به پوونی و ناشکرا وه لامی نه و پرسیاره
نه داوه ته وه، نه و وه لامه له هه موو په راوه گانی بۆمی دا هه به به تایبه تی له
مه سنه وی (المثنوی) دا. جا نه وه ی نیتمه له م په راوه دا ده مانه ویت گه رانه ده ریاره ی

وېلامې شو پرسپاره و پوون كړنده وې، ده توانين وېك وېلامېكي سره تايي و خپرا، بلنين به راستي نيمه وېك پالنور او گليك په وانه كراوين بؤ شم دونيايه بؤ كه يشتن به ناستي مرقايه تي به هموو شپوره بېك، نا شمه شو تركه كرنكو سره كيه به كه سولتان (ده سلاتدان) له نيمه چاوه پتي ده كات، له نه نجامي په وانه كړدندان بؤ شم دونيايه.

كاتيك پرسپار كرا له به ها وېله دي باوكي پومي كه گه شته به غداد: (له كوئو هاتوويت؟ وې بؤ كوئو ده پويت؟)، وتي: (له لاي خوداوه - جل جلاله - هاتووينو، بؤ لاي شو ويش ده پوين!) به راستي شميه سه فېري راسته قينه ي ناوازه و په كه م، هموو سه فېرو گوزه ره كاني ديكه به پله ي دووم دينو، سر نه نجام هموو يان له م سه فېرو گوزه ره ناوازه گوره يه دا په كده كړنه وه.

له م سه فېرو گوزه ره دا پومي نه خشه پنگايه ك ده داته ده ستمان تا به كاري به ننين و پنگاي پي ه لېگرين، شو له م نه خشه يه دا شو پنگايانه مان بؤ پوون ده كاتوه كه ده مانگه يه نيت بؤ مرقايه تي راسته قينه، هه روه ها به ربه ست و مه ترسبه كانيشمان بؤ پوون ده كاتوه و، ده مانناستينيت به و پينماكارانه ي كه ده توانن له و مه ترسي و به ربه ستانه پزگارمان بكن، خويشي ه لده ستيت به ه لگرتني ناوينه بېك له به رده معانه وه تا ناخي خومان له سر راسته قينه يي خوي بينين. كه وايه، با په كه م جار ده ست بگين به ناسيني ناخي خومان و خومان بؤ شه وش پرسپار له مه سنه وي (المشوي) بگين:

من كيم!

شمي مرقو تو له هه مان كاتدا گيانله بهر (حيوان) و خاوه نيت (ملاك).

(له راستيدا گيانله بهر يه تي "لش و لارت" يه كي كرتووه له گال خاوه نيه تي

"گيان" تدا له بهر نا شه و تو له بېك كاتدا سر به ناسمان و سه رزه و پيت).

(خودای بالادهست - جل جلاله - فریشتهی دروست کردو ژیری (العقل) پی
 بهخشی، گیانله بهریشی دروست کردو نیازو (الفریزة) ناره زوبازی (الشهوة) پی
 بهخشی.. پاشان مرؤفی دروست کرد و هریه که له ژیری (العقل) و ناره زوباز
 (الشهوة) ی پی بهخشی.. جا به راستی نهی مرؤف نه گهر ژیریت زال بوو به سر
 ناره زوبازیندا نهوه تو به رزتریت له فریشته، به لام نه گهر ناره زوبازیت زال بوو
 به سر ژیریتدا نهوه تو نزمرو بین به هاتریت له گیانله بهر (حیوان)!

که وایه من خاوه نی دو شتم له شولار (الجسد) و گیان (الروح)، به لام به های
 هریه که یان به نیسبت نهوی دیکه یانه وه چیه؟ به کامیان شایانی نهوه ده بم
 له ناوزه د بکریم به مرؤف؟

به های له شولار به نیسبت گیانه وه (الروح)، وه که به های کیسه یه به نیسبت
 زیره وه:

هر وه که چون له راستیدا به های کیسه به پینی به های نهوه، نهوه زیره یه که
 تیایدایه ناوه هاش به های له شولار (الجسد) به پینی به های نهوه گیانه یه (الروح) که
 تیایدایه، که وایه نه گهر کیس زیری تیدا نه بیت نهوه بین به هایه، هر وه ها
 له شولاریش نه گهر گیانی تیدا نه بوو نهوه بین به هایه.

بزانه به های گیان (الروح) به پینی به های پووناکی خوشه ویسته (جل جلاله) که
 له سهری رهنگ ده داته وه.

هر وه ها چاک بزانه که تو وه که (دیکارت) ی فه یله سووف و بیرناسی فه ره نسی
 به ناوبانگ، پاش چند سه ده به ک وتوو یه تی: "به ژیری و بیرت مرؤفیت".

(نه ی برا! بیگومان به نهوه ژیری و بیرت ده تکه نه مرؤف، نه گینا به های پینست و
 رهگ و ژی و نیسکه کانت چیه نه گهر نهوه دووانه نه بین!).

(هه ی هو، هه ی هو له ننیوان وینه ی مرؤفو واناو مانای دا! نه ی نابینیت که مردو له ماله که بیدا بؤ چه ند کاترؤمیرو چرکه ساتیکیش وازی لی ناهینریت به لکو راسته و خو و خیرا ده نیریت).

(یا خود به نواندنیکي دیکه، به راستی کاری تو وه ک قوزاخه و (الصدف) لولونه، یان گوزه و ناو.. وایه، مه رجیش نییه له هه موو قوزاخه یه کدا لولونیک هه بیت. که وایه، له سره تو پیویسته گرنگی به لولو بدهیت نه که به قوزاخه، وه نه که ی به شکل و شیوه هه لبه خه له تنیت، ده ی تا که ی به رده وام ده مینیت هه لده ددهیت به جوانی گوزه داو خوشی دهرده بریت، واز له جوانی و پازاوه یی گوزه بهینه و بگه یی به دوا ی ناودا!

بینگومان مرؤف هه روه ک نادم ﷺ له گله یانی، له ناو و گل، نایا ناوا نییه؟ به لی، مرؤف له ناو و گله، به لام مرؤفی پینگه یشتوو له ناوی سازگاری پالیراو ده چیت.. ناوی سازگارو پوون له بنیدا چه وو به رده کان هه روه ک خویان دهرده که ون، هه ر نه و ناوه نه گه ر گلی تیکه لاو بوو، نه وه لیل ددهیت و پوونی و سازگاریه که ی له ددهست ددهات.

له راستیدا پیغه مبه ران و (علیهم السلام) دوستانی خودا (أولیا و الله) له و ناوه سازگاره پوونه زقر قوله ده چن، جا کاتیک ناویکی که می لیل نه و ناوه زقر سازگارو پوونه سهیر ده کات هه ست به کاره که ده کات و ده لیت: (که وایه دیاره لیل بوونی من شتیکی دهره کیه و توشم بووه، ده توانریت پزگارم ببیت لیلی و لابریت، دیاره له راستیدا منیش کاتیک بووه هه روه ک نه وه سازگارو پوون بووم). نه ما ناره زووی نه وه ده کات پالبدات به ناوی سازگارو پوونه وه. دیاره نه و ناوه که مه ی که لیل بووه نه گه ر خوی بگه یه نیته ناوی دهریایه کی پوونی سازگارو بریتته ناوی بینگومان نه ویش پوون و خاوین دده بیت هه، به لام بینگومان نه و ناوه که مه لیل ی به خوی

پادہ مینن و خوی جیادہ کاتہ و ہو شاره زوو ناکات و نایہ ویت بپڑتہ ناو دہ ریایہ کی سازگاری پوون نہوہ ہر بہ لیلی دہ میننیتہ وہ^(۱) . لیرہ دا نہ بن نہوہ بزانیں مادام ناوہ کہ نہ سلہو لہ بنہ مادا پوونہ، دیارہ شتیک لیرہ دا ہہ یہ کہ نایہ لیت ناوہ کہ مہ کہ تیکہ لی ناویکی زوری پوونی سازگار بیت و نہ ویش پوون دہ ربکہ ویت، واتہ لیرہ دا ہاودہ مینکی خراب ہہ یہ، دیارہ نہوہ ش گلہ کہ یہ .

گلہ ناوہ . قوزاخہ (الصدف) و لوٹلوہ . بہ کورتی مہ بہ ستہہ بلیم، بہ راستی لہ مندا بہ ہاداری و بی بہ ہایی کڑبوونہ تہوہ .

بہ لی بہ راستی لہ توشدا نہوہ دووانہ کڑبوونہ تہوہ، لہ بہ رنہوہ تو لہ ہمان کاتدا جیہانینکی بچووک و جیہانینکی گورہ شی .

پوختہ ی قسہ :

تو لہ بارہ ی لہ ش ولارتہ وہ بچوکتہ ترین شتی لہ جیہاندا، بہ لام گورہ ترین جیہانیت لہ بارہ ی نہوہ واتا مانایہ ی ہلت گرتوہ .
دہ ی کہ وایہ خہ لکی لہ پوانگہ ی پوالہ تی دہ رہ کییہ وہ ہہ موویان لہ یہ ک دہ چن، بہ لام بینگومان بہ پتی نہوہ ی بہا ناوہ کیہ کان بہ ہہ موو جوریک جیاوازن، دیارہ پوالہ تی دہ رہ کی مرؤف بہس نییہ بؤ نہوہ ی مرؤف بہ واتا مانا مرؤف بیت . بینگومان بہس نییہ، سہرنج بدہ و بیر بکہوہ، چی پوو دہ دات نہ گہر نہوہ بہس بیت : (نہ گہر پوالہ تی مرؤف بہس بیت بؤ نہوہ ی مرؤف بہ واتا مرؤف بیت، نہوہ بہ ہا و پلہ ی گہر ہمان موحہ مہ دیک و ہک بہ ہا و پلہ ی نہبو جہل نہ بیت، خو لہ راستیدا دہست و مہ چہک و سہرو لہ ش ولاری موسا ﷺ لہ دہست و مہ چہک و سہرو

^(۱) لیرہ دا مہ بہست لہر کہ سہ یہ کہ تیکہل بہ ہاوپری خراب و لاسارہو بہ خوی پادہ مینن و نایہ ویت تیکہل بہ کہسی گہل و ہاوپری گہلینکی چاکو پھوشت بہرز بیت تا بہ ہوی نہوانہ وہ بہ چاک نار دہ ربکات لہ کڑمہ لگادا .

له شولاری فیرعون ده چیت، که چی نه و تا موسا ﷺ له ناسمانه به رزه کاندایه و،
فیرعونیش له نزمترینی نزمه کاندایه.

دهی به پیی نه وهی پواله تی دهره کی مرؤډ هه لڅه له نینه ره، چون ده بیت نیمه
نه و به هایه نه زانین که مرؤډ هه لیگرتوو له ناخیدا، بؤ نه وهی راسته قینه پی
(حقیقت) ی هر شتیک بزانی؟! پیویسته له سرمان که بنه ماو بنه چه که ی
بزانی، بؤ نمونه نه گه ر تو ه ستایت به کردنی شه کر به کولیره به ک (نانیک)، دلنیا
به تامه که ی هر به شه کری ده مینیتته وه و نابیت به نان، جا بؤ نه وهی نیمه بزانی
نه وهی ده یخوین نانه یان شه کره پیویسته به که مجار تامی بکه ی، چونکه به راستی
چاو ناتوانیت نه وه جیا بکاته وه، له بهر نا نه وه هر مرؤډینک که له پواله تی
دهره کی و هه لسوکه وتیدا وه ک قالبی شه کر و ابو، به شه کری دامه نن.

ناوه کان به رده وام له هه لڅه له تاندندا لیک ده چن

بی باوه پرو باوه پردار له شیوهی مرؤډینکدان!

به لام له راستیدا نه و لیکچوونه ته نها له شیوه دایه ..

بیگومان نه م له شولارانه وینه ی گوزه که لیکي داخراون ..

گرنگ شیوهی گوزه (کونه) که نیبه، به لکو گرنگ نه وه به وا له ناویدا!

به راستی لیره دا گوزه ده بینیت پره له ناوی ژیان

هه روه ها گوزه ش ده بینیت پره له زه هری کوشنده ..

که چی هه ردو کیشیان له شیوهی گوزه دان!

به راستی مرؤډ وه ک درهخت وایه، جا درهختکی به ردار، باشتره له سه د

درهختی بی به رو زی ..

به راستی تا نیتستا دو لایه نی مرفمان له پووی به دبهینان و سروشستیبه وه
خسته پوو، دهی نه گره هر وابیت که من خاوه نی له شولارو ناخ بم، نیتر بو ده بیت
هستم به نیری کردنی له شولارم و وای دابنیم نیبه !

که وابوو له راستیدا پاس له نریکردنیدا یان له وه دا که نیبه، نیبه، به لکو
به راستی پاسی نه وه په کامیان له له شولارو ناخ فرمان به سهر نه وی دیکه یاندا
دهکات، جا نه گره به راستی وه لامت ده ویت باش گوئی رابگره بو نه م به پتانه:

هروهک ده بینی که نه سپ چاوی هه په

هروه ماش سواره کش چاوی هه په

به لام له راستیدا نه سپی باش به چاوی خاوه نه که ی ده بینیت نه ک به چاوی خوی
جا چاوی سهری توش هروه ها پنیوسته وه ک نه و نه سپه گوئی راپه له بیت !
گوئی راپه لی نه و ده سه لاتداره بیت دوربینی و زیری نه و پینویسی دهکات..

به لام نایا به رده وام ده بیت که چاوی نه سپه که نه یاری چاوی ده سه لاتدار بیت و
مله جیری بکات، یان ناخ نه یاری زیری بیت و له گه لیدا له مله جیری و زورانبازیدا
بیت؟ نایا ناکریت دوستایه تی و به ک خویندنه وه له نیتوانیاندا هه بیت؟

نه و ناواته زورگرانه بیته دی، چونکه له راستیدا له شولارت نه وه نه سپه که ته،
دونیاش ته ویله ی نه و نه سپه په، نالیک و خوراکی نه سپیش هه رگیز ناگونجیت که
بیته خوراکی خاوه نه که ی، له به رنه وه ی له راستیدا خوراک و خواردنگه و نوستنی
خاوه نه که ی زور جیاوازه، به لام کانتیک کویله و نه سیری له ش و لارت بیت، نه وه
بینگومان ده توانیت بزه ویت و دابنیشیت و پشوو بده بیت له جینگه و ته ویله ی
نه سپه که دا.

له ش و لار و گیان (روح)، هروه ها ناخ (نفس) و زیری (عقل) هه همیشه له
مملانس و ده مه قالیی به رده وام دان، نه و مملانس و ده مه قالییه وه ک حالی

مه جنوونی له یلاو ولاخه که به تی، مه جنون سواری وشتره که ی بوو و له غاوه که ی
 توند کړیو به ره و باره گای خوشه ویسته که ی (دلداره که ی) وشتری به پی کړی،
 وشتریش هر چاوی له دواي خوی بوو دلته نگو غمبار بؤ بیچووه بچوکه که ی که
 له دواي خوی به جینی هیشتیوو، جا وشتر هر کاتیک ههستی ده کړی به شلېوونی
 له غاوه که ده یزانی که وه نه وز (خه) مه جنونی داگرتووه، بویه خیرا نه و فرسه ته ی
 ده قوزته وه و به خیرایی ده گه پایوه به ره و بیچووه بچوکه که ی، جا کاتیک پاش
 ماوه یه ک مه جنون ههستی کړی رینگای نه بریوه و، به لکو به رده وام له سهره تا
 سه فاره که پدایه به گرم فرمیسکی هه لپشت و وتی: (نه ی وشتر! هه ردوکمان
 عاشقین، به لام خوشه ویستی (معشوق) هه ردوکمان جیاوازه، له راستیدا رینگای من
 بؤ گه یشتن به خوشه ویسته که م زیاتر له دوو پوژ ناخایه نیت، به لام به راستی من
 که و تته که مینی تو، وا شهست له تهمه من له م رینگایه دا تپه پی و هه نه گه شتمه
 ناوانه که م)!

که واته خودای بالادهست - جل جلاله - هه ندیک شمه کی به نیت به خشپوه و
 دواتر داوای لیکردوین که ناگاداریان بېن، که وایه هوی چبیه ناخ (نفس) و ناره زووی
 شه هوهت بازی پی به خشپوین؟

به راستی نه و دووانه ی پی به خشپویت بؤ تاقیکردنه وهت، چونکه بېنگومان نه م
 دونیایه خانه ی تاقیکردنه وهیه، ده ی نه گه ر لیره دا هیچ تاقیکردنه وهیه ک نه بیت
 چن پیسو گنده ل له پوخت و چاک جیا ده کرتته وه.

تایا جیهاد کړی بېن بوونی دوژمنان و نه یاران ده بیت؟

هه روه ها به ها بؤ گوینرپایه لی چن ده بیت به بېن بوونی شه هوهت بازی که نه یه نیت
 وابهست بیت به گوینرپایه لیبه وه؟

که وایه، وه ک ترکه دونیا (الرهبان) خوت مه خه سینه، به لکو تیبکوشه و هه ول
 بده داوین پاک بیت له گه ل بوونی شه هوهت بازی و ناره زوو بازیدا.

له راستیدا خودای بالادہست - جل جلالہ - فریشتهی بہ دیہیناوه له ژیری پوختہ و، گیانلہ بہ ریشی له نارہ زوو شہ ہوہ تبارزی پوختہ، مرؤفیش له و دوو نیتوانہ دا، ژیری و نارہ زوو شہ ہوہ تبارزی تباردا کو کردوۓ وہ، تا جیاوازی له نیتوان دزو دژہ کہیدا دہر بک ویت و پوون بیتہ وہ، وہک: نیتوان شادہم ﷺ و نیبلیس، وہ نیتوان موسا ﷺ و فیرعہ ونو، نیراہیم ﷺ و نہ مروود، ہر وہا نیتوان پیغہ مبر ﷺ و نہ بو جہل.

له ہموو نہ وہی پیشہ وہدا دہر دہک ویت و پوون دہ بیتہ وہ کہ لیرہ دا دوو جوو له جوانی و دوو جوو له ناشرینی ہہ یہ: جوانی له ش و لارو جوانی گیان (روح)، ہر وہا پیچہ وانہ کانیشیان. نئمہ بینگومان سہر بہ ستیمان نیبہ له ہزاردہ و نیختیاری له ش و لارماندا، بہ لام بہ پنی نہ وہی کہ له راستیدا نئمہ دہ توانین ویتای ناوہ کی خومان دروست بکہین و بینا بکہین، بینگومان له توانا ماندا یہ رہوشت و ہہ لسوکہ و تمان جوان بکہین، گرنگیش له راستیدا نہ وہ یہ.

ہر ناوہ ہایہ بہ تہ واری رومی دہ لیت: (خہ لکی دہ پروانن بؤ جوانی پہرداخہ کہ، بہ لام له راستیدا من ویتلی نہ وہم وا له نیتو پہرداخہ کہ دا، سوودی چیبہ نہ گہر پہرداخہ کہ له زبیر بیت، بہ لام نہ وہی له نیتویدایہ زہ ہری مار بیت؟ وینہ و شیوہی مرؤف و جوانیہ روالہ تی و دہرہ کیہ کی له و نہ خش و نیگارہ دہ چیت کہ له سہروی پہرداخہ کہ یہ، بینگومان کہ پہرداخہ کہ شکا نہ خش و نیگارہ کہ ش ون دہ بن، دہی تو بہ دوی نہ و شتہ دا ویتل بہ و بگہری کہ ون نابیت)!

کاروبار له لای خودای بالادہست ناوہ ہایہ، جا تو ش نہ گہر دہ تہ ویت کہ گرنگ و ناگرنگ له لای خودای بالادہست - جل جلالہ - بزانت، و ہرہ گوئی رابگرہ بؤ نہم
حیکایہ تہ:

ناشیرینی وینه (روالت) و ناشیرینی گیان (رؤح):

دهسه لاتداریک دوو بهندهی هه بوو، په کینکیان په ش پښتینکی ناشیرین به لام
خاوه ن په وشتینکی چاک، نه وی دیکه یان سپی پښتینکی شتوه جوان به لام په وشت
ناشرین، دهسه لاتدار بهنده جوانه که ی په وانه کرد بؤ راپه پانندنی کاریک، به وی
دیکه شیانی وت:

من باش ده زانم که تو بهنده یه کی ژیرو کارامه ی، به لام به لامه وه سهیره نه و
هاوه له ت هیچ شتینکی خرابی نه هینشتوته وه که نه یدابینه پالت، وتوویه تی: به راستی
تو دزیت و بین نابوویت و، بین حه یار شهرمی، نایا نه وه راسته و هیچ بنه مایه کی
هه به ؟

تاوا دهسه لاتدار ویستی که شلونی بکات و بیجولینن تا دژ به هاوه له که ی قسه
بکات، به لام بهنده ی ناشیرینی په وشت به رز به شتوه به ک وه لامی دهسه لاتداری
دایه وه که هرگیز چاره پښی نه ده کرد، وتی:

(نه ی که وره م! هه موو نه وه ی هاوه له که م وتوویه تی دروسته، به لکو من زور
له وه ی نه و وتوویه تی زیاتر خوو خه ده ی خرابم هه به، به لام دیاره نه و له به ر
په وشت به رزی و باشی خوی زوریک له خوو خه ده خرابه کانی منی شار دوتته وه
ته نها که مینکی لی باس کردون).

دهسه لاتدار وتی: (زورباشه، هه رچون نه و خرابه کانی توی زمار ده کردو
خسته بوو، توش هه روه ها خرابه و عه بیه کانی نه وم بؤ باس بگو و بخره بوو).
بهنده که وه لامی دایه وه و وتی: (له خرابه و عه بیه کانی: به راستی نه و که سینک و
خه لکی خووش ده ویت، به وه فایه، به ریزو به خشنده به، پاش نه وانیش دوو عه بیی
دیکه شی هه به که نه وانیش: خو به که م زانین و قوریانی دان (له خوبردن) ه).

تا به و شینوه به بهك له دواى بهك هه موو سیفته ته جوانه كانی هه ژمار کرد، پاش
ماوه بهك سولتان نه و بهنده ره شهی ره وانه کرد بۆ نه نجامدانی کارینک و بهنده سپی
پینسته جوانه کای بانگهینشتی لای خوی کردو، نه وهی به بهنده ره شه کای وتبوو بۆ
نه ویشی دووباره کرده وه و وتی:

(له راستیدا نه و بهنده ره شه کۆمه لیک سیفته و کرداری خراب و قیزه و نی داوه ته
پالت، به لام به راستی من وا نابینم نه و هه موو سیفته و کرداره خراب و قیزه و نانه
له تۆدا هه بیت که نه و باسی کردووه، به لکرو وات ده بینم زیره ک و خاوه ن که لیک
تواناو سیفته و کرداری جوانیت.

بهنده جوان و سپی پینسته که هه ر نه وه ندهی نه و وتیهی سولتانی بیست
توپه بونیکى بن سنور گرتی و، دهستی کرد به باسکردنی خه روارینک له چاکه و
چاکه کاری و سیفته ته جوانه کانی خوی له لایه که وه و، له لایه کی دیکه شه وه عه یبو
عارو سیفته و کرداری ناشرینی نه هینشته وه که نه یداته پال بهنده ره شه که).
سولتان هه ر که گوئیستی وته کانی بوو هه ستا به ده رکردنی له کۆره که یداو
وتی:

(نه ی ناخ بۆگه ن! هه رچه ند پواله تی نه و پیاوه ره شه به لام به راستی ناوه وه و
ناخی وه ک به فری به کشه وه سپیه، به لام تۆ پواله تت سپیه به لام له راستیدا دل و
ناخت تارینک و بۆگه نه، بۆ له چاوم ون به، جارینکی دی پووت نه بینم!).

نه م حیکایه ته کۆمه لیک واتا له خوی ده گرتیت، نه وهی من له هه موو نه وه
تیگه یشتم نه وه به که مرۆفیه تی مرۆف به ناسانی به ده ست نایه ت.
به لێ، نه م نوکته به ی داها توو نه وه دلنیا ده کاته وه:
نه گه ریم به دواى مرۆفدا:

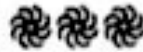
ژيانته ي مولا ناي بېسي

له خودا تر سينك (راهب) پوژنيك به چرايه كه وه له كولا ن و بازاره كاندا ده گه پښت و
خول دودات، كه سينك له بينا گايان پرسيا رى لى ده كات:

بوچى به م چرايه وه به م نيوه پوښه نه ملاو نه ولا ده كه بت و ده گه پښت و
ده خولپښته وه؟!

به دواى مرؤف دا ده گه پښت!

نای له وه! نهى نه وه موو خه لکه نابښت بازاره کانیا ن لیا ن لیا ووه؟
نه خیر، نه خیر و نیی، کار و نیی که تو ده لپښت، به راستی من ده گه پښت به دواى
مرؤفى راسته قینه دا، جا نه گه ر دیمه وه پازیم که بيمه خاك و خول له ژیر
پښه كانيدا!!

پلەكانى مەزۇق:

سادام مەزۇق بەپنى تىنگە يىشنى زىرى و گىيانى مەزۇق، كەواپە لىرەدا بەقەد زىمارەى نەو خەلكەى لەسەر ئەم سەر زەويە ھەپە پلەگەلىك ھەپە لە مەزۇقاپەنى بونىدا. بەلن.. بەپنى ھاي بۇمى پلە گەلىك لىرەدا ھەپە لە بلىندىبونەوھى مەزۇقاپەتېدا، واتە ھەر مەزۇقلىك پلەپەكى ھەپە لەو بلىندىبونەوھىدا، بۇمى دەلىت: (لەم جىھانەدا پەيزەگەلىك نادىيار پلە پلە بەرزىبونەتەوھ لەسەر زەويەوھ بۇ ئاسمان ھەموو مەزۇقلىكىش لە پاپەيزە (مەسەد) و پلەپەكى جىياوازداپە).

بىنگومان ئىمە ناتولىن بگەپنە ئەوھى كە ھەموو مەزۇقلىك بىناسىن، بەلام ئايا دەتوانىن سەرنىشپاننى ئەو پەيزانە دابەش بگەپن بۇ كۆمەل كۆمەلىكى مەزۇقاپەنى دىيارىكرلو؟

بەلن، دەتوانىن دابەشيان بگەپن بۇ دوو جۇر: مەزۇقى كال و كىچ و، مەزۇقى پىنگەپىشتوو. ئەوانەى دەزانن و ئەوانەى نازانن، نەخۇشان و پىزىشكان پىتسواران و پىنماكاران.. ئەپىت ئەوھش لەبىر نەكەپن كە لىرەدا پىنگەپىشتوانى پوالەت و (بىن ناوھەزۇك)، زاناپانى بە پوالەت و، نەخۇشانلىك لە بەرگى پىزىشكانداو، لاساىى كەرەوان ھەن.

بۇمى وا دەپىنىت كە مندالىتەى و گەرەپى، پەيوەندىيان بە ئەمەتەوھ نىپە، بەلكو پەيوەندىيان بە پلەى پىنگەپىشتەوھىپە. ئەوانەى شوپىن ئارەزىوھكانى مندالى دەكەون، بە مندال ھەزمار دەكەون لە ھەر ئەمەنىكدا بىزىوگەشتىنە ھەر ئەمەنىك! دەلىت: (سەپەتى پىنگەپىشتن ئەنھا شاپىستەى سەرخۇشانى ھەق و راستىپە، ئەوانەى بەسەر ئارەزىوھكانى بونىادا بەرزىبونەتەوھ، بەلام ئەوانەى ئارەزىوھ بىن مانا مندالىكەن زال بووھ بەسەر كاروبارو ھەلسوكەوتىياندا، ھەرچەند كات تىپەپىش ھەر بە مندالى دەپىننەوھ).

له لايه كې ديكه شه ووه به پراستې نه خوښى هر عيبارت نيبه له نه خوښى له شو
لار، هه ووه ها پزېشكايه تى هر عيبارت نيبه له پزېشكايه تى و چاره سهرى
له شولار، چونكه زوربه ي خه لكى له پورې سهرنج و پاده رېرېن و بيروباوه پوه
نه خوښن. به لام پزېشكانى راسته قينه به پراستې پزېشكانى گيانن (الروح)، نه وانه ي
چاره سهرى نه و نه خوښانه ده كڼ كه تووشى نه و جوړه نه خوښيانه بوون.

تا نه و پزېشكانه به نه خوښه كانيان ده لېن: (نيمه پزېشك گه لېكېن زانسته كانيان
له خوداى بالاده سته ووه و هرگرتووه و فيزيووين، نه ك له په پاره پزېشكايه كانه ووه،
بويه نه ووه تا نيمه چاره سهرى نه خوښانى دل و گيانه كان (الارواح) ده كڼ، به لام
پزېشكانى ديكه چاره سهرى نه خوښانى له شولار ده كڼ. پاشانېش به پراستې نيمه
وه ك پزېشكانى له شولار داواى هيچ به هاو كړيېك ناكڼ، له بهرته ووه ي له پاستيدا
خوداى بالاده ست - جل جلاله - كړيى نيمه ددهات زور به زياده ووه، كه وايه نه ي
نه خوښانى بن هيو او وه پس وه بن .. وه بن .. دهرمانى دهر دو نه خوښيه كانيان لاي
نيمه هه په).

كه وايه لېره دا مندان و پنگه يوان و نه خوښان و پزېشكان هه ن .. به لام
جيا كړنه ووه يه كې ديكه هه په نه ووه ش جيا كړنه ووه ي پله ي زانست (المعرفه) و ژيريې
ناپا نا نوره وانيبه ؟ به لن بېنگومان، چونكه له م سفره دورو دريژه تاريخه دا جگه
له پووناكى (چراى) ژيرى هيچې ديكه پنگاى مرؤ پووناك ناكاته ووه، نه بن نه ووه ش
بزايېن ژيريې كان هه نديكيان زور جياوازن له هه نديكى ديكه يان: "بېنگومان ژيريې كان
به بن وزه و توانا يان به ره و ناسمان پله به ندى ده كڼ و پيز ده بن".

له سهر و نه و جياوازيېه بن كوتاييانه ووه، ده توانويت خه لكى به پتي پووناكى
ژيريې ووه دابه ش بگرتين بؤ سن كومه لى سهره كى: ژيرمه نده كان، نيو ژيرمه ندان،
ويله كان (البلهء).

نیشانه‌ی ژیرمه‌نده‌کان (العقلا) له راستیدا نه‌وه‌یه که نه‌وان به پووناکی
ناوه‌کی خۆیان بۆ به‌دی ده‌که‌نه‌وه، رینگا پووناک ده‌که‌نه‌وه، به‌و پووناکیه جارتیک
بۆ خۆیان رینگا پووناک ده‌که‌نه‌وه، جارتیکی دیکه‌ش هه‌لده‌ستن به‌ پیتنمایی کردنی
کاروان، نه‌وه نه‌و ژیرییه که بینگومان ژیری برواداری ته‌واوه.

نیشانه‌ی نیو ژیرمه‌ندانیش له راستیدا نه‌وه‌یه که نه‌وان خودی خۆیان
پووناکیان نییه، به‌لام به‌راستی نه‌وه‌نده به‌سیره‌و دوربینی و سه‌رنجدانیان هه‌یه که
به‌سیان بیت بۆ نه‌وه‌ی شوین که‌سانی دی بکه‌وزو، چاوو پووناکی نه‌وان بکه‌نه
چاوو پووناکی بۆ خۆیان، جا نمونه‌ی نه‌وانه: نه‌وانه هه‌رچه‌ند خۆیان توانای
بینبیتکی ته‌واویان نییه، به‌لام ده‌زانن چۆن سوود وه‌ریگرن له بینینی که‌سانی
دیگی خۆیان.

کۆمه‌له‌ی سینییه‌میش وێل و نه‌فامه‌کانن نه‌وانه‌ن به‌ک گه‌ردیله ژیریان نییه‌و،
له که‌سانی دیکه‌ش سوود وه‌ریگرن، له‌به‌رته‌وه نه‌وانه هه‌میشه له تاریکی و
شه‌وه‌زهنگیکی کۆترانه‌دا ده‌ژین، به‌بن سوود لێره‌و له‌وێ دین و ده‌چن و به‌زی و
نشتیوی له‌پن ده‌ده‌ن، هه‌ولی نه‌وه‌ش ده‌ده‌ن بیابان گه‌لیکی فراوان ته‌ی بکه‌ن.

لێره‌دا دیاره به‌راستی نه‌و جیاوازیه بیتکۆتاییانه‌ی نیتوان خه‌لکی له‌ پووی ژیری و
له‌پووی هه‌لسوکه‌وت و په‌هشته‌وه، ده‌بنه هۆی نه‌وه‌ی که هه‌ندیکیان بینه‌ فێرکار
(معلمین) و، هه‌ندیکیان بینه‌ فێرخواز (التلامیذ)، به‌لام ئایا نه‌و له‌رمانی فێرکردنه
بۆ چ ئاستیک په‌ل راده‌گێشیت و درێژ ده‌بیتته‌وه؟

بینگومان، له‌سه‌رو هه‌ر خاوه‌ن زانستیکه‌وه زاناتریک هه‌یه، گه‌وره‌ترین
مامۆستایانی مرقفایه‌تیش پیتغه‌به‌رانن -علیهم السلام-، له‌به‌رته‌وه‌ی له‌ راستیدا
مامۆستای پیتغه‌به‌ران -علیهم السلام- خودای بالاده‌سته ..

له‌به‌رته‌وه زانست و زانیاری پیتغه‌به‌ران -علیهم السلام- زانست و زانیارییه‌کی
ته‌واو و بن‌که‌م و کۆریه، بزگاریبون و سه‌رفرازیش نییه جگه له‌ به‌په‌په‌وه‌ی کردن

ئەبىت لەۋەي كە ئەۋان لەسەرى پۇشتىن، ھەرۋەھا ئەۋ بىنەمايانەي كە ئەۋان دايان ناۋە.

كەۋابە بۇ ھەر لايەنىك لەۋ دوو لائە لېرەدا ئەرك و گىرنگېك ھەبە، كەۋاتە پىۋىستە لەسەر پىنماكار (المرشد) كە پىنماكارنىكى باش بىت، ھەرۋەھا لەسەر پىنوارىش (المسافر)، پىۋىستە كە خۇي پادەستى فەرمان و نامۇزگارى پىنماكار بىكات.

لە راستىدا تا ئەۋەبە كە پىۋىستە، بەلام ئەبىت ئەۋە بزانىن لە ھەموو حالەكاندا كاروبارەكان ناۋەھا ناپۇن بەرئوۋە، پۇسى ئەۋە پوون دەكاتەۋە دەئىت: (ئەگەر دوو بالندەي زىندوۋ بىسەرتىن بە بەكەۋە، بىگومان ئەۋان ناتوانن بىقەن لەگەل ئەۋەشدا كە چوار باليان ھەبە، بەلام ئەگەر بەكىكىيان زىندوۋ ئەۋى دىكەيان مردوۋ بىت، ئەۋە بالندە زىندوۋەكە دەتوانىت مردوۋەكە ھەلبىگىرنت و پىۋەي بىقەت، لەبەرئەۋە پىۋىستە لەسەر مرقۇ كە بزانىت چۇن خۇي پىشان دەدات لەبەردەم ئەۋ كەسەدا كە دەتوانىت فرىنى پى بىكات، واتە دەبىت بە ھەموو شىۋەبەك وابەستى پىنمايى و نامۇزگار بەكانى بىت، واز لە ويست و نارەزۋەكانى خۇي بەئىت.

بەلام كەسى پامو بە زىرى خۇي، خۇبەشت زان كەسىكى تر چۇن دەتوانىت فرىنى پى بىكات و پىنمايى و نامۇزگارى بىكات!؟

پىنماكارانى دلسۇز و پايبەرز لىۋان پىژن لە سۇزۇ مېرەبانى بۇ ئەۋانەي لە دەورىانن، ئەۋان لەۋ شوانانە دەچن كە مىگەلەكەيان دەپارىژن و چاۋدىرىيان دەكەن، جا ئەۋانە كاروبارىيان پادەستى سۇزۇ مېرەبانى ئەۋ پىنماكارانە ناكەن، بەكەمجار خۇيان دەھاۋنە ناۋ تىاچوون و لەناۋچوون، دوۋەمىش ئەۋ پىنماكارانە شەكەت و ۋەرس دەكەن كە بەردەوام پادەكەن بە دواياندا تا پىنمايىيان بىكەن بۇ پىنگاي راست و سەرفرازى.

موسا پیغه مبهرو مه ره گوم بووه که ی

مه رتک له رانه مه ره که ی موسا ﷺ تری، نه ویش تا تیواره به دوایدا که پا له ترسی نه وهی نه وه کو گورگ بیخوات، له پاش که پانتیکی زور توانی بیدوزنته وه و بیگرت، جا که گرتی زور به سوزو مبهره بانی وه دهستی پیا نه هینا و پیتی دهوت؛ "نه ی مه ره که م برونه بۆ پۆشاک و نه عله کانم چون دپاون و هه لاهه لاهه برون، به راستی زور شه که نت کردم، نایا به زه بییت پیندا نایاته وه؟ با بلین و اتۆ به زه بییت به مندا نایه ته وه، نه ی ناییت به زه بییت به خۆتدا بیته وه، ده ی بۆچی خۆت تووشی تیاچوون و له ناوچوون ده که پت؟".

له بهردهم نه م تابلۆیه دا خودای بالادهست - جل جلاله - فرمووی به فریشتنه کانی: (به راستی ئیستا موسا ناماده یه بۆ پیغه مبهریه تی)، له بهرته وه یه پیغه مبهرمان ﷺ ده فرمویت: (هرگیز خودا - جل جلاله - هیچ پیغه مبهریکی ره وانه نه کردوه تا شوانی رانه مه ری نه جام نه داییت، تا به هۆی نا نه وه وه فیری چاودیری و سه ره رشتی خه لکی ببیت).

هه موو که سنیکی (الإداری) به رتوه بردن له راستیدا وه ک شوان وایه مافی ژیر دهستانی چاودیری ده کات و ده ی پاریزنت.

پیش که مینک رینماکارانتان نواند به و چرایانه ی رینگای رینوارانی دیکه پرووناک ده که نه وه، ده ی که وایه، نایا نه رکی نه و رینوارانه نییه که نه و چرایانه له سه ر سه ریان به رز بکه نه وه و له سه ر سه ریان دابنیزن؟

به تی، بینگومان به مه رجیک که بزانی نه و چرایانه ی که له سه ر سه ریان به رز راپان گرتوون بۆ به رزه وهندی خودی خویانه، له بهرته وه سه ره ده که یه بۆمی کاتیک نه فامیک ده ببینیت له دانیشتنیکدا له سه رووی به کیک له و زانایانه وه داده نیشیت که له و دانیشتنه دان ده لیت:

(بەپاستى مۆم كە ئارەزوى ئەو ەيە كە لە شوئىنىكى بلىند دا بىت ئەو ە لە بەر خاترى خودى خۆى نىيە، بەلكو بۆ ئەو ەيەتى باشتەر پووناكى بىەخشىتە خەلكى، ئەگىنا ئەو ە ەر مۆمە، جا لە خوارەو ە بىت يان لەلای سەرەو ە بىت! ەروەها خۆرىش ەر خۆرە لە ەر كوئىيەكدا بىت، بەلام ئەو ەندە ەيە ئەگەر لە خەلك نادىار بىت و نەى بىنن، ئەو ە خەلكەكە لە تارىكىدا دەبن!).

نمونه يەكى دىكە: ئەگەر تۆ زىرت لە ژىرەو ە داناو زىوت لە سەرەو ە دانا ئايا كاميان بەهادارتىن؟! بىنگومان ەر زىرەكە، ەروەها ەمان شت دروستە بە نىسبەت ئەو ئاردەى لە ژىر ەنلەكەكە دايەو ئەو كەپەكەى لەناو ەنلەكەدا ماو ەتەو! چونكە بەهاى ئاردەكە لە خودى ئاردەكە خۆى دايە نەك لە شوئىنەكەيدا، لەبەر ئانەو ە بەپاستى پىغەمبەرى خودا ﷺ كاتىك كە ولاتانى فەتخ كردو ەو ئايىنى پىرۆزى ئىسلامى پىن پاگەياندون، مەبەستەكەى پىنمايىكردنى ئەو خەلكانەى تر بوو بەرەو بەهەشت و ژيانى ەمىشەيى دوايى، نەك بەرزكردنەو ەى شان و شكۆى خۆى، ەروەك وتراوئىشە: "ئەم دەستە بۆ بەخشىن بەدىھاتو ە نەك بۆ وەرگرتن"، ەر ئاو ەهاش لە پاستىدا دەستى ئەو پىنماكارانە بۆ بەخشىن و پىندانە نەك بۆ وەرگرتنى ەيچ شتىك، ئەمجا بەپاستى ئەو مرقۇفەى ببىتە جىنگەى مەدح و پەزنامەندى خوداى بالادەست ئاتاجى مەدح و وەسفى خەلكى نىيە، سەرنج بدە چۆن خوداى بالادەست - جلاً جلاله - خەلكى دەكاتە ەكارتىك بۆ بەرزكردنەو ەى شان و شكۆى دۆستانى خۆى.

ئىمە لە سەرەتاي ئەم بابەتەدا بىنگومان دوايى دەريارەى لاسايى كاران و خاوەنانى پىرپاگەندە بەتالەكان، بەپاستى ويستمەن ئەو ەيە كە بەوان كۆتايى بە بابەتەكە بەئىنن:

بۆسی دهربارهی نهوانه‌ی چرای ژیری و دوربینیان کویر بووه له خاوه‌نانی پرپاگه‌نده‌ی به‌تال و هیج و پوچ، ده‌لئیت: (هه‌ندیکیان ده‌لئین: ئینعه دهرکمان کردو بینیمان و زانیمان، کاتیک تو ده‌سته‌وسانیت له بینینی وشتریک له‌سه‌ریان، ئیتر چۆن نه‌وه دیت به بیرتا که خه‌لکی به راستت بزائن و بپوات پی بکن، کاتی که تو ده‌لئیت به‌وه‌ی که تو موویه‌کت کردووه به کونی دهرزیدا؟ من پیکه‌نینم به دوو کهس دیت: به و رهش پینسته‌ی په‌نجه‌کانی به بۆیه‌ی رهش بۆیه ده‌کات، وه به و نابینایه‌ی له په‌نجه‌ره‌وه سه‌ری سه‌ره‌و خوار ده‌کاته‌وه بۆ بینینی دهره‌وه! هه‌ر ئاوه‌هاش نه‌وه‌ی چرای ژیری دوربینی کویر بوو بیت، ناتوانیت که شتیکی وها ببینیت له چاوی سه‌ریه‌وه، هه‌روه‌ها له‌لای ژیریش وته‌ی نابینایه‌ک به‌های نییه که بلیت به‌راستی نه‌و ده‌بینیت).

مالی دنیا

نه‌گه‌رچی به شتیه‌یه‌کی جوزنیش بیت زانیمان له‌وپه‌یژه‌یه‌دا که درێژ بووه‌ته‌وه بۆ ناسمان، دوو جوور له خه‌لکی هه‌یه: مرۆفی پینگه‌یشتوو و، مرۆفی سه‌راسیماو کال فام. ئیستا ده‌مانه‌ویت هه‌لوێستی هه‌ریه‌که‌یان بزانی به‌رامبه‌ر نه‌و دنیا‌یه‌ی بۆی په‌وانه‌ کراون:

مرۆفی سه‌راسیماو کال فام نه‌وه له‌بیر ده‌کات که له راستیدا نه‌و له‌و دنیا‌یه‌دا بۆی په‌وانه‌ کراوه پێبواره، له‌به‌رته‌وه وای داده‌نیت که نه‌و له‌ویدا نه‌مه‌، به‌هۆی نه‌وه‌وه هه‌روه‌ک مندالیک‌ی ساوا له‌غاو شوپ ده‌کات بۆ ئاره‌زووبازی و یاری کردن، وه هیج شتیک به‌خه‌یالیدا نایه‌ت دهرباره‌ی ویست و فه‌رمانه‌کانی نه‌و ده‌سه‌لاتداری په‌وانه‌ی کردووه بۆ نه‌و دنیا‌یه‌، هه‌روه‌ها دهرباره‌ی نه‌و ماله‌ نه‌سله‌ی بۆی به‌دیته‌نراوه. نه‌م دێره‌ شیعهره‌ی داها‌توو نه‌وه پوون ده‌کاته‌وه که

چون مړو له راستيدا نارو زوومند ده بېت بؤ مال نه سله گه ي کاتيک لېسي دوور
ده خرېته وه، له ناخيدا ه لده قرچيت بؤ گه رانه وه بؤي:

هرکس دوور بخرېته وه له مال و نيشتماني نه سلی خوی، ده سته وسان بېمېني له
ناخي خويدا نارو زوومند بؤ گه رانه وه و نزيکېرونه وه ي، ه لده قرچيت. نه و
نارو زوومندي و تامه زړوييه لای که سېک دهرده که ویت که يادي نيشتمانه نه سله گه ي
بگانه وه، نه و يادکردنه وه ش به پني پنگه پشتمني پؤحي ده گورېت، پؤمي نه و
يادکه روانه ده نوېنېت به و بنده گه لای راپېچکراون له ولاتاني کوفرو بېن
بروایيه وه و غرؤشراون له ولاتاني نيسلامدا. نه وانه يان مندا ل يان ميژدمندا ل له
نهمه ي ۱۰ تا ۱۵ ساليديا، يان پنگه پشتمون.

جا مندا ل له و بنده، نه وانه له خيزانېکي موسلماندا که شه يان کردووه و
په روه رده بوون تيايدو که وره بوون، بېگومان نه وانه به ته وایي نيشتماني نه سلی
خویان له بېرده که نو، له بېرو زهرياندا هيچ شتيک له و باره وه نامېنېت و نيبه. به لام
ميژدمندا ل شتيک که م ياد ده که نه وه، به لام راپېچکراوه که وره کان هرگيز ناکرېت
که نيشتماني نه سلی خویان له بېر بچيت و له بېري بکه ن، له بهر نه وه کاتيک له
باره گای خوداييدا پرسيار له گيانه کان (الارواح) کراوه: (السنْتُ برِيْكُمْ) واته نايامن
به په روه ردگاري خوتان نازانن، يان نايامن په روه ردگاري نيوه نيم؟
گيانه کان (الارواح) وتيان: (به لن).

جا نه و گيانانه وه ک مندا لاني ساوا هاتوونه ته دنيا، له بهر نه وه به ته وایي نه و
په پمانه ي داويانه و دانبان پيدا نارو له بېر کردووه، هه روه ها به ته وایي نه و جيهانه ي
به ته وایي له بېر کردووه، نه وانه بېن باوه رانن. خاوه نې نه و گيانانه ش (الارواح) که
که ميک شت ياد ده که نه وه نه وانه بروادارانن، به لام نه وانه ي باش گونيان راکرت بؤ
نه و ته خوداييه و په رده له پوويان لادراو، بؤ جاري دووه م گونيبستې پرسياره که
بوونه وه نه وانه دؤستانې خودان.

نەم حالە لە حالی کەسانیک دەچیت کە گوێ دەگرن بۆ گێرانەوێ بووداوتیک، جا ئەو کەسێ خودی خۆی لە بووداوە کەدایە ئەوێ هەموو شتیک تێدەگات، هەر وەها هەموو نامازە یەکیش، هەر بەهۆی ئەوێ بووی سورە لەدەگە پیت و لێدانەکانی دلی زیاد دەکات، بەلام کەسانیک دیکە تەنها ئەوێ تێدەگن کە بۆیان دەگێریتەوێ، لەدوای ئەوێ چی دیتەر نازانن.

پوختە قسە ئەوێ: بەراستی زۆرە ی خەلکی نیشتمانە ئەسلیە کە ی خۆیان لەبیردە کەن و یادی ناکە ئەوێ، بەلکو وا هەپە تورپەش دەبن لەو کەسانی کە هەلەستن بە یادخستەوێیان، هەر وەها کەسانی دیکەش هەن بە ئەندازە ی ئەوێ تێدەگن کە پێیان پادەگە یە نریت و لەوێ زیاتر دەرکی هیچ ناکەن، کورتە کە ی ئەوێ بە کە بەراستی زۆرە ی خەلکی زیاد لە بیرکردنی نیشتمانە ئەسلیە کە یان تورپەش دەبن لەو کەسێ بیران دەخاتەوێ، بەلکو دزایە تیشی دەکەن!
 وەزە و حالی نیتوان ئەوانە ی کە دلایان وابەست بوو بە جوانی و لەزە تەکانی دونیاوێ و خاوەنانی گیانە گەورەکانەوێ (أصحاب الأرواح الكبيرة) ئەوانە ی بەردەوام چاویان لە سەر دوای ئەم جیهانەوێ، وەک وەزە و حالی ئەوێ ناسکە یە کە لەبەر بەدبەختی خۆی کەوتۆتە تەویلە ی کەرەوێ.

ئاسکیکە گەوتۆتە ناو تەویلە ی گویدرێژان!

یەکیک لە راوکەران ئاسکیکی جوانی راوکردو، بردی بۆ ناو تەویلە یە کە و دەرگای لەسەر داخست، تەویلە کە پڕ بوو لە کۆمە لێک گویدرێژو گاوگۆل، ئاسکە بەستە زمان هەر بە چوونە ژوورەوێ لەتاو بۆنی پێسی تەویلە کە سەری گێژ بوو خەریک بوو لە هۆش خۆی بچیت، ناچار دەستی کرد بە پاکردن بە لای راست و چەپدا تا خۆی پزگار بکات، بەلام هەموو دەرگاگان داخرا بوون! هیچ پێگایەکی نەدیوێ بۆ چوونە

دهره وه .. له ئیواره دا خاوه ن گه وره که هات و کای کرده بهرده م نازه له کان،
 بیگومان کا بۆ گویدریژان و گاوگۆل له خوشترینی نالغه کان، به لام ناسکی
 بهسته زمان ناتوانیت بیخوات، له بهرنه وه چه ند پۆژیکی زۆر به برسیه تی مایه وه،
 ههروه ک ماسیه ک که له دهریاوه فری درابیتته قهراغه وه له تاو ئیش و نازاری
 برسیه تی هه ر ئه ملو ئه ولای ده کردو پیچی له خۆی ئه دا..

نازه له کانیش وایان ده زانی ناسکه به هۆی لووت به رزی و شانازییه وه کاکه
 ناخوات، له بهرنه وه ده ستیان کرد به وتووێژ له باره یه وه: (ئه ی هاوار هه ی! ئه ی
 هاوار هه ی! چی وای لیکردیت تو فری بدریته ئیره له کاتیگدا تو راهاتویت له سه ر
 ژیان وه ک پادشایان له کاخه کاند (القصور))! ناسکی بهسته زمان وتی به و
 گویدریژه ی له ته نیشتیه وه بوو و لۆمه ی ده کرد:

(وای دامه نی من به هۆی لووت به رزی و شانازییه وه کا ناخۆم، بیگومان ئه وه
 خۆراکینکی گونجاوه بۆ تو، به لام بۆ من گونجاو نییه، به راستی من گه شه م کردووه و
 گه وره بووم له سه ر خواردنی گزۆگیای ته پو نازه له کێلگه کاند له گه ل خواردنه وه ی
 ناوی سازگارد، نه ک ته نها کای وشک! به لام تو به ریکه وت نه بیته گۆل و گیای ته پو
 نازه ت نه خواردووه، دروسته به راستی من ئیستا دوور خراومه ته وه و نادیار کراوم،
 به لام له راستیدا من به رده وام ناسکم، هه ژار که وتووم به لام به راستی دیده کانم هه ژار
 نین، پۆشاکه که م کۆنه به لام خۆم نازه و نویم!).

گویدریژ ئه و وته یه ی ناسکی به راست نه زانی و وتی: (نادیاری (الغریبه) کار
 ده کاته سه ر نادیار (الغریب) و وای لێ ده کات ئه م هه له و په لانه بلتیت، له بهرنه وه
 پیویسته به لگه ت به دهسته وه بیت له سه ر ئه وه ی ده یلتیت).

ناسکه که وه لامی دایه وه: (سه رنج بده و بپوانه بۆ ئه و عه نبه ره ی له بن
 هه نگلمدایه، به راستی ئه وه گه واهیده ره له سه ر راستگۆیم، ئایا گومان ده به یته ئه وه
 لای من گه شه ی کردبیت له ته نجامی خواردنی کای وشک?)

بهائی، پرواناکام که گویدرینژان گوئیپرگر سوو بیتن بق ناسکه که و بهراستگزیان زانیبیت و پشت راستی قسه که بان کردبیت، کار هر نانه وایشه له لای مروفیش، چونکه زوربه بان هرروه ها نهوانه بهراست نازانزو قسه کانیاں پشت راست نه که نهوه که ناگاداریان ده که نهوه دربارهی دواپوژو جیهانیکدی دیکه، وه له و بارهوه گوتیان بق راناگرن.

هوکاری نه و پشت راست نه کردنه وه و بهراست نه زانینه، له راستیدا نه وه به که هموو مروفیک به نه اندازه ی تواناو دررککردنی خوی ده بیستیت و تیده گات، جا نه گه نه و تیکه شتن و دررککردنه تینه پهریت له دررککردن و تیکه یشتنی نه و ده شته کیه ی که له مه و دوا باسی دیت، نیتر چ وتو قسه به ک ده توانریت که کاریگری نه نجام بدات له مروفدا؟.

له م حیکابه تانه دا کاو مشکه که نامازو نمونه ن بق له زه ته کانی دونه، ده ی له زهت و خواردنه کانی دونه ده بیت تا نه و پله به بن به ها بیت؟ جا نه گه ناوه هایه، نیتر پنیویست ده کات که نیتمه شاخ ه لکیشین و غم بخوین بق نهوانه ی هموو هول و کوششیکیان بق به ده ست خستنی نه و به مره و له زه تانه به؟

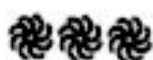
بومی وا ده بینیت که به زه بیمان به واندا بیته وه و ده لیت: (نه ی عاشقی دونه، هرکس هول بدات و خویره تجینن وه ده ست ده خات، به لام نایا پنیویست ناکات نه وه ی تو هولی بق ده ده بیت شایسته ی نه و هول و ره نجه ی تو بیت، به راستی حالی تو وه ک حالی راوچی به راز وایه، نه و راوچی به ست زمانه خوی و لآخه که ی و سه که که ی تا پله ی هه ناسه برکز و نه خوشی شه که ت ده کات له که پان به دوی به رازدا، کاتیکیش له کوتاییدا راوی ده کات، سوو دمه ند نابیت نه له گوشتی و نه له پیستی و نه له هیچ شستنی، له به رنه وه به ناچاری لاشه ی به رازه که واز لیده هینیت و ده ست نه رتو په شیمان ده بیته وه له و هموو هول و شه که تیه ی).

له نواندننىكى دىكە شىدا، پۇمى خەرىك و سەرجه نجال بووى به دونياوه نواندووه به و پىويەى پاوى تە پلنىكى كردووه، يەكئىك له پىويان گوتىبىستى دەنگى تە پلنىك بووه كه هەلواسرا بوو به درەختىكەوه، هەركاتىك به هۆى باوه لق و پۆپى درەختەكه دەدەن له تەپلەكه دەنگىكى به هیز دەداتەوه، پىويش واى دادەنى كه به پاستى ئەو تەپلە به پىتى ئەودەنگە گەرەپەى خواوەنى گۆشتىكى زۆره، له بەرنەوه تا ئىواره له هەولدا بووه بۆ و دەست خستنى، كاتىكىش دەپىننىتەوه دەپىننىت لقتىكى درەختەكه دراندوويهتىو، جگە له كه ولىكى بۆگە نكردووى بۆن ناخۆش هىچى دىكە نىپە، له بەرنەوه دەست به گريانى بەردەوام لەسەر بەدبەختى و لە دەستدانى شەكەتیهكەى، هەروەك چۆن عاشقى دونيا له كاتى سەرەمەرگیدا بۆ خۆى دەگرى.

به هاى هىچ شتىك نازانرئىت تا به رابەرى پىن نه كرىت له گەل شتىكى تردا، كه واىه دونيا له گەل چيدا به رامبەر پىن بكەين تا بزانین ئايا به هاداره يان بىن به هاىه ؟ بىن به هاىى دونيا كاتىك دەردەكە وىت كه به رابەرى پىن بكەين له گەل دواپۆژو به هره كانیدا، جا هەندىك كەس به هۆى وابەست بوون به جوانى و لەزەتە كاتیهكانى دونياپەوه و هەلپە كردن بۆ به دەست هینانى، ژيانى باشتى دواپۆژ له دەست دەدەن له كۆتایى ژياندا ماپەپوچ و دەست به تال دەمىننەوه، خودا په نامان بدات.

حالى ئەوانه وەك حالى ئا ئەو بەستە زمانهپه كه قوربانى دەدات به شەكر له پىنگاى به دەست هینانى كلۆ گلنكدا.

نایا شه کر باشته یان کلؤ گل^۱؟

یه کینگ له توشبووان به خوخته ده و نه خوژی خواردنی کلؤ گلی بچوکه وه (الطفل) یوژنیک له یوژان چروه بؤ دوکانی شه کر فروشیک تا هه ندیک شه کر بکرنیت، شه کر فروش که سیک فیلباز ده بیت، لاواری و نه زانی کریاره که ی ده زانیت به رامبه ر کلؤ گل و راهاتن له گال خواردنیدا بویه پئی ده لیت:

به راستی شه کره که م جزره که ی زور باشه، بؤ ناگاداریت من له کاتی کیشانی شه کره که دا دور پارچه (کلؤ) گل ده خمه نای ته رازوه که بؤ گرتنه وه ی چنگی نه و قاپه ی شه کره که ی تیدایه.

ناوه ها فروشیار به ناو بردنی وشه ی گل کریاره که ی نه و یوژنیت که ده زانی حه زی له خواردنی گله، نه مجا ده چیته ناو دوکانه که به وه تا کلؤ شه کره که پارچه پارچه بکات و بیهینی بؤ کیشانی، کریاری کال فام نه و فرسه ته به باش ده زانیت بؤ خوی و، خوی پی راناگری له لایه که وه وا خیرا ده ست ده کات به خواردنی هه ندیک له کلؤ گله کانو، له لایه کی دیکه شه وه چاودیری فروشیاره که ده کات له ترسی شه وه ی نه بایه کاره که ی ناشکرا ببیت، فروشیار ی فیلباز باش ده زانیت چی ده گوزهریت، به ده نگیکی نزم پیده که نیت و له ناخی خویدا ده لیت: (بخو نه ی نه فام بخو! تو له وه ده ترسیت که من بتبینم، منیش له وه ده ترسم که تو که م بخویت، من خوم وا پیشان ده ده م لیره دا که سه رجه نجالم و خه ریکم، به لام دانیاب من بن ناگا نیم، به لکو من فیلبازم، گل به ترختر نییه له شه کر، که وایه بی خه م به نه ندازه ی شه وه نده ی ده توانیت له کلؤ گله کان بخو بؤ شه وه ی کیشه که سوک ببیت و شه کری که مترت بده من!).

^۱ مه به ست کلؤ گلی په ستینراوی وشکه.

هه‌روه‌ك دياره، نه‌گه‌ر به‌هه‌ره‌كانی دونه‌يا گل و خؤل بئيت نه‌وه بئنگومان به‌هه‌ره‌كانی دواپۆژ شه‌كره، نه‌بله‌و نه‌فاميش نه‌و كه‌سه‌يه شه‌كر ده‌گۆرپننه‌وه به‌گل و خؤل، ئيتر له‌ راستيدا نه‌وه‌ميشه زه‌ره‌ر ده‌كات با واش بزانتيت براوه‌يه.

نه‌م به‌يته شيعه‌ه‌ی داهاتوو نه‌وه‌مان بۆ پوون ده‌كاتنه‌وه، كه‌ چۆن كه‌سنيكى وابه‌ست و پاماو به‌هه‌ره‌ كاتيه دونه‌يا بيه‌كانه‌وه ده‌توانيت پشت بكاته به‌هه‌ره‌كانی دواپۆژ كه‌ جوانترو چاكترو به‌رده‌وامترن له‌ به‌هه‌ره‌كانی دونه‌يا؟!

نه‌ی به‌سته‌زمان نه‌وه‌ی

ئارام ناگريت له‌سه‌ر بئى به‌ش بوون له‌م دونه‌يا بئى به‌هايه!

ده‌ی چۆن ده‌توانيت دان به‌ خۆيدا بگريت

له‌سه‌ر بئى به‌ش بوون له‌ دواپۆژو له‌ په‌روه‌ردگار

كه‌ دونه‌يا له‌چاو دواپۆژ بئى به‌ها بئيت، كه‌وايه ده‌وله‌مه‌ندان و زه‌نگينانی دونه‌يا له‌

راستيدا ده‌وله‌مه‌ندو زه‌نگين نين!

به‌ دونه‌يا بيه‌وه، هه‌روه‌ها هه‌روه‌ك ده‌زانيت به‌راستى نه‌وانه‌ی وشه‌ی دونه‌يا

نه‌ويست (الزاهد) يان به‌سه‌ردا براوه‌ نه‌وانه‌ن كه‌ به‌كهم له‌م دونه‌يا به‌دا پازينو هه‌له‌په

هه‌له‌په‌ ناكهن. به‌لام بۆ نه‌وه‌ی دونه‌يا نه‌ويستى (الزاهد) راسته‌قينه‌ بناسيت نه‌م

نوكته‌يه بخوينه‌وه:

دونه‌يا نه‌ويست (الزاهد) كيه‌يه؟

به‌كئيك له‌ خاوه‌ن ده‌سه‌لاتان به‌ درويشيكى هه‌ژارى وت: نه‌ی دونه‌يا نه‌ويست!

ده‌رويشه‌كه‌ش وتى: نه‌خه‌ير وانبيه، من دونه‌يا نه‌ويست نيم به‌لكو تو دونه‌يا

نه‌ويستى.

من! چۆن دونه‌يا نه‌ويست نه‌بم له‌ كاتيكدا هه‌موو دونه‌يا مولكى منه‌؟!

نە خىر وانىيە، بەشى تۆلە دونيادا خۇتى و پارويەك و پۇشاكىك، بەلام دونياو
 دواپۇزۇ بۇ مەنە، كەواتە تۆلە مەن شاپىستەتري بە سىپەتى دونيا نەويستى (الزاهد).
 شتىكى سەرسوپەيتنەرە! سەرنج بەدە چۈن چۈنى بۇ نۇر بەي خەلكى دېتە پېش
 چاوكە گل و خۇل بە بەھاترو گرنگترە لە شەكر، وە دونيا گرنگترو بە بەھاترە لە
 دواپۇزۇ؟

لە بەرئەوھى بەپاستى دونيا دزىكى نۇرزانى زمان شېرىنە و نۇز كارامە بە لە
 ھەلخەلە تاندندا، چەندەھا لە پالەوانان بە نۇرزانى و زمانى شېرىنى و پووى بە
 زەردەخەنەي ھەلخەلە تاندنو خلىسكان و لەناوچوون. ئىستاش با ئەم نوكتە بە
 بخويىننەوھە كە وابەستە بەر بابەتەرە:

دونيا دزى قوماشى تەمەنە

لە شوپىنىكدا، بەكىك لە داستان گىرەرەوان بە پوونى دەربارەي فرۇفېلى
 بەرگدروان دەدويت، كە چۈن بە قسەي نۇر سەرسوپەيتنەريان مشتەرىە كانيان
 ھەلدەخەلە تىننو، بەشىك لە قوماشەكەيان لى دەدزن. توركىك گويى رادەگرىت بۇ
 ئەو داستانانەو، لە دوايدا نۇر تورپە دەبېت و پرسىيار لە داستان گىرەوھەكە دەكات:

پىم بلىن كامە بە كارامەترىن ھەلخەلە تىنەرى بەگدروو لەم شارەدا؟

داستان گىرەوھەكە وتى: بەرگدرويك ھەيە ناوى (جىفەر تۇغلوھ) ئەوھ
 كارامەترىن بەرگدرووھە لەم شارەدا لە ھەلخەلە تاندندا.

كابراي توركە وتى: مەن گرەو دەكەم لەسەر ئەوھى كە ئەو ئەك ناتوانىت قوماش
 بەلكو تالىكىش لە مەن بدزىت!

داستان گىرەوھە راپەرى و ناگادارى كردهوھە پىتى وت: ئەو ھەموو متمانەت بە
 خۇت نەبېت، بەپاستى مەن خەلكانىكى نۇر دەناسم كە لە تۇ نۇر ورياتون كەچى

توانيو به تى هه ليا نېغه له تينيت، له بهر شه وه من ناموزگاريت ده كه م كه لى
دوور بگه ويته وه پيش نه وه ي گروه كه ت بدوړينيت.

كاتيك نهو دمه قاليبه په رهي سه ند كا برى تور كه توږه بو و وتى: به وانه ي له
دووريدا بوون: (نمه نه سپه كه مه، به راستى من گروه ي له سر ده كه م، نه گه ر نا نهو
به رگدروه توانى قوماش له من بدزيت نه وه نه سپه كه م بو نيوه، به لام بينگومان
نه گه ر من براوه بووم نه وه ده بيت نيوه نه سپيك به من بدن).

نا به و شيوه به كا برى تور كه له گه ل ناماده بوواندا كه وته گروه وكردنو، به
دريزياى نهو نيواره ي وه به شه كه شيوه بيو هوشى به و به رگدروه وه خهريك
بوو، نه يده توانى بخه ویت، نهو پيلانانې له ميشكيدا هر نه هيناو ده برد كه
ده يو يست له به رده م به رگدروه كه دا جن به جنى بكات تا هه لینه خه له تينى،
پيلانينكى داده نا.. پاشان به وه پازى نه ده بوو ديسان بىرى ده كرده وه له پيلانينكى
تر.

له دوايدا كاتيك پوژبوويه وه، پارچه قوماشينكى زور نايابى هه لگرت و پوشت بو
لاى نهو به رگدروه، به رگدروه كه ش به وپه رى دلخوشيبه وه به خيږى هيناو،
به وپه رى ليزانپه وه له گه ليدا ده ستى به قسه كردن كړو له قسه كردنه كه يدا هه روه ك
بولبول ده يخوتند، به لام كا برى تور كه زور گونى نه ده دايه و سوور بوو له سر
نه وه ي كه هه لنه خه تن و فيلى لى نه كريت، به هه ر حال قوماشه كه ي پاده ست كړو
وتى:

(ده مه ویت كه له م قوماشه به رگينكى جهنگم بو بدوريت و، پنيو يسته كه خوار
كه له كه مه وه (ناوقه دم) فراوان بيت و لای سه ره وه شى ته سك بيت).

به رگدروه كه هه ستا به نه اندازه گرتنى بالای تور كه، به پنى نه اندازه ي نهو
قوماشه ي نهو به رگه ده يه ویت، نا له و كاتى نه اندازه گرتنه دا چيرو كينكى جوانى
سه رنجرا كيشى ده رباره ي نه ميره پيشووه كان ده گنږايه وه، حالى كا برى تور كه به

دریژه کیشانی قسه‌کردنی به‌رگدروه که گزراوه له‌سەر ئەو حالە ئەماپه‌وه کاتیک که چوو بووه دوکانه‌که. به‌لکو پێکه‌نین گرتبووی به‌و چیرۆکه‌ خوش و پێکه‌نین هاوه‌رانە‌ی به‌رگدروه‌که ده‌بگیرانه‌وه، جا هەر که پێکه‌نین ده‌بگرت دوو چاره‌ ته‌سه‌که‌کانی نه‌وه‌نده‌ی تر ته‌سه‌که‌ ده‌بوونه‌وه و داده‌خران، به‌رگدروه‌که‌ش له‌و کاته‌دا نه‌و فرسه‌ته‌ی ده‌قۆسته‌وه و به‌خیزایی به‌شیکی له‌ قوماشه‌که ده‌کرده‌وه و له‌ ژێر رانی‌دا ده‌پشارده‌وه، کاتیک چیرۆکی به‌که‌م ته‌واو بوو، تورکه‌ی به‌سته‌زمان به‌راستی نه‌وه‌ی له‌بیرچوو که بۆی هاتبوو، هه‌روه‌ما نه‌سه‌په‌که‌ش له‌بیرچوو که له‌ گره‌ودایه‌، له‌به‌رنه‌وه به‌شێوه‌یه‌کی پارانه‌وه وتی به‌ به‌رگدروه‌که:

"نکات لی ده‌که‌م چیرۆکیکی دیکه‌م بۆ بگیریه‌وه."

به‌رگدروه‌ش چیرۆکیکی زۆر پێکه‌نین هاوه‌رتی له‌وه‌ی پێشوو بۆ گتایه‌وه، تورکه‌ هه‌ر به‌ بیستنی چیرۆکه‌که پێکه‌نینیکی به‌هێز گرتی، به‌رگدروه‌که نه‌و فرسه‌ته‌شی قۆسته‌وه و پارچه‌یه‌کی دیکه‌ی له‌ قوماشه‌که دزی. کابرای تورکه‌ وتی: (له‌ ژياندا پێم له‌ که‌سیکی قسه‌ خوش و شیرینی وه‌ک تۆ نه‌که‌وتوو به‌راستی منت بوژانده‌وه، نکات لی ده‌که‌م چیرۆکیکی پێکه‌نین هاوه‌ری دیکه‌م بۆ بگیریه‌وه).

به‌رگدروه‌که چیرۆکیکی زۆر پێکه‌نین هاوه‌رتی له‌ دوو چیرۆکی پێشوو گتایه‌وه، تورکه‌ هه‌ر به‌ بیستنی خۆی له‌ ده‌ستداو له‌سه‌ر پشت که‌وتوو پنده‌که‌نی و قاقای بۆ ده‌کرد.

به‌رگدروه‌که نه‌و فرسه‌ته‌شی قۆسته‌وه و پارچه‌یه‌کی بچوکی دیکه‌ی له‌ قوماشه‌که کرده‌وه و شاردیه‌وه، به‌رگدروه‌ له‌ هه‌مان کاتدا له‌به‌ر خۆیه‌وه ده‌دواو ده‌بوت:

(نه‌ی هاوار هه‌ی نه‌و به‌سته‌زمانه‌، چه‌ند هۆگره‌ به‌ چیرۆکانی پێکه‌نین هاوه‌ره‌وه، تا نه‌و ئاسته‌ش که به‌راستی خۆی له‌بیرکردوو و بێناگابوو له‌وه‌ی

زيانى ليدەدات و سوودى پئىدەگە يەنيت، ئەى بەستەزىمان! تۇ بۇ خۇت بوويتە
چىرۇكىكى پئىكەنن ھاوەرۇ ژيانت بەھەدەر داو، ئەى بەستەزىمان ئەم ھۇگرىيە
مندالانە يە چىيە بەم چىرۇكانەو؟ ئايا لىرەدا جگە لەو حالەى تۇ شتىكى دىكە ھە يە
ھۇكاربىت بۇ پئىكەنن؟ بىنگومان بەرگدروى ئەندازەگر پۇشاكى مندالانى بچووك،
ئەوانەى پئىنەگەشتون و گەرە نەبوون، دەدوريت بۇ زۇرىك لە بىناگايانى وەك تۇ،
ئەوانەى گەشتونەتە سەد سال لە تەمەنيان.

كاتىك چىرۇكى سىيەم تەواو بوو، توركە تىكاي لە بەرگدروو كە كرديوو كە
چىرۇكى چوارەم بگىرپتەو، بەلام بەراستى بەرگدروو كە بەزەيى بە حاليدا ھاتەو و
پىتى وت:

بەسە ئەى بەستەزىمان! من چىرۇكانى زۇرم لايە، بەلام لە راستيدا ئەگەر
چىرۇكى دىكەت بۇ بگىرپمەو ئەو لە قوماشەكەت ئەوئەندە نامىننيتەو كە بەشت
بكات، نە تەنھا بۇ پۇشاكى جەنگ، بەلكو بەش ناكات بۇ درونى بەرۇكە يەكيش
(صدريە)، ئىتر ئەگەر تۇ راستەقىنەكانت بزانيايە زۇر زۇر دەگريابت و كەمىكى زۇر
كەم پئىدەكەنيت.

سەرنج بدە، ئاوەھا دونيا وەك ئا ئەو بەرگدروويە، ئارەزو و شەھووت
بازيەكانيش وەك ئەو چىرۇكانەن، بەلام تەمەن ئا ئەو قوماشەيە، كارامەيش وا لە
دورينى پۇشاكى دواپۇژدا لەو قوماشە، جا ھەركەس نەيتوانى لەو قوماشە پۇشاكى
دواپۇژ بدوريت، ئەو حالى وەك حالى ئەو كەسە نەيسابور يە كە بەفردە فرۇشيت:
ئەو بەستەزىمانە لە مانگى تەموزدا بەفرى لە بەردەمى خۇيدا دانابوو، بەلام يەك
كپياريشى نەبوو لىتى بگريت، لە بەرئەو بىن كپيارىيە بەستەزىمانە دەگرياو
دەكروزيابەو و دەيووت: نەدارايم ماو نە ھىچ كەسنىكىش بەفرم لى دەكپريت!
كەواتە، بەفپۇدانى راستەقىنە بەفپۇدانى تەمەنە.

تەواو ھەرۋەك دەيلىت، ۋە بەپتى لىكدانەۋە ۋە بۇچوونى بۇسى!
 (خۇشەۋىستەكەم، تۇ ۋا گومان دەبەيت كە بەفېرۇدان ۋە زىادەپەۋى خەرج كىردى
 چەند دىنارىكە، يان بەفېرۇدانى بارى گوى درىژىكە لە گەنم، يان بەفېرۇدانى مىراتە
 لە خەرج كىردىدا بۇ خواردن ۋە خواردنەۋە، نەخىر وانىيە، بەلكو لە راستىدا
 بەفېرۇدانى راستەقىنە بەفېرۇدانى تەمەنە، چونكە بەراستى تۇ ناتوانىت بەك
 كاتىمىر لە تەمەنى بەفېرۇچوون بەسەد ھەزار دىنار بگىرپتەۋە.

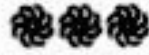
ۋا ھەيە خويىنەرى ئەۋەى من تا ئىستا وتوومە، ئەۋەيە پىۋىستە لەسەرى كە
 دۇنيا سىن بە سىن تەلاق بدات ۋە خۇى خەرىك نەكات بەسەر جەنجالەكانىەۋە، ناپا
 ئەۋە مەبەستە لە ھەموو ئەۋ قسەيە؟ بىنگومان نەخىر!
 كەۋايە مەبەست لە دۇنيا چىيە؟

مەبەست لە دۇنياۋ ۋابەست بوونە پىۋەى، بەدەست خستنى قوماش ۋە داراى ۋ
 مال ۋ مىندال نىيە.. ۋابەست بوون بە دۇنياۋە بىنناگايى بوونە لە خوداى بالادەست
 —جل جلاله—، ھەرۋەھا مەبەست دابىران ۋە ۋازھىتان نىيە لەۋ كارانەى پىۋىستىن بۇ
 ژيان، يان ۋازھىتان لە ھاۋسەرگىرى ۋە بوونى مال ۋ مىندالان، بەلكو لە راستىدا
 مەبەست لىرەدا ئەۋەيە كە ئەۋ كاروبارو شتە دۇنيايىانە نەكەۋنە نىۋان مەرۇف ۋ
 پەرۋەردگارەكەى، ۋە مەرۇف بەھزىانەۋە نەكەۋىتە نىۋ بىنناگايى، ئەگىنا لە راستىدا
 كاسبى جەلال ۋ پەۋا ئەۋەى بىرودار لە دەستھاتەكەى دەبەخشىت ۋە خەرج دەكات
 بۇ كاروبارى چاك، دەبىتە تۇنشىۋ بۇ پۇژى قىامەت.

پىنغەمبەرى خودا ﷺ دەفەرموئىت: (باشترىن مال ۋ داراىى چاك بۇ بەندەى چاك ۋ
 سالخە^(۱) — يانى ھى بەندەى سالخە). پىۋىستە ئەۋ تۋانادارى ۋ دۇنيايىانەى
 ھەركەسىك ھەيەتى ۋەك ئەۋ ئەۋەۋە ۋابىت كە پاپۇر لەسەرى ھاتۇچۇ دەكات،

^۱ پىنشىۋا (احمد) گىنراۋىيەتەرە.

دياره نهو تاوه پارمهنى پاپوره كه ده دات بز گه بشتن به نامانجه كه ي، به لام هر
نهو تاوه نه گهر دره بكاتو بچيته ناو پاپوره كه نهوه غه رقى ده كات، جا كه نهوه
روويدا شجتر به هره كه ده بيته نه گهنى و كاره سات. كه وايه ده بيت ناگادار بين
زياده پرهوى نه كه بين و پونه چين له به هره دونه ياييه په واكان و به كاره مينانيناندا، (نابا
نابينيت كه زورنك له خاوه ن ده سه لاتان و پادشايان كه متر زياون له
خرمه تكاره كانيان، هه تا نهو گوله ش كه زور ناو ده درينتو، زياده پرهوى ده كرينت له
تاودانيدا پيش گوله كانى ديكي خوى سيس ده بيت).

ژیری و زانست و زانیاری و چه شنه گانی:

له راستیدا هه لسوکه وتی ژماره به کی زورمان زانی و شاره زابووین له وانای هه ن له سه ر په بزه ی مرؤفایه تیدا به رامبه ر دونیا، ئیستاش با جارنکی تر بگه پئینه وه بۆ دواوه، تا به شپوه به کی گوره ترو فراوانترو دیارتر شاره زای نه و پووناکیه ببین که رینگای ریمواران له بیابانی ژیاندا پووناک ده کاته وه. له راستیدا نه و پووناکیه ناوی "پووناکی ژیری" به سه ردا براره، نایا نا نه وه وانیه؟

به ئی... ژیری وه ک چرا وایه، زانست و زانیاریش نه وه پووناکی نه و ژیرییه، وه نه و پووناکیه رینگای ریموار له شه ودا پووناک ده کاته وه، له و لاشه وه پووناکیه کی به هیزتر هه په پنی ده ئین (عیشق)، به لام لیمان گه رین له خولگه و بازنه ی ژیری و زانست و زانیاریدا به ئینیه وه، نامانجی بنچینه یی بۆ مرؤفیش پینگه یشتنه، ناشتوانریت به بن زانست و زانیاری نه و پینگه شتنه دروست بیت و بیتهدی، جا له به رنه وه ی جیاوازی له نیوان زانست و زانیاری و زانست و زانیاریه کدا هه په، پئویسته نه وه بزانی چ زانست و زانیاریه ک زانست و زانیاریه کی په سه ند کراوه.

که وایه با پرسیاره که مان نه وه بیت: سیفه تی زانست و زانیاری په سه ند کراوه

چییه؟

یه که م: پئویسته که زانست و زانیاری سوودبه خش بیت، وه رینگات له به رده مدا بکاته وه و فراوانی بکات، (من چی بکه م به بیرو زانست و زانیاریه ک رینگای بزگار بوون پوون ناکاته وه بۆ مرؤف؟

دووه م: پئویسته که نه و بیروکه و زانست و زانیاریه سوودی هه بیت تا به هادار بیت، نه توانریت قیاسی به های هه ر بیروکه و زانست و زانیاریه ک بکریت به پنی چاکی په سه ند کردن.

ژانته دی مردوانای بیسی

سینه م: پیوسته نهو رینگایه ی که نا نهو زانست و زانیاری و بیروکه به
گردویه تیه وه، له پیشدا خاوه ن ده سلات لیوه ی تیپه پی کردبیت، بۆ نه وه ی منمانه
به گونجان و باشیه تیی بکرنیت.

نیستاش نه م نوکته به ده خه ی نه به رده ست که نهو بیروکانه راهه ده کات:

زانای نه حو⁽¹⁾ و گه شتیه وان

یه کیک له زانیانی شانازیکار به خو له زانستی نه حودا سه رکه وته سه ر
که شتیه وان وتی به که شتیه وانه که ی:

(نه ی برام نایا زانستی نه حووت خوینده وه ؟).

که شتیه وان وتی: نه خیر

زانای نه حو به شینواری سوکایه تی پینکردن وتی: (وای له به سته زمانیت،
به راستی نیوه ی ته مه نت به هه ده ر چووه !).

که شتیه وان دلته نگ و به لام بین ده نگ بوو، پاش ماوه یه ک باو زریانیکی ویرانکه
هه لیکردو که شتیه که خه ریک بوو نوقم ببیت، له و کاته دا که شتیه وانه که وتی به زانا
نه حوزانه که که له تاو تیاچوون ترس دایگرتبوو:

(نه ی کاکی زانای نه حو، نایا مه له ده زانیت ؟)

نه ویش وه لامی دایه وه: نه خیر

که شتیه وان وتی: (به راستی برام هه موو ته مه نت به هه وانته پوشتووه !).

هه روه ک له م نوکته یه تیده گه ین، هه موو زانست و زانیاریه ک له هه موو شوینیکدا
سوودبه خش نییه، چونکه نه گه ر تو له ده ریادا کار بکه بیت نه وه به بیگومان زانستی

(1) نه حو: زانستی که له زانسته گانی پیزمانی عه ره بی.

نەھەر ھېچ سودىگەر بولسا، ئەلەيگى دېگەن شەۋە زانىستى و زانىيارى ئىدىيەدە
بۇ بولسا، ئەبەرنەۋە كە تۇ لە دەريادا بېت پىنويستت بە زانىست و زانىيارى بولسا
ئىيە، بەلكو پىنويستت بە زانىستى زانىيارى نەبولسا، دەي ھەرۋەكۇ ئاۋ بەكەمجار
مىۋە دەخنىكىنىت و دەپىرىنىت پاشان مەدۋەكە دەخاتە سەرۋەو ھەلى دەگىرتت،
ئۇش ھەرۋەكۇ ۋەك مەدۋە ۋاپە ئا ئاۋەكە ھەلتىگىرتت، ئەگىنا بەراستى نۇر
ئارەجەتە كەسەك بە ئەنھا پىشت بە زانىست و زانىيارى خۇي بەسنىتت بە ئاسانى لە
دەريا بىزگارى بېتت.

كەواتە، پەيوەندى زانىست و زانىيارى بە رەۋىشتەۋە چىيە؟

بەكەم پىنويستت كە بىزانىت، بەراستى زانىست و زانىيارى لاي ھەموو مىۋەنىك ھەمان
ئامانچ ئابەخىنىت. چۈنكە زانىست و زانىيارى لە دەستى مىۋەنى چاك و بەرئىزدا خەپىر
چاك سۈۋد بەخىنىت، لە دەستى مىۋەنى شەپەنگىزۇ خراپىشدا خراپەو زىان
بەخىنىت. (ھەستان بە فېرگەردنى زانىست و ھونەر بۇ كەسەك كە شايستەي نەبىتت و
شايانى ئەو زانىست و ھونەر نەبىتت ۋەك دانى شېرە (چەك) بە دەستى جەردەو
چەنەۋە).

ھەموو زانىست و زانىيارى بە لېپىرسىراۋىك نەخاتە سەرگەردنى خاۋەنى ئەو
زانىست و زانىيارى، لە بەر ئا ئەۋە نەزانىنى ھەندىكىان باشترو خېر ترە بۇ خۇيان و
كەسانى دېگەش جگە لە خۇيان.

ئىستىناش چىرۋىكىك ئەگىزىنەۋە، ئەۋە دەخاتە بۇ كە چۈن زانىست و زانىيارى
ھۆكەرە بۇ كارەسات.

نه نه فامه‌ی ویستی فیزی زمانی ناژه‌لان بییت ا

یه کیک له نه فامه‌کان له پیغه‌مبه‌ر موسا ﷺ پاراپه‌وه: (تکات لی ده‌کام که فیزی زمانی ناژه‌لانم بکه‌بت).

موسا پیغه‌مبه‌ر ﷺ وتی: (ته‌ی به‌سنه‌زمان ته‌م ناره‌زوه‌ت له کوئوه بزهات؟ داوات لینده‌کام واز له و کاره بهینه، چونکه تو شایانی نه‌وه نیت، به‌راستی زانست و زانیاری نه‌و که‌سه تیا ده‌به‌یت که شایانی نه‌و زانست و زانیاریه نییه).

پیاهوه‌ی نه‌فام ناموزگاریه‌که‌ی موسای نه‌بیست و هر سوور بوو له‌سه‌ر داواکه‌ی و وتی:

(قوریان ته‌که‌ر زمانی هه‌موو ناژه‌لان (کیان له‌به‌ران)م فیر نه‌که‌یت هیچ نه‌بیست به‌لای که‌مه‌ره زمانی هه‌ندیکیانم فیریکه).

موسا ﷺ له‌به‌ر نه‌و سووربوونه‌ی زمانی که‌له‌شیره سه‌گی فیرکرد. ته‌م پیاهوه نه‌فامه به‌خوشبهره‌هه‌راپه‌وه‌ماله‌که‌ی، له‌و کاته‌دا بینی خزمه‌نکاری مال سفره‌ی خواردنه‌که‌ی له‌باخچه‌که‌دا راه‌شاند، که‌له‌شیره خیرا ده‌ستی کرد به‌چنینه‌وه‌ی پارچه‌نانه‌هه‌لپزاه‌کان، سه‌که‌هه‌ویه‌هه‌ویه‌هه‌وتی: (تایا ته‌م کاره‌ی تو سته‌م نییه یو‌من؟ من وه‌کو تو ناتوانم گه‌نم و جو بخوم، که‌چی تو نه‌وه‌نده سته‌مکاری نه‌وه‌تا نیستا نه‌و پارچه‌نانه‌ش ده‌خویت که‌هه‌پیوسته به‌شی من بیست!). که‌له‌شیره وه‌لامی داپه‌وه:

(غه‌مبار مه‌به، سه‌ه‌بین زور له‌وه باشترت وه‌ده‌ست ده‌که‌ویت، له‌به‌رته‌وه‌ی سه‌ه‌بین نه‌سپی که‌وره‌مان کیان له‌ده‌ست ده‌دات و توش گه‌ده‌ت به‌ناره‌زوه‌ی خوت له‌لاشه‌که‌ی تیر ده‌که‌بت!).

کابرای نه‌فام هر نه‌وه‌نده‌ی گوئیبیستی فسه‌ی که‌له‌شیره‌که‌بوو، خیرا به‌په‌له نه‌سپه‌که‌ی برده بازارو فروشتی، نه‌سپه‌لای کپیری به‌سته‌زمان توپی، نه‌فامه به‌و

كارەى دلخۇش بوو لە بەرئەوەى بە پىنى گومان و بۇچوونى خۇى وای دانابوو که لە زەرەرو زىانئىكى زۆر بزگارى بووه، بەلام لە راستیدا ئەو هۆكارى ئەجامدانى زىانئىكى زۆرر گەرەتره!

هەر وەها لە رۆزى دوو مەدا ئەفامە لە پشت دەرگاوه گونى راگرت بۆ وتووێژى ئەو دوو نازە ئە، بىستى که ئە شىرە که دەئیت:

(ئەى سەگ غەمبار مەبە، سەبەینى که نىزە که کەى گەرەمان دەمریت، گەرەشمان بەهۆى ئەو پروداوه خواردينىکى باش نامادە دەکات، تۆش ئەو کاتە لەو ئۆسک و پاشماوانە هەستە بە تىرکردنى گەدەت!).

پەسارەى ئەفام که نىزە که کەى زۆر خۇش دەویست، بەلام هەر ئەو ئەندەى ئەو گەتوگۆبەى بىست بە پەلە که نىزە که کەى فرۆشت، بە گومانى ئەوەى که گواپە بەو کارەى لە راستیدا لە زىانئىكى گەرە بزگارى بووه، جا لە دلى خۇیدا دەپوت: "بە فېرەوونى زمانى گيانلە بەران چ کارئىكى باشم کرد!"

لە رۆزى سى بە مەدا سەگە لە برساندا بە ئەوای هەستى بە لاوازی کرد، بۆپە بە نوورە بپەو وئى بە که ئە شىرە: (تۆ هەلمدە خەلە تىنى و فیلەم لیدە کەیت، ئەوەى پىم دەئیت هېچى رووى ئەداو ئەهاتە دى).

که ئە شىرە وئى: (لە راستیدا منیش هەر وەها لەم کارە پاموم، لە بەرئەوەى لە راستیدا ئىمەى که ئە شىران که سانیکی درۆ ناکە بزو، بە راستیش لە گيانلە بەرە باشە کانين لەلای خوداو پىغەمبەرە کهى خەلکى لە خەو خەبەر دەکەینەو بۆ نوێژ، که چى لەم رۆژەدا کۆمەلە کارىک دیتە گۆپى و پوو دەدات من نازانم چون لىکیان بەدەمەو. بەلام غەمبار مەبە دلغيات دەکەم سەبەینى گەرە که مان دەمریتو، بەو هۆبەو مېرانشگرانى هەلدەستن بە نامادە کردنى خواردينىکى زۆر، بىگومان تۆش لەو خواردە بەشى خۇت وەردە گریت).

پىياۋەي نەقام ھەر ئەۋەندەي گۈنپىستى ئەۋە بوۋ ژىرى لا ئەما، كاتىك بوۋ بە راستى بە فرۇشتى ئەپەكەي و كەنيزەكەكەي خۇي لە زيان لادا، ئەي ئىستا خۇي بەكن بفرۇشتىت و خۇي پزگار بكات؟ لە راستىدا بەردەوام ئەۋ موسىبەتە بچووكانە پراگىبون لە بەردەمىدا و كەفارت بوون بۇي، وا ئىستا ئەۋەتا خۇي پووبەپوۋە لە بەردەم فرىشتەي گيان كىشانداۋ ھەموو دەرگاىەكى پزگار بوونى لىنى داخراۋە، ناچار بەپەكە رايكرد بۇ لاي موسا ﷺ لە ترسى مەرگ دەلەرزى و ھاۋارى دەكرد:

"ئەي پىغەمبەرى خودا بەھانامەۋە بىن! ئەۋ زانست و زانىارىيەم لى ۋەربگرەۋەۋە ئەم بەلاپەم لەسەر سەر ھەلېگرە".

موسا ﷺ پىنى وت: "ھەي ھەي ئەي ھەي! ھەرۋەك چۈن تىرى دەرچوۋ لە كەۋان ناگەپىتەۋە، ئاۋەھاش بىرپارى خوداش ناگەپىتەۋە، ئەۋەي ئىستا دەتوانىت بگرىت نزاۋ پارانەۋەبە لە خوداي بالادەست تا پاۋەرەكەت پزگار بكات و بەپىن پاۋەپى نەمرىت!".

زانست و زانىارى ئاۋەھايە لاي كەسىك كە شاپىستە نەپىت بۇ ئەۋ زانست و زانىارىيە. ئەۋەنە ئەۋ پىياۋە لەجىاتى ئەۋەي فرسەتى بە خزمەتگەپىشتى موسا پىغەمبەر ﷺ بفرۇشتەۋەۋ سوۋدى لىۋەربگرىت بۇ بوژانەۋەي گىيانى (رۇھى)، ئەۋەي بە باش زانى كە خزمەتى ئارەزۋەكەنى پىن بكات، جا بەھۇي ئانەۋەۋە بەپاچى زانست و زانىارى كە پىنى بەخىرا بوۋ گۈپى بۇ خۇي ھەلەكەند.

چىرۇكەكە - لەگەل بە خراپە بەكارھىنانى زانست و زانىارىيدا - ئامازە بۇ ئەۋەش دەكەت، بەراستى پىۋىستە لەسەر مۇۋكە زانست و زانىارى پىۋىست (لازم)، لە زانست و زانىارى پىۋىست نەبوۋ (غىر لازم) جىباگانەۋە.

بەلن، بەراستى زانست و زانىارى پىۋىست نەبوۋ و بەكارنەھاتوۋ بارىكى بىن بەھايە بەسەر شانى خاۋەنەكەپەۋە، (چەندەھا لە زانايان، ھەپە بەشپان لە زانست و

زانباریه که باندا نییه، به راستی نا ئهوانه هیچ شتیک نین جگه له پاسه وانان و کۆل مه لگران بۆ زانست و زانباریه که یان).

خودای بالاده ست - جل جلاله - ده باره ی نا ئهوانه ی سوود وهرناگرن له زانست و زانباریه کانیان ده فهرموتیت: (به راستی ئهوانه ﴿كَمَثَلِ الْجَمَارِ تَمَلُّهُ﴾ **أَسْفَاؤًا**) سورة الجمعة: ۵. واته: وهك گوی دریزیکه که به پاروگه لیکه زۆدی هه لگرتبیت، ئیتر به راستی مرۆڤ هه رچه ند زانا بیت مادام سوودمه ند نه بیت له زانسته که ی شه هه رنه زان و نه فامه .

که وایه به راستی له ویدا جیاوازیه ک هه به له نیتوان بۆچوونیک و بۆچوونیک و له نیتوان زانست و زانباریه ک و زانست و زانباریه کدا.

به لێ، به راستی سروشتی خراب له لای مرۆڤ په رده به ک دروست دهکات له به رده م گوی و چاوو ژیری دا، له به رنه وه ی به راستی ئهوان شه وه نازانن که زانیسی پتویسته وه نابیستن شه وه ی بیستنی پتویسته، هه روه ها نیناگن شه وه ی پتویسته تینی بگن .. جا به راستی حالی نا ئهوانه له حالی ئه م سن که سه ده چیت له م چیرۆکه دا:

گوێزیکه دوور ده بینیت که ریک باش ده بیستیت

روتیکه ته نوره ی دریز له به رده کات

له ناو هۆزی سه به ئدا^(۱) سن که س هه بوون، به کینکیان شتانی زۆر دوری ده بینسی که چی کوئیش بوو، میژووی ده بینسی و سوله یمانی **﴿بَعِثْنَا نَحْنُ﴾** نه ده بینسی، دووه میان زۆر باش ده بیست که چی که ر بوو، سن به میان پووت بوو به لام پۆشاکه که ی دریز بوو.

(۱) دانیشتوانی (یههمن) ی ئیستا بوون، به پنی میژوو ئه کات خه ریکی بازوگانی زۆر زیو و به ردی پیرۆز (الأمجار الکریمة) بوون.

ئاي ئام دەرىجىسىدە نامۇر غەرىب نىن؟ بەلام لە راستىدا دەپنە مەبەست لە
غەرىب كۆك لەوانە دەپنە چى نىن؟!

بۇ ئەمەلى لەرە نىنگەين پىويستە لەسەرمان كە كۆي رابگىن بۇ پوونكرىنەمە
مەسنەوى (المثنوي):

كەرەكە ئەمە لە خۇبىيى بووم بە هيو درىزى، لە راستىدا ئەم دەربارەي لە دونيا
دەرچوون و مردنى نىمە دەپنەستىت، بەلام بە راستى كەرە بە رامبەر مردن و لە دونيا
دەرچوونى خۇي.

كۆپرەك ئەمە تەمەكارە، بە دورو درىزى دەربارەي غەيب و عارى خەلكى
دەپنە بەلام غەيب و عارى خۇي ناپىنەت!

پوتەكەش ئەمە كەسە بە ھەمىشە لە بىرنى تەنورەكەي دەترسىت، بە راستى جىنى
تياپامانە! دەي ئاي پووت پۇشاكى ھەيە تا بتوانىت لىنى بىرپىت؟ خەلكى دونيا
مايە پوچن كەچى لە كەل ئەمەدا لە دىزىن دەترسن! دەي چۇن ئەمە مايە پوچەي
قوروشىكى نىيە لە دىز دەترسىت؟ مۇۋە بە پووتى دىت بۇ دونياو بە پووتىش بە جىنى
دەھلىت، كەوايە نىتر بۇ دەپنە لە دىز بىترسىت؟ ئەوانە لە كەسنىك دەچن لە خەويدا
بىيىن كە بە راستى ئەمە كەسنىكى دەولە مەندەمە لە ترسى دىزان ھەلدە لەرەي، جا ئەمە
كەسە كاتىك كەسنىك لە خەمەكەي خەبەرى دەكاتەمە، دەپىنى بە خۇي پىدەكەن.

بە راستى بۇمان پوون دەپنەمە كە سەرى ھەمۇ زانىست و زانىيارىك ناسىن و
زانىنى مۇۋە خۇيەتى، چۈنكە ھەمۇ شىنىك بە ناسىنى مۇۋە خۇي دەست پىدەكات،
كەچى لە راستىدا كەمترىن شىنىك كە مۇۋە لە راستىدا دەپنەستىت و دەپنەستىت
خۇيەتى، پۇمى لە مەسنەويدا سەرنجەمان بۇ ئەمە سەرنجراكىشە پادەكىشىت و
دەلىت:

(زانىيارىك زۇر لە زانىستەكان دەپنەستىت، بەلام ئەمە سەمكارە خۇي ناسىت،
دروستە تۇ خەلال و ھەرام دەپنەستىت، بەلام ئەمە ھەلۋىستى خۇت لە كۆيدايە لە

بارې هېرېه که پانوه، له پراستېدا تۆ بهای هه وو شتېک ده زانېت، که چي بهای خودی خوت نازانېت، نهی نه قام! تۆ به پراستی بېوات وایه که نه ستېره ی به ختو نه ستېره ی نه هه مته ی ده ناسېت، که چي له ولوه نازانېت ئایا خوت له خاوه ن به ختانی یان له به دبه ختان).

به پراستی جتی تیارامانه! مرؤ زانست و زانیاری ناپنویست هه لده بژنریت و واز له زانست و زانیاری لیوان ریز له سووده کان ده هیننیت، ئایا ده توانریت که نمونه به کی دیکه بدهیت له سر زانست و زانیاری ناپنویست و بن سوود؟
نمونه ی نه و نمونه نه زوره، وه مادام دلۆبه به کیش نمونه ی ده ریایه که، که واته شیمهش به م نمونه به ی داهاتوو ده ست هه لده گرین:

زانست و زانیاری نه میریکي نه قام!

به کتیک له خاوه ن ده سه لاتان کوږه که لورو نه قامه که ی نارد بۆ خزمته ی کوږه لیک له زانایان بۆ فیکرکردنی، زانایانیش زۆر زۆر به دلسوزانه هه ستان به فیکرکردنی له زۆر بووه وه و زۆر تیکیش له زانسته کان، تا وای لیها ت کارامه و ده رکه وتوو بوو تیایاندا. پوژتیکیان ده سه لاتداره که نه لقه به کی کرده مه چه کی و بۆ تاقیکردنه وه به کوږه که ی وت:

ئایا ده توانیت پیناسه ی نا نه مه بکه ی ت که له مه چه کمدا یه ؟

کوږه که وتی: بېنگومان، نه وه شتیکي باز نه یی ناوبۆشه و ږهنگه که ی زه رده .
ده سه لاتدار دلخۆش بوو و وتی: به پراستی سیفه نه کانی نه و شنه ت به دروستی زانی، که واته پیم بلن نه و شته ناوی چیبه، یان چي پسن ده و تریت، که نه و سیفه تانه ی هه لگرتوره ؟

کوره که وتی: بیژنگه^(۱)!

باوکی وتی: نای له وه چند سهیره! چون هه موو نه و سیفه تانه ت زانی، که چسی نهوت نه زانی که مه چک له گهل بیژنگدا ناگونجیت و، بیژنگ نه و سیفه تانه ی تیدا نییه؟!

پومی وا ده بینیت که به راستی زانیانی شم سه رده مه ی نیمه له و شتوازه ن، ده رباره ی نه و کاروبارانه ی په یوه ندیبیان به خویانه وه نییه هه موو ورده کاریه ک ده زانن، به لام ناخی خویان نانسن له گهل نه وهدا که نزدیکترین شتیکه له خویانه وه! به راستی رهنگ و بازنه یی و بوشایی شت که لیک ی بنی مانه وه نو هه موویان له نیو ئاگردا تیا ده چن و نامینن، نه وه ی ده میتیته وه ته نها جه وه ره که به.

پوخته ی قسه نه وه به که به راستی زانستی خاوه ن دلان وه ک نه و کول هه لگره وایه خاوه نه که ی هلی ده گرت و له کولی ده کات، به لام له راستیدا زانستی لاشه په رستان هیچ شتیک نییه جگه له کولیک به سه ر شانی خاوه نه که به وه. پرسیار کرابه وه له پومی، زیاد له زانست و زانیاری ناپتویست و بنی که لک لیتره و له وئی که سانیک هه ن خویان به زاناو زانست زان پیشان ده دن له راستیشدا نه وانه نه زانان و نه زانست زان، به لکو هه لده ستن به دووباره کردنه وه ی وته گه لی که سانی دیکه لیتره و له وئی، پای تو له و باره وه چیبیه؟

نه وه هه روه ک نه وه به که تو ده یلنیت، به لام نه وه نده هه به که به راستی نا نه و زانست و زانیاریه دروستکراوانه و، نه و وته گه لی له خه لکانی دیکه وه به بنی تیگه یشتن وه رگیرون سوود به خاوه نه کانیان ناگه یه نن، جیاوازی نیوان خاوه نی

^(۱) بیژنگ: جاران له که مه یه ک دارو ناوه که ی له ژنی ناژهل دروست ده کرا، به لام نیستا له نه له منیوم و ته نه که دروست ده کرت دانه ویله ی پن ده بیژنه وه - به تایبه تی گه نم.

راسته قینهی نهو زانست و زانیاریانه و لاسایی که ره وه کانیاں شه وه له م چیرۆکهی
داهانوو دا برون و دیاره:

نهو توتکه یه ی له سکی دایکیدا ده وه ریت!

له شهوتیک له شه واندا خوداناسنیک شهوتیک ده بینیت، له شه وه که یدا سه گنکی
بینی و سه رنجی دا توتکه که ی له سکیدا ده وه ریت، خوداناسه که سه ری سورماو، له
دلی خویدا وتی:

(نهو توتکه نه گورگنیک راوده من و نه ده توانیت راوبکات و پاسه وانسی بکات، که واته
نیتر ده بینت له بهرچی بوهریت! له و کاته دا دهنگن هاته گونی ده بیوت: "به راستی
شه وه له حالی شه وه فامانه ده چیت که به من زانست و زانیاری ده بوین و قسه
ده کن").

پوخته ی قسه: به راستی پیویسته ونه و قسه کانمان و بیروکه کانمان له کهسانی
دیگه وه خوازوو داواکراو نه بن، به لکو له داهینان و دروست کراوی خومان بن،
پیویسته له سه رمان که به ژیرییه کانی خومان بیر بکه ینه وه!

نه گه ر ویستت ببینی به چاوی خوت به وانه واز له لاسایی کردنه وه بهینه ..
نه گه ر ویسنیشت بیر بکه ینه وه شه وه به ژیری خوت بیر بکه وه، نه ک به ژیر
که سینی تر ..

چونکه نمونه ی نهو زانیاریه ته نها بۆ تۆ ده بینت و بۆ خودی خوته!

که وابه نهو زانیاریه وه ک چی وابه؟

نهو زانیاریه وه ک کانیه ک وابه ناوه که ی نابهری و وشک نابیت!

(کانیه ک له مالدا باشتره له بووباریک له ده ره وه دا)!

زانباریهك خوازراو بیئت له كهسانی دیکهوه وهك ناوینکی هینراو وایه له دهرهوه
بو ناو فه لایهك، دپاره شهو ناوه تهنها له کاتهکانی ناستی ناساییدا سوود
دهره خطیئت، بهلام له کانی جهنگ و نانا سایدیدا کاتیک دوزمانان که ماروی فه لاکه
دودن، ناوهکه دهریئت و نهوانه ی نیو فه لاکه دهکونه تهنگ تاوی و دهستهوسانی،
کهوانه لهو حاله نهوا ناوی ماوهو تال و سویری ناو فه لاکه زور باشتره له ناوی
سازگاری دهرهوه ی فه لاکه.

له نواندینکی دیکه شیدا: به راستی زانباری لاسایی کراره وهك دهنگدانهوه ی
بهرده گانه هیچ نه مانی نییه، رومی وا ده بیینیئت که زانباری راسته قینه شه
زانباریه به که له نیگاوه (وحی) وهرگبراره وه لوقلاوه، نمونه ی شهو زانباریه
همیشه زیندوهو نامریئت و ههرگیز نیاناچیت.

رومی ده لیت: "تایا چیا بوی ده کریئت که خوی بو خوی دهنگیک دهریکات؟! "
کهوانه شهی کهسی ساویلکه و کال قام، شهو دهنگی له چباره دیت هیچ شتیک نییه
چکه له دهنگدانهوه ی شسانی دیکه له چیاکه دا! دهی بزانه، بنگومان وشه
خوازراوه کانت له کهسانی دیکه پینکھانوه له دهنگدانهوه ی دهنگی شهو که سانه،
هروه هاش سهرحام نه حواله خوازراوه کانت، ههر کاتیک دهنگیکی بنج داکوترا له
خوتوره بیستراو وترا، شهو کات ده توانین به دهنگ و وته کانت نامانج بیینکیت.
سه رنج بدو بیوانه بو شهو تیره ی به بال و بازووی کهسی تر دهریاز ده بیئت، تایا
بهشی هه به له گوشتی شهو بالنده به ی راوی ده کات؟

باز^۱ راوده کات له چیاکاندا، بهلام شهو ته له بهرنهوه ی توانای نییه به سهر
کونترولکردنی ویستیدا، ناتوانیئت شهو نیچیرو بالنده به بخوات که راوی ده کات،
به لکو راوکراوه که ی بو دهسه لاتداره، نهجا لیرهوه به راستی ههر وته بهك بنهماگی

^۱ بالنده به که چنگی هه به بو راوکردن به کاردیئت و چهشنی زوره.

ناگه پیتوه بؤ نیگا (الوحی) شه عیبارته له شهوهس بازی، شهروه ها وهك ته پوتوز وایه كه له شهوادا پرشو بلاو ده پیتوه، شهرووده گانی پیغه مبری خودا شه شهوتا نیاناچن، بهلكو نهمزن و شه همیشه زیندون، له بهر شهوهی له راستیدا له شهج ناره زوویه كه شه نه هاتوون، بهلكو راهن بؤ نیگای خودا (وحی الله).

پوختی شه موو شه و بابه تانه، شهوهیه كه زانست و زانیاری بؤ خودی خوی دلولو مه بهست نییه، گرنگی زانست و زانیاری خزمه تگردنی به ها بهرزه گانه له و زانست و زانیاریه، دهی كه وایه شه به هاپان كامانه یه ؟

تیغه ناوی كه یشتن بان پیگه یشتنی به شهردا ده برین.

كه وایه باشاره زا ببین به شه پله گانی كه یشتندا.

كه یشتن (الوصول) شهوهیه كه تو وهك شهوه بیت كه خودای بالادهست - جل جلاله - دهیه ویت له تو كه وا بیت. جا له پرنگای شهوه دا پیویسته له شه مرؤد كه خوو خه دهو هه لسوكه ونه خراپه گانی واز لیبه نیت و خوی به ره وشت و خوو خه دهو هه لسوكه وتی جوان و بهرزه شه برار زینت شه، بنگومان شه مو شه وهش پیویستی به باوه پرنگی به هیزی دامه زولو و جیگر شهیه.

گرنگی و نهرکت له ماله دا

پیویسته خوو خاوین كه یته وهو بهیته مرؤفینگی پیگه یشتوا

چاك وایه، بابه ته كه مان به كه مجار به گرنگی واز هینانی خوو خه دهو هه لسوكه وته خراپه گان دهست پیبكه یین، به لام به راستی من پیش شهوه شهوه ویت كه بزانه مه بهست له پیگه یشتن چیه؟ وه شهوه چیه مرؤد به پن كه یشتن دهستی ده خات؟

به‌راستی مرۆڤ پوانه کړلوه بۇ نه‌م دونیا به تابییته مرۆڤنکی راسته‌قینه، جا
نه‌وهی سرکه‌وتوو بوو له‌وه‌دا، بېنگومان سرکه‌وتوو ده‌بیټ له نه‌نجامدانی گرنګی
و نه‌رکه‌که‌یدا، به‌و سرکه‌وتنه‌ش مرۆڤ په‌که‌مجار خودی خوی به‌ده‌ست ده‌خات.

دهی نا‌نوره چونی؟

بۇ نه‌وهی بزانیټ، گوی راگره بۇ مه‌سنه‌وی:

نالوانریت له خودی خوت هه‌لبیټ

نه‌وهی هه‌لدیټ له ده‌ستی که‌سبک یان شتیکی دیگه جگه له خوی، نه‌وه کاتیټک
له‌وشنه یان له‌و که‌سه دور ده‌که‌ویته‌وه ده‌توانیټ رابوه‌ستیټ وازله هه‌لهاتن و
راکردن بهینیټ، به‌لام من دوژمنه‌که‌م ناخی خومه، نه‌شمه‌ویټ و به‌مه‌به‌ستی
پزگار یووون لینی له ده‌ستی هه‌لبیټ، له راستیدا کاتیټک هه‌لدیم و رانه‌که‌م نه‌بیټم نه‌و
هر له‌که‌لم دایه. واته به‌راستی من هه‌رچی هه‌ولمدا نه‌متوانی و ناشتوانم هه‌لبیټم و
پزگارم بیټ لینی، له‌به‌ر نه‌وه هه‌موو خه‌ریک بوونیکم هه‌لهاتن و راکردن به‌بین
وه‌ستان تا پوژی په‌ستاخیز (القیامه). بېنگومان نه‌گه‌ر مرۆڤ سینه‌ره‌که‌ی دوژمنی
بیټ، نه‌وه تامی دلنیا یی و پشوو ناکات نه‌ له هیندستان و نه له هیچ شوینیټک... نه‌ی
خواه‌نی فیره‌تی ساغ و دروست! دلنیا به‌ پوژیک دیت تیا‌یدا هه‌موو مولک دارایی
تیا له‌ده‌ست ده‌ده‌یت، به‌لام نه‌گه‌ر خوت که‌نجینه‌و مال و دارایی بیټ، نه‌وه هه‌رگیز
له‌ناوچوون بۇ نه‌وه که‌نجینه‌و داراییه نییه.

نه‌م وتانه په‌راونکی هینا به‌وه یادم به‌ناونیشانی (که بیټ یان که بتبیټ)، جا
نه‌و ده‌لټ: (پیشیمان ده‌یانروانی بۇ خودی خومان و به‌های ناخ و که‌سایه‌تیمان،
به‌لام سه‌رده‌میان (المعاصرون) ده‌پوانن بۇ به‌های نه‌وهی که هه‌مانه له مال و
دارایی).

که واته تو شه و شته دلوا بگو و به دوایدا بگه ری که له ناو ناچیت!
 نایا ده بیت مرؤف خودی خوی بیته گه نجینه، به کام شت پئویسته له سهری که
 عه بیه گانی خوی برانیت و بناسیت و خوی لیبان خاوتین بکاته وه، شه گینا هیچ
 سوودیک نییه له بینینی عه بیانی که سانی تره، له راستیشدا عه بیی راسته قینه بی
 بینینی عه بیه له هه موو شتیکدا.

که وایه سهری عه بیه کان بینینی عه بیه گانه .. به راستی شه شه شتیک نامویه!
 به لئ، بینینی عه بیب ده گه ریته وه به عه بیب بؤ مرؤفه که، شه وانه ی بینینی عه بیانی
 که سانی دیگه بان کردونه خوو خه ده (عه ده ت) بؤ خویان، ده که ونه ویتستگه به کی
 نؤدر نؤدر پینگه نین هاوه ره وه، بؤمی شه وه مان له م نوکتی نویژده دا بؤ برون
 ده گاته وه:

به راستی نویژده که به تال بوویه وه ..

چوار هیندی چوون بؤ مزگوت بؤ نویژ، له و کاته دا بانگده ر چووه ژوره وه بؤ
 ناو مزگوت، به کیک له هیندی به کان له پیری چوو بوو که له نویژدایه وتی به بانگده ر:
 نایا بانگ وتراوه؟

هیندی بووه م که شه ویش له نویژدا بوو شانینکی لیدلو وتی: به راستی قسه ت
 کردو به و هویه وه نویژده که ت به تال بوویه وه.

هیندی سینیهم که شه ویش له نویژدا بوو، وتی به هیندی بووه م: شه ی
 به سته زمان، له جیاتی شه وه ی به نویژی هاوه له که شه وه خه ریک بیت، به نویژده که ی
 خۆته وه خه ریک به .

هيندى چواره م که نه ویش له نويزدا بوو به وې بېنى دلشاد بوو و به دهنگيکى
به رز وښى: سوپاس بؤ خودا، وهک نه و گه لورو نه فامانه نويزه که ي من به تال
نه بووه نه وه.

نا به و شپوه به نويزى هموويان به تال بوويه وه. بؤچى هه نديکيان جوانى له
هموو شتيکدا ده بېنن، که چى له ولاره هه نديکى تر له هموو شتيکدا ناشرينى
ده بېنن؟ له کويوه نه و جياوازيه ديت؟

ده ي با له م به يته شعرانه دا له وه لامى نه و پرسياړه بگه رينن:

هه رکه س دلى به په ک سيفه ته وه وابه ست بيت

هېچى دپکه له وه نه بېنيت.

به هشت بؤ نه و ناشيرين دهرده که ویت

بېنيت بؤ جيهان به نه اندازه ي نيدرکته

سؤزه پيسه کانت به رت لى ده گريت له بېنيني خاوينى، که وايه هه ستي بېنيت

بشؤره به ناوى پوانين.

وه برانه که سؤفیه کان ناوا به رگه کانيان ده شورن.

چونکه به راستى کاتيک تو ناخت خاوين ده که يته وه، په رده کان له به رده مدا

هه لده گېرى!

نيتر ناخه خاوينه کان به خيراى بؤ لات دين.

به راستى بېروهوشم سه رجه نجال بوو به نه و هيندىه نويزخويفانه وه، به لام له

راستيدا نه گه ر که سيک له هه لده دا ناگادار نه کريت وه، نيتر که مته خه م چؤنپه تي

که مته رخميه که ي ده زانيت، هه روه ها چؤن ده توانيت هه له کانى راست بگانه وه؟

له ويندا جياوازيه کى فراوان هه په له وته په که وه بؤ وته په کى دپکه، پنيويسته که

بېرخره وه که وهک ناوينه و ترازوو و ابېت، ناوينه و ترازوو حق و راستى ناشارنه وه،

بنگومان دادپہ روی و دروستی (الصواب) ہونکاری بونیان و حکمہتی بونیان۔ تو ہرچہند خرمہتی تاوینہ و ترازو بکیت و ہموو چاکہ بہ کبان پشککش بکیت، توان لہر خاتری تو نیفاق و دو پویسی ناکن، نہو توانہ ہنمای راستی و دروستین جگہ لہ راستہ قبینہ ہیچی دیکہ دہرناخن، نہو توانہ بہ تو دہلین: (نقد دورہ و نہ گونجاوہ کہ تاوینہ و ترازو ہستن بہ نہ جامدانی ہر فیئل و تہلکہ بہک، کہوابہ چاکتر نہویہ کہ تو خوو ہلسوکوتہ خرابہ کانت واز لنبہنیت)۔

تا نہویہ تاوینہ و ترازو بہ زمانی خوبیان بہ توی دہلین، کہوابہ کہسی کہ منہرخہم شایستہی نہوہ نیبہ کہ گوی پابکریت بڑ راستی؟ بہ لام دیارہ ناسانترہ لہسر مرؤڈ نہویہ ہستن بہ لومہ کردنی تاوینہ لہ جیانی قبول کردنی عہبہ کانی و دانپیانانیاندا۔

پوختہ نہویہ: کہ بہ راستی ہرچہ کرداری کارہ کانتان لہو کاروبارانہ دا ہرچہ کرداری کاری نہم کہسہ زنجیہیہ ہرہوک ہاتوہ لہم کورنہ چیرؤکہ دا:

زنجیہ کہ لہ تاوینہیہ کہ تورہ دہ بیت!

کہسینکی دہم و چار ناوالوی پارچہ تاوینہیہ کی بینسی لہ نیتو گلہ کہ دا دہرہوشاپوہ لہ پتگہ دا، ہرگیز لہ زیانیدا تاوینہی نہ دیوو۔ کہسی ناوالوی دانہوی و نہو پارچہ درہوشاویہی ہلگرت و بہ سوچینکی پؤشاکہ کی خاوینی کردہوو نہمجا بہرہو پوی بہرزی کردہوو، بہ لام ہر نہوہندہی پوی ناوالوی ناشرینی خوی تیا بینبہوہ تورہی گرتی و تاوینہ کی لہ دہستی فری داوتی: (خودا قیزہونت کات چ تاوینہیہ کی خرابیت! دیارہ نہ گہر ہموو شتیکت بہ ناشرینی دہر نہ خستاپہو پیشان نہ دابہ خہلکی لہم زیلدانہ دا فرییاں نہ دہدایت!)۔

باشه، با بلوین و ابراستی من گه شتومنه پله به کی گونجاو له پینگه بشتن و وام
 لبهانوو هه به کانی خوم ده بینم، له کونوه دست به ره وشت دادن بکام؟
 به که مجار دست به ره وشتادانی ناخ و گیانی (روح) خوت بکه، چونکه
 به راستی نهو دوانه وهك حه وری ناون، هه لسوکه ونه کانیشته وهك به لوزعه به،
 بیگومان له به لوزعهش نهوه ده رزیت که له حه وریا هه به، جا نه گه له حه وریه که دا
 هه سگوبین هه بیته، نهو له به لوزعه که بیگومان هه ره سگوبین دیت، خوت نه گه ره شیری
 تیدا بیت نهوه شیر دیت، هه ره ستنکیش له پینج هه سته که وهك به لوزعه وایه به
 حه وریه وه به پنی فرمانه کان هه لسوکه وت ده کات.

راستی نهوه به که هه سه له له سؤفیکه ریته هه سه له بوالهت و وینه نییه، به لکو
 هه سه له ی ناخ و ناوه رۆکه، بومی ده لیت:

(نهو که سه ی ده به ویت ریگای خوت خاوتین کردنه وه^(۱) و خودا به رستی بگریته به ره
 پنبویسته له سه ری که به راستی خوی له چلک و چه پله ناوه که به کان خاوتین خاوتین
 بکاتنه وه، چونکه خوت خاوتین کردنه وه خودا به رستی له له به رکردنی خوریدا نییه،
 هه وریه ها له خوتیشاندان و پوشتنی هتواشو و یقار پیشاندانیشدا نییه).

(۱) خوت خاوتین کردنه وه یانی (التصوف)

بەر صیصا (برصصا):

لە ناو بەنی ئیسرائیلدا کەسێک بوو ناوی بە دنیا نەویست و خودا پەرستی راستە قینە ناسراوە و بەو ناویانگی دەرکردووە، ناوی بەر صیصا بوو. ئەو ناوەی فووی پێکدا کردووە بوو بە دەرمان و شیفای بۆ ئەوێ خوار دویە تێو، ناویانگی لە دنیا دا دەنگی داو تەو و بلاو بوو تەو، تا وای لێهاتوو پزیشکان بێ کار بوون، شەیتان بە هەموو شێوێک پێ لێو دنیا نەویستە (الزاهد) هەل دەگریت بە شێوێک لە پێ دا ئاسن بە دان دەچە مینیت، بەلام لە راستیدا هیچ فیتلێک شک نابات و نابینیت بۆ هەلخە لە تاندنی، پۆژێک لە پۆژان نەو کانی بانگ دەکات و پرسیاریان لێ دەکات:

کێ لە ئێو دەتوانیت کە لەم کێشە یە پزگارت بکات؟

یە کێکیان وتی: من دەتوانم کە پزگارت بکەم لێی.

شەیتان وتی: ئەگەر تۆ ئەوەت توانی بە راستی ئەو تۆ دەبیتە ئەو راستە قینە کە ی من و پووناکی دیدەم.

ئەوێ شەیتان ماوێک بە قوڵی بېری کردووە هیچ هۆکارو چە کێکی نەدیووە چاکتر و کاریگەرتر بێت لە ئافرەت بۆ هەلخە لە تاندن و گومرا کردنی دنیا نەویستە کە! بە راستی هەستی کردو زانی کە ئارەزووی خواردن و دارایی سوود ناگە یەن، لە بەر ئەوێ لە راستیدا خاوەنی گیان (النفس) نین بۆ ئەوێ بانگت بکەن و سەر نەجت رابکێشن، کەواتە ئەوان یەک لایەن. بەلام کاری ئافرەت کاریکی جیاوازه، چونکە ئەو تە تۆ ئافرەتت خوش دەوینت، ئافرەتیش تۆی خوش دەوینت! کونکردنی دیواریش لە یەک لاوە قورس و ناپههتە، بەلام زۆر ئاسانە ئەگەر لە دوو لاوە دوو کەس هەستان بە کونکردنە کە، جا پاش گەشتن بەو بېرێارە ئەوێ شەیتان کەوتە گەران ئەوێ مەبەستی بوو پاره کە ی پێ بکات دیتێو لە

نافره تىكى جوانى خانه دانى به ويقاردا، نه و نافره ته شوخ و شهنگه كچى دهسه لاتدار بوو، نه وهى شهيتان چووه نيو ژيرى (العقل) نه و كچه وه و تىكى دا. كاتيكيش پزيشكان دهسته وسان بوون له چاك كرده وهى، نه وهى شهيتان به بهرگو پؤشا كىكى دونيا نه ويسته وه هات بو لايان و پنى وتن:

نه گه ر نيوه چاك بوونه وهى نه م كچه تان دهويت، نه وه په وانهى كه ن بو لاي (به رصيصا)، هر گه شته لاي فووى پيا دهكات و چاك ده بيته وه.

نه وانيش، نه وه بيان نه نجام دا كه نه وهى شهيتان پنى راگه يانده بوون، كچه چاك بوويه وه! ناوه ها شهيتان ههنگاوى به كه مى نا له دهست خستنى متعانهى دهسه لاتدار، پاشان جارىكى ديكه چووه وه نيو سهرى كچه، تا زياتر شيتى بكات و تىكى بدات.. به لن نه نجامى دا.. كچه له جارى پيشوو خراپترى به سهر هات، نه مچا پنى وتن وه:

كچه كه جارىكى ديكه بنيزنه وه بو لاي (به رصيصا)، به لام ماوه به كى زياتر له وى وازى لى به نين بو نه وهى به ته واوى چاك ببينه وه.

جا هه روهك هاتوه له فهرموودهى پيغه مبه ردا ﷺ : (لا يخلون رجلُ بِامرأةٍ إلاَّ كانَ ثالثُهُما الشَّيطانُ)⁽¹⁾ واته: هر كاتيك پياويك له گه ل نافره تىكى نامه حره مدا دوو به دوو بوون نه وه بينگومان سييه ميان شهيتانه.

دونيا نه ويستى خودا په رست له و راستييه بن ناگا بوو ناره زووه گانى ناخى به بن بايه خ سهر كرد، له بهر نه وه به ها به كى گرانى نه و بن ناگابوونه وهى دا، هر كه ماوهى مانه وهى كچه كه دريژهى ده كيشا له لاي (به رصيصا) هه ر دوو كيان هه ستيان به ناره زوومه ندى ده كرد به رامبه ر به به كدى، له نه نجامى نه وه له كو تا ييدا كچه سكى كرد (حاميله بوو). شهيتانه كه له شيوهى هاوپنیه كى زور دلسوزدا چوو بو

¹ رواه الترمذى.

لای دونیا نهویسته که و دهر باره ی نهوه ی بوویدا بوو پرسسیاری لی کرد، نهویش دهر باره ی هموو شتیک ناگاداری کرد، شهیتان په نیکه ی دیکه ی پئدا، بهوه ی ناموزگاری کرد که خیرا کچه که بکوژیت و بینیزیت، زاهدیه که خیرا گو تر ایه لی نهو ناموزگاریه بوو و جینه جنی کرد... شهیتانه که نهوه ی کردو بوشت بۆ لای سولتان و ناگاداری کرد به چاکوونه وه ی کچه که ی! بهلام کانتیک پیاره کانی سولتان چون بۆ لای بهر صیصای دونیا نهویست، بهر صیصا وتی: له راستیدا کچه که مردوه و نهویش ناشتویه تی.

شهیتان به بهرگنیکه دیکه وه بوشته وه بۆ لای سولتان و ناگاداری کرد له وه ی که زاهدیه که نهجامی داوه، زاهدیه راپیچکرا بۆ لای سولتان و له وی نکولی له تاوانه که ی کرد، بهلام سولتان کانتیک نهو شوینه ی هه لدا به وه که شهیتانه که رینمایی کرد بوو به وه ی که کچه که ی تبا نیرداوه و شارداوه ته وه، بینی کچه که ی کوژداوه، سولتان که نهوه ی بینی بریاری کوشتنی (اعدام) دا به سه ر (بهر صیصا) دا، جا که میک پیش جینه جن کردنی کوشتنه که ی شهیتانه که له بهرگنیکه دیکه دا هات بۆ لای و پتی وت:

به راستی و اتو گیروده ی نهو به لایانه ی که تووشت بووه، له سه رووی هه موویانه وه کوشتنه، جا ئیستا نه گه ر کرنوشی (سجده) بۆ من بهریت نهوه هه لدهستم به بزگار کردنت.

بهر صیصا پرسى: ده ی من چون کرنوش بهرم له کانتیکدا که من په تی خنکاندن وا له ملدا؟

شهیتان وه لامی دایه وه وتی: بهسه ناماز به یکی کرنوش بردن به سه رت. کانتیک بهر صیصا له تاو گیانی بریاری کرنوش بردنی داو سه ری جولاند بۆ کرنوش بردن په ته که زیاتر به ده وری ملیدا هاته وه بهن، به هزی نهوه وه زیاتر زیاتر بازار نوری بۆ هینا، شهیتان نا له و کاته دا نه مه ی پتی وت که له م ئابه ته پیروزه دا

هاتووه: ﴿إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ سورة العنكبوت: ۱۶. واته:
به‌راستی من به‌ریم له تو، بیگومان من له زاتی نه‌للا ده‌ترسم که په‌روه‌ردگاری
جیهانیانه!

بیگومان دوستایه‌تی نه‌فس و شه‌بتان و نه‌وه‌ی له شه‌بتان ده‌چیت نه‌وه‌نده
به‌رده‌وام ده‌بیت تا هاوه‌له‌که‌ی ده‌گه‌یه‌نیتته په‌تی خنکاندن.

چیرۆکیکی په‌ند نامیزه، وه‌ک نه‌و گنیرداوه‌یه‌ی که به‌راستی من خویندووته‌مه‌وه:
(فاوست) هی (جووته)، یان په‌راوی (تایس) هی (نه‌ناتول فرانس)، چیرۆکه‌که
زیاد له متمانه نه‌کردن به‌نه‌فس دلنیایی ده‌دات له‌سه‌ر گرنگی خو دوورگرتن له
هاوه‌لی خراپ. جا نه‌و نه‌نجامه ده‌یگه‌یه‌نی نه‌وه‌یه که مادام په‌روه‌رده کردنی ناخ
(نفس) به‌و شتیوه ناره‌حه‌نه بیت، که‌وايه به‌های هر مرؤفیک به‌پنی سه‌رکه‌وتنیه‌تی
له‌و بواره‌دا.

نه‌وه دروسته، که‌وايه به‌راستی سه‌رنجدان له‌م چیرۆکه‌ی لای خواره‌وه له‌و
سوچه‌وه پنیوسته، بۆ نه‌وه‌ی بزانییت سولتان کنیه‌و به‌نده کتیه‌؟

واي داده‌نیه‌یت که تو به‌راستی سولتانییت؟

به‌کتک له خاوه‌ن ده‌سه‌لاته‌کان وتی به‌ شینخیکی هزاره: (تو به‌راستی زۆد
هزاره‌ی، چی داوا ده‌که‌یت و ده‌خوازی پیم بلن بۆ نه‌وه‌ی یارمه‌تیت بده‌م؟)
شینخه‌که توو په‌بوو وتی: (چۆن نه‌وه ده‌لنییت له کاتیکدا تو به‌نده‌ی دوو
به‌نده‌ی لای منی؟ نایا خه‌جاله‌ت نابیت و شه‌رم ناتگرییت؟
سولتان پاماو پرسیاری کرد: (جینی سه‌رسوپمانه، نه‌و دوو گه‌وره‌یه‌ی من کین
که دوو به‌نده‌ن له‌لای تو؟)

شېخه‌گه وه لاسی داپه‌وه: (په‌که‌میان تورپه‌بوونه‌و دوومیشیان شه‌هوه‌ت بازیه، نه‌و دوونه‌و دوو به‌ندن لای من، به‌لام به‌راستی تو بویتنه به‌نده‌په‌ک له ده‌ستی نه‌واندا!).

وه لاسی جوانتر له‌وه نییه! که‌واپه ده‌سه‌ل‌انداریه‌تی راسته‌قینه خۇ خاوین کردنه‌وه‌یه (التصوف أو التطهر)، یانی خۇخاوین کردنه‌وه له چلک و چه‌په‌لی ناخ. پیم بلن: نایا پیویستی که‌لینکی دیکه هه‌په له‌ویدا بۇ خۇپاککردنه‌وه؟ له گرنگترینی مه‌رجه‌کانی خۇپاککردنه‌وه (التصوف أو التطهر) نه‌وه‌په که مرؤف وابه‌ست بیت به کانه‌وه، واته هه‌ستیکی به‌هیزی هه‌بیت به‌رامبه‌ر به کات: (به‌های نه‌و چرکه‌ساته (اللحظة) بزانه که وای نیابدا، هه‌روه‌ها باش بزانه که زیان فرسه‌تینکی به‌رخه باش پیوه خه‌ریک به‌و له‌ده‌ستی مه‌ده، غه‌مبار مه‌به بۇ نه‌و له‌ده‌ست چوره‌و تینه‌ریوه، هه‌روه‌ها له‌وه مه‌ترسه که‌وا دیت).

که‌وان مادام کات بریتیه له چرکه‌ساتیک که‌واپه له ده‌ستی مه‌ده‌و مه‌یفه‌وتینه، به‌لکو به خه‌می بکه‌و خزمه‌تی بکه‌و هه‌رچون جگه‌ر گوشه‌کات به خه‌م ده‌که‌پت و خزمه‌تی ده‌که‌پت، خزمه‌تکردنی کات و به خه‌مه‌وه بوونی و نه‌نجامدانی شه‌رک به‌رامبه‌ری به دوانه‌خستنی کاری نه‌مرؤ ده‌بیت بۇ سه‌بین.

هه‌موو خوو ره‌وشتو کارینکی قیزه‌ون له مرؤفدا وه‌ک درکینک وایه، جا هه‌رموو سه‌رنجی چیرۆکی نه‌و پیاوه بده که به‌رده‌وام هه‌لکه‌ندنی درکه‌کان دوا ده‌خات بۇ سه‌بین.

دېرگە كان ھەلدە كەنم

كەسىڭ دېرگە لىنكى لەسەر دېرگا بولاند، ھەر كە دېرگە كان گەورە دەبوون زىمارەى ئەوانەى قاچيان بىرىندار دەبوو و پۇشاكە كانيان دەدرا زىاتر دەبوون. فەرمانپەرە وای ئەو شارە پىنى دەوت: (ئەو دېرگانە بېرە ھەلكەنە كە زىان بە خەلكى دەگە يەنەت). دەپوت: (بە يانى دەيانېرېم و ھەلىيان دەكەنم... دوايى لە دلى خۇيدا دەپوت. پۇژانى داھاتوو زۇدن، ئاۋەھا كابرانە ھە كارەى دوا دەخست تا سالانىڭ تىپەپى.

پۇژىنىكان فەرمانپەرە (والى) پىنى وت: (دېرگە كان بە تىپەپىبوونى پۇژە كان بە ھىز دەبن، تۇش بە تىپەپىبوونى پۇژە كان لاواز دەپىت و پىر دەپىت، دەى ئەگەر ئىستىنا ئەو كارە نەكەپت، ئىتر كەى دەيانېرېت و ھەلىيان دەكەنى؟).

بەپاستى داستان و چىرۇكىكى پەند نامىزە، بەلام دەى بۇچى مۇۋە عەيبەكانى خۇى نابىنى؟ يان ئەگەر دەپىبىنى بۇچى ناتوانىت رىشەكىشان بكات؟

ئەوانەى عەيبەكان لە ناخىاندا پەگىيان داکوتائو، بوونەتە سىروشىڭ لە سىروشە كانيان ۋەك عەيب لای دەرناكەون، بەلام ئەو كەسەى خاۋەنى بىنەماو فېترەتىكى پاك و ساغ و دروستە، بىنگومان ئەۋە ھەر كە كەوتە ناو گوناھىكەۋە يان خرابەو عەيبىكەۋە خىرا رادە چلەكىت و بەناگا دىتەۋەو، ھەول دەدات و سۈور دەپىت لەسەر پزگارىبوون لىنى.

دەى بە پىنى ئەۋەى خىرو چاكە كىردن بىنەمايە لە مۇۋەدا، چۈنە وا دل و وىزدانى ئەو كەسەى خرابەو تاوانىڭ ئەنجام دەدات پاناچلەكىت و بە ناگا ناپەتەۋە؟ وىزدان بەرامبەر تاوان و خرابەى بەكەم ھەست پىكەرە، بەلام بەپاستى ئەو ھەست پىكەرنە خىرا ۋردە ۋردە نامىنىت، كاتىڭ ئەنجامدانى تاوان و خرابە چەندجارە دەپىتەۋە! ھەرۋەك ئەۋە بوون و ئاشكراپە لەم چىرۇكەى داھاتوودا:

چیرۆکی (عهظیم):

بهنی ئیسرائیلیهك كه ناوی (عهظیم) بوو له مالهكهی به نیهتیکهی خراب چوووه
دهروهه، له ریگایدا بهردیکهی گهرههی بینو و پیاوینکیش دهکوشا شه و بهرده بهرز
بکاتهوه، (عهظیم) دهستی کرد به چاودیری کردنی پیاوهکه، بهردهکه زۆر قورس
بوو جولاندنی له شوینی خۆی زۆر زهحمهت بوو، پیاوهکه که شهوهی زانی، پۆشت
بهردیکهی دیکهی ناماده کردو خستیه سه بهردی بهکهه، له ویدا دوو بهردهکه
دهستیان به جووله کرد.. پاشان پۆشت و بهردی سینهمی هیناو خستیه سه دوو
بهردی پیشوو، نهجا شه و سن بهردهی بهین زهحمهتیکهی زۆر بهرز کردهوه، پاش
شهوه له ریگا پۆشتهکهی بهردهوام بوو.

(عهظیم) پامه لهوهی چۆن پیاوهکه توانی شه و سن بهرده بهرزبکاتهوه، له
کاتیکیدا شه دهستهوسان بوو له بهرزکردنهوهی بهک بهردیاندا! (عهظیم) له ریگایدا
که یشته شارینکی گهره، له دهروازهی شه و شارهدا خواناسینکی بهتهمهنی گهرههی
دیهوه و له بووداره سهرسورهینهره که دیبووی ناگاداری کرد.

خوداناسه که پینی وت: شه بهرداته وهك گونا و تاوانهکانن، بهراستی گوناهی
بهکهه بۆ مرۆڤ وا دهردهکهوینت بۆی که گهرهیه و ناتوانیت له نهستوی بگریت و
ههلی بگریت، بهلام کاتیک گونا و تاوانینکی دیکه نهجم دهوات شه و گونا و
تاوانههی بهکهه سووک دهینت. ههروهها کاتیک گونا و تاوانی سینهم نهجم
دهوات، گونا و تاوانهکان سووک لهلای دهردهکهون و دهبنه شتیکهی سروشتی و
ناسایی و رادیت لهکهلیان!

راهاتن بهکههجارو پاشان.. تايا شتیک له دواي راهاتن و خوپیوهگرتن ههیه؟
بهلن له دواي راهاتن و خوو پیوهگرتنهوه شتیک ههیه، مرۆڤ هه شه و نهدهی
راهات له سه شتیک "چاک بیت یان قیزهون و خراب" به تینه پهوونی کات دهگۆریت

بۇ سىروش (طبيعة)، ئىتر كە گۇرا بۇ سىروش (طبيعة) بە راستى كارى قىزەون و خىراپ لاي ئەو بە قىزەون و خىراپ دەرىناكە وىت، بەلكو لاي ئەو دەگورپىت بۇ پىنوپىستىك، بۇ ئەو جۇرە كەسە گول بە دىك دەردەكە وىت و، بۇنى مېسكىش بە قەترانى بۇگەن، ئەواو وەك چىرۇكى ئەو پىنىستە خۇشكەرەى لە سەرخۇى دەچىت لە بازارى بۇن فرۇشاندا.

لە بەرچى پىنىستە خۇشكەر لە سەرخۇى دەچىت؟

بۇزىك لە بۇزان دەباغىك كە ھەموو كاتى خۇى لە پىنىستە خۇشكەردىدا بەسەر برد بوو لە نىو بۇن و بۇسارى بۇگەندا، لە شارى (قونىە)دا بە كۇلانى بۇن فرۇشاندا تىدە پەرىت، لە ناوہ راستى كۇلانەكەدا لە سەرخۇ دەچىت... وەك ئەوہى لىدانىكى بە ھىز لەسەر سەرى بدرىت! خەلكانى دەوربەرى خىرا دەگەنە سەرىو، دەست لەسەر سنگى دادەننن و، بۇنى خۇش دەدەن بە لوتىدا بۇ ئەوہى بىتەوہ ھۇش خۇى، بە لام ئەو زىاتر ھالى خىراپ دەبىت... لە دوايىدا كاتىك لە چاكبوونەوہى دەستەوسان دەبن، ھەوال بۇ كە سوكارى دەننن، براكەى كە ھەوالەكە دەبىستىت بە پەلە دەچىت بۇ لاي، كاتىك بىنەماى بابەتەكە دەزانىت خەلكە كۇبووہە كە لە براكەى دوور دەخانەوہ، ئەمجا بە دزىوہ لە ژىر بىنبالىدا پارچە پىشلىكى^(۱) نازەل دەردە ھىنىت و لە لوتى برا بوراوەكەى نرىك دەكاتەوہ نۇدى پىناچىت، برا بوراوەكەى ئاھىكى خۇشى ھەلدە كىشىت و دىتەوہ ھۇشى خۇى و لەسەر پىنەكانى خۇى رادەوہستىت!

(۱) پىشلىق پان شىياكە يا تەرس، پاشەپۇزى نەم نازەلانەن، پىشلىق ھى بىزن و مەرە، شىياكە ھى مانگاوا گايە، تەرس ھى نەسپ و ماين و گوندىرىزە.

ههروهك بوون و دیاره له چیرۆكه كه دا، به راستی پشقل یان هه ر پبسی و بۆگه نئگی دیکه، به تئپه ر بوونی کات ده توانریت بگۆریت بۆ پئوبستیبهك ، به لگهش له سه ر شه وه شه وه ته لاکه تۆببو لای مرۆف شتئگی پبیس و قیزه ونه ، که چی لای سه گو به رازو هاوشیوه یان شتئگی به له زه ته و به نامه !

به پئی رای (بۆمیش) ههروهك له مه سنه ویدا ده لئیت: به راستی گونا ه و تاوان له زهنگ ده چیت که له سه ره تا دا له ئاسن ده دات، جا ته گه ر ده ست و بر د پاک نه کرتته وه شه وه که م که م ده ست ده کات به کون کونکردن و له ناوبردن و خراپکردنی ئاسنه که ! هه رئاوه هاش ته گه ر نووسینیک له سه ر پارچه کاغه زئگی سپی نووسرا شه وه خویندنه وه ی ئاسان ده بیت، به لام ته گه ر نووسینئگی زۆری چرو پرو ئالۆزی له سه ر نووسرا شه وه پارچه کاغه زه که زیاتر رهش ده بیتته وه و خویندنه وه ی زه حمهت ده بیت ! خۆ ته گه ر نووسین له سه ری هه ر به و شیوه به به رده وام بیت شه وه پارچه کاغه زه که ده گۆریت بۆ پارچه به کی رهش ههروهك دلی بن باوه رو گونا هکارو تاوانکاری به رده وام.

به لام له راستیدا به پئی شه وه ی ئیمه برومان پئبته ی، به راستی هه موو خه لکی "جگه له پئغه مبه ران" بن هه له و تاوان نابن، له راستیشدا گونا ه یه که م له گه ل مرۆفی به که م دا ده ستی پئکرد... که وایه جیاوازی کردن پئویسته له نئوان شه نجامدانی گونا ه و تاوانئیکدا به هۆی که مته ر خه می مرۆبیه وه و له نئوان گۆرانی گونا ه و تاوانه کان بۆ سه روش و خوو خه ده (طبیعة و عاده) له مرۆفدا.

شه وه به بن پکابه ر و جیاوازی دروسته، له راستیدا له به ر شه وه ی ئیمه پاکۆکه ره وه یه که مان له ده ستدا به گونا هه کانمانی پی پاکۆ ده که یه وه پئی ده لئین په شیمانی (گه رانه وه - ته وه)، هه ر له به ر شه وه یه شه ده م **﴿﴾** ده پبئین به ته وه و په شیمانیه که ی بوویه به کئیک له ریزداره کان.. به پئچه وانه ی شه وه و ئیبلیس کانتیک

سوړ بوو له سر گوناوه كې و سوار مله وېرې و له خوبايې بوون بوو، يوويه په كېك له نېفرين ليكراولان (الملعونين).

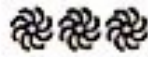
كه وايه، مړوځي چاك ماناي نه وه نيبه كه خاليه له گوناوه كان و گوناوه ناكات، له بهر نه وه له سر هر په كېك پټويسته كه له نه جامې سروشتي كه موكوري مړوځي گوناوه كېك يان تاوانيك نه جام ده دات، بوو له خوداي بالاده ست بكات و په شيمان بيته وه داوای لي سورن و ليخوشبووني لي بكات. وه نه گهر گوساه و تاوانه كې په يوه ندي به بنده كاني خوداشه وه هه بوو ده بيت خاوه ن صاف (بنده كه) لېسي بېوريت. هه روه ها له گال نه وده دا كه ته و به و په شيماني له لای خودا په سنده، به لام به پاستي پشت به ستن پني بو به رده وام بوون له سر گوناوه كردن و كردني به خوو خده و سروش، نه وه پټپټنه دراوه و په سنده نيبه، له راستنيدا هه موو كه سينك پټش گبان ده رچووني په شيمان ده بيته وه و ته و به ده كات، به لام به پاستي وا ده بيت له و كاته دا كات به سر ده چيت و تيانووسي په شيماني (ته و به) داده خريت، چونكه له راستيدا په شيماني و ته و به ش مارج و كاتي خوي هه به.

باوه پم وايه به پاستي نيمه ليره دا ته واو بووين له بوون كردنه وه ي نه و بنه مايانه ي پټويسته له سرمان دووريان لي بگرين له بهر خاتري پټيگه پستن، نه ي نه وه ي له داوای نه وه يه چيبه ؟

بو زانيني نه وه، پټويسته له سرمان گه رانه وه بو نو كته ي به كم و ياد كړنه وه ي، چونكه له وه دا چيروكي نه و فرمانبه رمان باس كرد كه په وانه كراوه بو نه م دونيا يه و، نه و سولتانې په وانه ي كړيووه. هه روه ها هه ولمان دا نه و فرمانبه رنه بناسين و پټناسه ي بگه ين، پاشان له داويدا دوايين ده رياره ي نه و كارويارانې پټويسته دووريان لي بگريت بو گه پستن به پټيگه پستنې مړوځي. نيستاش به وردې سرنج ده ددين له په يوه ندي نا نه و فرمانبه رنه له گال نه و سولتان و ده سه لاتداره ي به گرنگيه ك په وانه ي كړيووه بو نه م دونيا يه.

تایا نه و په یوه نډیه له سر چ بڼه ماگه لیک راده وه ستیت؟
 له راستیدا له پیشدا نه وه مان باس کردو، وتمان نه و په یوه نډیه له سر
 په یوه نډیه کی دوو لایه نه راده وه ستیت، نه ویش په یوه نډی (خودا- بڼده) واته،
 باوه پو خودا په رستی (الإیمان والعبادة)، له بهر نه وه په که مجار پیویسته له سر مرؤف
 که باوه پ بهینیت به بوونی بیگومانی خودادا، بؤ نه وه ی له دواى نا نه وه هه ستیت
 به دابین کردن و نه جامدان و جیبه جی کردنى هه موو فرمانه گرنه گه کانی دیکه
 به پئی فرمان پیکردنه کانی و نه ری لیکردنه کانی، له بهر نه وه بابت گه لیکى زور
 هاتوه جا له هه سنه ویدا (المثنوي) بیت یان له دانراوه کانی دیکه دا، ده دوین
 دهر باره ی زاتی (الله) و بوونیه وه، که ناسینی له توانادا بیت له ړنگای ژیریه وه یان
 نا، وه هه روه ها دهر باره ی ناینه کان و پیغه مبه ران و په راوه ناسعانیه کان و قه زاو
 قه دهر و شتانی دیکه .. جگه له وانه له بابت گه لیکى وابه ست به باوه په وه .

باۋەر ۋە بىنە ماكانى:

كەلپ، پىرسىياري بەكە مەمان ئەۋە دەپنە: ئابا دەتوانىت بە زىرى دەركى خودا
بكرىت؟! بۇمى لە بارەى ئەۋ پىرسىيارەۋە ۋە لام دەداتەۋە دەلنە: بەلن، بەلام لە
پاستىدا لە سنورىكى زۆر تەسكدا. زىرى لە پاستىدا بە بەكە كەلىك جەموجول
دەكات، لە كاتىكدا كە زاتى (الله) - جەل جلالە - ئاناچى بە بەكە نىبە، چونكە زاتى
(الله) خۇى بە خۇى شاراۋە ۋە زانراۋ ۋە دىيارە لە بازىرى زىرىدا بە دىيارە ۋە
دروستىكراۋە جوان ۋە سەرسۈپەينەرە كانبەۋە، ئەم نۆكتەبەى داھاتوۋا بەستە بەۋ
بايەتەۋە.

تەندروستى پىشان بەدە

بەكەكە لە فەيلەسوفە نكولى كارانى بوونى زاتى (الله) - جەل جلالە - نەخۇش
كەوت، چوۋ بۇ لاي بەكەكە لە پىشكانى دەرونى بۇ چارەسەر.
پىشكەكە پىرسىياري نى كەرد: چىت دەۋىت؟
ۋتى: تەندروستى!

پىشكەكە ۋتى: پىناسەى تەندروستىم بۇ بەكە، شىۋە سىفەتە كانىم بۇ
دەستنىشان بەكە تا بۇت دەست بەخەم ۋە بۇتى نامادە بەكە.
فەيلەسوفە ۋتى: دەى تەندروستى بىن شىۋە ۋە شىكە ۋە ناتوانىت پىناسەى
بكرىت.

پىشكەكە ۋتى: دەى تىتر چۇنى شىتەكت دەۋىت كە ناتوانىت پىناسەى بەكەيت؟
راست ۋە دروست بە پاستى من ناتوانم پىناسەى بەكەم، بەلام بە پاستى من دەزانم
مۇۋ كاتىك لەبارى تەندروستىدا بىت ئەۋە بەھىزۋا لاۋ ۋە دلشاد دەپنە.

به لام له راستیدا من پرسیار دهر باره ی خودو شیوه تهندروستی ده که م.
پزیشکه وتی: من نابیزانم، له بهرته وه ی له راستیدا تهندروستی من شیوه و شکله!

باشر هینانی نه و نوکته به بؤمی ده لیت: (له سهر پرووناکی نه و نمونه به، زانی
(الله) بئگومان من شیوه و شکله، به لام له راستیدا زانراوه به هؤی شوینه واری
دروست کراوه گان و به دهبینراوه کانبه وه. بروانه مؤ ئاسمان و زهوی، له کوپوه
هه وره گان زانیان چؤنی بارانه گان ره وانه بکه ن؟!

زهوی چؤن چؤنیته تی رواندن زانی؟!

که واته له رینگای نه وه ی ده ببینیت و به دی ده که بیت باش بزانه لیره دا پیشه کارتک
هه به که تۆ ناببینیت و به دی ناکه بیت، له بهرته وه ی که بئگومان به دهبینه ر خاوتینه
له دهنگورته، به لام له راستیدا نه و دهری ده خات نه وه ی ده به ویت له ههر پیت و
وشه و، له ههر زه مانیکدا، نه وه له وه هیکه لانه ده چیت که له خان و ئوتیله
گه وره کانداهه به، له سهر شیوه ی مرؤفیک یان بالنده بهک ئار له ده میبه وه
ده رده چیته دهره وه .. بئگومان له پرواله تدا ئاوه که له ده می نه و بالنده یان مرؤفه
دیته دهره وه، به لام له راستیشدا هه مووان ده زانن که ئاوه که له شوینی دیکه وه
دیت.

نه وه ی لیره دا ده ورتیت چه شنیکه له هیتانه وه ی به لگه و سه لماندن، که واته

بؤچی بؤمی له سه لماندنی بوونی زانی (الله) به بیری (موعاریزه) دژه کاره ؟

له بهرته وه ی بئگومان زانراوه به به لگه ته من کورت ده بیت، به لام به راستی
نه وه ی به دلی زانی (الله) بناسیت، نه وه به رده وام له گه ل زانی (الله) دایه - جل
جلاله - که وایه ئایا مرؤفه ئاتاجی هه به بؤ سه لماندنی زانتیک که نه و له گه لیدایه ؟ بؤیه
نه و نه م نمونه به ی داهاتوو ده دات له سهر نه وه.

بينگومان مروؤ به به لگه گه لېك ده زانېت كه نه و مالهى نه و بينيوپيه تى، به نناپهك (وه ستا په ك) دروستى كړدووه و په خساندوويه تى.. هه روه ها ده زانېت كه نه و وه ستاو دروستكاره خاوه نى بينين و تواناو ژيانه .. هتد. به لام له پراستيدا هه ر خېرا هه موو نه و شتانه له بير ده كات. به لام شاره زا (العارف) به پراستى نه و وه ستاكاره ده ناسيت كه ماله كى دروست كړدووه، له بهر نه وه خزمه تى ده كات و هه لده ستېت به هاوړتپه تى كړدى، له بهر نه وه به پراستى نه و كه سه نه ناتاجى به لگه په و نه سه لماندن، چونكه نه و هه رگيز نه و وه ستا كارى له بهر چاو ون نابيت و، له چركه ساتى به كه موه له گه ليدا بووه و شاره زاي بووه.

له لايه كى ديكه شه وه، به پراستى باز نه و فراوانى ژيرى و تواناى سنورداره له ناسينى زاتى نه لادا. پؤمى له چه ند پرسته په كى كورندا پوونى ده كانه وه تا چ ناستيك ژيرى (العقل) ده كات، وه له كويدا ده سته و سان ده بيت و راده وه ستيت، ده لئيت:

(تو ده لئيت: به پراستى كونه كى⁽¹⁾ من ده ريا ده گرنت، نه وه شتېكى نه گونجاووه نه هاته ديه، خو نه گه ر بتوتايه : كه كونه كه ت له ده ريا كه دا ديار نه ماوه، نه وه قسه كه ت له پراستيه وه نزى كتر ده بوو. ژيرى ده توانيت بتگه په نېته ده رگاي ده سه لاتدار ، به لام كاتيك گه شتيت نيت واز له ژيرى به ينه و ده ستى لى به رده، چونكه له دواى نه وه زيانت پى ده گه په نيت، له و كانه دا خوت راده ستى سولتان بك .. بؤ نمونه ژيرى ده توانيت كه بتگه په نېته لاي به رگدروو، به لام نيت كاتيك گه شتيت لاي به رگدرووه كه، پئويسته له سه رت كه واز له ژيريت به ينيت و خوت راده ستى به رگدروو بكه يت بؤ نه ندازه گيرى و درونى به رگه كه ت.

(1) كونه: وهك مه شكه په كى ماست تياره ندى بچووك وايه له پئوستى بزى و هه ر دروست ده گرنت بؤ ناو.

ھەر ئارەھا تۇ بەھۇى ژېرىنەۋە دەچىت بۇ لاي پزىشك، كە چوۋىتە لاي پىۋىستە خۇتى رادەست بىكەپت و واز لە ژىرى خۇت بېئىت، چونكە بە راسنى بېپارى ئەو بېپارە. چۇن ژىرى بۇى دەكرىت كە زاتى ئەللا - جىل جلالە - لە خۇ بگرىت لە كاتىكدا كە ئەو خۇى لە خۇيدا خاۋىتە لە شكۇ و شىۋە، ۋە ھەست پىكرىنە كانى مۇۋۇ بۇ تابۇ جۇراۋجۇرە نواندەنە خودايىبەكان دەگۇرپىت. بۇ نىمۇنە: تۇ لە راستىدا لە بەدېھىنراۋە كانى ئەۋى، كە چى ئەۋەتا تۇ لە يەك باردا دەرناكەۋى بەلكو لە ھەر چىركە ساتىكدا لەسەر جەنجالى و خەرىك بوۋنى جىاۋازداى، ھەرۋەھا لە دەركەۋتەى جۇراۋجۇرداى، خوداى بالادەستىش لە ھەر سات و كاتىكدا لە حال و نواندنىكى دىكەى تىردايە. ھەرۋەك دەبىنى كە بە راسنى نواندەبى (تجلىاتە) لە تۇدا جىاۋازو جۇراۋجۇرە كاتىك تۇ دلخۇش دەبىت يان دلئەنگ دەبىت يان دەترسىت. كەۋايە بە راسنى ژىرى لەگەل باۋەردا دژە كار ناپىت، بەلام لە راستىدا بە كىكىيان لەۋىۋە دەست پىندەكات كە ئەۋى دىكە يان پىتى گەشتۋە. ئەۋە دروستە، بەلام بە راسنى بۇنى تەنھا بە ژىرى سەلماندنى خوداى بالادەست تەئىد ناكات، لە بەرئەۋەى لە راستىدا ئەۋ ئەۋ كارە ۋادەبىئىت جۇرىكە لە ئىپە راندنى سنورۇ تىپە راندنى سنورى ئەدەب، ئەم نوكتە يەى داھاتوۋ لەۋ بارەۋە يە:

بوۋنى خوداى بالادەستم سەلماندا

يەكىك لە كۇرۇ دانىشتىنىكى شەمسى تەبىرىزىدا وتى:

(بە راسنى بە بەلگە گەلنىكى يەكلاكارەۋە بوۋنى زاتى(الە) م سەلماندا).

لە پۇژى داھاتوۋدا شەمس وتى: (دوئىن گۇنېبىستى فرىشتە بووم لەگەل يەكدى

دەدوان دەيان وت: سوپاس بۇ خودا، بە راسنى ئەۋ پىاۋە ھەستقا بە سەلماندى

بوونی زاتی (الله) - جَلُّ جلاله -، به هۆی ئه وه وه ته سببِ حات و زكړه كانمان به هوانته نه پۆشتو، به بېن خوداش نه ماینه وه).

هاوارو سه رگه ردانی بۆ تو ئه ی پیاو! زاتی (الله) ئاتاجی سه لماندن نییه، چونکه نه و خۆی به بېن به لگه سه لماوه، له سه ر تو پتویسته که شوین و پلته که به رده می زاتی (الله) دا سه لمینیت، له به رنه وه ی له راستیدا نه و شایسته یه به نیسبه ت تۆوه . له وه جوانتر نییه له راچله کاندن و ته من کردن .. هه ندیک هه ن له وانیه ی په سه ندی بوونی زاتی نه لّلا - جَلُّ جلاله - ده که ن و برویان پتیه تی به لام له راستیدا پزنگه ناده ن به ده ستیوه ردان و له هه موو کاریکدا له کاره کان، ده ی ئایا پۆمی له و بابه ته دا قسه و رای هه یه ؟

- گومانی تیدا نییه که مه سه له که به وه کوتایی نایه ت:

(به راستی من بروام به خودای بالاده ست هه یه) ده ی پتویسته که نه و بروایه له هه موو لایه نه کانی ژیاندا ره گ بداته وه، له گرنگترینی نه و خالانه ی پۆمی دنیایی له سه ر ده دات نه وه یه که نابیت له هه یج بابه تیک له بابه ته کاندنا هاوبه ش بۆ خودا بریار بده یین و دابننن، بۆ نمونه: به راستی که سانی وابه ست به زنجیره ی هۆکاره کانه وه، وا ده بینن که به راستی وه سه یله کانی پۆزی هۆکارگه لیکه راسته قینه ن، له به رنه وه ده یانینیت ده بنه به نده که لیک بۆ به نده یه ک!

هه روه ها پۆمی نه وانه ده دوینن و پوویان تیده کات که هه لپه نه که ن به دوی پله و پایه و ناوبانگداو، نه وانیه ی پوپه یمایی و دوو پوویسه نه نجام ده ده ن له گه ل پیاوانی گه وره ی ده ولته دا بۆ گه یشتن به نامانجه کانیان، جا بۆ گه یشتن به مه به سه ته که یان پزیزو شکوی مرۆیی خۆیان ژیر پتئ ده خه ن و له ده ستی ده ده ن و پتیا ن ده لئین: (به راستی زاتی نه لّلا - جَلُّ جلاله - ده سه لاتدارانی وه ک ده رگایه کی بچووک به دیه تئاوه و دروست کردوه، نه وه ئیتر بگه پتئ له وانیه ی شیتتی دنیا بوون و به هه موو توانایانه وه وابه ست بوون پتوه ی، نه وانه کوپنوش بۆ زاتی نه لّلا - جَلُّ

جلالہ - لہ بیر دہ کەن و کورنوش بۇ دەسە لاتداران دە بەن . گۆیل و گەمزە کانی شیبان،
نەوانەن سەر بۇ سەگە کان نەوی دہ کەن . بە لام بېواداران لہ کانی خویندنی زیگرو
ویردو نزاکاندا دەلین: (الله) - جل جلالہ - بالاترینہ !

بە لام خودا و پەروردگاری نا ئەو نە قام و گەمزانە بە راستی بەندە گەلنکی
دیکەن، دەی ئەی بەستە زمانی رسوا! مادام سەر پەرشتیارو دا بېنگاری پزویستی
بە ھەرە کانی تۆ نا ئەو کەسە بێ بە ھاو سوک و رسوایە فەرموو کە وایە بچۆ بۇ لای .
کە وایە بینگومان نەوانەی پەرستیشیبان بۇ زاتی ئەللا - جل جلالہ -
ھەلنە بزاردو ھو بېریار نە داو ھ، ناتوانن خۆیان لہ کۆیلایەتی بزگار بکەن، بە لکو خۆیان
فری دەدەنە ناو پەرستشی کەسانیکی دیکە ی وە ک خۆیان . لہ کاتیگدا کە خودای
بالادەست بە هیچ شیو ھەیک، وە لہ هیچ حالتیگدا رازی نابیت بە ھاو ھاندانان و
بېاریدان لہ گەلیدا .

لە بەرئەو ھ بە راستی لہ نیسلامدا شوین بۇ ئەو دروشمە نیبە کە وتراو ھ : (واز
لەو ھ بەینە بۇ قەیسەر کە ھی قەیسەر ھ، وە ئەو ھش کە ھی خودایە بۇ خودا) . لہ
راستیدا سەر جەمی مافەکان مافی خودان، چونکە بە راستی توانا و دەسەلاتی ئەو
رەھایە و کۆتایی نیبە، ھەر ھە زاتی ئەللا - جل جلالہ - بە هیچ جۆریگ
ھاو بە شکاری (الشراکە) و دا بە شکاری پەسەندو قبول ناکات . دەی کە وایە چی روو
دەدات بۇ ئەو کەسە ی ھەولی ھاو بە شکاری دەدات لہ و مافانە دا؟ ئەم چیرۆکە
جوانە ی داھاتوو ئەو ھ پوون دە کاتەو ھ:

گورگ و رینوی و شیر

گورگ و رینوی و شیر دۆستایە تیەکیان بېریار داو چوونە دەرەو ھ بۇ راو، لہ
راستیشدا شیر لہ راوکردندا پزویستی بە کەسانی دیکە نیبە، بە لام بە دۆستایەتی

کړدنې له گه لیان لوتلې نواندن و رینز لنگرتن تا لیتی سوډمه ند بښ، شپږه که
گاځنویه کی راو کړد، نه مچا بزنه کڼویه ک، پاشان که رویشکینک، جا بؤ نه وه ی
گورگه که ناقی بکانه وه پرسپاری لی کړد:

به پراستی برسپه تی زوری بؤ هیناوین، جا تۆ له جیاتی من هه سته به دابه ش
کړدنې نه وه ی راوکراوه .

گورگه له دابه ش کړدنې راوکراوه که دا وتی: نه ی خاوه ن شکۆ گا کڼویه که نه وه
شایسته ی جه نابته چونکه به پراستی نه و به قه باره گه وره یه جه نابیشته گه وره ی،
بزنه کڼویه که ش له پرووی قه باره وه بؤ من گونجاوه نه وه بؤ من، که رویشک که ش
به سه بؤ رڼویه که و زیادیشه .

شپږه که به و دابه ش کړدنه تووره بوو، لیدانیکې دا له گورگه و به هیلاکیدا برد،
نه مچا پرووی کړد به لای رڼویه که وه و وتی: نیستا با ببینم تۆ دابه شی بکه ..
رڼوییه که له به رده م شپږه که دا کړنوشی برد و وتی:

نه ی پادشای دارستان، گاځنویه که له به یانیدا گونجاوه بؤ نان خواردنې
جه نابتان، بزنه که ش بؤ نانی نیوه پوستان و، که رویشک که ش بؤ نان خواردنې
نیواره تان .

شپږه که به و دابه ش کړدنه پازی بوو و وتی: نه ی رڼوی به پراستی نیشینکی باشت
کړد، کن نه و دابه ش کړدنه باشه ی فیر کړدی؟
رڼوی نامازه ی بؤ گورگه تڼیپوهه که کړد: نه و گه مژه تۆپیوه .

شپږه که وتی: مادام سنوری خوتت زانی و به نه ده به وه هه لسوکه وتت کړد، بچو
هه موو پاره کان به ره بؤ خوت چونکه به پراستی من ناتاجی نه وانه نیم .

که وایه، به پراستی له هره پڼویسته یه کانی په رستش بینینی ویستی په هایه بؤ
خودای بالاده ست له هه موو شت و کاروبارینکدار، دانه نانی هه ر هاوه لیکه بؤی،

ھەرۋەھا بەپاستى من وا گومان دەبەم ئەۋەى كە ئىمە بە پازىبوون (الرضا) ۋەسلى دەكەين، ئەۋە ئەۋ بېنېن و بەدىكردن و زانستەيە. سەرنجى ئەم چىرۇكەى دامانۋو بدە ئەۋە بوون دەكاتەۋە:

رازى بوون سوپاسگوزارىه

خوداى بالادەست - جَلُّ جلاله - فەرمووى بە موسا ﷺ:

سوپاسم بگە سوپاسى تەۋاۋ و پاستەقىنە..

موسا ﷺ سەرى بۇ خوداى بالادەست - جَلُّ جلاله - نەۋى كىردو ۋتى: ئەى

پەرۋەردگار! چ بەندەيەك ھەيە كە بتوانىت سوپاسى شايستەۋ تەۋاۋ بۇ جەنابت

نەنجام بدات؟

زاتى (الله) ۋەلامى دايەۋە: ئەگەر بە بەشت رازى بووى لە پەحمەت و نەھامەتى،

ھەرۋەھا لە لوتف و خەشم و غەزەب.. واتە ئەگەر رازى بووى بە ھەموو ئەۋە كە

توشت دەبىت لە خىرو شەپ، ئەۋە بەپاستى بە شىۋەيەكى شايستەۋ تەۋاۋ

سوپاسى منت كىردوۋە.

لە بۇزىكى دىكەدا خوداى بالادەست فەرمووى بە موسا ﷺ (ئەى موسا،

بەپاستى من تۆم خۇشەۋىت).

موسا ﷺ لە خۇشيا سەرى نەۋى كىردو پىرسىارى كىرد: ئەى پەرۋەردگار، چ

شنىكە لە مندا كە لەبەرئەۋە منت خۇش دەۋىت، تا زىاتىرى بگەم؟

خوداى بالادەست فەرمووى:

(كاتىك دايكىك ھەلدەسېت بە لىدانى مندالەكەى، مندالەكە جگە لە و "داپكى"

ھىچى دىكە شك نابات تا پەنای بۇ بەرىت، واتە جگە لە و داۋاى سۆزۋ بەزەبى لە

کەسی دیکە ناکات. کەوابە من پەنای تۆم لە خێرێ شەردا، ئەو حالە ی تۆ ئەوەیە،
کە خوشەویستی نێمە ی بۆ تۆ دا بین کردووە).

تای چەند جوان و دلرەقینە ! بەلام نایا نیتەر لە بابەتی رازی بوون دا پلە بە بلندتر
هە بە لێرە دا؟

بەلێ، جا بۆ ئەوە ی لوتکە ی ئەو کارە " رازی بوون " برانیت، ئەم چەڕۆکە
بخوانەرە:

لەمان بەختەر تر نییە!

بەهلول پرسباری لە بەکێک لە دەرویشان کرد: حالت چۆنە؟
دەرویشە کە وەلامی دا بەرە:

(من لە حالی کە سێکام کە لەم بونیاپە دا هەموو ئارەزووەکانی هاتۆتە دی و بۆی
دا بین کرلۆ، خۆر هەموو بۆژێک هەلدیت و ئاوا دەبیت هەرۆک من دەمەوینت!
ئەستێرەکان لە ئاسماندا هەموو ئیوارە بەک هەرۆک من ئارەزوومە دەدرەوشیتەو!
پووبارەکان بەرەو ئەو لایە دەپۆن کە من دەمەوینت، ژیان، مردن، نەخۆشی،
تەندروستی، هەموو ئەو کاروبارانە بە پینی ئەوە ی دلی من ئارەزووی دەکات بەرێو
دەچیت، کەوابە نیتەر زیاتر لەوێ من چی ترم دەوینت؟!)

زۆر باشە، بەلام چۆنی هەموو ئەو کاروبارانە بە پینی ویستی تۆ بەرێو دەچن؟
سەرچەم ئەو کاروبارانە بێگومان بە پینی ویستی خودای بالادەست بەرێو
دەچن، دە ی مادام من رازی بووم بە ویست و فەدەری زاتی (الله) - جَلْ جَلالە -
کەوابە من هەموو ئەوەم دەوینت کە ئەو - جَلْ جَلالە - دەبەوینت. نیتەر لێرە دا دیارە
هەموو شتیەک بە پینی ویستی من بەرێو دەچیت.

ئۇد ئۇد جوانە ! بەراستى ئەرەي كە تاشكرلو ديارە ئەرەبە كە ئەرە ئەرەلوى
خۇرادەست كىردن و پارى برونە . جا لەرەوۋە دەمەوئىت كە پىرسىيار بىكەم : بىنگومان
ديارە كە باوۋەر بەزىيانى دوايى سرۇد پىزگار دەكات، بەلام ئابا باوۋەر لە زىيانى
دونىايىماندا ھىچ شىنكىمان و دەست دەخات، ھەرەك لە زىيانى دوايىدا
پىزگار كە زمانە ؟!

بەدئىيائىيەو، ھىچ گومان لەرەدا نىيە، باوۋەر شت گەلىنكىمان و دەست دەخات
كە لە زمارەو نامار ناپەن . بىنگومان سرۇد لاوازە و پىئوسنى بە پەناگاپەكى بەھىز
ھەپە، بەشىۋەپەك لە ھەمان كاند دەپەوئىت دەورەپەرى خوشبەوئىت، دەورەپەرىش
ئەويان خوشبەوئىت . دەي ھەمور ئەرەي جگە لە لاي ئەو خودايەي كە خاۋەنى
راستەقىنەپە، لاي كەسى دىكە بۇ بەدى ناپەت و بەدى ناكات .

پۇمى لەم بەپىنانەي داھاتوويىدا دەلئىت : لەگەل كەرەپىي و شىكۆمەندى
دۇستايەتى باوك و دايكدا، دەپىنى زۇر بچووك و كەم باپەخە لە بەرامبەر
دۇستايەتى خوداي بالادەستدا - جەل جلالە - :

ئەگەر لىرەدا دۇستايەتپەكى راستەقىنە جگە لە ھى خوداي بالادەست ھەبوۋاپە
ئەرە دۇستايەتى باوك و دايك بوو!

بەلام دەي ئەوان نىستا لە كوئىن؟

وہ چى ماۋەتەرە لە دۇستايەتپان؟

بۇ ئەرەي باپەنەكە ئەراۋ بىكەين، پىئوسنە لەسەرمان كە سەرنجىك بىخەپنە سەر
ئەم بەپىنانە :

ئەگەر ھەمور شىنكىت ھەبىت لە من بىن بەش بىت^(۱)

ئەرە چاك بزانە كە تۇ لە ھەمور شىنكىك بىن بەشى

(۱) راتە لە خوداي بالادەست - جەل جلالە -

خو نه‌گەر له هه‌موو شنیك بێ بەش بوویت و له‌گەڵ من بوویت
ئەوێ چاك بزانە تۆ هه‌موو شنیكت هه‌به‌ ..

خودایه تۆ نزیكترینی بۆ من

له شاخوینبەر (جبل الورد)

ده‌ی ئیتر بۆ ده‌بیت من دووریک بانگ بگه‌م؟

له‌دوو به‌ینی یه‌که‌مدا، من به‌وام وایه‌ که هیچ سوکایه‌تی پێکردن و بێن بایه‌خ
پێکردنیک نییه‌ ده‌رباره‌ی خۆشه‌ویستی باوک و دایکه‌وه‌، به‌لکو ته‌نها نامازهن بۆ
ده‌سته‌وسانیان ، ئایا نا ئه‌وه‌ وانیه‌؟

بێگومان ئه‌وه‌ مه‌به‌سته‌ له‌ دوو به‌یته‌که‌دا، مه‌به‌سته‌که‌ به‌ راستی ئه‌وه‌یه‌ که
دۆستایه‌تی و هاو‌ده‌می که‌سانی دیکه‌ له‌ جگه‌ له‌ خودای بالاده‌ست به‌رده‌وام نابیت،
ئه‌م به‌یتانه‌ی داهاڤه‌و زیاتر ئه‌وه‌ پوون ده‌کاته‌وه‌:

ئه‌ی ریمواریک له‌ دونه‌یادا!

چه‌ند نۆرپوون نه‌وانه‌ی هاو‌پێیه‌تی و دۆستایه‌تیت کردن

نه‌گەر پرسیاارت لی بگرتیت: نه‌وانه‌ له‌ کوێن؟

وه‌لامت ئه‌وه‌یه‌: به‌راستی نه‌وان پۆشتن (کوچیان کرد).

بۆ کوێ؟

چاكو پوخته‌کانیان پۆشتن بۆ به‌هه‌شت

خراپه‌و گه‌نده‌له‌کانیشیان بۆ دۆزه‌خ!

تۆش ئاره‌ها به‌ ته‌نیا ماپته‌وه‌

وینه‌ی تاگرتیک که‌ کوزابینه‌وه‌

که‌ کاروان له‌ بیابانێکدا به‌ جینی هینشتبیت و پۆشتبیت.

تۆ ئیستا تاك و ته‌نهای نه‌توانات هه‌یه‌ و نه‌ هینز

هه سنت کرد که به راستی نه هاوپی هه به بؤ توو نه یارمه تیده ریک
جگه له و دهسه لاتداری که به رده وام بوونی هه به
له هر چرکسات و له هر شوینیکدا!
نه و له کات و شوین خاوینه ..
هه روه ها چاک بزانه که ته نها زاتی نه لایه
وه فاداره به په یمانی دؤستایه تی و هاوده میه وه ..
جا نه گهر نه و هاوده م بیت بؤ تو
نه وه به راستی هه موو غم و په ژاره یه ک و ه رده گه ریت بؤ خوشی ..
که وایه دهسته کانت راوه شینه
له هاوه لان و دؤستانی درؤینه!
هه روه ها بیر بکه وه، خو نه گهر به ده سنت بکه وتایه
چاکه و خیر له هر که سیک جگه له زاتی (الله)
بینگومان له لای دایک و باوکت هه به ده سنت ده که وت!
دهی ئیستا نه وان له کوین؟
له بهرچی وازیان لیته نیایت و به ته نها به جییان هیشتیت؟
خوشه ویستی نه وان بؤ تو سپارده یه ک بوو له لایه نی خوداوه له لای نه وان
نه وه وه ک نیشکی بووناکیه که له سه ر دیوار
هاته وه و گه رایه وه بؤ سه رچاوه که ی که خوره!
هه روه ک دیارو بوون و مایه ی تیگه یشتنه له و به ی تانه، به راستی چاوه پروانی
وه فاداری له خه لکی گه مزه ییه. که وایه، دهی نایا ده بیت پشت بکه ینه هه مووان و
په بوندیمان له گه لیان بیچرینین؟
بؤسی هاوړا نییه له سه ر نه و راو بؤچوونه ی که ده لیت به راستی له هه موو شتیکدا
لایه نیکی جوانی هه به، هه تا له ناشرین و قیژه ونیشدا، له بهرته وه ی خودای

بالاده ست - جل جلاله - ده فہرمویت: ﴿يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ﴿٣٥﴾ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ﴿٣٦﴾ وَصَحْبِهِ وَبَنِيهِ ﴿٣٧﴾﴾ (عبس: ٢٤-٢٦) واته: نو پښه دې که مړوږ پادېکات له برآي، وه له دايکي و باوکي، وه له ژنه کي و کورې کاني.

له بهر نه وه، نه گڼر هاوړنيه کت ناوچاواني ليندای به په کدا له دونيادلو، پوهې بهوت بڼ و لوت به رزي و حه سودي پيشاندا، له بهر هه ست کردن به نازار پيناخوش بوون هاوار مه که و وه ک گه مژده و نه فامه کان هه لسوکه وت مه که، به لکو وه ک ده ربريني سوپاسگوزاري بڼ خوداي بالاده ست - جل جلاله - چاوي لينپوشه، وه خوت به به خته و هرو خاوه ن شهنس دانبن، چونکه به راستي به خيرايي بزگارت بووه ليني... نه مچا به خيرايي بلن: (سوپاس بڼ خودا! به راستي نه وه ي سبه يني پوي دها وا نيستا پوويدا، هه روه ها سوپاس و ستايش بڼ خودا له بهر نه وه ي به راستي من نيستا راستيه که م زاني، پيش به خه رجدان و به فېرژداني زيانم له گه ليدا. خودايه سوپاس بڼ تو نه مه وه ک نه وه يه من قوماشيک بکرم و ناته او ي و عه ييني نږدي تيډا بڼت، به لام هه ر خيرا ناته او ي و عه ييه کان ده رکه ون، ده ي خو نه گڼر وا نه بوويه، نه وه پاره که م به هه ده ر ده رچوو و مایه پوچ ده بووم.

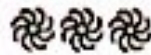
هه روه ها وه ک که سينکه هه موو شمه که کاني فروشت بڼت و به يني نه وه ي بزانيت پاره ي ته زويري وه رگرت بڼت و، به سنه زمان به دلخوشيه وه گه رابڼت وه ماله وه ي، که وایه خودايه سوپاس و ستايش بڼ تو له سه ر نه وه ي که به راستي من به ته زويرو سرؤينه ي پاره کانم زاني پيش نه وه ي ته مه نم به هه ده ر بڼت.

پوخته ي قسه: به راستي نه گڼر نه و خراپانه له کوتا بيدا پنبشه وایي و پڼنماييان کږبڼت بڼ لای خو شه ويست (الله) به راستي نه وه له راستيدا خيرو په حه مته، نه م به يني داهاتوي (پوميش) ده لڼت:

ئەگەر ئەۋەشت گەلەي تۇ خۆشت لىيان نايەت، گەياندىتايان بە خۆشەويست،
بەپراستى ئەۋە جوان و خۆشەويستە.

سەرنجىك بۇ بەئاگابوونەۋە، دەي ئايا لىرەدا چىرۆكىك تايبەت لەۋ بارەۋە
ھەيە؟ بەلنى..

ئەو نامۇزگارى كارەى نزا بۇ خراپەكان دەگا!

نامۇزگارنىك ھەبوو نامۇزگار بەكەى دەست پىندەكرد بۇ سەر جەمى گوناھباران و
تاوانكاران و ياخبىيان و دزەكان و جەردە و چەتەكانى سەر رىنگا!
پىنى وترا: لە كۆيوە ئەم نەرىتەت بۇ داھىناين؟ نزاكردن بۇ لادەران (المنصرفين)
رىنگ پىنە دراوہ و پەسەند نىيە .

وہلامى دانەوہ: بەراستى من خىرو چاگە يەكى زۇرم لەوان بىنىوہ، لە بەرئەوہ
نزاي خىريان بۇ دەگەم، بەراستى بە شىوہ يەك خراپەيان بۇم بووہ و خراپەيان
لەگەلما ئەنجام داوہ، گەشتۆتە پلە و ئاستىك لەوانەوہ بەھاي خىرو چاگەم زانى و
فىر بووم! ئەمجا بەراستى ھەر ئەوان فىريان كردم پال بە چ شتىگەوہ بدەم،
ھەر وہا ھەر كە بووم وەردەگىرا بۇ لاي ئەم دونيا بىن بەھايە بىنىمىن زياتر
دەستيان والادەكرد لە لىدان و جنىو پىنداندا، بەراستى ئىتر ئەوہ ناچارى دەكردم
بۇ پەنابردن بۇ خوداي بالادەست، دەى ئىتر چۆن نزا ئەگەم بۇ ئەوانە، كە بەراستى
ھەموو ئەو شتانەيان فىر كردم؟.

راستىش ئەوہ يە ھەموو نەيارو دوژمنىك بۇ تۇ دەرمانىكە، كە لە دەستى
ھەلدىيت و پەنا بۇ خوداي بالادەست - جُلْ جلاله - دەبەيت، بەلام ئەو ھاوہلانەت
كە بەكاروبار گەلنىكى ترەوہ بىن ناگات دەكەن لە زانى (الله) - جُلْ جلاله -،
بەراستى ئەوانە لە راستىدا دوژمنن بۇ تۇ، بىوادار وەك گيانلەبەرى (غورىين)^(۱) واپە
ھەتا تووشى نازاردان ببىت قەلە و دەبىت، وە چەند تووشى ئىش و نازار ببىت زياتر
جوان دەبىت! ھەر وہا ئىش و نازارو چەرمەسەرنى پىغەمبەران (عليهم السلام) و
لە پىش ھەمووشيانەوہ پىغەمبەرى ئىسلام ﷺ و خۇراگىريان بەرامبەر ئەو ھەموو
نازارە، لە پشتىوہ ئەو جوانىە شارايەوہ.

(۱) گيانلەبەرنىكى شىردەرە، چوار پەل كورتە، زەوى ھەلدەكۆلنىت تا تىايدا بچەرىتەوہ

پوختەى قىسە ئەۋەپە: بەپراستى ئەۋ بەلابانى لە لايەنى ھاۋەلان و دۇستانەۋە
دەيت، خىرو چاگەبە بۇ تۇ ئەگەر ھەستىبىشت بەۋە نەكردبىت. بەلام كەسى خراب و
شەرەنگىز بەپراستى سوۋدو قازانچ بە كەسى دېگەى خۇى دەگەبەنەيت و زىان و
زەرەرىش بە خۇى.

با بگەپىنەۋە بۇ دۇستايەتى، مادام زاتى (الله) - جۇ جلالە - ھاۋەل و ھاۋدەمى
پراستەقىنەبە، كەۋايە بەپراستى دەبىت كە لىرەدا گىرنگى و ئەرك و فەرمانگە لېك
ھەبىت بەندەى پىن پراستىرا بىت و خرا بىتە ئەستۋى.

لەسەر بەندە پىنۋىستە كە پىۋىبە پىۋى دۇستايەتى و ھاۋدەمى بىتەۋە بۇ
دۇستايەتى ھاۋدەمى، ھەرۋەھا ناپىت دۇستايەتى غەپرى زاتى ئەللا - جۇ جلالە -
بكات.

ئەم بەپتانەى داھاتوۋ ئاگادار كىردنەۋەپە بۇ بەندە لەۋ بارەۋە:

ئەى شىرى نىكشكىنەر

بەدلت دامە بەزە

بۇ ئاستى سەگەكانى بەرەلە كۆلاناڭدا!

كاتېك نەھامەتى ناخۇشەك توشت دەبىت

دېدەكانت و دلت ئاپراستە بگە

بۇ ئەۋ كەسەى كە ئەنھا لەۋ ئومىدى دەرمانت ھەپە!

ھەرۋەھا بەملاۋ بەۋلادا لامەكەۋە

ۋەك ئەۋ وشتەرە مەبە لى دەخوپىت

بۇ ئىرەۋ ئەۋى يان ئاپراستە دەكۆرت بەرەۋ دېكەلان

ۋە ئەۋ باخەر ئەۋ بەھارە ۋاز لى مەھىنەۋ بەجىيان مەھىلە!

ھەرۋەھا ئەم سەر زەۋىبە سەۋزانەۋ ئەۋ پىۋىبارە

پىۋانەۋ سەرنىچ بەدە، بەپراستى سولتان بۇى نامادە كىردۋى

نەشىنگە يەك كە شايستە يە بە پادشايان!

سويتدەت دە دەم بە خودا لە و زىلدانە مەمىنە رەو

ئا ئەو نەمىرە بە پاستى ھات بۇ يارى توپ بە سواری ئەسپە كە يەو^(۱)

دەى با دل و گىانت لە دواى ئەسپە كە يەو بىت

و ەك ئەو توپە دارىنە ..

دۆستايەتى شتىكە و، خۇپىشاندانىش بە دۆستايەتى شتىكى دىكە يە .. بە لام ئايا

چۇنى دۆستايەتى پاستەقىنە بزانىن و بە چى تاقى بگە ينەو ئە پاستايەتى ئەو

دۆستايەت يە مان بۇ دەرىكە وىت؟

و ەفا نىشانەى پاستى دۆستايەتى و تاقىكردنە و ە يەتى، ئەو ناپە ھەتى و

بە لا يانەى لە لا يەنى زاتى ئەللاو ە (الله) دىت بۇ بە نەدە يەك ئەو تاقىكردنە و ە يە بۇ

بە رستشە يەتى ئەو بە نەدە يە، كە چى بە پاستى ھەندىك لە وانە كە تاقى دە كرىنە و ە،

دەگە رىن بە دواى دەرمان و پزگارىبون لە شوپىنى دىكە و ەو لە دەرگا گەلى دىكە و ە،

لېرە دا پۇمى بە رابەرىك دەكات لە نىوان مرۇد و سەگدا و دە لىت:

(ئەو ەتا ەتا سەگىش دەرگاي ئەو كە سە بە جىن ناھىلىت لە تە ناننىكى داو ەتى و

لە لاى دەمىنىتە و ە و ە فادارىك بۇى، لە بەرئە و ەى بە پاستى پۇشتىن بۇ

دەرگايەكى دىكە كوفرى نىعمەتە، دەى لە كاتىكدا كە بە پاستى ئەو سەگە

خە جالەت دە بىت و شەرم دەكات لە بە نەمەكى و بىن و ە فابىس، ئىتر چۇنى تۇ

دە توانىت كە بە نەمەك و بىن و ە فابىت و واز لە و ە فادارى بە نىت؟!)

لەم چىرۇكەى داھاتوودا پۇمى چۇنىەتى و ەفا لە لاى بە نەدە پوون دەكانە و ە:

(۱) مەبەست لەو يارى، يارى (بۇلۇبە لە يارىكردن بە ھۇكى دەچىت، لەسەر سواری ئەسپ

دەكرىت. بەلیدەرگەلىكى درىز (مچارب گویە) و تۇپىكى دارىنە.

په رستشپه تې و ده سه لاتدار په تې چوڼ ده بېت؟

ده روښتېکې هه ژارې بېن ده رته تانې برسې و بېن لانه پښې کهوت له شاري (هرات) ^(۱)، له کاتېکدا که هاتوچوې ده کرد له شاره که دا، چاوي به کومه لیک له پياوان کهوت به جلو به رگې ناوازه وه و به سواري نه سپ که لېکې که حېله و راهېنراو.. ده روښ له به کک له رېښواران پرسپاري کرد: نا نه وانه کښن؟ نه مېرگه لېکې چ شارتکڼ؟

وه لام دراپه وه:

نه مېر! نه مېرې چې! نه وانه به بنده ي ژميرپاري داراين له داراېي (هرات). نا له و کاته دا که ده روښې به سته زماني بېن نه و گونېبېستي نه وه بوو، ده ستي کرد به به رابه ري کردنې حالي خوې به حالي نه وانه وه و سه ري به رز کرده وه يو تاسمان وتې:

ته ي په روه ردگار! پروانه يو حالي به بنده که ت و، پاشان پروانه يو حالي به بنده کاني ژميرپاري داراېي (هرات)، يو نه وه بېنېنې چوڼ ده بېت چاودېري به بنده کان و به هره پشتن به سه رپاندا.

پاش هاوه به ک ده سه لاتدار ژميرپاري ده ست به سه ر کردو گرتې و خستېه به بنديخانه وه، فرمانې داپه پياوه کاني به نازاردانې ژميرپار، يو نه وه ي نه شو شوېنه بيان بېن بلېت که که نجينه که ي (پاره که ي) تيا شاردو ته وه. کاتېک ژميرپار قسه ي نه کردو هيچ شتېکې له و باره وه يو نه درکاندن، ده ستيان به سه ر به بنده کانيدا گرت و گرتنيان.. ده ستيان به نازاردانې نه وانېش کرد يو نه وه ي شوېنې که نجينه که

(۱) هرات، شاريکه له باکوري پوژناوای نه فغانستان، دروست کردنې ده درنقه پال نه سکندر، به ناريانگه به مرگه و ته که يه وه - سه ده ي ۱۵-، هه روه ها به ناريانگه به دروست کردنې هه رش و هه سېر و گولاوه وه.

بدرگېنن، به شېۋە يەك ئازارياں دان، هاتن دەستيان كىرد به بېرىنى ژىيەكانياں به
مفاشى ناسس! بەلام بەراستى هېچ كام لەو بەندانە هەلئەسا به ناپاكي كىردن
بەرامبەر گەورەكەي!

لەو شەۋەدا دەرويش گويىبىستى بانگيك بوو دەبوت:

ئەي بەئاگا! باش بزانە تۇش هەروەها لەو بەندە بەۋەفايانەي، دەي تۇش
هەروەها بزانە بەندايەتى چۆن دەبىت.

كەوايە ديارە ھاۋرېيە بەراستى بەهاي دۇستايەتى دەدات.

بەلن بەلام بەراستى دەبىت ئەو بەھادانە لە پىنگاي بەكېنگا بىت شايستە بىت،
جا ئەگەر وابوو ئەو بەراستى ئەو بەھادانە لەۋيدا ئەزيانەو نە زەرەرۇمەندىە، بۇمى
ئەو كەسەي شايستەي ئەو جۇرە قورىانئەيە بوون دەكانتەۋەو دەلئىت:

(خۇشى و بەختەۋەرى بۇ ئەو كەسەي بە گيان و بەدەنى قورىانى دەدات بۇ ئەو
كەسەي شايستەيە! لىي بەختەۋەرتىر نىيە! .. هەموو مۇۋفېك ژيانى پادەگىرىت لە
پىنگاي شىنكى ديارىكراودا، تەمەنى لەدەست دەدات لەو پىنگابەدلو لەبەر خاترى
ئەو دەمرىت. كەوايە كىن لەۋە بەختەۋەرە كە بە ژيانى قورىانى دەدات لە كارىكدا،
لە كاتى مردىدا بەۋە سەدان لە زىندوان سەردەردەھىتن).

له پیوستی و مہرجه گرنگه کان بؤ باوهر

باوهر به قہدەر.. رومی چون له قہدەر تیدہ گات؟

نہگر تۆ دہتہوینت با کہ مہک رابوہ سنجین دہربارہی قہدەر، پاشان لہوہوہ بگوینزینہوہ بؤ پیری بؤمی لہو بارہوہ (القدس)، بیگومان نہم جیہانی بوونہ (بوونہوہ) پیلان بؤ داریژرلوہ لہ لایەن خاوەن بە دیہیننەرہ کہ بہوہ، بہ راستی نہنہا بہک گەلاش بہ درەختیکوہ لہ دەرہوہی ویستی (اللہ) بؤ بە دیہینراوہ کانی نہوہ بہ پنی دہوتوینت قہدەر، کہ کہس توانای رەت کردنہوہو دہست تہوہردانی نیبہ تہیدا. بہ لام لہ راستیدا چاو راہانووہ لہ سەر زنجیرہ بہک لہ ھۆکارہ کان ، کاتیک جوولہی گەلای درەختیک دەبینیت، با دەبینیت ھۆکارہ بؤ نہو جوولہ بہو بن ناگا دەبینت لہ ویستی خودایی، بؤمی نہوہ بہ نمونہ بہکی تۆر سەرئنج راکنیش بوون دہکاتہوہو دہلایت:

میرولہ بہک بہ سەر پارچہ کاغەزیکدا دہرؤیشت پینوسینکی بینی دہستی کرد بہ پیاھەلدانیدا.. میرولہ بہکی دیکہ کہ لہو زیرہ کتر بوو پنی وت: لہ جیاتی پیاھەلدان وەسفرکردنی پینوسہ کہ پینوسنہ لہ سەرت کہ وەسفی نہو پەنجانہ بکەیت بہ پینوسہ کہ دہنوسیت، چونکہ بہ راستی کارامہیی نہوہ بہ کہ من دەیبینم لہو پەنجانہدا نہک لہ پینوسہ کہدا! میرولہی سزیم کہ لہو دووانہ زیرہ کتر تیزبینتر بوو وتی: بہ لام بہ راستی من وەسفی مەچەکە کہ دہکەم، چونکہ لہ راستیدا پەنجەکان بەشینکن لہو، نارہا گفتوگوو دہمەقالتیکہ دریزہی کیشاو بەردہوام بوو، پینوس لہ راستیدا توانای نیبہ تا نہو لاپہرانی پینوسریت.

به لام دهی که هموو کارویاره‌کان له پیک دهست و سه‌چاوه‌وه ده‌ریچن، شتر
ده‌بیت چونی مژه‌کاره‌کان (التناقضات) له بوونه‌وه‌ردا لیکبده‌بسه‌وه؟ خنیو شه‌پ،
هوانی و ناشرینی، سودبه‌خش و زیان به‌خش؟!

بۆمی وا ده‌بیتت که نه‌و مژه‌کارانه نه‌نھا بواله‌نین، به‌لام راستیه‌که بوونی باساو
ده‌سنورنکی همه‌لایه‌نه‌و گشتگیره له بوونه‌وه‌ردا، له راستیدا هموو دروست کرلویک
له‌و ده‌سنوره‌دا بۆلنکی دیاریکرلوی پیندرلوه‌و، نیمه‌هه‌موومان خزمه‌تی نه‌و
ده‌سنوره‌ده‌که‌ین جا شتر هه‌ست به‌وه بکه‌ین بان هه‌ستی پینه‌که‌ین، هه‌روه‌ک
بۆمی نمونه‌گه‌لنک ده‌دات له باره‌ی هه‌ستانی هه‌مووان به‌خزمه‌ت کردنی نه‌و
ده‌سنوره‌ده‌لنیت:

(نەسپ که ده‌خولنیت‌ه‌وه به‌دووری ناشدا بۆ ده‌ره‌ینانی ناوو به‌ده‌سنخستن،
به‌ویستی خۆی چه‌ور نییه، به‌لکو له راستیدا نه‌و له شه‌لاقی خاوه‌نه‌که‌ی ده‌ترسینت
بۆیه خول ده‌دات. هه‌روه‌هاش گای چونکرین، جوت ده‌کات بۆ نه‌وه‌ی خۆی دوور
بگرینت له لێدانی خاوه‌نه‌که‌ی، جا به‌راستی خودای بالاده‌ست - جل جلاله‌- نه‌و
ترسو هه‌ست کردن به‌گونێراپه‌لایه‌ی به‌خشپوه به‌ده‌بهنراوه‌کانی، بۆ نه‌وه‌ی
کارگه‌لی به‌نده‌کانی جینه‌جن بگرینت. هموو خاوه‌ن پیشه‌یه‌ک کار بۆ خۆی ده‌کات
نه‌ک بۆ چاکسازی دنیا، به‌لام له راستیدا نه‌وه‌ی نه‌و ده‌یکات له کرتاییدا ده‌رژینه
ناو به‌رژه‌وه‌ندی گشتیبه‌وه.

کاتیک خیمه‌یه‌ک هه‌لده‌درینت بۆ ده‌سه‌لاتدار، هه‌ندیک هه‌لده‌ستن به‌داکوتاندنی
راگره‌کار، هه‌ندیکیش به‌توندکردنی په‌نه‌کان هه‌ریه‌که کاره‌که‌ی به‌گرنگ ده‌بینی،
تامانجیش له‌کاری هه‌مووان بینینی سولتانه‌دانیشته‌ین له‌خیمه‌که‌دا. خوداش - جل
جلاله‌- هه‌ستی چیژوه‌رگرتنی به‌هه‌ر مۆفینیک به‌خشپوه له‌کاره‌که‌یدا، چونکه
نه‌گه‌ر قوماش فرۆش بیویستایه‌که چنگه‌ی وه‌زیر بگرینت‌ه‌وه نه‌وه‌ خه‌لکی به‌بوونی
ده‌مایه‌وه، ده‌بینی (زه‌مه‌خشه‌ری) هه‌ستاره‌به‌نووسینی به‌رگه‌لنکی زۆر له

لینکدان وه (التفسیر) دا، وه وشه گه لئکی زؤر رهوان و ناوازه ی به کارهیناوه، له وه به
 مه بهستی نهو و کهسانی تریش جگه لهو له تهواوکردنی کارئیکی وادا دهرخستن و
 خستنه پروی پایه بلندیان بوو بیت لهو زانسته دا، که چی له راستیدا نهوان له
 کوتاییدا خزمهتی دینی ئیسلامیان کردوو. گه رمایی گه رماوئیکی گشتنی لهو
 سوتهمه نیوه دابین ده بیت که له تونه که بدایه، سوتهمه نیه کهش له دارو گزوگیاو
 پاشه پۆی نازه لانه، جا له گه ل شه ودا که نهو سوتهمه نیه روانگه به کی ناشترین و
 بۆگه نی ههیه، که چی شه ودا له لاین خاوهنی گه رماوه که وه به به کئیک له به هره کانی
 هه ژمار ده کورت! له راستیدا له به رنه وه ی به هۆی نه وه وه به گه رماوه که گه رم
 ده کورت، پاشان هه لده ستیت به خزمه تکردنی خه لکی.

بؤی هه لده ستیت به سه لماندنی زیری - قام (المنطق) خودی خۆی له سه ر خپرو
 شه ر تا شه نجامی داهاتوو بیالتوریت و بیته ده ست:
 (نه گه ر وینه کیشیک هه ستا به وینه کیشانی دوو وینه له وینه کان، به کئیکیان بۆ
 شت گه لئکی جوان و نهوی دیکه شیان بۆ شت گه ل ناشترین، بیگومان هه ربه که له
 دوو وینه که له وینه کان، هه لده ستیت به تواندن و دهرخستن ناستنی کارامه بی و
 ده ست په رنگینی وینه کیشه که، وه ده بیته به لگه له سه ر نهو کارامه بی و ده ست
 په رنگینه و، به لگه نییه له سه ر قیزه ونی و ناشترینی هونه ری وینه کیشه که. خۆ نه گه ر
 وینه کیشه که هه لنه سایه به وینه کیشانی ناشرینه کهش نه وه تابلۆکه ناتوار ده بوو!
 خودای بالاده ست - جل جلاله - بن باوه ر به دی ده هینیت و باوه رداریش به دی
 ده هینیت، بن باوه ری و باوه ریش دوو به لگن له سه ر خودایه تی نهو، وه هه موو
 شتیک به نیسه ت خودای بالاده ست وه - جل جلاله - خپرو چاکه به، به لام به راستی
 به نیسه ت ئیمه وه نه وه ئاوا نییه!

له بهرنهوه به راستی هموو شتیك له فهله مروهی سولتاندا پئویسته، به راستی به
تهنیشتی بوونی دارایی و مولکوه بوونی به ندیپخانه و سزاده رو سزادانیش پئویسته.
به لام نایا چونی ده توانریت که خه لاتی سولتان له گه ل سزای مهرگدا (الاعدام) له لای
جه ماوه ری خه لگی وهك یهك بیئتو له بهك ناستدا بیئت؟

به تنیشتی ناوات و ئومیدو خه ونو خه زه گانمانه وه له م دونیا به دا، چه ند شتیك
هه به له ترس و بیم و دوو دلی و دله راوکی، که وه رسمان ده کاتو پشومان لی
تیگده دات، دهی مادام هموو شتیك له خودای بالاده سته وه به، نایا پئویست نیبه
که نه و ناواتو ئومیدو دله راوکی و ترس و بیعانهش رو به پووی خودای بالاده ست
بیئت؟!

به دنیا بیسه به لی.. نه گینا ده که وینه نه وه لوئیسته ی نه و که مزه به ی
تیگه وتروه که نه م به بیتانه وه سفی ده کات:
ناوات مه خوازه وهك نه و که مزه به ی
له تیره که ناواتی به زه یی ده خوازیت!
به لکو چاره یی سوز به
له و ده سه لاتداری تیره که ده گرنیت به دهستی
چونکه به راستی تیره شیر دوو به ندان
له دهستی خاره نه گانیاندا!
کار ناکن به پینی ویستی نه و نه بیئت
ئیتیر که وایه له به رچی له وان ده پارینه وه؟

لاله وه (تضرع)

خودایه ! دوله مەند زۆر دە بەخشیت
بەلام بەراستی بەخشینی ئەو بە بەخشینی جەنابت پێوانە ناکریت !
دوله مەند مینزەر خەلات دەکات
بەلام جەنابت سەریک که پره له زیری !
ئەو زینر پادەست دەکات
که چی جەنابت دوو دەستت بەخشیه که زینر دەبژین
ئەو ئەسپیک دە بەخشیت
ئەو تا تۆ زینریت بەخشیه بۆ سواربوونی ئەسپ !
ئەو مۆمیک دە بەخشیت
که چی جەنابت چاره کانت بەخشیه پووناکی دەبینیت ..
ئەو شتیک له ئاره زوهاوهری دە بەخشیت
که چی جەنابت ئەو دەمەت بەخشیه که دەبخوات ..
ئەو مالتیکی پین بەخشیوم
که چی تۆ ئاسمان و زهویت پین بەخشیوم !
له و ماله دا که بەخشیوته بۆ هه مووان
که ئەو هه زاره های دیکه ی جگه له و تیا دهژی ..
ئەجا بەراستی ئەو زینره ی ئەو ئەیدات
ئەو جەنابتی بەدیت هیناوه ئەک ئەو
جەنابت خاوه نی نانی و
بەخشیه ته به و که سه ی که ههروه ها نانی بەخشیه !
دەست گوشاردی و بەخشنده یی ئەو بەخشینیکه له جەنابت هوه بۆ ئەو

ھەرۋەھا دلخۇشېت بەۋ بەخۇشۋە

كانىك دەبەخۇشېت و دەست گوشاد دەكات ..

ئومىدو ترس

ھېۋار ئومىد شىتېكى جرانە لە پەيوەندى نىۋان بەندەۋ خودادا - جىلۇ جلالە -،

بەلام دەى لەبەرچى ترس و بېم پىۋىست و زەرورېە؟

- دەبىيا ۋەلام بەدەبىنەۋە لەسەر ئەۋ پەرسىيارە بەۋ ۋەلامەى بۇمى پىشكەشى

كردوۋە، كە دەئىت:

لەۋ پەرسىيارانەى دەمىنېتەۋەۋ خول دەدات لە بېرو ھۇش داۋ، ئەۋەى تۇ

ۋەلامىكى نادەبىتەۋە ئەۋەىە كە خوداى بالادەست - جىلۇ جلالە - مرۇمى بە توانا

كەلىكى جۇراۋجۇرەۋە بەدېھىتاۋە، لەبەر ئەۋە ھەندىكىان لەۋ بارەۋە ۋا دەبېنن

جۇرىك لە ناتەۋاۋى ھەپە لە دادپەرۋەرىدا!

بۇمى پاي ۋايەۋ ۋا دەبېنېت كە بەراستى بەخۇشېنى توانا كەلى جۇراۋجۇر لەلايەن

خوداى بالادەستەۋە - جىلۇ جلالە - بە خەلكى دەگەرىتەۋە بۇ ئەۋەى: كە بەراستى

مرۇم دادەنرېت بە پىشاندەر بۇ بەدېھىتاۋى خوداى بالادەست - جىلۇ جلالە -،

كەنجىنەى دوكان پېرو لىۋان رېزە، بەلام خاۋەن دوكان دەبېنېت نەۋەنە كەلىكى

كەمى لەۋ شتانەى ھەپەتى لەسەر پەفەۋ مېزەكاندا داناۋە لەبەرچاۋدا، كەمىك لە

شەكر، كەمىك لە شتى دېكە .. ھەتا دوايى .. لەبەرئەۋەى بىنگومان سەر پەفەۋ

مېزەكان و شۆينەكانى بەرچاۋ جىگەى ھەموۋ شتەكانى تىبا نابېتەۋە، لە راستىدا

خوداى بالادەست - جىلۇ جلالە - ھەندىك لە تواناى كفتوگۇكردن و تواناى فېربوۋنى

بەخۇشېۋەتە مرۇم، ھەرۋەھا زېرى و دەست گوشادى بەخۇشېۋەتە مرۇم بۇ ئەۋە

بىتوانېت كاروبارەكانى بەرېۋەبەرېت، كەنجىنەكانى ئەۋ توانا كەلانە لە كەنجىنەكانى

خودای بالاده سئدایه.. که وایه به راستی مرؤڈ فرؤشبارینکی که بؤکه بؤ شمه که کانی
خودای بالاده ست - جُلُ جلاله -.

ئو توانا زؤرهش له بیستن و بینین هموو توانا که له کان نییه، به لکو ئو توانا
که له په که تو ده توانیت رایان بگریت، له بهرئه وه بهش که لیکت له و توانا که له
پتیه خشراوه. ئایه تنگیش هیه: "له لای خوداره هاتوین و بؤی ئویش
ده که ریننه وه". یانی به راستی هموو شتیک له لای ئیمه هر له لای خودای
بالاده سئو وه یو، به خششیکه له به خششه کانی ئو.

ئو - جُلُ جلاله - نابینریت، به لام به به خششه کانی وه له م سینی ره فانه دا
ده بینریت و ده ناسریت، بؤ نمونه تو شنه بای به هر نابینیت، به لام کاتیک ئو
شنه بایه هه لده کات سه رجهم سیفه ته کانی له نئو گول و گولزاری باخ و باخچه کاند
ده بینیت. دهی که وایه له راستیدا هموو ئو به خششانه له پروناکی ئو وه وه - جُلُ
جلاله - هاتوره و به خش بووه ئو وه.. به هره کانی دیکش به پتی پتیوست و ئاتاجی
ده به خشریت هه مرؤشیک، ئو وه تا خودای بالاده ست - جُلُ جلاله - له م ئایه ته دا
ده فهرموتیت: ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنزَلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ﴾
الحجر: ۲۱. واته: هیچ شتیک نییه که که نجینه کانی لای ئیمه نه بیت، لیشی
دانه به زینین و نایه مین به ئه اندازهی دیاریکراو نه بیت.

باران کۆنایی نایه، به لام ئو وه تا هموو کاتیک باران بارین به پنی پتیوست
ده باریت. شه کریش زؤره لای فرؤشبار به لام ئو وه تا به ئه اندازهی ئو وه ی پارهت
هیه و نه یه بیت شه کرت ئه داتی! هه روه ها ئو وه ده پوانیت بؤ ئو کیسه ی
هه لیده گریت، له بهرئه وه ئو وه ندهت شه کر ده داتی که ئو کیسه بیگریت، که وایه
ئو وه ی ده دریت خاوه ن کیسه یه کی بچووک جیاوازه له وه ی ده دریت خاوه نی دوو

شاهنامه‌ی مردانای پرسی ..

تایه ک^(۱) که له سەر پشتی حوشر یان هیسترو گویدریژ هه لده گیریت. شوین و کەسی
وا هه به ناوی دهریا به شی ناکات، که چی شوین و کەسی وه هاش هه به چه ند دلۆپه
ناوینکی به سه و به شی دهکات!

که وایه له راستیدا هه موو شتیگ به پینی پنیوستی و به های شه و شته ده دریته
مرۆڤ، هه روه ها هه موو به هره به کی پین به خشراو زیاتر له پنیوست و له سه رو تواناو
شایسته بیه وه به به هره (نعمه) هه ژمار ناکریت. عیشق شتیگی جوانه به لام شه وه تا
زیاده ره وی له عیشقدا زبانی که یاند به مه جنونی له یلاو به له یلا. هه روه ها مال و
دارایی زۆر بوو وای له فیرعه ون کرد لادات! قسه ش به هه مان شیوه به، له راستیدا
قسه به نه اندازه ی ویت و ناره زوی گوئی راگره، چونکه به راستی گوئی راگر وه ک
ناردی نانه وایه، قسه ش له راستیدا وه ک شاه، له به رته وه به راستی ده بیته به
نه اندازه ی پنیوستی نارده که ناوی تینکه ل بکریت.

پروام وایه که شه و بنه مایه دروسته دهرباره ی خوبنه رانی پرسی، چونکه به راستی
هه موو مرۆڤیک جیاوازه له وه نه اندازه به ی وه ریده گریت و سوودی تی وه رده گریت.
به لئ، شه و دهرباره ی شه وه ده دویته به وه ی جینه چی ده کریت به سه ر قسه که یدا،
کاتیگ ده لیت: (شه وه ی ده یلیم له کەسی لپرسراو ده چیت له دابه ش کردنی شاه
(ناودین)، ده ی که ناودینر شاه که ی واز لینه نا، شیر شاه که له کوپوه ده زانیته چ
شوینیک ناوی ده ویت تا شاه بدات؟ نایا شاه کیلگه ی خه یار شاه بدات، یان
کیلگه ی بیاز، یان کیلگه ی که له رم، یا خود هی گوله کان؟!

ده ی که وایه کاتیگ ناوینکی زۆر له ده مم دهرده چیت شه وه شه وه ده که یه نیت که
له ویدا سه رزه مینکی فراوانی وشک هه یه ناتاچه بۆ ناودان..
خۆ نه گەر که میش بوو شه وه دیاره سه رزه مینه که بچووکه .

(^۱) یانی دوو لنگه، یان (هۆب) دوو تایه به قه د یه کن، کاتی کۆن له خوری دروست ده کرا پاش
پرستن.

به راستی له ههرموودهی پیروژدا (حدیث قدسی) هاتووه: (إِنَّ اللَّهَ يُعْطِي قُوَّةَ
الْبَيَانِ بِقَدْرِ هِمَّةِ الْمُسْتَمْعِينَ) واته: بیگومان خودای بالادهست - جَلْ جلاله - توانای
پهوانینزی و دهبرین به نهاندازهی هیمهت و نامادهیی و گوئیگری گوئیگران
دهبهخشیت.. بۆ نمونه: من پیلو دروستکارم و پیستهگه لیکتی زۆرم لایه، به لام له
پیستهکان به نهاندازهی پیت لیده که مه وه. یان بهرگدروم و پارچهی زۆرم لایه،
که چی له راستیدا پارچه که به پیتی نهاندازهی لهش و لاری تو ده دروم..

گیانله به رانی کبوی هه ن ده ژین و گوئی و چاوبیشیان نییه! دهی ئابا شه وه
خوانه خواسته و حاشا له پووی زاتی نه لالا شه وه ده که به نیت که نه و - جَلْ جلاله - بژد
(بخیل) بووه که چارو گوئی پتی نه به خشبون؟ نه خیر وانیه، به لکو له راستیدا
شه وه له بهر شه وه نه و گیانله به رانه پتویستیان به وه نییه.

له بهر شه وه هه ر شتیک بدریته هه ر که سیک به جی شه وهی ئاتاجی پتی بیت،
بیگومان شه وشنه ده بینه بار به سه ر شانیه وه و به هه در ده چیت، وه که شه وهی
بدرینه بهرگدروو له و نامیرانهی دارتاش به کاری ده هینیت وه که مشارو چه کوش و..
هه رچی تر. بیگومان شه و نامیرانه ده بینه بار به سه ر شانی بهرگدروو وه به هه در
ده چن. هه روه ها گیانله به رانیکی بچوک و میرو هه ن له تاریکیدا له ژیر زه ویدا
ده ژین.. هه ر ئاوه هاش که سانیکی له خه لکی هه ن له م دونیا به دا له گه ل تاریکیدا
ناشنان و پینسی رازی ده بنو، تامه زۆرو ئاره زومه ند نابن بۆ جوانی و پووناکی
خودای بالادهست!

له بهر شه وه له راستیدا شه وانه ئاتاجی دووربینی (بصیره) نین له دیده و ژیری و
بیستنیاندا، بیگومان شه وانه له ئاتاجی و پتویستی شه و که سه به که تامه زۆرو
ئاره زومه نده بۆ دواپۆژ، دهی شه وهی تامه زۆرو ئاره زومه ندی دواپۆژ نه بیت و چه زی
لینی نه بیت له بهر چی شه وانه ی بدریتن؟!!

کاتیک قه‌دهر باس ده‌کریټ مرؤف ویست (الإرادة) سی بیر دیته‌وه، هه‌ندیک له خه‌لکی هه‌ن بیروباوه‌په هه‌له‌کانیان و هه‌لسوکوته خرابه‌کانیان ده‌خه‌نه نه‌ستوی قه‌دهر، جا با بزاین پومی له و باره‌وه چی ده‌لیت:

پومی وا ده‌بینیت، - زانایانی سوننه‌ش - که بیگومان بی باوه‌پی (کفر) تاوان و گوناوه و خوداپه‌رستیش (عبادة) شکومه‌ندی، هه‌موو نه‌وه‌ش وا به‌سته به ویستی (إرادة) خودی مرؤفه‌که‌وه. پاشانیش بیگومان خودای بالاده‌ستیش - جل جلاله - داوا له هیچ که‌سیک ناکات به‌پتی توانای نه‌بیټ. موحاسبه‌به و لیپرسینه‌وه‌ی هیچ مرؤفیک ناکات له‌سه‌ر شتیک که له تواناو وزه‌ی به‌ده‌ر بیټ. وا لیتره‌شدا نمونه‌یه‌ک ده‌خه‌مه به‌ر دیده له نمونه‌گه‌لیک که له مه‌سنه‌ویدا هاتوو ده‌رباره‌ی هه‌ولی هه‌ندیک له خه‌لکی له شویتکه‌وتوانی بۆچوونی جه‌به‌ریه^(۱) بۆ پۆزش هینانه‌وه‌ی سه‌رجه‌م خرابه‌کانیان به‌و بیانوو:

دزیک وتی به‌و پۆلیسه‌ی گرتبووی:

(نه‌وه‌ی من پیی هه‌ستاوم و نه‌نجام داوه قه‌ده‌ریکی خوداییه، له‌به‌رته‌وه من تاوانبار نیم و به‌لکو بی تاوانم، پۆلیسه‌که شه‌لاقیکی زۆر به‌هیزی کینشا به‌پشتیداو وتی: که‌وايه نا نه‌وه‌ش که من نیستا پیی هه‌لده‌ستم و نه‌نجامی ده‌ده‌م هه‌ر له قه‌ده‌ری خودای بالاده‌سته.

نا نیستا هه‌لویتسه‌مان کرد له‌سه‌ر لیکنده‌وه‌ی پومی بۆ زۆریک له پروانگه‌کانی باوه‌پ، له‌به‌ر ته‌وه له کوتاییدا ده‌مه‌ویت نه‌م پرسیاره‌ی داهاتوو بخه‌مه پوو: لیتره‌و له‌وی له‌م پۆژانه‌دا که‌سانیک هه‌ن هه‌ول ده‌ده‌ن پومی وا پیشان بدن که له‌راستیدا

(۱) الجریه یان الجهمیه): ده‌سته تیمیکن ده‌درینه پال جه‌مه‌ی کوپی صه‌فوان نه‌مانه نکولی نارهمندی ده‌کن و ده‌لین مرؤف زۆریارو ناچار کراوه له کرداره‌کانیدا.

ئەو لەسەر دینەکانە وەبە، پرسیارەگە ئەمەبە: دەی ئایا بیرۆگەکانی رۆمی، ینگ دەدات بەر شێوە تێروانیفە بۇ ئەو؟

ئایا بیرۆگەکانی رۆمی لەسەر دینەکانە وەبە؟

رۆمی وەلام لەسەر ئەو پرسیارە دەداتە وەك بۆنی گومانیکە و رۆو دەدات، ئەمە چەشنیکە لە دوورینی کردن، و تۆویەتی: (لەراستیدا من خزمەتکاری قورشانم، ھەر وەھا "گەردیلە بەگم لە ینگای پێغەمبەری سەر وەردا ﷺ، وە بەراستی من سکالا بەرز دەگەم وە بۆ لای خودای بالادەست - جَلْ جَلالە - دەربارە ی ئەو ی دراوئەتە پالم، لەو بارە وەو بەخە ی خۆم ھەلدەتە کتیم (أَبْرِيءُ نَفْسِي) لەو ی وئویانە و داویانەتە پالم.

ھەر وەھا سەر جەم ئاکار و شوئیفە و ارەکانی رۆمی و دانراوەکانی بەتایبەتی پاراوەگە ی (المجالس سبعة - ھەوت کۆرەگە) لیوان پێژە لە دەربەرینەکانی خۆشەویستی بۇ سەر وەر ﷺ و رەویەگە ی (سنتە)، ئەو فەرموودە یەکی پیرۆزی ﷺ بە درێژی رۆون دەکاتە وە دەربارە ی وابەست بوون بەسۆننەتەگە ی وە، فەرموودەگەش ئەو یە: (مَنْ تَسَّكَ بِسُنَّتِي عِنْدَ فِسَادِ أُمَّتِي فَلَهُ أَجْرٌ مِثْلَ شَهِيدٍ)^(۱) واتە: ھەر کەسێک وابەست بیت بە رەویە ی مەن وە لە کاتی خراب بوونی ئوممەتەگەمدا پاداشتی سەد (۱۰۰) شەھیدی ھەبە.

ئێستاش با بزانین تێروانیفە بۇ دینەکانی دیکە چییە؟

بێگومان ئیسلام مەرجیکە دانراوە بۇ موسلمان بوون ئەویش باوەرپوونە بە سەر جەمی پێغەمبەران - علیھم السلام - زیاد لە باوەرپوون بە پێغەمبەری ئیسلام

(۱) رواه البيهقي.

موحه معد ٲٲ، به لام نه وه نده هه به نیسلام له راستیدا سه رجه م نه و دینانه ی به تال کردوه نه وه له به رنه وه ی بنگومان کوتا نایینه و نه و اوکاری نه و نایینه به . نه م نمونانه ی داهاتوو بیروپراکانی بومی له و باره وه بوون ده کاته وه :

بیستومانه له باوو باپیرانمانه وه :

گاوده کان (نصاری) ده لنین: (هه ر نه وه به بیستومانه له باوو باپیرانمانه وه)

له به نه وه ده یان بینیت بوو له نیسلام ناکن و وه ری ناگرن.

ده ی نه گه ر تو زینکی ساخته یان پاره کی ته زویرت له باوکنه وه بو به جن بمینن، نایا رازی ده بیت به گورینی به پارچه زینکی نه و او و پاره به کی بن غه ش و ته زویر؟ یان هه ر نه و پارچه زیره ساخته و پاره ته زویره هه لده گریت و به باشتر له زیری ته و او و پاره ی ته و او هه ژماری ده که بیت؟ بنگومان مرفی زیر گورینه وه ی لاپه سه نده ! یان نه گه ر له زگماکیه وه ده ستیکی سه قه نت هه بیت و پزیشکیک بیهوینت بو ت چاره سه ر بکات نایا نه وه ره فز ده که بیت؟ وه ده لنینت: (نه و ده سته م له باوکنه وه ناوه ها بو به جن ماوه ؟

یاخود نه گه ر نه و شوینه ی باوکتی تیا زیاره و مردوو به بیابانکی وشک و برنگ بوو، بن ناوو بن بووه ک، که سیک ویستی بتگوزینه وه بو شوینکی سه وزی خاوه ن ناوینکی سازگار! به راستی نایا نکولی له وه ده که بیت و سور ده بیت له سه ر مانه وه له و شوینه وشک و بن ناوه دا؟ بنگومان خودای بالاده ست زیره کی جیاواز له زیری باوکت و، چاوینکی جیاواز له چاوی باوکت و، هه ست پینکردن و جیاکاریه کی جیاوازی له وه ی باوکت بن به خشبوت، له به رنه وه له جیاتی به رده وام بوون له شوینکه وتن و شوین بن هه لگرتنی زیری و شوینه واره کانی باوکت، نه وه ی که به ره و له ناوچوون ده تبات، پنیویسته له سه رت که شوین زیری خو ت بکه ویت و به زیری خو ت کاربکه بیت تا خو ت پزگار بکه ویت و به ره و بن باکی و ده وله مهندی راسته قینه بچیت.

يووراش:

باوكى يووراش فېزىيالىرى پۇشاك و شتومەكى كۆن و بەكارهاتوو بوو، كاتىك يووراش دامەزدا بە كارمەند لە خزمەتى سولتاندا، كارمەندانى كۆشكى سولتان ھەستان بە فېزىيالىرى بىنەماكانى خزمەتكردن لە كۆشكداو چۆنپەتى ھەلسوكە و تكردن و بەكارھىناتى چەك... يووراش لە و كاتەدا نەپوت: (بەپاستى من لەلەپەن باوكىكى فېزىيالىرى پۇشاك و شتومەكى بەكارهاتوو ھەتومەنە دونياو، لەبەرنەو من ئەو شتانە فېزىيالىرىم، بەلكو ئەو ھەسەرى پاماتووم و داوامەو ئەتوانم ئەنجامى بەم ئەو دوكانىكم بۇ بەنەو تا ئەو شتانەى تيا بفرۆشم) بە ھېچ جۆرىك ئەو ھەسەرى نەوت و مىلى كارە تازەكەى دا.

ھەتا سەگىش كاتىك لەلەى سولتان دەپتە پالوچى، پادىت لەسەر نووستن لە شوپىتى خاوتىندا، واز دەھىنەت لە نەرىتى نووستن لەسەر سەلۆنىك^(۱) و گۆل ھەلدانەو بە چىرۆكەكانى بۇ گەران بە دوای خوارىندا، بەلكو لەجياتى ئەو بەردەوام دەپت لە چىرۆكەكرتن لەو خىرۆ بىرەى دەستى كەوتوو لە دەربارەى سولتاندا.

لەسەر ئەو دەربەپنە پوون و ئاشكرایانەو پۆمى پىزى ھەبوو بۇ ئابىنەكانى دىكە و نەرم و نىان بوو بەرامبەريان، ھەروەھا ئەو ھەسەت پىكرىوو كە شوپىكە و توى ھەر ئابىنىك بەدوای پاستى و پاستەقینەبىدا دەگەپت و دەپەوت لە رىگای ئابىنەكەپەو پىنى بگات. پۆمەكانى دانىشتوى شارى (قونىيە) و دەرووبەرى جار جارە ئامادەى كۆپى پۆمى دەپوون و سوودمەند دەپوون لە بەرەكانى ئەو كۆپە... جارنىكان ھەندىك لە گاوردەكان (نصارى) لە كۆرپىكدا گوتيان بۇ پاكىتوو، لەگەل ئەو شدا كە زمانى توركىيان نەدەزانى، كە چى ئەپىنران بەپىتى

(۱) ئەو شوپىنەپە لە لادىدا زىل و پاشەپۆى ئازەلانى تيا كۆدەكرتتەو.

ژباړننامې سرولانامې پېژمې ..

که شوه وای کوربه که سات نا ساته دلخوش ده بون پان دلتهنگ ده بون و
ده گریان! جارنکیان به کتکیان له کوربه که دا به تواجوه وئی: (سیره نه وانه
ده گریڼ! .. له گال نه وده دا که موسولمانه کان خودی خویان زوربه ی نه وده ی له و
کوربه دا ده وتریت تیی ناگن و ههستی پی ناگن).

پژمې که نه وده ی بیست وئی:

(گرنگ نه وده نیبه که وشه کان تیگن، به لکو له راستیدا نه وان ناوه پوکی نه و
وشانه نیده گن، نه وان ده زانزو ههست ده کن که به راستی نه وده ی له و کوربه دا
ده کړیت و ده وتریت ده رباره ی زاتی (الله) به، هه روه ها ده رباره ی نه وده ی که نه و
پوزیده روه و، لیجورده یه و، چاوپوشه و، به سوزو میهره یانه .. وه ده رباره ی
سزادانیسیه تی، نه وانه له و وشانه بونی خوشه ویسته کانیاں ده کن، له به رته وه
ده که ونه ژیر کاریگه ریه وه و سوزیاں ده هه ژیت، هه موو مرؤفیک له ناخی دلیه وه
خودای - جل جلاله - خوشده ویت و هانای بؤ ده بات، له کاتیکدا نیبه له تواناماندا
نیبه که ناویک بؤ نه و بپروا جیگیره دابننن له دلدا .. کاتیک نه و بپروایه ده روات بؤ
ده رپرینگی (مجرى) فسه و ته کان له وئی ناویک ساز ده کات و به ده ست ده خات جا
نه وده یان بپروایه یان پی باوه پیه).

با نیتر به م نه اندازه یه له نمونه هیئانه وه بؤ باوه پرواز بهینن و، بدویین
ده رباره ی نه و خوداپه رستیانه ی (العبادات) که له پیویستیه کانی باوه پین.

خوداپەرستى (العبادة):

بۇ ھەممۇ ئايىتىڭ خۇداپەرستى ئايىت ھەپە لە بەرچى خۇداي بالادەست داوا
لە ئىمە دەگات كە بىپەرستى؟

لە بەرئەۋەي كە خۇداپەرستى زاتىن و ھەست پىنگردنە بۇ واتاۋ ماناي
پەرستىپەنتى و بەنداپەنتى، ھەممۇ مۇۋەپپەقىيەت بەشىك لە ئارەزۋى خۇداپەنتى ئىدىيە،
لە بەرئەۋە ھەممۇ مۇۋەپپەقىيەت ئىمكانى راگە پاندنى خۇداپەنتى (الألوهية) ھەلدە گىزىت،
چونگە جارى وا ھەپە سەرچاۋەو چاۋىگى ھىز و ئوناي خۇي لە بىر دەگات،
لە بەرئەۋە خۇپەرستى و بە خۇراماسى قىۋى ئىدەگات و ۋەردە گەزىت بۇ
كە ساپەنتەكى قىرغەۋى

لە راستىدا پەرستى و خۇداپەرستى لەلاپەگەۋە ھۇكارىگە بۇ تىزىگۈۋەنەۋە لە
خۇداي بالادەست - جۇل جلالە -، لەلاپەكى دىكەشەۋە بىرھىندانەۋەي مۇۋەپپەقىيەت كە
ھەلدە سىت بە ئىدىيەۋ راگە پاندنى خۇداپەنتى، چونگە خۇداپەنتى تەنھا و تەنھا
شاپىستەي زاتى (الله) ھەروەك دەپىنىت كە بە راستى ئارەزۋى مۇۋەپپەقىيەت
تەنجامدانى ئوۋىزۇ بۇۋۇدا لە تەنجامى راگىشاسى بەندەپەنتە لەلاپەنتە خۇداي
بالادەستەۋە بەلاي خۇدا

بىگۇمان جىھادو بۇۋۇ گىزىت ئورۇشتى قورسەن لەسەر ناخ (نفس)، بەلام لە
راستىدا ئەو ئورۇنتە ئەھۋەنتىن لە پەراۋىزخىستى بەندە لەلاپەنتە خۇداي
بالادەستەۋە.

پاشانىش دەپىت نەۋە بزانىن كە بە راستى ھەندىك لە خۇداپەرستىپەنتە كان لاپەنتىكى
گىزىكى دانە بە كۆمەلگەكان، ھەروەك ئوۋىزە كە كۆمەلگە ھاندەدات بۇ كارگىزىو
پەكپىزى و تەبائى و بەپەكەۋە بوۋۇ، بەرەۋە پەك نامانجى ۋەك بۇزانە لە ئوۋىزى بە
كۇدا (جماعە) بە ئاشكرا بەدەردەكەۋىت، ھەروەھا دەپىت ئەۋەش بزانىن كە

خوداپەرستى دروست ھەيەو خوداپەرستىيەكەي دېكەش نامرۇست و تەنھا بە پولات ھەيە، بۇسى واتاي خوداپەرستى راستەقىنە پوون دەكاتەو ۋە مۇۋەجى بەدەست دەخات، لەر بارەو دەلىت:

نويۇ بۇڭو و خەج و جىھادكردن ھىچ شىنك نىيە جگە لە گەواھى (شەادە) داتىك نەبىت بۇ باوەر.

بۇڭو دەلىت: (بەرستى بۇڭو ۋە ھەلال و بەواكانىشى وارلىھىناو، كەواب بىنگومان ئەو لە ھەرەمەو ۋە نۇر سوورە پەرىزە).

زەكات دەلىت: (بەرستى زەكات دەر لە خودى مالى خۇي دەبەخشىت، كەواب ئىتر چۇن دىزى دەكات لە كەسىك ھاوتايىنى بىت، يان لە ھاۋەلىك ھاۋرىيەنى بكات لە سەفەرۋ رىنگادا).

بەلام خودا پەنامان بدات ئەگەر بۇڭو و زەكات سوو گەواھىدەرى ساختەو دىۋىن پوون، بىنگومان ئەو گەواھىدانى ساختەو دىۋ ۋەرنەگىراۋو ناپەسەندە، ھەرەھا بىنگومان دادپەرەرى خودايش گەواھى ساختەو دىۋ ۋەلادەنىت و دەيداتەو بەپوۋى گەواھىدەرەكەدا، خوداپەرستى بە مەبەستى فىل و بەو نىتە ۋەك دان گەلەپە (الحبوب) كە راۋچى بلاۋى دەكاتەو، واتە ئەو تەلەپەكە لە تەلەكان، ئەو تە پشپە لە راستىدا ۋا خۇي پىشان دەدات كە بەبۇڭو، كەچى لە راستىدا چاۋەرىنى راۋىكى لەناكاۋە.

پوختەى قسە ئەو ۋەپە، كە بەرستى ئەو خوداپەرستىانە گەواھىدەرن لەسەر ئىمان و بىروباۋەرەكەت، ۋە لە راستىدا بەكەم شت پىۋىستە گەواھىدەرەكان تەزكىپو پوختە ناس بىكرى، خۇ ئەگەر ئەو ۋا نەكرىت ئەو بەرستى ۋەك ئەو دەچىت: (بىشە): ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَفَصَتْ غُرْنَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَا﴾

النحل: ۹۲. واتە: ۋەك ئەو ئافرىقە مەن كە پىسەكەي كۆرۈپ بە خورى لە باش
بادان و رىستن و شەنە كدانى.

كەوايە، دەي خوداپەرستى پەسەندىگراۋ لەلای خوداي بالادەست - جەل
جلالە - چۈن دەبىت؟ واتە چۈنەتتى ئەو خوداپەرستىيە چۈنەتتى كامەيە؟

بۇمى بە چەند بەبىت كە لە مەسنەرىدا ھاتتوۋە ۋەلامى ئەو پىرسىيارە دەداتتەۋە
تيايدا دەلەت: كە خوداپەرستى ۋەك تۆۋ بان نەمامىكى تۆر بچووك وايە، دىيارە
مىرۇلېش ئەو نەمامە دەپوئىت بۇ ئەۋەي بەرۋومەكەي بخوات، ھەرۋەھا تۆۋ
دەچىنەت تا بەرەكەي دىۋىنە بىكات، بەلام تاپا ھەموو تۆۋ و نەمامىك دەپوئىت
گەشە دەكات و بەردەدات كە دەپوئىت؟ بىگومان نەخىر، پىنۋىستە بۇ ئەۋەي ئەو
تۆۋە بىرۋىت دەبىت تامادەيى بواندىنى تىدا بىت تا بىرۋىت و گەشە بىكات.

ھەرۋەھا ئەو نەمامە دەبىت بەردار بىت تا بەر بىت. چۈنكە بەرۋىتى نەمامى
مىن بەر دىرگەۋ، ھەموو تۆۋىكى خىراپىش خاۋەنەكەي لە نەجاسى بواندىنى تەنھا
شەكەتى و مېۋىسى بۇ دەمىنەتتەۋە. ۋە بۇمى ۋا دەبىنەت بەلگە لەسەر ئەۋەي
كە خوداپەرستى دىۋىستە و ناۋەپۇك و جەۋھەرىكى راستەقىنەي ھەپە، ئەو چىزۇ
لەزەتە مەنەۋىيە ھەپەتى. ھەرۋەھا ئەۋەي خۇشەۋىستى و ئارەزۇ و عىشۇق لاي
نەجامدەرەكەي دىۋىست دەكات بۇ چەشنى ئەو لەزەتە! ئەگىنا ئەگەر ۋانەبىت،
ئەۋە نىۋونەي ئەستىرەپەكە خول دەدات بە دەۋرى خولگەپەكدا بەمىن ئەۋەي كە
ھۇي جىۋجول و خولانەۋەكەي بىرۋىت، ئەۋەي ئەستىرەپەك دەبىكات ۋەك ئەۋەپە
حاجى لەكاتى گەراندا بە دەۋرى كەعبەدا دەبىكات..

بەلام لە راستىدا خولانەۋەي پەككىيان بىن ۋىستە (غىر ىرادى) و گەرانەۋ
خولانەي دىۋەمىيان بە ۋىستە (ىرادى)، جا ھەر چۈن ئەو دىۋو خولانەۋە لە راستىدا
ۋەك پەك نىن، بەلام لە بىۋالەتدا بەرۋىتى لە پەك دەچن، ئاۋەھاش بەرۋىتى شىۋەي

دوو خوداپەرستى راستە قىينە و ساختە و بىن ناوہ بۆك لە بوالە تدا لە بەك دەچن، بەلام بىنگومان بەھار نرخیيان وەك بەك نىيە، كەوايە خوداپەرستى راستە قىينە لەبىر بىردنە وەى ھەموو شىنگە لە حوزورى خوداييدا، ئەوہ بۆمىيە نەوونە بەك لەسەر ئەوہ پىشكەش دەكات و دەئىت:

دەسەلاتدارىك بە كەسىكى خوداپەرستى خۇپارىزى وت: (كاتبك بۆدە چىت لە خوداپەرستىدا و نەمايى خودايت (التجلى الالهي) بۆ دەردەكە وئىت، يادى من بەك).
خوداپەرستە خۇپارىزەكە پىتى وت: (لەو چرەكە ساتەدا ھەموو شىنگە لەبىر دەكەم ھەنا خودى خۆشم ئىتر چۆن تۆ ياد ئەكەم!).

ئەوہ بە ئەو خوداپەرستىيە پەسەندە لەلای خودايى بالادەست! بە شىتوہ بەك لەو رىنگە وە خودايى بالادەست بەندە بەك لە بەندەكانى ھەلدە بۆزىت تا بىتويىتتە وە لە عىشقى خۇبداو، دلاوكانى و داوايى ئەوانەى لەگەل ئەودا پى بەرپى دەكەن جى بە جى بەكات، ئەوہ وەك ئەم نەوونە يە:

دەسەلاتدارىك بەندە يەكى تايبەتى ھەبوو، بەندەكە پىش تامادە بوونى لە خزمەتى دەسەلاتداردا، دەپۇشت سەرچەم سكالانامە و داوانامەكانى خەلكەكى كۆدە كۆدە وە تا بىخاتە بەردەست دەسەلاتدار بۇ جى بە جى كردىيان..

بۆزىنكىيان پىش ئەوہى بچىتە خزمەتى دەسەلاتدارەكە لە ھۆش خۆى دەچىت دەبورىتتە وە! دەسەلاتدارەكە بەدوايى ھۆكارى بورانە وەكە پىدا ھەول دەدات و گىرفانەكانى دەگەرئىت، لەو كاتەدا سكالانامە و داوانامەكان بەدى دەكات، بەدواداچونىيان بۆ دەكات و فەرمان دەكات بە جى بە جى كردىيان.. ئەوہ ئەنجامى دىسۆزى بەندەكە بوو بۇ دەسەلاتدار وەفای دەسەلاتدارەكەش بوو بۇ ئەو بەندە دىسۆز بە ئەمەكە.

پوخنى ئەو سەرنەنجامى پىنى دەگەن، ئەو يەكە بەرلىسى مەبەست لە
خوداپەرسى عىشق و واتايە، بەلام شىۋەكەي ئەو لە دىنىكەۋە بۇ دىنىكى دىكە
جىباۋز دەپت.

چۇنى جىباۋز دەپن؟ تىكاي پوون كۆرەۋەي زىاتر ئەكەم؟

شىۋەي نۇنۇ پۇنۇ پىش ھاتنى پىغەمبەر ﷺ بەم شىۋەيەي ئىستا نەبوۋە،
بەلام لە راستىدا نۇنۇ پۇنۇ ھەر ھەبوون، ھەرۋەك پەراۋى ئاسمانى لە سەردەمى
موساۋ عىسادا - عليهم السلام - ھەبوۋ، بەلام ئەۋەندە ھەبوۋە بە زمانى ھەرەبى
نەبوۋە. كەۋاپە پانى گىرگ ئەۋەبە دىندارى و خوداپەرسى كارىكى ھەمىشەيە،
لە راستىدا مەبەست لە دىندارى و خوداپەرسى واتا مەغزاكە يەنى ئەك شىۋەكەي.
بۇ نەۋنە كاتىك تۇ دەلىتت: "بەرلىسى دەرمانەكە كارىگەرىيەكەي دەركەۋت"
بىگومان تۇ مەبەستت ماناۋ كارىگەرى دەرمانەكە يە ئەك شىۋەكەي.

(بەرلىسى خوداپەرسى و پادكۆرەۋە باۋەشىنىكە بۇ كەپەدار كۆرۈنى ناگرى
باۋەر لەنىۋ دىدا). دەي كەۋاپە ئەگەر ناگر نەبوۋ بە راسىتى خوداپەرسى و
پادكۆرەۋە ۋەك فوكۆرە بە خۇلەمىشدا! ھەرۋەھا ھەر ئاۋاپشە لە كاتى خوتىندى
قورتاندا. بىگومان ھالى ئەو قورتان خوتىنەي تىن ناگات لەۋەي دەخوتىتت ۋەك
ھالى مىندالىكە بارى بە كۆنۇ دەكات، لە راستىدا تامانچ لە كۆنۇ كاكەكە يەنى، بەلام
ئەۋەنا كاتىك تۇ لە جىاشى كۆنۇرەكە كاكەكەي دەدەپتەن ۋەرى ناگرىت، لە بەرنەۋەي
لە راستىدا كۆنۇرەكە لەلەي ئەو لە پارىدا بە كاردىت ۋەنگ دەداتەۋە، كە ئەۋە لە
كاكەكەدا بەدى ناگات!

ھاۋەلان - خودايان لى رازى بىت - قورتانباي دەخوتىندەۋە نەشە دەبىگرتن چۇن
نەشەبەك ۋەك ئەۋەي لە ھەموو قورتان گەشتىتت، خواردى پىنج كىلۇ نان نۇر
نارەھەتە، بەلام لە راستىدا ئەگەر پارۋە نانەكەت لە دەمتا كەمىك جاۋى نىت
كۆرەۋە، ئەۋە بىگومان بەۋ شىۋەيە دەتوانىت دەھا كىلۇ نان بخوتت. ئەۋەبە

ھالى بىن ئاگا لە واتاۋ ماناى قورئان و ئەو كەسەى كارى پىن ئاكاكات. ئەۋەى لە گىتەرلەۋەى (مەيمونى كۆپى مەھران) دا ھاتتۇۋە بەسەر ئەۋ دوۋانە دا دەسەلەئىت ((وكم فارىم للقران والقران بلعنه)) واتە: چەندەھا خۇئىنەرى قورئان ھەبە قورئانە كە نەفرىنى لىدە كات.

ھەندىك كەس خۇشەۋىستى دەرونى بەس دادەئىن بۇ خۇداپەرسىتى، بەراسىتى ئايا دەكرىت خۇداپەرسىتى بەك ھەبىت تەنھا عىبارەت بىت لە خۇشەۋىستى كى دەرونى بەس ئەۋەى شىۋە و نزاۋ وتەى ھەبىت؟

- پۇمى ئەۋ كارە بە ھەموو شىۋە بەك نەرى دەكات كە دەئىت: (ھەموو ماناۋ واتا بەك لە شىۋە دا دەردە كەۋىت دەرىارەى باۋەر لە دلد، بەلام لە راستىدا نەگەر ئەۋ باۋەرە بە وتە برىار نەدەت و دەرنە برىس ئەۋە برۋادار ئابىت، ئەۋەتا نۆئىز كىدارە، بەلام نەگەر قورئانى تىبا نەخۇئىنەرىت ئەۋە بە نۆئىزى دروست دانانەرىت، لەبەرنەۋە بە ھەلە دا چۈنە بەۋەى بوترىت لە خۇداپەرسىتى دا وتە شىۋە كىرنگ نىبە) لەم بەيتانەى داھاتتۇۋدا پۇمى دەئىت بەراسىتى خۇداپەرسىتى گە ۋاھىدەرە لەسەر خۇشەۋىستى، ھەرۋەھا ئەۋ دەستە دىارىيە ھارپى بۇ ھارپى ھەلپدە گىرنت:

خۇ نەگەر خۇشەۋىستى و بەنداپەنى كىرنت

برىتى بۋايە تەنھا لە بىرو مانا

ئەۋە نۆئىزۇ پۇئۇرۇ

زەرۋى و پىۋىست نەئە بوون بۇ ئىبە

ئەۋەتا خۇشەۋىستان دىارى پىشكەش دەكەن بۇ خۇشەۋىستان بۇ ئەۋەى بىتتە

گە ۋاھىدان لەسەر خۇشەۋىستى و ۋابەست بوون.

پڑوسی دان لہ سہرچ خوداپہرستہ ک دادہ گرنیت؟

پڑوسی بہ تاپیہ نئی دان لہ سہر دوو خوداپہرستی دادہ گرنیت: "نویژ نہوہی کہ بلندگی (معراج) سپوادارہ، ہر وہا پڑوو نہوہی کہ بہ ہرہ بہ کی خوداپیہ پشککش بہ نیتمہ کراوہ." ہر وہا دلہیت: "دہ بیت نہوہ بزائین کہ دوو جور لہ نویژ ہہیہ، نویژک لہ پینج کاتدا، ہر وہا نویژنکیش کہ ہموو پڑوہ کہ دہ خایہ نیت، نویژی بہ کم نویژی عوام و نرانہ کانہ و نویژی دووہ میس نویژی عاشقانہ."

بہ لام دہی مانای نہو ہر مودہ بہ چیبہ کہ دہ ہرمونیت: ((رکعتا الفجر خیر من الدنیا وما فیہا)) (رواہ: مسلم) واتہ: دوو رکات نویژی بہ یانی باشترہ و خیری زورترہ لہ دنیاو نہوہی لہ دنیا داپہ.

پڑوسی دلہیت: بہ لن نہو ونہ بہ دروستہ بہ لام لہ راستیدا بڑ ہمووان نیبہ، بہ لکو نہوہ دروستہ بڑ کہ سیک کہ نہ کردنی دوو رکات نویژ بہ زیانیکی گہورہ تر دادہ نئی لہ لہ دستدانی دنیاو ہموو نہوہی نیایداپہ، ہر وہا لہ دنیاو ہرچی لہ دنیا داپہ بہ گرنگری دادہ نیت.

زور باشہ، نہی نایا لہ دنیا داپہ شتیک ہہ بہ گرنکی و بہای زورتر بیت لہ نویژ؟ کاتیک بہ کیک لہ نامادہ ہوانی کورہ کہی پڑوسی نہو پرسیارہی وروژاند، پڑوسی پنی وت:

(باوہر بہ بہ ہاترو گرنگرہ لہ نویژ، چونکہ نویژ ہرزہ لہ پینج کاتدا، بہ لام باوہر ہرزہ و پنیوستہ لہ ہموو کاتیکدا، نویژ بہ بین باوہر سوودی نیبہ، بہ لام باوہر بہ بین نویژ سوونیکی ہر ہہیہ! نہجا بہ راستی نویژ لہ نایینیکوہ بڑ نایینیکی تر جیاوازی ہہیہ، بہ لام باوہر لہ ہیچ دینیکدا جیاوازی نیبہ).

باسی نویژی عاشقانان کرد، مہ بہ ست لہوہ چیبہ؟

بۇمى لەم بەيتانى داھاتوودا وىتايەكى جوان پىشكەش دەكات بۇ ئەو نوپۇزەى
ھەستى نوپۇز خۇنە بەوھى كە بەراستى ئەو لە حوزورى خودايىدايە:

خۇ ئەگەر تۇ دور ديدەى دورىبىنت ھەبووایە

ئەو دەتېنى كە بەراستى ھەرىكە كە لە دوو جېھانەكە

لىوان پىژن بە نەايشى (تەجلىيات) راستى و راستەقىنەى

ئايا ئەو ماناى ئەو نىبە كاتىك كە ئىمە ھەر شىتەكەمان خۇش دەوئىت،

لەراستىدا ئەو ئەومان - جەلۇ جلالە - خۇش دەوئىت، ئايا ئەو وانىبە؟ ئەمجا

لەبەرچى نەايشى زاتى ئەللا - جەلۇ جلالە - دەبىت لە پشت پەردەو بەت؟

دور پىرسىيارى گىرگىن، دەى با بۇ وەلامى ھەرىكە پان گوتىرايگىن بۇ بۇمى:

(بىگومان خۇشەوئىستى مەزۇ بەرەو ھەزاران لايەنە لە باب و دايك و ھاوسەرو

مال و داراىى و باغ و بىستان، ئەوانە لە راستىدا جگە لە پەردەو پوپۇشى ھىچى تر

نىبە، وە كاتىك مەزۇ لەم جېھانە كۇچ دەكات و دەسەلاتدارى بوونەو ھەرىكە

پوپۇشى دەبىنى، ھەست دەكات و دەزىتەت كە بەراستى سەرجەم ئارەزوو

پىشووكانى پەردەو پوپۇش بوون و ئەوھى لە راستىدا داواى كىدوو ئەو بوو).

ئۇر باشە، بەلام دەى لەبەرچى ئەو دەسەلاتدارە لە پشت پەردەو پوپۇشەو

نەايش دەبىت؟!

وەلامى ئەو ئەوھى: كە بەراستى ئىمە بە ھەزلى خۇر دەبىنىن و دەپۇىن و

خۇمان گەرم دەكەپشەو، ھەر بەھزى ئەوھو ميوەكان پىدەگەن و پووەكەكان

گەشە دەكەن و گەورە دەبن و بەر دەگىن... كەچى ئەوھتا ئەگەر خۇر كەمىك زىاتر

تۇك بىتەرە ھەموو ئەوانە گىر دەگىن و دەسوتىن! كاتىك زاتى ئەللا لە پشت

پەردەو نەايش (تەجلى) دەبىت چىاو دەشت و دۇلەكان پىر دەبىت بە گول و گولزار،

پووەكى ھەمەجۇر، بەلام بەبن پەردەو پوپۇش نەايش بىتە، ئەو چىاكان ھەروەك

چىاي طور ھەلا ھەلا دەبىت. نەايشى زاتى ئەللا و بىنىنى لە ھەر شىوتىكەدا ھەرچەن

لە پىششى پەردەو پۇشەوۋە يە بە نوپۇز دېقە دەست. ۋە بە پىنى پراۋوچوۋنى پۇمى لە راستىدا ئەۋەندەي ئاۋ گىرنگ و مەبەست و پىۋىستە بە نىسبەت ماسىۋە، نىمايى خودايش ھەمەر گىرنگى و مەبەست و پىۋىستىە لەلای عاشق!

(دروسىتە گە نوپۇزە كان لە پۇرۇتكدە پىنج نوپۇز، بەلام لە راستىدا عاشقە خودايشە كان لە نوپۇزى ھەمىشە بىيدان، لەبەرئەۋەي لە راستىدا ئەۋەندەي بە نەشەيەي لەسەرىياندايە بە پىنج كات ساكن و ھىدى نابىتەۋە، بەلكو بە سەدەھا كات ساكن و ھىدى نابىتەۋە بەلام فەرموۋدەي: ((رَزَّ غَيَا تَزِدُ حُبًّا)) (رواه: الترمذى) واتە: بە پىناۋ بە پىن سەردان بگە تا خۇشەۋىستىر بىيت، ئەۋە بىنگومان لە ماسى دەرياكاندا جىۋە جىۋى ئاكرىت و نابىت، لەبەرئەۋەي بە راستى ماسى بە پىن ئاۋو دەريا دەمرىت، ھەر بەۋ شىۋە بەش جىابوۋنەۋەي ساتە ۋە خىتەك بۇ عاشق زەمانىكى ئورۇ درىزە، ھەرۋەھا بوۋنى سالىك بە بەكەۋەش بە راستى ۋەك ھاتن و تىپە پىۋونى خەيالىكە! عاشق تىنۋە، خوداش - جَلُّ جَلالە - ئەۋكەسەي دەۋىت تىنۋە بۇ خىزمەتى، عىشق ھاشق ۋەك ھاتنى شەۋرۇز بە دۋاى بەكدا دىن!

عىشق بە نىسبەت عاشقەۋە ئەۋە ھەر خۇبەتى، لەبەرئەۋە ئاكرىت كە بەككە بە خودى خۇي بلىت. "كەم سەردانم بگە" ھەرۋەك چۈن ھىچ كەسەك نىيە بە پىناۋ بە پىن بار بە تۇرە ھاورپىيەتى خودى خۇي بگات.

بەۋەي دەۋىت و ئەنجامى دەۋەبىت و پوۋنى دەكەپتەۋە، ۋەك ئەۋە بە كە بە راستى تۇ بە ھەشت بگۈيزىتەۋە بۇ ئەم دۇنياپە. ئەۋە دروستە، لەبەرئەۋە دەپىن كە پۇمى لەۋ بارەۋە دەۋىت:

(ئەگەر تۇ عاشقىت باش بزانە كە بلىندبوۋن و ئەۋى بوۋن، بەھاۋ بىن بەھايى بە پىنى خۇشەۋىستەكە بە، لە راستىدا تۇ ئەگەر لە بنى چالىكى قولدا بىت، بەلام ئەۋەۋە بىزىك بىت، چاك بزانە كە شوپنەكەت لە تەختى ئاسعاندا خۇ ئەگەر دوۋر بىت ئەۋەۋە ۋا، شوپنەكەت لە ئاسعاندا بىت باش بزانە كە بە راستى تۇ لە نىزمىنى

ژياننامى مرواناي بۇمى .

نزمەكانداي (أسفل السافلین) لە بەرئەوێ لە راستیدا خۆشەویست بەهەشتە ،
 بەهەشتیش ئەو شوێنە بە خۆشەویستی تێدا هەبە ، بەلام بەهەشت بەین
 خۆشەویست لە راستیدا ئەو بێگومان دۆزەخە ! هەرکەس خودا هاو دەمی بێت
 ئەو بە راستی هیچ ناتەواوی نییە ، بەلام هەرکەس ئەو - جِلْ جِلَاله - لە دەست
 بدات ، بە راستی هەموو ئەوێ هەبەتی خەیاڵ پلایکە لە خەیاڵ پلایەکان ، کەوابە
 مەروانە بۆ پلەوپایە و ناویانگ و گرنگیان پێ دەدە ، بەلکو گرنگی بەدە بە پراکیشانی
 خۆشەویست بۆ لای خۆت .

تېمىنلىق باھىسى بۇرۇلۇش

تېمىنلىق باھىسى (بۇرۇلۇش) مان بۇ ئويۇن زانى، ئىستىش با تېمىنلىق باھىسى بۇرۇلۇش بېيىن:

بۇرۇلۇش گىرەكچەكى ئايىپەتى دەدات بەرۇلۇش بە شىۋەيەك كەمى دەخواردو، كات كاتە سىن بۇرۇلۇش لەسەر بەك بەرۇلۇش دەبوو، ھەروھە بۇرۇلۇش ۋەسەف دەكرد بەوھى كە بەرۇلۇش خەلات ۋ بەخشىشكى خۇدایىپە. ھەروھە بۇرۇلۇش بەرۇلۇش پارىزگارى دەكات لەسەر بەزىندورگى ناخ ۋ رىنگا بە گىيانىش (روح) دەدات تا ھەناسەيەك بەدات. ئەم بەپىنە ھەلمان بۇرۇلۇش لە ھۇنراۋەكەى دەريارەى لايەنە بىن شۇمارەكانى بۇرۇلۇش ئاستى خۇشەۋىستى ۋ وابەست بوونى ئەو بەرۇلۇش ۋە پوون دەكاتەۋە:

رەمەزان ھات ۋ گەپشت ئالاي
سولتانى باۋەرو خۇشەۋىستى
دەى كەۋاپە ۋاز لە خۇراكى مادى بەپىنە
چونكە بەرۇلۇش بۇرۇلۇش ئاستى ھات
دانرا سىفرەى بۇرۇلۇش
ناخ بۇرۇلۇش بوو لە قورسى بەدەن
بەرۇلۇش زىچىر گرا ئارەزۋەكانى سىروشتىمان
ھات سۇپايى عېشق ۋ ئىمان
ھەروھە تىكشىكا سۇپايى لادان بىن باۋەپى
...
بۇرۇلۇش قورمانى گەلى بۇرۇلۇش بۇرۇلۇش
ناخمان تىپىدا زىان دەبىنلىق ۋە

ناخمان قەرىماندەرە بە خرابە

لە ئاناچىدا بۇ مېن كەردى و خاوتىن بوونەوہ

...

رەمەزان ھات

بە راستى تېكىشكا دەرگاي بەندىخانەى گوناھەكان

ھەرۈھا دل پزگارى بوو لە بەندى ناخ

بلىدبەوہ بۇ ئاسمان و پرۇ بۇ لاي خۇشەويست

دەست بگرە بە پەتى رەھمەت

كە شۇر كراوہ نەوہ بۆت لە رەمەزاندا

لە زىندانى بېرى بەدەنت

...

يوسف عليه السلام كە پشت بۇ قەراغى بېرەكە

ئە و بانگت دەكات دەى خىراكە !

خىراكە پىش نەوہى كە كاتەكان تىپەپئ

ھەرۈھا كاتىك عيسا عليه السلام پزگارى بوو

لە ئارەزووہ كانى بەدەنى

وہ لامى داواكانى درايەوہ

...

ئاوہوہت لە ئارەزووہ نەفسىيەكانت خاوتىن كەرەوہ

ھەردو دەستت بشۇ

بە راستى سفرەيەك لە ئاسمانەوہ دابەزىوہ

لېوانپىژە بە خواردن گەل مەعنەوى

...

مېھمانى بېرى بېشى

باش بزانە كە بە راستى بۇزۇو سېفەت گە لىكى ناوازەى ھەبە

سەرسورھىنەرەكانى كۆتايى ناپەت!

چونكە ئەو ە كە بە راستى زىانبە ناخ دەبە خشىت

ھەرۈەھا بە دلېشى دەبە خشىت..

ئەگەر لە شتىك سەرت سورما

ئەو ە با سەرسورمانت بۇ بۇزۇو بىت

ئەگەر تۇ تامە زىۋى

بۇ بلند بوونەو ە بۇ ئاسمان

ھەرۈەھا سەركەوتن بۇى

ئەو ە باش بزانە كە بۇزۇو

ئەسپىكى كە ھىلەبە پىشكەش بە تۇ كرلۈە

بۇزۇو بە دەن كۆنر دەكات

بۇ ئەو ەى چاۋى دل بكانەو ە

جا لە بەرئەو ەى چاۋى دلئ نابىناپە

نويۇو خوداپە رستبە كەت رى پېشاندەرى

رېنگا نېن لە بەردەمتا

ھەرۈەھا ناتوانن راستى پىشكەش بكان بۇت..

بۇزۇو سېفەتى ئازەلپەنى دادەمالى

لە مۇزۇ! ئەو مۇزۇەى

ۋىنەو شىۋەى ئازەلى ھەبە

له بهر نه وه پوښو نايبه تمه نده به فرماني
پينگه باندني مړوښه نې مړوښ
به پراستي نارېك داهات زيانې عاشقان
به هوى چينښتخانه ي به دهنه وه
له بهر نه وه پوښو هات
نا پوښاكي بكانه وه نه و چينښتخانه به !

نایا شتيك هه په خير اتر بيت
له ليداني گه ده ي شه يتانداو
كوژه رتر بيت له پوښو بؤ نه و له دونيادا؟
وه نایا شتيك هه په تيزتر بيت له پوښو
له رشتني خوښي نه فسد ا؟!

نایا فرمانبه ريك له دهرگای سولتانی سولتانه كاندا هه په
به خششي و قازانجه كان ببه خشيته وه !
به لن . . . بېنگومان نه وه پوښو
پوښو ده به خشيته خاوه نې دلانی تامه زړو
گه شه و زيان زياتر له وه ي ناو ده ببه خشيته وه
زياني ماسي له دهریادا !

نه ي نه فس
كانتيك به پوښو ده بيت
به پراستي تو وای له ميوانداريه تي ذاتي پوزيده ردا

سفرەى ئاسمانە ئەرەى شايستەيە بە تۇ

تۇ دات خستووہ دەرگای دۆزەخ

لەم مانگە پېرۆزەدا

وہ بەو داخستەش ھەزاران دەرگات لە بەھشتدا کردۆتەرە ..

لە راستیدا وینەى ئەرەى نەوونەيە لە خۆشەويستى بۇ پۆژوو نىيە لە ئەدەبى

ئىسلامىدا.

پرسىبارى كۆنابېشىم دەرپارەى خوداپەرستىەكان ئەوہيە: زۆرىك لەوہى

دەبىيەستىن ئەوہيە زمارەبەكى زۆر لە خەلكى دەلتىن: مادام مەن خوداپەرستىم

ئەنجام دەدەم كەوايە ئىتر مەن شايستەى خىترى دونيار دواپۆژۇم، بەلام ئايا ئەوہ

راست و دروستە؟ ئايا دەتوانىت كە ئەو خوداپەرستىانەى ئىمە ئەنجاميان دەدەين

نرخ و بەرامبەرەكى تەراو بىت بۇ بەھرەكان لە دونيار دواپۆژۇدا؟

ئەوہ ناتوانىت، بەراستى خوداپەرستىەكان بەھاو نرخ نىن بۇ بەھرە

خەلانكراوہكان، بەلكو ئەوانە وەسىلە و ھۆكارىكى بۇ كەيشتن پىيان.

ئەم چىرۆكى داهانوو نەوونەيەكى باشە لەسەر ئەوہ:

گرىنى خوداپەرستى و گۆزە

خىزانىكى دەشتەكى ھەبوو لە بىباباندا دەژيان، لە يەكىك لە ئىتوارەكاندا كە كاتى

پىشوويان بوو، ژنەكە لۇمەى مېردە دەشتەكەكەى كردو وتى: "ئەم حالە

بەدبەختىەى ئىمە چۇن دەبىت؟ تاكەى لەم نەبوونى نەدارايىيە كوشندەدا بەردەوام

دەبىن؟ ئايا ئەوہ كۆتايى نىيە؟!

بەراستى بىستومە لە بەغداد خەلىفەيەكى دادپەرورەى بەخشندە ھەيەو، بەھۆى

لەزل و بەرپۆزى و بەخشندەيى ئەوہو بەغداد گۆرپاوہ بۇ شارىكى كەشە كردو

پیشک و توو، هر وه ما به پیتی نه وهی ده و تویت به راستی نه و خه لیفه به هر که س
روو له باره گای بکات و له ده رگای بدات به بن به خشش نابگنریتته وه، جا من
واده ببینم که تو برۆیت بو خزمه تی و نه م حاله ی خۆمانی عهرز بکه بیت من هیوادارم
که به راستی تو به دهستی خالی نه گه ریتته وه."

میرده که وه لاسی دایه وه: "زۆر باشه نه ی هار سه ری نازیم، به لام نایا ده کزیت
به بن دهسته دیاری بچم بو خزمه تی؟ چونکه به راستی بو نه وهی شتیگ داوا بکه م
له سه ره که شتیگ به دیاری به رم، ده ی نایا نیعه شتیگمان هه به شایسته بیت به
باره گای نه و سولتانه؟! "

نافره ته که که مینک بیری کرده وه و شتیگ هات به خه یالیدا و تی: "به لئ پیاره که
نیعه له گۆزه که ماندا ناوی بارانمان هه به، شاریه کان له کوی نمونه ی نه و ناوه
سازگاره یان ده ست ده که ویت؟ نه وه باشترین و گونجاو ترین دیاریه پیشک ش به وان
بکزیت، هه ر نیستا هه لئه سم به سپینی ده می گۆزه که و پاشان دای ده خه م تا
نه رۆیت، بو نه وهی سه ره به یانی زوو ببه بیت بو به غداد."

جا پیش نه وهی که چیرۆکه که نه واو بکه بن ده مانه ویت نامازه بو نه وه بکه بن که
گۆزه که لیره دا یانی به ده ن، ناوه که ش یانی خودا په رستی و گوته رایه لیبه کان.
سولتانیش یانی خاوه نی نه م بوونه وه ره و ده سه لاتداری! ده ی له م حاله دا کابرای
ده شته کی چی به دیاری ده بات و بو کزی ده بات؟ سه رنج بده نه و ده شته که به
به سه ته زمانه مالی کن ده فروشیت بو کن؟ له گه ل نه وه دا که به راستی کابرا
ده شته کی قه ناعه تی به داهینانی هاوسه ره که ی نه بوو له وه دا که ناوی گۆزه که
به دیاری به ریت بو سولتان، به لام له به رنه وه ی جگه له وه هبچی تری شک نه ده برد
ناچار به گوینی کرد. پاش سه فره ریکی دژوار گه بشته به غدادو، ده سستی به پرسپار
کرد تا گه بشته ده ربارو کۆشکی سولتان، کانتیک له وی چوو خزمه تی سولتانو

دیاریه‌کە‌ی پینشکە‌ش کرد، سولتان سە‌ری بۆ‌ له‌ فاند دیاریه‌کە‌ی پە‌سە‌ند کردو
 فەرمانی بە‌ خزمە‌تکارانی کردو وتی:

(بە‌پاستی ئە‌م ئاوه‌ زۆ‌ر زۆ‌ر بە‌به‌هایه‌، هەر دۆ‌پینکی لیرە‌به‌کی زۆ‌ر دە‌هینیت،
 خیرا دە‌ست بە‌کارین گۆ‌زه‌که‌ له‌ ئاوه‌کە‌ی خالی بکە‌ن و پیری بکە‌ن له‌ زۆ‌ر، ئە‌مجا
 خاوه‌نه‌ دە‌شته‌کە‌ی که‌ش له‌ رینگای پوو‌بار بگه‌یه‌ننه‌وه‌ و لاتە‌کە‌ی خۆ‌ی).

کابرای دە‌شته‌کی بە‌سته‌زمان وای بۆ‌چوو که‌ بە‌پاستی هە‌موو ئە‌وه‌ی پینی و ترا
 دروست و پاست بوو، له‌ ناخی خۆ‌یدا وتی: "بە‌ئێ، بە‌پاستی هاوسە‌ره‌که‌م پینکای و
 ته‌گبیره‌کە‌ی پاست دە‌رچوو، چونکه‌ ئە‌و ئاوه‌ بە‌پاستی دیاریه‌کی گونجاوو زۆ‌ر زۆ‌ر
 پە‌سە‌ند بوو له‌ کۆشکدا".

بە‌لام پاش که‌مێک کاتیگ خزمە‌تکارە‌کان گه‌یاندنیانە‌ پۆ‌خی پوو‌بارە‌که‌ تا سواری
 بە‌لام ببیت، پاما له‌ هاژه‌ی ئاوی پوو‌بارە‌که‌و پوونی و فراوانییه‌کە‌ی، جا دانە‌وی و
 مشتێک له‌ ئاوه‌کە‌ی له‌ مشت کردو خواردیە‌وه‌، بە‌پاستی زۆ‌ر سە‌ری سوپما له
 سازگاری ئاوه‌که‌ که‌ وه‌ک شە‌ربه‌تی هە‌نگوین بوو! له‌و کاته‌دا کابرای دە‌شته‌کی
 خه‌جاله‌تی کینشا له‌ گومانی پینشووی دە‌ستی به‌ لۆ‌مه‌کردنی خۆ‌ی کرد:

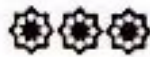
"هاوار بۆ‌ خۆ‌م! هاوار بۆ‌ ژیریم! ئایا ئە‌و سولتانە‌ی ئە‌و ئاوه‌ زۆ‌ره‌ سازگاره‌ که
 وه‌ک دە‌ریایه‌ له‌ بە‌رده‌م کۆشکە‌که‌یدا دە‌پوات، ناتاجی ئە‌و ئاوه‌ سویره‌یه‌ که‌ من
 هیناومه‌ته‌ خزمە‌تی؟ نه‌خیر نه‌وه‌ لا! بە‌لکو دیاره‌ پە‌سە‌ندکردن و وه‌رگرتنی
 دیاریه‌کە‌ی من له‌ په‌حمە‌ت و به‌خشنده‌یی خۆ‌یه‌وه‌ سەرچاوه‌ی گرتووه‌، جا بۆ
 ئە‌وه‌ی من خه‌جاله‌تی نه‌کیشم لوتفی نواندو دیاریه‌کە‌ی پە‌سە‌ندو قبول کردو،
 دیاریه‌کی به‌من به‌خشی شایسته‌ی به‌خشنده‌یی و دە‌ست گوشادی و فه‌زلی بیت)"

له‌وه‌ی له‌لای سە‌ره‌وه‌ هات ئە‌مه‌ وه‌به‌رده‌هینین:

ژباړننامې مه ولانای پښتې ..

که به پراستی سرچم خوداپه رستی گوټرپه لیه کانمان به پامی و به هیچ جورنیک له بری جوانی و به هشت نییه و ناکریت که واش بیت، پراستیش نه وه په که زاتی نه لانا جی نه و خوداپه رستیانه نییه که نیته نه جامی ده دین، به لکو له پراستیدا نه و -جل جلاله-، نه و خوداپه رستیانه وه ک بیانویه ک هویه ک په سهندو قبول ده کات بو نه وهی به هشتمان پښ ببه خشیت، نه وه هه موو نه وه په . شاره زاش نه وه په که نه وه هه ست پښ ده کات و ده یزانیت، له به رنه وه و تراوه : (خوداناسی دونیا نه ویست پوانی بو کرداره کانی نیتر بن خه م لپی نوشت، به لام به پراستی دوو دیده ی شاره زا (العارف) که لایه له پوانین بو کرداره کانی).

ئایا نزاگان هه ژمار ده کرین به چه شنیک له خوداپه رستی؟

بیگومان، به راستی نزا مؤخی خوداپه رستی به، به لام له راستیدا باشتین نزا نزی بهنده ی برودار بۆ برا بروداره که ی، رینگاش بۆ مسۆگه رکردنی شه وه، هه ستانی بروداره به کرداری چاکه و سودبه خش به شیوه یه ک، نزی که سانی دیکه له بروداران بۆ خۆی مسۆگه ر بکات. ئەم نوکته یه ی داهاتوو شه وه پوون ده کاته وه:

نزی زاریک گونا ه و تاوانی نه نجام نه دابیت

ئایا مرۆف ده توانیت که به زاری غهیری خۆی نزا بکات؟ بیگومان شه وه وا ده رده که ویت که زۆر زه جمه ته بۆ ئیمه و به لکو نه گونجاوو موسته حيله، به لام له راستیدا زاتی نه للاً - جل جلاله - ویستی که چۆنیه تی به ده ست خستنی شه وه بۆ پیغه مبه ر موسا (علیه السلام) پوون بکاته وه له بهر شه وه پنی وت: ((کاتیک شتیک له من داوا ده که یه به زاریک داوام لی بکه گونا ه و تاوانی نه کردیت)).

موساش ﷺ وتی: (ئهی پهروه دگار! ده ی خۆ من شه وه جۆره زاره شک نابم و نیمه).

زاتی نه للاً - جل جلاله - فه رمووی:

((ده ی که وایه، به زاری غهیری خۆت داوام لی بکه، له بهر شه وه ی له راستیدا تۆ ناتوانیت به زاری که سی دیکه ی جگه له خۆت هیچ گونا ه و تاوانیک نه نجام بده یه)).

موسا ﷺ وتی: (ئهی پهروه دگار چۆن ده توانم به زاری که سی دیکه جگه له خۆم داوا بکه م؟).

زاتی نه لالا - جل جلاله - فرموی: ((هول بده و کوشش بکه له نه جامدانی چاکه دا بؤ که سانی دیکه بؤ نه وهی له وانه وه نزاری خیرت بؤ بکرنیت، تا ناسنیک زمانیان شه و بؤژ پاراو بیت به رده وام بی به نزاکردن بؤ تو، وه جوانتر له و جوره له نزاکردن نییه !!))

گه رانه وه بؤ هاورئ

له کوتا بییشدا کاتی گه رانه وه نزیك بووه نه وه بؤ فرمانبهری، کاتی پیشکش کردنی حسابه که ی هاتووه له به رده م شه سولتانه پدا که بؤ نه رکبکی دیاریکراو ره وانه ی کردووه، به وهش بابته ی پرسیارو وه لام شه او بوو. له بهر وه بیره نانه وهی خوینته رانمان چارنکی دیکه پرسیار ده که یین: شه فرمانبهره به چ نه نجام و ده ست که ونیکه وه پیویسته له سه ری که بگه ریتنه وه، تا له لای سولتان جینگای په سه ندو قبولنکی باش بیتو، له بین هیواو زه ره رۆمه ندان نه بیت؟

بؤمی وا ده بینیت که مرؤفه هوی بوونی بوونه وه ره، چونکه هرچون تامانچ له یواندنی دره ختیک به ده ست خستنی به رو بومه، تا وه هاش به راستی مه به ست له بوونی دره ختی بوونه وه ره به ده ست خستنی شه مرؤفه باشه به که پینگه پشتوو ترین به رو بومه بؤ بوونه وه ره (الکون)، دروست و راسته که ره که کانی دره خت و لق و بؤپو که لا کانی پیش ده رکه وتنی به ره که ده رده که ون، به لام له راستیدا به ره که له سه رجه میان به نرختره، شه وهش له ده رکه وتنی مرؤفه ده چیت بؤ بوون پاش ده رکه وتنی بوونه وه ره کانی دیکه. جا نه که مرؤفه خوی پازانده وه ره جوان کرد تابیتنه به نده به کی شایسته بؤ زاتی نه لالا، بنگومان به راستی شه که سه شه تامانچ مه به ستی هیناوه نه دی که له بهر خاتری شه به دیه نراوه، له راستیشدا هر سه رکه وتن و فه شه لیک وابه ست به چه شنیک له ناقبکردنه وه، له راستیدا

سه ركه و نسی كشتیار (الفلاح) له كانی دروینه دا دهرده كه ویت، كانی دروینه ش له لای
 مرؤد له كانی مهرگدا دینه دی، ناوه ها پوسی حیکه تی مهرگ ده به سنیت به و
 کاره وه :

له بهرچی زاتی نه للاً جل جلاله - ده مرینیت؟

بؤزتك له بؤزان موسا پیغه مبر پرسیاری له خودای بالاده ست کرد: نه ی
 په روه ردگار! پاش نه وه ی که سه رجه م نه م به دیهینراوانه ت به وپه پری گرنکی
 پیدانه وه به دیهینا، حیکه تی زاتی تو له وه دا چی بوو، له نه جامدا نه وانته کرده
 نامانج بؤ داس دروینه ی عیزرائیل؟ خودای بالاده ست فه رموی پیسی: ((نایا
 ده نه ویت حیکه تی نه و کاره بزانیته؟ که وابه بؤو زه ویه که ت بچینه، نه وجا کاتیک
 کانی دروینه دیت وه لاهی پرسیاره که تته وه ده ست ده که ویت)).

موسا نه وه ی فه رمانی پیکرا نه جامی داو، کاتیک که نه که پینگه شت و کانی
 دروینه ی هات، به داسه که ی به ره مه که ی دوریه وه، ده ستی کرد به گنیه کردن و
 کونانی که نه که .

له و کاته دا ده نگینکی له نادباره وه بیست:

(نه ی موسا! له بهرچی نه و که نه ت دوریه وه، که نه وه مور په نجه ت دابوو له
 بواندن و که شه سندن و پینگه یاندنیدا؟)

موسا وه لاهی دایه وه:

(له بهر نه وه دوریه وه و گنیه م کرد و کوتام تا کاکه له دانه که جیا بکه مه وه، وه
 بؤ نه وه ی دانه که ی له که نجینه ی دانه ویتله کاندایا دابنیمو، کاکه ش له کایه نه کاندایا)

خودا قەرمەۋى: ((مەنەش مەردەم بەدەپھناۋە بۇ ئەۋەى پەيس و گەندەل لە پاك و پوخنە جىياڭكە مەۋە، قەروەھا گۆرەپانى مەحشەرم بەدەپھناۋە ئا بېئىتە مەكۆى گىيانەكان)).

لە شوئىنى دروئىنە و كوتاندا دانەكە بەرپىزەۋە سەبىرى دەكۆرئىت و لەسەر دەست دەگۆنرئىتەۋە، بەلام كاكە لەزىر پىيەكاندا دەمىنئىتەۋە، كەۋايە لەراستىدا مەردن ئارەختەت و ئرسناك نىيە بۇ كەسپك ھەلېگىرئىت ۋەك ئەو دانەۋىلە و پىنشىكەش بە خاۋەنەكەى بگىرئىت!

بەلن، راستى ئەۋەپە كە مەردن ئرسناك نىيە، بەلكو دەركەۋتئىمانە لەسەر شىۋەى راستەقىنەمان، چۈنكە مەردن رەنگىكى ئابىئەتى بە خۇى نىيە، لەراستىدا ئەو جوان بە جوان و قىزەۋنىش بە قىزەۋون دەردەخات، بەراستى جوان بە ھەموو ئارەزومەندىكەۋە چاۋەپى مەردنە، لەبەرنەۋەى لەراستىدا مەردن لەلاى ئەو بەپەككەپشتىنى ئوۋ ھاۋەلە بان ئوۋ نازىزە بە بەكترى! ھەروەھا كاتىك مەرك دەبىتە بىرى (بەدل) گىيان و زىيان، كەۋايە شىتېكى بە بەھاترو باشترە. مەردن ۋەردەكەپئىت بۇ قۇشترەۋ كېرىنئىكى سۇدھاۋەر. پۇمى ئەو كارە ئاۋا پوۋن دەكانەۋە:

(نەفسى مەۋۇ قۇشەۋىست و بەھادارە چۈنكە لەۋ خۇشەۋىسترو بەبەھاتر نىيە، ئەگەر لەۋ خۇشەۋىسترو بەبەھاتر ھەبۋايە ئەۋ بىن بەھا دەپوۋ).
لېرەدا ئەۋە پوۋنە مەۋۇ ئوۋ دىلى تاكات لە گۆرپىنەۋەى نەفس بە شىتېك خۇشەۋىسترو بەبەھاتر بېئىت لەۋ، پۇمى بەم ئوكتەبەى ۋابەستە بە ھەمزەى ھاۋەلەۋە - خۋالىتى رازى بېئىت - ئەۋە پوۋن دەكانەۋە:

مەرگ لە روانگەى ھەمزەوہ - خوالىنى رازى بىت:-

ھەمزە - خوالىنى رازى بىت - لە تەمەنى پېرىدا بەىن لە بەرگەرنى زىنى پۆش
(الدرج) دەستى بە دەرچوون کرد بۆ جەنگ، پىنى وئرا:

(کاتىك تۆ لاوتىكى بە ھىزو بە توانا بوويت خۆت ئە پاراست و زىنى پۆشت لە بەر
دە کرد، ئىستا چ خىرا والە سەردەمى بە سالا چوونتا گوى نادە بىت وازت لە
خۆ پاراستن ھىناوہ؟ لە بەرچى بە دەستى خۆت، خۆت تووشى تباچوون دە کە بىت؟).
وہلامى دلنەوہ:

(بە راستى ئەو کاتە وام دە بىنى بە جىن ھىشتنى دونيا نەمان و چوونە ناو دەمى
خوتە! دەى کە سىش نىبە ھەز بکات کە بچىتە ناوى دەمى خوتەوہ، بەلام
بە راستى من ئىستا ھەرچۇن لە خۆشەويست دە گەرتىم ناوہ ھاش لە مەرگ دە گەرتىم،
مردن ئىستا بۆ من مە ترسى نىبە تا لىنى رابگەم، ئەو کەسە لە مەرگ رادە کات کە
مەرگ مە ترسى بىت لە سەرى. کەوايە بە راستى کاتىك پىس و پۆخلى و قىزەونەکان
لە مەرگ دا بە ئالرىت، ئىتر مردن مردن نىبە، چونکە بە راستى ھەرچەند لە پوالتدا
ئەوہ مردنە، بەلام لە راستىدا ئەو مردنە مردن نىبە و بە لکو بە خزمەتگە ىشتنى
خۆشەويستە.

ئەگەر قەفەزىك لە باخچە کەيدا دا بە ئىرت بە ئىندە بە کى تىدا بىت، بىگومان بە ئىندە کە
ئارەزووى کۆمەلنى بە ئىندە دە کات کە لە رەگەزى خۆين و ھەز دە کات لە قەفەزە کە
دەرچىتە دەرەوہ بۆ لايان، ھەتا ئەگەر نەشتوانى بچىتە دەرەوہ ھەولى دەرھىنانى
سەرو قاچى دە دات لە قەفەزە کە، بەلام ئەگەر لە دەرەوہى قەفەزە کە پشیلە بەک
ھە بىت چارە پىنى فرسە تىك بىت و دەرچوونى بە ئىندە بۆ ئەوہى پەلامارى بە دات و
راوى بکات، ئەو لەو کاتەدا بە ئىندە کە ئاوات دە خوازىت کە لە قەفەزە کە دا سەد

نه فزې دېکه بېټ له ترسې مردن، که وايه نه وانه ي له مهرگ ده ترسمن له راستنيدا
هه لده له رنډ له ترسې نه وه ي که له دواي مردن ديت).

که وايه هه لسوکو وني همزه - خوا ليني پازي بېټ - تيشک ده خاته سر نه وه ي
بڼې بڼډي وه فاتي به هه ژمار کړيوه !

به لام با جاريکي دېکه پرسيار بکه ين: خوداي بالاده ست - جل جلاله - چي له
نيمه داوا ده کات کاتيک له خزمه تيا راده وه ستين؟ بنگومان ناخمان له نيمه داوا
ده کات، له پيشه وه جباوازي نيوان (که چون بېټ) و (چېټ هه په) مان باس کرد،
له راستيدا خوداي بالاده ست نه و خاوه ن ده سه لاته به خاوه ني هه موو شتيکه،
له بهر نه وه ناروانيت بڼ (نه وه ي هه مانه)، به لکو ده پروانيت بڼ (نيمه چ که سيک
ده بين؟) ياني بڼ (نيمه کيڼ؟)، جا له سر نه وه لي مان ده پرسيتنه وه و
موحاسه به مان ده کات، نيمه هېچ شتيک له گه ل خو مان نابه ين بڼ نه وي، به لکو نه نها
ناخ و دل و گيانه کانمان ده به ين، بڼې بوداويک ده هينيت که بويداوه له نيوان
هه زره ني سليمان ﷺ و به لقيسدا بڼ به لکه هينانه وه له سر نه وه ي جکه له وه ي
باس کرا هېچ شتيکي دېکه له خزمه تي زاتي نه لادا په سه نو وه رگير او نيبه و
له بهر چاو ناگيريت.

به ناخته وه وه ره بولام

کاتيک نامه ي سليمان ﷺ که شته ده ستي به لقيسو له و نامه يه دا بانگه نشت کرا
بوو بڼ باوه په نيوان و پوو کرده پاستي، به لقيس هه ستي کردو زاني که نامه که له
که سيني شکومه ندو گوره يه، بڼيه ويستي که به چند باره ديار ي و خه لاتيک
داواکي له بير بياته وه و، واز له بانگه نشتنه که ي به نيت. جا بڼ نه وه باري چل
حوشتر زيري په وانه کرد، به لام کاتيک نه وانه ي ديار ي و خه لات که يان پي بوو،

که شتته ولاتی سلیمان ﷺ بینیان که رینگاو بانه کان به زیر داپوشراوه، له بهرنه وه له بهرامبر نه و دیاری و خه لاتی که هینابوویان خه جالته تی گرتنی و ویستیان بگه رینه وه، به لام له راستیدا نه وان په وانه کراون و پنیویسته نه وه ی پتیبان سپیرراوه جینه جنی بکن، له بهرنانه وه بهرده وام بوون له رۆشتنه که یاندا تا کاتیک ناماده ی خزمه تی سلیمان پیغه مبر ﷺ بوون، نه ویش بهرامبر دیاریه که یان پتی و تن:

"بینگومان نه وه ی که هیناوتانه ته نها بق جوان کردنی ملی هیستره کان باشه و ده گونجیت، من ناتاجی نه و دیاری و خه لاتانه نیم، به لکو له راستیدا ناتاجی خودی خوتانم! پاشانیش به راستی نه و مال و داراییه ی نیوه ی وای داده نین هی نیوه به له راستیدا وانیه به لکو نه وه سپارده به لای نیوه، وه نه و مال و داراییه لای هیچ که سیک به کزیله یی نامینیتته وه به لکو له م ده ست بق نه و ده ست ده ستاو ده ست ده کات و ده گو بزریتته وه! نه مجا منیش به راستی کاتیک نیوه م بانگه یشت کردوه پاداشت و مال و دارایی و دیاریم لی دلاوا نه کردوون، چونکه به راستی نه جرو پاداشتی من له لای خودای بالاده ست. که وایه لیره دا خودی خوتانم پیشکه ش بکه نه و، دهرون و دلتان له په رستنی نه ستیره کان خاوین بکه نه وه و پروا به زاتی نه للا - جل جلاله - بهینن".

که وایه، سلیمان پیغه مبر ﷺ داوای به لقیسی کرد، خودای بالاده ستیش داوای نیعه ده کات، واته داوای ناخه کانمان ده کات، رومی ش ده لیت: خودای بالاده ست پوزی کوز کردنه وه (الحشر) ده فهرمویت به بهنده کانی: (نایا هیچتان له دیاری لایه بق پوزی په ستا خیز (القیامة؟) چونکه به راستی نه وه تا نیوه هه روه که به کم جار به دیمان هینابوون گه پاونته وه بق لامان، ده ی نایا به بین تویشوو هاتونه ته وه؟ نه مجا داواکه ی لیبیان ده خاته پرو ده فهرمویت: لای من په وانبیزی و جوانی جلو بهرگتان و مال و دارایی و مولکتنان گرنگ نییه و جینی سه رنجی من نییه، به لکو

به راستي من نه مړه د پروانم بؤ دلو د پرونتان و کرداره کانتان، وه نه وه لای من گرنه.

به و پسته به بومي لېکنه وهی نه م نایه ته پیروزه مان بؤ پوون ده کانه وه: ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿۸۸﴾ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿۸۹﴾﴾ الشعرا: ۸۸-۸۹.

واته: پوژئی که مال و سامان و مندال و نه وه سوود ناگه په نن، بېنجه که کسی بېته خرمه تی زاتی نه للا به دلنکی ساغ و پاک و خاوینه وه.

به کیک له شاعرانی تورک له چه ند به بېته شیعریکی جواندا پوون کردنه وه دهریاره ی نه و نایه ته پیروزه ده دات: نه ی گوره! وا دامه نن که به راستی نه وان ناویکت لې داوا ده کن به لکو دلنکی پاک و خاوین و ساغ له تو داوا ده کن پوژئیک که مال و مندال سوود ناگه په نن!

دلنکی خاوین و ساغ.. بان به دهربریننکی تر ناوینه په کی ساف.. به لن، دلنکی بېن گورد بان ناوینه په ک ساف و بېن گورد. به لام له بهرچی دلنکی بېن گورد دیار په کی په سنده؟ له راستیدا له بهر نه وهی نه و خودایه ی که ناسعانه کان و زهوی ویسعت و فرلوانی نه ویان نییه، پوانی بؤ دلی پروادارو فرمووی به راستی نه و دله ویسعت و فرلوانی نه وی هه به، که واته به راستی باشترو نه فزه تر نییه له دلنکی بېن گوردی جوان، بؤ نه وهی بېته ناوینه په ک بؤ جوانی خودای بالاده ست - جل جلاله -.

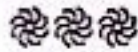
بومي ش نه و ناوینه بېن گورده ی هینراوه بؤ خودای بالاده ست وه که نه مه ی دیت نه شبیه ده کات و دهنوینن:

ناوینه په کم بؤ هینایه..

به کیک له هاوړنکائی حه زده تی یوسف ﴿يُوسُفُ﴾ سهردانی کرد، یوسفیش پینی وت: ((نه ی هاوړنی نازیز چ دیار په کت بؤ مان هیناوه؟!))

میوانه که له وته که ی یوسف ﷺ خه جالت بوو و به گریانه وه وتی: (نه ی تافان
له جوانی و مالو داراییدا، زؤرم بیرم کرده وه به راستی ریم نه برد به دیاریه ک که
گونجاو بیت بؤ جه نابت، چونکه بیگومان هر دیاریه کم له دیاریه کان بهینابک وه ک
که ردیله یه ک و ابو له کانی کانه کاندایان دلۆپنک له ده ریاو، ده نکه که نمبک له
خه زمانیک که نم! چونکه به راستی نه گه ر من ده نکه که نمبک له ده ست دا بیت وه ک
دیاری بؤ جه نابت، نه وه که نجینه کانی جه نابت له یوان پیزن له که نم، هر وه ها له م
دونیایه شدا وینه ی جوانی جه نابت نییه! له بهر نه وه وام به باش زانی که
ئاوینه یه کی بن گه رد بؤ جه نابت بهینم، نه ی نه و که سه ی خور شهرم ده کات له
جوانیت نه و اج شتیک جوانتره له هینانی ئاوینه یه ک که جوانی خۆسی تیا بیینیت؟
که س له وه به خته وه رتر نییه بتوانیت نمونه ی نه و ئاوینه یه بؤ یوسف
بهینیت!

ئىيمە ھاتىن

ھاتىن بۇ بانگېشىنى خەلگى
بۇ بەكئىيەنى و پىشىگىرى
بۇ بە بەك گەشتن لەسەر خۇشەويىنى
نەھاتووين بۇ تاكۆكى و جىياوازى مەلەلەن

ئىيمە ھاتووين

بە وتە بەكەرە كەس نەيوتوۋە !
بە پروگە لىكەرە سۆزۈ مېھرەبانى بەخش دەكەتوۋە بۇ خەلگى
تىگە پىشتن ئەۋەى خول دەدات لە دلەكاندا
چونگە بە راستى ھاتووين بە رمانىك لە سەر رمانەكانەۋە

ئىيمە ھاتووين

تاسمان گومە زىمانە
خەلگېش خىزانمانە
ئىيمە رەنگمان نىيە !
لە بەرئەۋەى بە راستى سەرچەم نەئەۋەۋە ھۆزەكانمان بە بىراى خۇمان ھەزىمان
كردوۋە

ئىيمە ھاتووين

كەسانى جگە لە ئىيمە ھاتى و پاشان كۆچىيان كىرد
زىيان و مردن و پۇشتىن

جىيىمانى يىرى يىقى

ئىمە لەداپك بووين بۇ ئەوەى ئەمىرىن

ھاتووین بۇ ئەوەى كۆچ ئەگەين ئەپۇين!

...

ئىمە ھاتووین

تا وەك باران داببارىن بەسەر ھەموو شوپىنىڭدا

وەك خۇر بچىنە ھەموو مالىك

وہ بۇ ئەوەى پوومەنەكانمان وەكو گل لەزىر پىنى خەلكدا بىت!

پوختەى قسە:

بەراستى ئىمە ھاتووین بۇ ئەوەى خەلكمان خۇش بوئى و ئەوانىش ئىمەيان

خۇش بووتت...

به شی سیه م

چند داستانیکه له لبریزاو

له مه سنه وی

[Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page]

زه‌رنگه‌رو در اوسیه‌ی

یه‌کئیک له در اوسیه‌ی زه‌رنگه‌ر پیی وت: نه‌ی در اوسیه‌ی نازیزم، نایا نه‌و
ترازوه‌م ناده‌پتی که زیپی پی ده‌کیشیت؟
زه‌رنگه‌ره‌که وتی: من داوای لیبوردن ده‌کم چونکه به‌پاستی من هیله‌کی نارد
بیژانه‌وه‌م نییه.

کابرای در اوسیه‌ی وتی: وا تیده‌گم به‌پاستی تو له من تینه‌گه‌شتی من داوای
ترازویه‌ک ده‌کم .. زه‌رنگه‌ره‌که وتی: له دوکانه‌که‌مدا گسک نییه!

کابرای در اوسیه‌ی له توانایدا نه‌ما بویه پیی وت: به‌سه تا نه‌و نه‌ندازه‌یه گالته پی
کردنم، من داوای ترازوو ده‌کم و توش شت گه‌لیکی دیکم بۆ باس ده‌که‌یت، نیتر
نه‌وه‌ی ناویت نه‌گر ده‌ته‌ویت بده‌پتی بده‌ری، خو نه‌گر ناشته‌ویت بده‌پتی به
ناشکرا پیم بلن.

زه‌رنگه‌ره‌که له وه‌لامدا پیی وت:
نه‌ی در اوسیه‌ی نازیز من نایسا نیم، به‌پاستی هه‌موو نه‌وه‌ی وتت بیستم، تکام
وایه توش وه‌لامه‌کانت من به‌گالته‌جاری دانه‌نییت به‌رامبه‌ر به‌خوت، له پاستیدا من
سه‌رنجی تووم دا لاوازیت و ده‌سته‌کانت ده‌له‌رزن، ده‌ی کاتیک تو به‌و ده‌سته
له‌رژکه‌ته‌وه هه‌لده‌ستیت به‌کیشانی زیپه‌که، به‌پاستی له‌وانه‌یه هه‌ندیک له پارچه‌ی
زیپه‌که بکه‌ویتنه سه‌ر زه‌ویه‌که، نه‌وجا تو دیتت و پیم ده‌لیتت: "نه‌ی هاوسیم،
گسکه‌که له کوئی به‌تا پارچه‌ی زیپه‌کانی پی کۆبکه‌مه‌وه".

کاتیکیش کوی ده‌که‌یت‌وه دیتت داوای هیله‌کم لیده‌کیت، بۆ نه‌وه‌ی زیپه‌که له
گل و خۆل و پیس و چه‌په‌لی پاک بکه‌یت‌وه، هه‌موو نه‌وه‌ی که تو به‌گالته‌کردنت
ده‌زانی به‌تو له پاستیدا نه‌وه بوو که من هه‌ر له سه‌ره‌تادا هه‌ستم به‌کاره‌کان
کردو زانیم!

ئاپادە گرىت چەقەل بېيتە تاوس؟

چەقەلىك كەوتە ئاۋ بەرمىلىكى رەنگىرىنەۋە، كاتىك دەرىچۈۋە دەرىۋە سەرنجى
بېيتى خۇي دا رەنگاۋ رەنگ بوۋە بە سورۇ زەرىۋە سەۋز، جا وتى:
"بەراستى من تاوسى پايە بلىندم."

ھەرۋەھا ھەر كە خۇر بۇ ئاۋەندى ئاسمان بەرزىدە بوۋەۋە، رەنگەكان لەسەر
بېيتى وشك دەپۋنەۋەۋە زىاتر دەرىۋەشاپەۋە، كاتىكىش پۇشت بە فىزو
خۇبادانەۋە دەچۈۋە بۇ لاي ھاۋرىكانى، ئەۋانىش پىيان وت: ئەي چەقەل ئەم حالە
چىيە؟ ۋە ئەم خۇشى ۋ خۇبادان ۋ فىزەت چىيە؟!

چەقەل بە لووت بەرزىەكەۋە وتى: دەي چۇش فىزىناكەم ۋ خۇم نانۋىنم؟ ئاپا
ئىۋە ئاستى جوانى ۋ شۇخ ۋ شەنگى من ئابىنن؟ بەراستى من بوۋەتە شانازى بۇ
دۇنيا، خۇ ئەگەر سەرجەم چەقەلەكان كىرۋش بۇ من بەرن، ئەۋە من شاپانى
ئەۋەم؟ دۋاي ئەۋەش بەراستى من ئىستا چەقەل نىم! دەي كى لە ئىۋە ئەۋ ھەمور
جۋانىيە ھەپە؟

پرسىيارىان لى كود: دەي ئەگەر تۇ چەقەل نىت، ئەي تۇ كىتت؟ بە چ ناۋىك
بانگت بگىن؟

وتى: بە تاوسى بەناۋىانگ!

وتىيان: دەي ئەۋە بەراستى پىۋىستى بە بەلگە ھەپە، چونكە تاوس لە گولزارو
باخچەي گولاندا دىتۋ دەچىن، دەي ئاپا تۇش لەۋ شۋىنانەدا دىتۋ دەچىتۋ
دەگەپىت؟ وتى: نەخىر.

وتىيان: ئاپا دەنگت ۋەك دەنگى تاوسە؟ وتى: نەخىر.

كەۋاپە، ئىتر ئاكرىت ۋ ئاگونجىت كە تۇ تاوس بىت، چونكە بەراستى جوانى
تاوس لە خوداي بالادەستەۋەپەۋ، بانگەشەي ئەۋە بە درۋو فىل ئاكرىت.

سەردانى موقەللەدى (المُقلد) كەر بۇلاى نە خوشىگ:

ئۇدجار موقەللەدى (المُقلد) كەر دەكوتە ناو ھەلەگەلىكى گەورەو، چونكە وا دەبوو لە جىياتى چاككردى بىرۇ نەھات چاوينكى ھەلدەكەند، نەم چىرۇكە نىمۇنە بەكى تالە لەسەر نەو:

كەرە بىريارىدا لەسەر سەردانىكردى نە خوشىكى دراوسىنى، بەلام لە راستىدا نەو سەراسىما بوو، لە بەرنەو ھى نەيدەزانى چى بلى تا دراوسىنگە بە راستى نەزانىت كە نەو كەرە، بە ناچارى دەستى كرد بە گفتوگو لەگەل خۇيداو رىكخستنى نەو پرسىارانەى دەيكاتو نەو ھى لەسەرىنى وەلامى بداتەو، لە ناخى خۇيدا وتى: كاتىك دوو لىوى دەبىنم دەجولئىنەو خۇم وا پىشان دەدەم بەو ھى كە بە راستى نەو ھى نەو وتوویەتى من گوئیىستى بووم، نەوجا بە وەلامىكى گونجاو وەلامى دەدەمەو... بۇ نىمۇنە: كاتىك پرسىارى لى دەكەم: حالت چۇنە؟ بىنگومان نەو لە وەلامدا پىم دەلئىت: ((سوپاس بۇ خودا بە راستى من باشم)). بىنگومان لە وىندا جگە لەو وەلامىكى دىكە نىبە.

نەمجا پرسىارىكى دىكە لى دەكەم: ((چى دەخۇیت و چى دەخۇیتەو؟)) نەویش پىم دەلئىت: ((لە راستىدا نەو شۇرباى نىسك دەخوات و ناوى مىو دەخواتەو، منىش پىنى دەلئىم: ((خودا بىانگانه شىفا بۇ)).

دىسان پرسىارىكى دىكە لى دەكەم: ((كام پزىشك پشكنىنى بۇ كرديت؟)) نەویش لە وەلامدا ناوى پزىشكىك لە پزىشكە كانم پى دەلئىت، منىش پىنى دەلئىم: ((بە راستى پىنى بەخىرە ھەمىشە لە ھەركوئىيەك بىت نامانچى سەر دەگرىت ھۇكارى شىفايە)).

ناو ھا كەرە گفتوگوو پرسىارو وەلامەكانى لەمىشكى خۇيدا رىكخست و پۇشت بۇ سەردانى دراوسى نە خوشەكەى و دەستى كرد بە پرسىار كردن:

نە ی دراوسنی نازیزم حالت چۆنە؟

دراوسنی لە وەلامدا وتی: ناخ نە ی دراوسنیگەم، من لە خراپترین حالدام، خەریکم

دەمرم.

کەرە وتی: سوپاس بۆ خودا، وتەبەکی دلخۆشکەر دەبێستم.

نەخۆشە لە وەلامە پەوی گەژو رەش داگرساوا، لە ناخی خۆیدا وتی: ((ئەو

وتەبەکی چەند قیزەون بوو، ئایا دلدانەو نەبیت ئاوەها بێت؟))

کەرە پرسیارینکی دیکە ی ئی کرد: چی دەخۆیت و چی دەخۆیتەو؟، نەخۆشە

بە توندی پێی وت: زەهری مار!

کەرە بە زەردەخەنەو پێی وت: چاکت کردوو، خودا بیکاتە شیفای بۆت!

نەخۆشە لە ناخی خۆیدا وتی: ئەم پیاو نومییدی چاکبەونەو ی بۆ من نیبە.

هەر وەها کاتیک کەرە پرسیارینکی دیکە ی ئی کرد:

کئی لە پزیشکان سەردانت دەکات؟

نەخۆشە بە تورەبێهەو وەلامی دایهەو: عیزارئیل پزیشکە .. وازم ئی بەینەو

بەرۆ ناچارم مەکە قسەبەکت پێ بلیم ئازارت بدات و پیت ناخۆش بێت.

کەرە وتی: بەراستی ئەو پزیشکینکی کارامەبەو دەزانیت چون کارەکانی بە

باشی بە ئەنجام بگەبەنیت.

نەخۆشە لە ناخی خۆیدا وتی: بەراستی ئەم پیاو هاوریم نیبە، بەلکو ئەو لە

هەرە دوژمنە سەرسەختەکانی منەو ئاواتی مەرگم بۆ دەخوازیت.

کەرە لە وەلاوە لە راستیدا کاتیک لەلای نەخۆشە کە چوو دەرهەو زۆر دلخۆش

بوو، لە ناخی خۆیدا دەبگوت: بەراستی ئەم بۆ من جوانترین و باشترین کارم کرد،

بێگومان پاداشتیکی گەرەشم بە دەست خست.

کار دوا هغه بو سبه ینی

موسولمانیک و مسیحیک و جوله که بهک له سه فرینکا برونه هارپن، نه وه به لانه و جیکه ی سر سورمان نه بیت، چونکه له راستیدا شاهو دال و کونه به بوله بهک قه قه زدا کړه بڼه وه، به لام هر نه ونده ی له قه قه زه که دهره چنه دهره وه، هر بالنده به کیان پنگای خوی ده گرتنه بهر، به هر حال، کانیک له پنگا پاره ستان بو پشوو بهک، به کتیکان هندی شیرینی بو هینان، موسلمانان که به پښوو بو و دوانه که ی دیکه ش تیریون، له نیواره دا موسلمانان که داوی له دوو هارپنکی ی کرد که شیرینی که بخون، نه وانیش پیمان وت:

نیمه نیستا تیرین، سبه ینی ده بخون.

کانیک موسلمانان که سوور بوو له سر خوارنی، نه وان لینی زویر بوونو پیمان وت: دپاره له راستیدا تو ده ته ویت تنها خوت شیرینی که بخونیت.

موسلمانان که وتی: (مادام نه وه گومانی نیوه به که وابه شیرینی که به ش ده که یین، نیتر هر که سه ی تاره زووی بوو با شیرینی خوی بخوات).

به لام نه وان نه وه شبان په سهند نه کړیو رازی نه بوون، چونکه له راستیدا نه وان ده یان ویست موسلمانان به برسبه تی بخونیت، جا پیمان وت: نام شو ده خه وین، پاشان هریه که مان پاش له خه وه ستان، نه و خه وه بگرتنه وه که له خه وه که پیدا بینویه تی، نه و جا به پنی تامازه له خه وه که دا نه و که سه ی شایانه شیرینی که به ده خوات. نه و جا مسیحی و جوله که که خه وین، موسلمانان که ش چاوه رپنی خه وه کانیاں ده کرد، له و چاوه پوانیه دا به تنها خوی به نه و لوی شیرینی که ی خوارد.

له به ره به یاندا جوله که که خه وه که ی گتپاره و وتی: ((شهوئی خه ووم بینی به راستی من له خرمه تی موسادا ﷺ بووم، به به که وه به ره و چپای طور پویشتمین، له وئی

نورینکی گوره مار قوت دا، پروناکییه که نهونده بههیز بوو له وه بوو چیاکه له بههیزی شو هه پرون هه پرون ببیت، بههوی نه وه له هوش خومان چووین. نه مجا سرجه م پیغه مبه ران - علیهم السلام - هاتن و داویان کردو پارانه وه بو نه وه ی خودای بالاده ست ببینن، به لام هیچ کام له وان نهو به هره گوره یه ی به ده ست نه خست. جا له بهر نه وه ی موسا نهو تا که پیغه مبه ر بووه گفتوگزی له گل خودای بالاده ست نه انجام داو مندیش له نوممه تی نهوم که وایه نه نها من شایانی نهوم شیرینیه که بخوم).

نه مجا مسیحیه که له پاش شو خه وه که ی گنبرایه وه وتی: ((به راستی من خه وم بینی و له خزمه تی عیسا دا ﷺ بووم له ناسمانی چواره م، ده ی که وایه مادام ناسمان له زهوی بهر زتره که وایه من شایانی خواردن شیرینیه که م)).

نه مجا ههردووکیان سه رنجی موسلمانان که یان دا چاره پشی نه وه بوون بزائن شو چی ده لیت، موسلمانان که ش وتی: ((منیش پیغه مبه ری ﷺ سه روه رم له خه ودا بینی پشی وتم: بنگومان نه وه به کیک له هاورینکانت رۆشت بوو چیا ی طور نه وی دیکه شیان بو ناسمانی چواره م، ده ی ناگاداریه که هه ریه که له وان که شتوونه ته ویست و مه به ستی خویان، که وایه تۆش هه سته و شیرینیه که بخوم)).

جا هه ر نه ونده ی موسولمانان که نه وه ی بوو هاورینکی گنبرایه وه به دل نه پینیکی بههیزه وه وئیان: ناخ نه ی موسولمان! نایا شیرینیه که ت خوارد؟ موسلمانان ش پشی وتن: ده ی نه گه ر پیغه مبه ره کانتان فه رمانیان به ئیوه بگردایه ت بوو خواردن شیرینیه که نایا گونبرایه لیتان نه ده کردن؟ له بهر نه وه منیش به پتیوستم زانی گونبرایه لی پیغه مبه ره که م ﷺ بم.

جا پنیان وت: ((به راستی خه وه که ی تۆ راسته و له خه وه که ی ئیمه چاکتر بوو، به راستی شایانی خواردن شیرینیه که ی، تۆشی گیانت ببیت)).

به‌ران و حوشترو گام

نه م سز ناژه لانه هاورپييه تى به كترىان كړدو، كاتيك نیده په پرين له شوپننگه وه
چه پكښه گيايان دینه وه.

به‌رانه كه وه كه نه وهى خوى وا پيشان بد ات كه زيره كه وتى: (خو نه گه نام
چه پكښه گيايه بهش بگهين به سهر هرسينكماندا نه وه بنگومان هيچ كاممان نير
نايښ! دهى كه وايه باشتروايه بيده پنه به تهمه نرينمان، له بهرنه وهى بنگومان
ريزگرتنى به سالاجووان له سوننه تى پينغه مېرى خودايه ښك).

همويان نه و رايه يان به لاره په سهند بوو، جا ده ستيان كرده گفتوگو دهر باره ي
به تهمه نرينيان.

به‌رانه كه وتى: گوماني نيبه من له نيوه به تهمه نترم، چونكه نيوه دهرانن نه وهى
خودا - جل جلاله - كرده قوربانى له جياتى نيسماعيل ښك به‌ران بوو، منپش له
همان نه وه پرگادا له گه ل نه وه له وه راوم.

گاكه كه ميك بېرى كرده وه و وتى: تايا نه وه شتيكه! له راستيدا من پينغه مېر
ناده م ښك به چارى خوم بينيوه كه له گه ل گاكه بدا زهوى ده كپلا.

له سهر بنه ماي نه و دوو درويه حوشترو هيچ شتيكى نه وت، بهلكو ملي دريژ كړدو
چه پكښه گياكه ي راكيشاو به دهم خواردينه وه دهى وت: من پنيويستم به هيچ
به لگه پك نيبه، چونكه له كاتيكدا نيوه به و لهش و لاره بچووكه تانه وه نمونه ي
نه و تهمه نه دريژه بن، به راستى پنيويسته كه من به تهمه نتر بم له نيوه!

سن ناموزگاری بالنده په کی

راوچیه ک بالنده په کی راو کرد پنی وت:

نه ی گوره م! له راستیدا تو تا نیستا ژماره په کی زور له مانگا و م پرو خوشتر خواردوه تیر نه بوویت؟ نایا نیستا به و گوشته ی من که کیشی سن درهم^(۱) ده بیت تیر ده خویت؟! بهرم بده منیش له بهرام بهر شو تا زاد کرده مدا سن ناموزگاریت ده که م که به دریزایی زیانت سوودت پی بگه یه نن، به لام شهونده هیه من بو شو ناموزگاریانه شم سن مخرجم هیه: به که میان که به ده سخته و هم ناموزگاریه که مت پی ده لیم. دوو م مخرجیش کاتیک بهرم ده ده بیت ناموزگاری دوو م مت پی ده لیم. سن به م مخرجیش کاتیک له لقی داریک ده بم ناموزگاری سن به مت پی ده لیم.

راوچیه که شو مخرجانه ی په سهند کرد.

بالنده که که هیشتا به دست راوچیه که وه بوو ناموزگاری به که می پیشکش کردو وتی: "نه کهر که سیک شتیکی پی وتیت ژیریت په سهندو قبولی نه ده کرد به راستی مهزانه".

راوچیه که بالنده که ی له دهستی به ردا، بالندهش به دهم فرینه وه وتی: "غه مبارو دل تنگ مه به بو شه وی له دست ده رچوه".

کاتیکیش بالنده که له سهر لقی داریک راوه ستا شتیکی غه ریبی بیرکه ونه وه و وتی: نایا ده زانیت چ سامانیکت له دستدا؟ چونکه بینگومان من پی م وتیت له زیقه توره مدا پارچه زیریک هیه وه زنه که ی ده درهمه! جا نه کهر به رولات نه کردمایه ت شه وه شو پارچه زیره به شی توو شه وه کانتو شه وانه ی دوا ی شه وانیشی ده کرد!

(۱) درهم: دراویک بووه له زیو.

پراوچبه كه كانټيك نه و نه به ي بيمت په شيعمانې گرتې و ده ستنې كړد به ليدانې
هر دوو پانې و له داخا نو كې سهرې راده كښاو ه لده كښاو، پاش ماوه پك ونې به
بالنده كه :

"هيچ نه بيت ناموزگاري سنيهم بده به"

بالندهش پښې وت: "ده ي له بهرچې؟ تايا سوونم ند بوويت له دوو
ناموزگاري به كې پيشوو تا ناموزگاري سنيهم بده من؟ له راستيدا له ناموزگاري
به كه مدا پښم وتبت: (نه گه ر كه سيك شتېكي پښ وتبت زيرې په ساندې نه ده كړد
به راستې مه زانه و پشت راستې مه كوه) كه چې كانټيك من نه م و نه به م به نو وت،
به راستې له زيقه توره مدا پارچه زيريك ه به كښه كې ده دره مه له گال نه و مدا كه
له وه پښ نه وه شم پښ وتبويت كه كښې گوشتې من كښې سڼ دره مېش نييه،
تو نه و و نه به ي منت پشت راست كړده وه و به راست زانې. هر وه ها له ناموزگاري
دوه مېشدا پښم وتبت: دلته نگ و غمبار مه به بؤ نه وه ي له دست دره چووه، كه چې
تو له په شيعمانيدا ه ستايت به ليدانې پانه كانت و پاكښاو ه لكه ندنې نو كې
سهرت! كه وايه نيتر پښويت به ناموزگاري سنيهم نييه بؤ تو"

بالنده كه نه وه ي وت و نه مجا فېرې.

زانايه ك و ده شته كيه ك

ده شته كيه ك (بدوي) دوو كيسه ي له حوشتره كې بار كړد بوو، خؤي سواري بوو
بوو، له رتيگه دا تووشې زانايه ك بوو به پياده دروښت، ماوه پك پښكه وه له گال
به ك گلفنوگويان كړد.. زاناکه پرسياړي له ده شته كيه كه كړد: تو كښې تو، له كوڼوه
هاتوبت و، بؤ كوڼې ده چېت؟ كيسه گانې سهر پشنې حوشتره كه ت چيان تيدايه؟

دەشتە كېيەكە وتى: يەكېك لە كېسەكان گەنى تىدايە و ئەوى دېكەشيان چەوى تىدايە. زاناكە گە گوتىبىستى ئەو بوو لە دەشتە كېيەكە پەرسىياري ھۆكاري ئەوى لى كرد، ئەويش وتى:

بىنگومان يەك كېس بە ئەنھا لەسەر پىشتى حوشترەكە جىنگىر نايىت و ناوەستىت، لەبەر ئەو ئەو كېسە چەرەشم بار كىر دوو تا بېيتە ھاوتاي كېسە گەنەكە.

زاناكەش وتى: تۆ بەو كارەت لە راستىدا بەين ھۆ باري حوشترەكەت قورس كىر دوو، چونكە تۆ دەتوانىت كېسە چەوەكە خالى بکەيت، ئەمجا نىوەى كېسە گەنەكەى تى بکەيت، ئايا ئەو باشتر نىيە؟ دەشتە كېيەكە بەو راو تەگىرە پاماو، زانى كە ھاوړى رىنگاكەى كەسىكى زاناىە، ئەوجا پىنى وت: جوانتر لەو رايەى تۆ نىيە! بە راستى من ئەگەر ھەزار سال بىرم بىكردايە ئەو ئەوى تۆ وتووتە بە خەيالدا ئەدەھات.

پاشان سواري حوشترەكەى كردو، پىنى وت: ئىستات تۆبىش خۆت بە من بناسىنە، لەبەرچى ناوەھا بە پىادەو بەين ھاوړى و ھاودەم رى بەرى دەكەى؟ لەگەل ئەو دا كە تۆ بە راستى خاوەنى ئەو ھەموو ژىرىيە پەرسىنگدارەى، بىنگومان ديارە تۆ يان پىاوتكى گەرەى ياخود وەزىرى.

زاناكە وتى: من نە كەسىكى گەرەم و نە وەزىرىشم، ئەى ئايا ناپوانىت بۆ جلوبەرگ و ھەندامم؟

لەو ئىداو بە خەيالى دەشتە كېيەكە داھات كە بە راستى ھاوړىكەى دەولە مەندىكە لە دەولە مەندەكان، بۆيە دەربارەى ژمارەى ئەو حوشترە مەپو مالات و پارەو پول و دوكانانەى ھەبەتى پەرسىياري لى كرد، بەردەوام دەشتە كېيەكە پەرسىياري ھەر شتىكى لى دەكرد، وەلامى زاناكە ھەر نەرى بوو، كە پەرسىيارەكانى دەشتەكى تەواو بوو زاناكە پىنى وت: ھىچ شتىكم لەو شتانە نىيە كە تۆ باست كردن، چونكە ئەو نا

ژباړنه د سلطانای پېسې

هروځه دوه پېسې به پداده دهرېم و نوره و نه وې ده گه پېم، جا کن پارویه کم بداتن
له درگای نه ودا شهو به سهر دهم، واته به راستی شه و زانست و زانیاریه ی من
هه و نو پېی رامای جگه له سهر نیشه هیچی دیکه ی به من نه به خشیوه!

د دهنه گېبه که له ویدا که نه وې لې بیست دست به جن دایبه زاندو پېی وت:

خېرا لیم دورگه وه، زېری و زانست و زانیاری خوت بؤ خوت، به راستی من
پېویستم به و زانست و زانیاریه ی تو نیبه که سوودی پې نه گه پاندویت و، خوراک و
پوشاکی بؤ دایس نه گودی، پېرو واز له من بهینه، من به و زېریه ی خوم به رده وام
دهم، به رده وام دهم له سهر هاونا کردنی گتم به چه، له به رته وې به راستی شه
زېریه ی من به سمه بؤ نه جام دان و به رت کردنی پېویستی و ناتاجیه گام، خودای
بالادست لیم پېرو به رده گه تدار کات له و نه زانی و نه فامیه دا.

فیل چیه؟

په گڼک له دسه لاتداره کان فیلیکی له هیندستانه وه هینا و له تویله ی کوشکا
داینا، گهنوگو له نیو خه لکیدا دهریاره ی شه و فیله که کهس له و ناوچه یه دا له زیانیدا
نه پېیسی بوو بلاو بوویه وه. کومه لیک له خه لکی هاتن بؤ بینینی فیله که، به لام له
راستیدا شه و فیله که تاریک بوو، په کڼکیان دهستی دريژ کرد، دهستی که و ته سهر لوته
دریژه که ی فیله که به لای راست و چه پدا شه لاولی شه ولای پنده کرد شه مجا وتی به
هاوه له کانی:

شه و فیله له بؤریه کی نهرمی بؤش ده چیت.

په کڼکی دیکه بیان دهستی دا له گوپچکه ی فیله که، وتی: فیل له باوه شینینکی
نهرمی شه ستور ده چیت له فیله! سنی به میان دهستی که و ته سهر پشتی پانی

فیلەكە، وتی: فیل وەك تەختیكی نەرم و نیانە.. ئاوەها هەریەكەیان بە پێی
گومان و بۆچوونی خۆی پێناسەی فیلەكە ی کرد.
بۆمی لێرەدا دەلێت: ئەگەر مۆمێك بە دەستی بەكێكیانەو بەوایەت هەموویان
فیلەكەیان بە شیوەی راستەقینە ی خۆی دەبینی و ئەو بۆچوونە جیاوازیانە لە
نیوانیاندا نەدەماو نەدەبوو.

ئەگەر ئەمە پشیلەكە بێت ئە ی گوشتەكە لە گویایە؟

پیاویك ژنیكی فیلبارو نەوسنی دەبێت، پۆژنیکیان پیاوێكە نیو مۆقە^۱ گوشت لای
گوشت فرۆشێك دەكڕیتو، دەیبانەو بە مالەو بەرادهستی ژنەكە ی دەكات و پێی
دەلێت:

ئەم ئیوارە یە میوانێكم هەبە، تكات لێ دەكەم ئەم گوشتە لێ بنی و خواردنیكی
باش نامادە بكە تا گەرانیەو بەم لە خزمەتیا بۆ مالەو.

ژنە ی نەوسن گوشتەكە دەكولێنیت، بەلام ناتوانیت نەفسی خۆی پابگریت،
لەبەرئەو دادەنیشیت و هەموو گوشتەكە دەخوات. كاتێك لە ئیوارەدا پیاوێكە
لەگەل میوانەكەیدا گەراییەو بۆ مال، وتی بە ژنەكە ی ئایا خواردنەكە نامادە یە؟
ژنەكە دەست بەجێ درۆیەكی سازاندو وتی: بەراستی پشیلەكە گوشتەكە ی
خوارد، خیرا بەرۆ گوشتی تر بەینە بۆ میوانەكە.

پیاوێكە كەمێك بیری كردهووە و ئەمجا وتی: هەر ئیستا پشیلە و ترازووێكەم بۆ
نامادە بكە، تا بزانی ئەم بوودلوه چۆنە؟!

پیاوێكە پشیلەكە ی كێشا بێنی كێشی پشیلەكە نیو حۆقە یە، ئەمجا لای كرد بەلای
ژنەكە یەو و وتی:

^۱ مۆلقەكاری كاتی خۆی سی كیلۆو دوسەد و پەنجا گرام بوو.

ژباړنګړی سولاناځی پښی

نهی هاوار ژنه که ! گوشنه که نیو حوزف بوو پشپله که ش هر نه و نه دبه، دهی
که وایه نه گړ نه م پشپله که به نهی گوشنه که له کوئی به؟ خو نه گړیش نه وه
گوشنه که به نهی پشپله که له کوئی به؟

چیر وکی نه و پیاوهی

خالۍ دهوینت و بهر گهی نازاره گهی ناگړیت!

پومی ده لیت: له راستیدا نه ریت و خوی خال کوتانندن له م پوژگارانه دا له نیو
لاواندا بازارې گهره، زیاتریش له شاری قه زوین دا بقدر به ریلوه، جا نه وانهی له
گهرماوه کانددا کاریان شیلانی خه لکه، هه لده ستن به خال کوتانندن. به کیک له
تاره زوومه ندانی خال پوشت بؤ گهرماو، له وی دلواوی له به کیک له وانه کرد که خالیان
ده کوتا، خالیکی له سر شانی بؤ بکوتن، خالکوت لینی پرسی:

ده نه وینت خاله که وینهی چی بیت؟

کابرا وتی: من خوم له بورجی شیرم، بورجی شیریش بورجی به خته وهریه،
له بهر نه وه وینهی شیرینکم لیت دهوی.

خالکوت دهرزیه که ی گرت به دهستی وه و دهستی کرد به کونکردن له سر
پینستی کابرا، نه ویش له تاو نازار هاواری ده کردو وتی: نهی هاوار نازاری دهرزیه که
خه ریکه ده مکوریت، له کوپوه ده سنت کربوه به وینه که؟

خالکوت وتی: له کلکه وه.

کابرا وتی: ده ستم به دامانت با کلکی نه بیت، بگوینزه ره وه بؤ شوینتیکی دیکه

له وینه که.

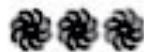
خالکوت دہستی بہ وینہ کردنی شوینیکی تر کرد، بہ لام بہ پاستی ہر
 نہوندہی دہریہکے ی دوچار کرد بہ پیستیدا، پیاوہ دیسان ہاوری کرد: نہی
 ہاوار خہریکم لہ تاو بازار دہمرم، نہوہ تو نینسا چ شوینیکی وینہ دہکتشیت؟
 خالکوت ونی: گوینچکے ی۔

کابرا ونی: دہی با شیرہکے بن گوینچکے بیت، گوی گرنگ نیبہ، بگوینزہرہوہ بؤ
 شوینیکی تر۔

خالکوت نورہ ہوو، بہ لام پاش نہوہی دانی بہ خویدا گرہوہ: چوو بؤ
 وینہ کردنی نہندامیکی تر۔ بہ لام پیاوہکے لہ راستیدا زور بن نارام ہوو جاریکی دیکہ
 ہروا ہاوری کردہوہ: نہی ہاوار بازار خہریکے دہمکوژیت، چ نہندامیکی وینہ
 دہکے پت؟

خالکوت ونی: سکی شیرہکے وینہ دہکے م۔

نہی ہاوار۔ نہی ہاوار۔ دہبا شیرہکے بن سک بیت، نکایہ بگوینزہرہوہ بؤ
 شوینیکی تر۔ لہ ویدا خالکوت نارامی نہماو دہریہکے ی لہ دہستی فریداو بہ
 نورہ بیہوہ ونی: سویندت دہدہم بہ خودا پیم بلن، نایا لہ دونیادا شیریک ہہیہ
 بہ بن کلکو گوی و سک؟ خودای بالادہست - جل جلالہ - نہو جوڑہ شیرہی دوست
 نہ کردوہ، دہی کہ تو نا نہو نہندازہیہ نازداری و بہرگہی بازار ناگریت واز لہ
 خالکوتاندن بہینہ۔

باشترین و خراپترینی دوو شت

گه وره‌ک‌ی لوقمان پینی وت:

مه‌پنکم بۇ سەر بجره و باشترین شتیک که تنیدایه بۇم ناماده بکه - لوقمان
مه‌په‌ک‌ی سهریپی و دل و زمانه‌ک‌ی ناماده‌کردو خستیه به‌رده‌می گه‌وره‌ک‌ی
گه‌وره‌ک‌ی جارینکی تر پینی وت: ده‌ی نیستا خراپترین شتیک که تنیدایه بۇم
ناماده بکه.

لوقمان ه‌روه‌ک جاری پینشوو دل و زمانه‌ک‌ی بۇ ناماده کرد! کانتیک گه‌وره‌ک‌ی
پرسپاری لی کرد ده‌ریاره‌ی هوی ناماده‌کردنی دل و زمانی مه‌په‌ک‌ی له ه‌ردوو
جاره‌ک‌دا، لوقمان ناوا وه‌لامی دایه‌وه: له مرؤفی شکومه‌ندو خاوه‌ن په‌وشنیدا هیچ
شتیک له‌م دونیایه‌دا نییه باشتر بیت له‌دلی بن‌گه‌ردو زمانی شپرینی، خو نه‌گه‌ر
مرؤفیش په‌ست و بن‌په‌وشت بوو نه‌وه هیچ شتیک خراپتر نییه تنیدا له‌دل و
زمانی!

لوت به‌رزینکی له‌خو‌رازی

ه‌ژارینکی لوت به‌رزنی له‌خو‌رازی پارچه به‌زینکی^(۱) دوزیه‌وه، ه‌موو به‌یانیه‌ک به‌و
پارچه به‌زه سمبله‌ک‌ی چه‌ور ده‌کرد تا بدره‌وشینه‌وه، نه‌وش بۇ نه‌وه‌ی که‌سانی
دیکه وا تنیگه‌ن به‌وه‌ی که له‌پاستیدا نه‌و خواردینکی چه‌وری خو‌اردوو. ه‌ر
به‌هوی لوت به‌رزنی و خو‌بزل زانیه‌وه نه‌گه‌ر جار به‌ جارینکیش بانگ بکرایه بۇ سەر
سفره و خوانتیک نه‌ده‌چوو، به‌لام له‌پاستیدا قوره قوری سکی له‌برسا

(۱) به‌ز پارچه چه‌وری سپیه له‌نازه‌لاند‌ا به‌تایبته‌ی له‌سفره‌دا زیاتر ه‌یه، به‌تایبته‌ی تر له
بوورگه‌ک‌یدا.

دەوشانەوێ سمیلەکی بە درۆ دەخستووە، هەر بەهۆی ئەوەشەوە سکی نژی لە کرد: (ئەو پەرەردگار! ئەم کەسە لوت بەرزە لە خۆپازییە تا ناستیک هژارو بێ نەوانجە بگە کە بەخشندەکان بەزەبیان پێیدا بیتەرە).

پۆزیک لە پۆزان ئەو پیاوێ نزیك کەوتووە لە کۆرپیکى نان خواردن، نامادەبوونی کۆرپە کە بانگیان کرد بۆ سەر سفرەکە، بەلام ئەو بەهۆی لوت بەرزەکە یەوێ وەلامی ئەدانەوێ، دەستیکى مینا بە سمیلە چەرر کراوێ کەیداو خۆی وا پیشان دا کە لە راستیدا ئەو تیرە، ئا لە کاتەدا کۆرپە بچووکەکی لە مالهوێ بەرەو پەروێ بە پاکردن هات و لە بەردەم هەمووان دا هاواری کرد: بابە، بابە! بە راستی پشیلە کە ئەو پارچە بەزەوی پفاند کە تۆ سمیلت پێ چەرر دەکرد... منیش نەمتوانی بیگەمێ و نەبەلم بیفرینیت، تکام وابە لێم تەرە نەبیت.

هەمووان پتی پتیکە نین و بۆ حالی دلەندبوون، ئەمجا بانگیان کرد بۆ سەر سفرەو خوانەکە، ئەویش بە ناچارى کە راستیەکی کەوتە پەرو چووێ سەر سفرەکە و تیر سکی خۆی خواردنی خوارد.

بۆ کەسانی تر هەگری.. بە لکو بۆ حالی خۆت بگری

لە پۆزەکانی عاشورا بەکێک لە شاعیرە غەریبەکان پتی لە شاری (حەلب) دەکەوێت، دەبینیت خەلکی حەلب لە نزیك دەرگای (أنطاکیه) دا بۆ یادکردنەوێ عاشورا کۆدەبنەوێ، لە پەرومەتی خۆیان دەدەن و دەموچارى خۆیان دەپنن و شین دەکەن وەک دەریزینی غەمبارى بۆ شەهیدانی کەربەلا. شاعیرە کە ئەو دەبینیت لە ویدا پرسیار لە کەسێک دەکات: "هۆی ئەم ماتەمینی و شین شەپۆرێ گریانە چیبە ناسمان و سەر زەوی هەژاندوو، کاتیک من ئەو هەمووێ دەبینم لەو کۆرپى ماتەمینیەدا وای بۆ دەچم کە کەسی لە دنیا دەم چوولە گەرە

دوله مەندانو نه وانە په که دەست و پيوه ندو شوينکه وتوانينکي زږدي هه به، جا من
شاعريکي غه ريبم له سر دانان و وتني هه لېه ست ده ژيم له بونه خو شه کاند،
هه روه ها دانان و وتني هه لېه ستی غه م ناميزو عه زاداري له بونه غه منا که کاند، له بهر
نوه نکا نه که م ناگادارم بگن ده رباره ي که سي له دونيا ده رچوو و که کزيه تا
هه لېه ستينکي غه م هاوهر و پيا هه لدان و شپوه م ناميزي بو دابنيم تا خو شه ويستانو
خزمانی هه ندي پاره و پولم بده ني."

نه و که سه ي شاعره که پرسيا ري لي کرد زږد توپه بوو وتي: "نایا تو شپيت
بوويت و ژيريت له ده ست داوه؟ يان تو له دوزمناني سر سه ختي نالوبه يتي وا به و
شپوه به قسه ده که يتي؟ چون نازانيت که نه م پوژه پوژي ده يه مي مانگي موچه ربه مه
(عاشورا)، نه و پوژه به که نيمه شيني نيا ده که يني و سنگ ده کو تين تيايدا بو
شه هيداني که ربه لاو، تيايدا نه فرين ده که يني له به زیدو شه مه ر."

ليزه دا پومي له سر زمانې نه و شاعره نه م وه لامي داها توو داده ني تي:
به لام له راستيدا له کوي يه سر ده مي به زیدو شه مه ر له چاو نه م سر ده مه؟ له
راستيدا سر ده ماننيک و سر ده ماننيک تپه پي

فريشته به راستي له ناسماندا له تاو نه و کاره ساته به نازار نه گريان،

که ر له سر زهويدا گو يبيست بوو پني!

هه تا نابينا يانيش نه و موسي به ته دلته زيننه يان بيني و بوي گريان

نيوه تا نيسنا له کوي بوون؟

نایا نيسنا نه و کاره ساته دلته زيننه تان بيستوه و اما ته مينی بو راده که به من؟

له راستيدا نه و شه هيدانه له زوه وه کوچيان کردوه بو به هشت

وه که راونه ته وه بو خانه ي به خته وه ري

له بهر نه وه نيوه شاپاني گريانن بو خودي خو تان

ده ي بگرين بو خو تان و به دبه ختيتان و دله ويرانه کانتان..

ئەو بازەى گەوتە مالى پیره ژنیک

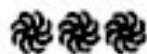
بازنیک گە یەکنیک لە دەسەلاتدارەکان بە کاری دەهینا لە پراوکردندا، پۆژنیک دەریاز بوو و بەرینگەوت پۆشت بوو مالى پیره ژنیک گە کاری ئارەببیزانەو بوو، پیره ژنە لە دریزایی زیانیدا هەرگیز ئەو جۆرە بالندە یەى نەبینی بوو بە دەنوکی دریزو دوو بالی دریزو نینۆکی دریزەو. پیره ژنە گە بەو شینۆ یە بینی بەزەیی پیایدا هاتەو و وتی: ئەى بالندەى بەستە زمان! چۆن خاوەنەگەت تا ئەم ئاستە پشتگونی خستویت، تا ئاوات لى هاتوو. ئەو جە پاش ئەو بە پەتیک بەستیهو، هەستا بە کورت کردنەو و دەنووکى و هەلکیشانی پەرهکانى و کردنى نینۆکەکانى، ئەمجا بۆى پوانى و وتی:

ئا ئیستا لە بالندە دەچیت؟

پاش ئەو خۆراکی لە بەردەمدا دانا تا بیخوات، کاتیک بینی بازە گە خواردنە گە ناخوات لینی توپە بوو و وتی: سەبیری ئەم سەپلە یە ناکەیت! ئاستی ئەو خیرۆ چاکە یە نازانیت گە من بۆم کردوو، ئەو تا ئیستا ئەو خواردنە ناخوات گە بۆم نامادە کردوو و پینشکەشم کردوو.

ئەمجا دەستی کرد بە دەست دان بە سەریدا!

لەولاشەو سولتان دەستی کرد بوو بە گەران بە دواى بازە گەیدا، لە ئەنجامدا لە مالى ئەو پیره ژنە دۆزیهوه، کاتیک بەو خالە ناخۆشەو بینی وتی: ئەو پاداشتی گەسینگە لە دەست سولتان پابکات و مالى پیره ژن بکاتە مال و شوینی حەوانەو.

موساوشوانیک

کاتیک موسا ﷺ پوښت و پووی کرده چپای طور شوانیکی بینی به نزاګه لیکي مه له و په له که هیچ مانایان نه بوو ده پاراپیه وه و دهیوت: نهی په روه ردگار! وازم لی بهینه بتیبینم تا خزمه تت بګم، نه و جا نه عله کانت بۆ نه دورمه وه نه ګر دپاو و کون بوو، هه روه ها قزی سهرت بۆ ده شورم نه ګر چلکن بیت. وه نه ګر برسیت بوو شیرت بۆ ده هیتم، له سهرو نه مانه شه وه من ناماده م که هه موو نازه له کانم بګمه قوربانی له بهر خاتری توو له پینګای تودا!! هه تا کوتایی و هی تریش.

موسا ﷺ هات به ګر شوانه که داو پینی وت: نهی پیاو! له راستیدا خودای بالاده ست - جل جلاله - له هه موو نه وهی که تو وتت و باست کرد خاوینه، ناګات له وته کان و زمانت بیت و په شیمان به روه نه گینا کافرو بئ باوه پ بوویت.

شوانه ی به سته زمان له خه جاله تیدا سر بۆ زه وی نه وی کردو، به غم و په ژاره به کی زور و په شیمانیه وه دورکه وته وه، نا له ویدا له لایه ن خودای بالاده سته بانګ له موسا کرا: (نهی موسا، نه وهی له سهر تویه نه وهیه که به نده کان له من نزیک بګه پته وه، که چی تو به راستی به نده که ی نیمه ت له نیمه وه دورخسته وه، نیمه ناروانین بۆ وته و قسه به لکو ده پروانین بۆ حال و دل و نییه ت، توش ګرنګی مده به قسه و ته ی به لکو ګرنګی بده به مه به ست و نامانجی).

نا له ویدا موسا ﷺ ده ست به جی و به خیرایی پوښت بۆ لای شوانه که و چووه لای و مرګیننی نه وهی پیدا که گوئیستی بوو بوو.

میشوولە و حالی با

میشوولە یەك هات بۆ لای سلیمان پێغه مەبر ﷺ بە پارێه و هوه وتی: ئەى خاوهنى خانەى دادوهرى! ئەى ئەو كەسەى هەمووان گۆپرايەلى دەكەن، لە بالندەكان هەتا ماسیەكان! بێ بە هاوارمانەوه.. چونكە بەراستی ئێمە تووشى ستمێكى بەتین بووین، وامان لى هاتوو بەشمان نە لەنیو دەشتهكان و نە لەنیو باخچەى گولاندا نەماوه.. بە دادپەرۆهرى خۆت لەم نەهامەتیە پزگارمان بكە.

سلیمان پێغه مەبر لە وتەى میشوولە كە سەرى سوپماو وتی: هاوار بۆ تۆ چى دەلییت! ئایا لەم سەردەمەى ئێمەدا ئەو جۆرە ستمە هەیە؟ ئایا بە دەركەوتن و هەلھاتنى پووناكى تاریكى نەپەویوه، یان بەجێ بەجێکردنى دادپەرۆهرى ستم لەناو نەچوووه و نەشاراوه تەوه؟ پێم بێن لە كام ستم سكالاً دەكەیت؟

میشوولە كە وتی: سكالام لە دەست بایە، چركە ساتیک ئاسوودەیی بۆ نەهیشتووینە تەوه.

سلیمان پێغه مەبر ﷺ فەرمووی: زۆرباشە، بەلام لە راستیدا دادپەرۆهرى وا پێویست دەكەت كە گۆی لە هەردوو لا پابگیرین. ئەو هەش لە بەرئەوهى بەراستی نەگەر دوو لای دژ بەیەك ئامادە نەبن راستییەكە دەرنەكەوت.

میشوولە وتی: ئەى سەرۆهرم! ئایا دەكریت و دەگونجیت دژیکى بەهیزی وەك با بە داواى میشوولە یەك ئامادەى بەردەمى دادپەرۆهرى جەنابتان بیت؟

با جگە بۆ فەرمانى بەریتزان گۆپرايەل نابیت؟ جا ئەگەر جەنابتان فەرمانتان پێ کرد ئەوه بێگومان ئامادە دەبیت.

سلیمان ﷺ كە گۆیبیستی ئەوه بوو بانگهێشتى بای کرد: ئەى بای شەمال! بەراستی میشوولە سكالای دژت بەرزکردۆتەوه.. وەرە پارێزگارى لە خۆت بكە و بەلگەى بێ تاوانیت بخەرە پوو.

ئايالئاسى سوالاتى بىسى

با دەست بەجىن ھات و نامادە بوو، مېشسولەي دوورخستەو، سىلېمان بانگى
کردو فرموى:

ئەي مېشسولە بۇ كويى دەچىت؟ لە بەرچى پېش ئەو، سەرئىسى سىكالاكت
بەدەين و دادوهرىت بىكەين دوورگە وئېتەو؟
مېشسولە وتى: ئەي سەرورەم! بە راستى ئەو، بە كە من سىكالاي لە دەست
دەكەم، لەھەر شوئىنىك با پەيدا بوو من خۇم بۇ راناگىرى و دوور دەخرىمەو.

ئايالئاسى كونجى بەرھەم دەھىنىت؟

لوقمانى حەكىم گەرەبەكى مەبوو، مەمىشە خراب مەلسوكەوتى دەكرد لەگەل
ئەوانەي لە دەورى بوون، كەچى لەگەل ئەو، شىدا وای دەبىنى كە بەھەشت جگە لەو
بۇ كەسى دىكە نىبە! جارنىكيان وتى بە لوقمان: ئەمىز دادە بەزم بۇ ناو شار، داوام
ئەو، بە لىت كە كىلگە كە جوار بىكىلىت، پاشان كونجى تىا بېرىنىت.

كاتىك لە عەسردا گەرە لە شار گەرەبەو، ئەي ئەو، بىنى! لە راستىدا لوقمان
لە جىياتى كونجى دېكى پرواندېو، بۇيە گەرە كە بە توورەبى ھاوارى كرد:
چىت كىرەو، ئايالئاسى مەن فرمانم پىنەدای بە پرواندنى كونجى؟

لوقمان بە ھىواشى وەلامى داپەو: گەرەم بىتاقەت مەبە، لە راستىدا لەگەل
ئەو، دا كە من دېكم پرواندو، ھىوام وایە كونجى ئى بەرھەم بىت.
گەرەكەي وتى: ئەي گەرەبە بىن ناگا! ئايالئاسى وا ھەبە كە سىك دېكى بىنىت
كونجى بەرھەم بېرىنىت؟

لوقمان وتى: گەرەم! بۇ ناپىت ئەو، تا سالەھى سالانىكە تۇ دېك دە بېرىنىت،
كەچى لەگەل ئەو، شىدا ھىوات چوونە بەھەشتە !!!

تۆمەيە ئەگەر مەن ئەبووم

بەكەك ئە عاشقان داي ئە دەرگاى خۇشەويستەكەى، خۇشەويستەكەش ئەناو
مالەو بە بانكى كىرد: لىدەرى دەرگا كىيە؟

ئەويش وتى: ئايا نامناسى؟ مەن عاشقە غەمبارە چاوپر ئە فرەمىسكەكەت، دەى
دەرگاگەم لىبىكەرەو؟

ئالەوئىدا خۇشەويستەكەى خاوەنى مال رانەما بەو وەلامەى و وتى: بىرۇ دور
بىكەرەو، ئىستىكەتى سەردان نىيە.

عاشقە غەمبارەكە بە داخەرە گەرايەو، ئىش و ئازارى دورى خۇشەويستەكەى
چەند بۇزىكى دورو درىز ئازارى داو ھەلى قىچاند تا وەك مۆمىكى سوتاو سىس
بوو، ئەمجا پاش چەند بۇزىك لەو ئىش و ئازارو ھەلقىچانە جارىكى تر گەرايەو
بۇر بە ئەدەبەو دايەو ئە دەرگا.

خۇشەويستەكە ئە مالەو ھاوارى كىرد: كىيە ئە بەردەرگا؟

عاشقەكە وتى: تۆ لەبەر دەرگا ئەى خۇشەويستەكەم، جگە ئە تۆ ھىچ كەسىكى
تر نىيە!

ئالەو كاتەدا خۇشەويستەكە دەرگاگەى كىردەو وتى: ئاتوانزىت دوو تالە بەكەرە
(دەزوو) بە يەكەرە بچن بە كۈنى دەرزىدا، چونكە كۈنى دەرزى بەك كۈنە، ھەر
ئاو ھاش ئەم دەرگا بە بوونى دوو كەس راناگىت، دەى مادام ئە راستىدا تۆ بووى
بە مەن، كەرايە بە خىرھاتى، وەرە ژورەو.

فرمان به با بکه

پياويک له کاتي چيښته نگاودا به په له چوو بو خزمه تي سلیمان پيغه مبر ﷺ ،
په ننگي هه لپروسکا بوو و ترس دايگرتبوو، سلیمان ﷺ پرسپاري لي کرد دهرپاره ي
نو و حال ي و ترسه کي، کابراش وتي: نه ي پيغه مبري خودا به راستي عيزرائيل^(۱)
جوړيک سه يري کردم و سهرنجي دام هه رچي برکه کانمه ليکترازاون و زيري له
سهرمدا نه ماوه .

سلیمان فرموي: زورباشه، نيستا چيت له من ده ویت؟

پياوه که وتي: نه ي پيغه مبري خودا نکات لي ده که م فرمان بده به با بو
نوه ي هه لم بگريت و بمبات بو ولاتي هيندستان، به لکو له وي خوم بزگار بکه م،
سلیمان پيغه مبر فرماني به با کرد هه لپگرت و گواستيه وه بو ولاتي هيندستان
له بوژي داهاتوودا (سبه يني) کاتيک عيزرائيل سهرداني سلیمان پيغه مبري کرد،
سلیمان پيغه مبر ﷺ پرسپاري لي کرد: له به رچي به سه برکردن و سهرنجداني
توره بيته وه نو به سته زمانه ت ترساندوه ؟

عيزرائيل ﷺ وتي: به توره بيته وه بوم نه روانيوه، به لکو به سهرسورمانه وه
سه يرم کرد، له به رنه وه ي به راستي خوداي بالاده ست فرماني به من کردبوو که له و
بوژده دا له ولاتي هيندستان بوحي بکيشم، جا کاتيک دوينس له ويندا بينيم زور زور
سهرم سورماو له دلي خومدا وتم: ده ي خو نه م پياوه نه گه ر دوو باليشي هه بيت
ناتوانيت له م ماوه که مه دا بگانه ولاتي هيندستان، که چي کاتيک کاتي گيانکيشاني
هات بينيمه وه له هيندستانه، نيتر له وي هه ستام به وه ي که خوداي بالاده ست
فرماني پي کردبووم .

(۱) فريښته ي گيان کيشانه

دزو خاوهنی باخەکە

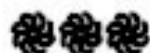
پیاویک بە نەینسی چوووە ناو باخیکەووە دەستی بە راوێشانندی درەختە بەردارەکان کرد، بۆ ئەوەی لە بەرەکانیان بخوات، خاوهن باخ گرتی و لێی تووڕە بوو و وتی: ئایا خەجالەت نابیت لەوەی دەیکەیت؟ ئایا ئەوێ عەیب و عار نییە دەیکەیت؟ دزی بەدبەخت وەلامی دایەووە وتی: عەیب و عار ئەوێبە تۆ دەیکەیت، چونکە بەراستی تۆ سفرە و خوانی خودا لە بەندەکانی دەیکەیت، باخ باخی خودایەو بەرەکەشی بەری ئەووە بخۆرەکەشی بەندەیی ئەووە.

خاوهن باخ کە گوێبیستی ئەو بوو لە دزەکە، فەرمانی بە خزمەتکارەکەیی کرد بە ئامادەکردنی پەتیک، ئەمجا دزەیان بەستەووە بە قەدی درەختیکەووە، خاوهن باخ بە دارێک دەستی کرد بە لێدانی.

دزەکە لە تاو ئینش و نازار هاواری دەکردو دەبیوت: ئایا لە خودا -جەل جلالە- ناترسیت لە پیاویکی بێ تاوانی وەکو من دەدەیت؟

خاوهن باخەکە وتی: دەی من چیم کربوو؟ بەندەیک لە بەندەکانی خودا بە داری خودا لە پەشتی بەندەیکەکی تر دەدات، دارەکە هی ئەووە بەندەکە و پەشتەکەش هەر هی ئەوون، منیشم هیچ شتێک ناکەم جگە لە جیبەجێ کردنی فەرمانی ئەو -جەل جلالە-.

دزەکە کە گوێبیستی ئەو بوو وتی: زۆر باشە، باشە... دان دەنێم بە گوناھەکەمداو پەشیمان دەبەووە دەگەرێمەووە بۆ لای خودای بالادەست.

به شی چوارهم

چهند پهندو ناموزگار ییه کی

هه لبرارده له مه سنه وی^(۱)

(۱) نهم پهندو ناموزگار یانه له مه سنه ویدا به به یته شعر هاتوون، به لام له نه نجامی و هرگیزانیان له زمانی تورکیه و بۇ عهده بی و له عهده بیه و بۇ کوردی شیوهی به یته شیهره گانی له دهست داوه

[Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page]

تۈگۈندىرىشى يان عىساي؟

بىروانە بۇ عىسا،

گۈنى مەدە بە ئارەزۈۋەكانى كەرەكە

سروشتت زال مەكە بەسەر ژىرىدا.

تۈگۈرىت و لە ھەمان كاتىشدا سوارەكەيت، كەرەكە ئەو سروشتتە قالو خاوتىن
نەكرارەكەنە. بەلام ژىرى و رۇح ئەۋەپە بە ھۇيانەۋە كەرەكە بەرئى دەكەيت و لىنى
دەخوپىت، ئەوانە بىنگومان لە عىسا ﷺ دەچىن. گۈنگى بدە بە عىسا نەك بە
كەرەكە، ۋە ھەرگىز فەزلى سروشتت كە ۋەك كەر واپە نەدەيت بەسەر عىسادا.
بەلكو لەش و لارت بخەرە گەر لە خزمەتى پۇحنا ئەۋەپە ھەول دەدات بۇ كەيشتن
بە مەبەست و تامانچە بەرزەكان. پىنويست ئەۋەپە كە بەندە خزمەتى دەسەلاتدار
بكات، نەك سولتان خزمەتى بەندە بكات.

تۈ ئەو پۇشاكە نىت..

ۋاي دامەنى كە لەش و لار ئەۋە ئىتەر مەۋقە، چونكە ئەۋە ھىچ شىتېك نىپە جگە لە
پۇشاكى رۇح، دەى ئايا فەزلى بەھاي مەۋقە لە پۇشاكە كەيداپە؟ بوونى فەزلى بەھا
يان نەبوونى ئەو لە پۇحكە كەيداپە نەك لە لەش و لارە كەيدا. كەۋاپە چاوت و سەرنج
لادە لە پۇشاكى لەش و لار بەلكو سەپىر كىردن و سەرنج جىنگىر كە لەسەر ئەۋەپە ۋا
لەناو ئەو پۇشاكانەدا، بىروانە و سەرنج بدە بۇ واتا نەك بۇ شىۋە، چونكە ئەگرە
شىۋە بەس بىت، ئەۋە جىاۋازى لەنىۋان مەۋقە فەزلى ۋا بۇ بەھار شەرەنگىز و خراپدا
نابىت.

تۇ وشتىرەت و ژىرى رېنماكارە!

وشتەر بەتوانايە لە ھەلگرتنى بارە قورسەكاندا، بەلام لە راستىدا ئەو خۇى بۇ خۇى ناتوانىت ھىچ شتىك ئەنجام بىدات، بەلكو بۇ ئەنجامدانى ھەر كەرتك پىنوبىستى بە خاۋەنەكەى ھەيە، وشتەر دوو چاۋى ھەيە بەلام لە راستىدا واز لەوانەى خۇى دەھىننىت و دوو چاۋى خاۋەنەكەى دەخوازىت و بەكارىان دەھىننىت، وشتەر بەدەدەر ژىرى خۇى قورىانى دەدات لە بەرئارەزوى خاۋەنەكەى، بە شىۋەيەك روو دەكاتە ئەو شوئىنەى خاۋەنەكەى ئارەزوى لىيەتى، نەك ئەو شوئىنەى خۇى ئارەزوى لىيەتى.

كەوايە لەشولارى تۇ بە وشتەر دەچىت، بەلام ژىرىت بە خاۋەنى وشتەرەكە دەچىت، ئەو ژىرىە لەشولار رېنمايى دەكات بۇ ئەملاو ئەولا جۇراوجۇرەكان. لە بەرئەو شىۋىن ژىرىەكەت بگەرە نەك شوئىن لەش و لارت، بەلام ئەو شەو بزانە پىنغەمبەران - عليهم السلام - و ئەوانەى بەندەى راستەقىنەى خودان و خۇيان ئەنھاو تەنھا بۇ ئەو يەكلا كرىۋتەو، ئەوانە كرىۋكى ژىرىەكانن بە شىۋەيەك ئەوانن رېنمايى ژىرىەكانى تر دەكەن. ژىرىش ئەو كەسە ملكەچ دەبىت بۇ ژىرى بۇ گەيشتن بە ژىرىەكى پاىە بلىند نەك تەنھا بۇ ژىرى خۇى.

ئاي ئەو چ نابىنايەكە!!

بىناو نابىنا لەسەر چەند جۇرتكى زۆرن. ئاي بۇ ئەو چاۋەى گەردىلە دەبىننىت بەلام خۇر نابىننىت، دوور دەزانىت بەلام نىزىك لەياد دەكات! كارگەلىكى بىن بەھاو بىن نىرخ ھەست پىدەكات، بەلام كارگەلىكى بەھادارو بەنرخ پشت گوئ دەخات.. بەدەپىنراۋەكان بە نىسبەت بەدەپىنرەو بەچوكتەرە لە گەردىلە. كەوايە نابىنايى راستەقىنە بىننىنى بەدەپىنراۋەكانەو بىن ئاگايىە لە بەدەپىنەر.

به‌های شه‌کر چييه له‌لای گویدریتز ۱۹

هموو به‌هره‌په‌ك له‌لای كه‌سی خوی خاوه‌نی به‌هایه، نه‌وه‌تا شه‌کر خاوه‌نی به‌هاو نرخینکی تاییه‌تیه لای مرؤف، به‌لام لای گاو گوینو گویدریتز هیچ به‌هاو نرخینکی نییه، له‌به‌رته‌وه‌ی له‌ راستیدا نه‌وانه توانای چه‌شخو نام‌کردنی شه‌کریان نییه، جا نه‌و به‌هره‌په‌ی ده‌به‌خشریته كه‌سټك كه‌ شایسته‌ی نه‌بیت، نه‌وه وه‌ك پټشكه‌ش کردنی شه‌کره به‌ گویدریتز، كه‌وايه ناستی تام وه‌رگرتن بؤ هر مرؤفټك به‌پنی لټه‌اتووېی و توانای سوود وه‌رگرتنیه‌نی له‌و به‌هره‌په.

نایا وینه‌ی ماسی ناو ده‌خواته‌وه؟

ناو بؤ ماسی بټگومان ژيانه. وشکانیش له‌ناوچوونه بؤی، ده‌ی نه‌گه‌ر تؤ هاتبیت وینه‌ی ماسیبه‌كت له‌سه‌ر پارچه كاغه‌زټك دروست کرد، بټگومان نه‌وه‌ی تؤ دروستت کردوه هیچ ناگابه‌کی له‌ باره‌ی ناوو وشکانیبه‌وه نییه، كه‌وايه لټكچوون له‌نیوان نه‌و ماسیبه‌ی تؤ دروستت کردووه و نه‌وه‌ی كه‌ زیندووه ته‌نھا له‌ شټوه‌دایه، هر ناوه‌هاش زؤریه‌ی خه‌لكی له‌ مرؤفایه‌نی و مرؤف بوون هیچیان نییه جكه له‌ شټوه‌ی نه‌بن. خو نه‌گه‌ر له‌ دهره‌وه‌و به‌ پوالت سه‌پرت کردن و بؤت پوانین، نه‌وه بټگومان به‌ مرؤف ده‌یان بټنی چونكه خاوه‌نی چاوو گوی و زمان و هموو شټوه‌په‌کی مرؤفن، به‌لام له‌ راستیدا له‌شو لاری نه‌وانه لوتټیکیان نییه بؤنی خټرو چاكه بكات، وه چاوټیکیان نییه خټرو چاكه و جوانی بټین، هر وه‌ها گویبه‌کیان نییه قسه و ونه‌ی چاك بټیستن.

ترازو چیاپەك كیشانە ناكات

هیچ ترازویەك نییە بتوانت چیاپەك بکیشیت! كەسی فاشیل و بەزیو لە زیاندا ئەو كەسە بە هەولێ ئەو بەدات چیاپەك بە ترازوو بکیشیت و وەزن بکات، ئەو ترازووی زیری ئەو لە خۆپازییە (المغرور) سنووی خۆی نازانیت! بێرەگەو ئەو لە كوینیت لە چاوە ئەو توانایە وەزنی چیاپەكی راستەقینە دەكات و دەیکیشیت؟! خۆ بە راستی ئەگەر تۆ بچیت زێر ئەو چیاپە بۆ ئەوەی وەزنی بکەیت و بیکیشیت، ئەو هیچ شوینە واریك لە تۆ نامینیت و بە ئەواوی لەناو دەچیت. كەواپە بە راستی بێ دەسلاتی خۆت بزانەو لە سنووی خۆت لامە دە. زیبا پاشای شاعیر دەلیت:

داوا نەكراوە لە زیریەکی بچووك دەرك و زانینی بلندیەكان (المعلی)

لە بەر ئەوەی بە راستی ئەو ترازوو، ناتوانیت وەزنی ئەو قورسیبە بکات...

نایا شەكر دەبییت بە نان؟

لینکچوونی دەرەکی و پوالتی، لینکچوون لە ناخدا ناگە بەن، بۆ نمونە ئەگەر تۆ لە شەكر نانت دروست کرد، بینگومان تامەکی تامی نان نابیت، بە لکو تامەکی هەر بە تامی شەكر دەمینیت، جا بۆ ئەوەی بزانیت ئەوەی كە دەتەویت بپخویت نانه پان شەكره پنیوسته لەسەرت كە تامی بکەیت و لینی بچیزی، لە بەر ئەوەی بە راستی چاوبەس نییە و توانای تامکردن و چەشتنی نییە. كەواپە هەموو ئەوەی دەیبینی لە شێوە و وێنە مرقۇدا وای دامەنن لە راستیدا مرقۇ، لە بەر ئەوەی بە راستی ئەم دونیایە لیوان پێژە بە پیاوانیک بە پۆشاکو، هەروەها بە پۆشاک گەلێكەو بە بێ پیاوان.

کسی پیگ یشتوو و تیگه یشتوو و

کسی گندهل و گمزه

رنگای به کارهینان و خستنه گری تواناکان له جیاوازه کانه له نیتوان که سیکي پیگه یشتوو و تیگه یشتوو و که سیکي گندهل و گمزه، کسی پی گیشتووی تیگه یشتوو نه گره دست بدات له گل دهیگوریت بو زیر، هروه ها له شهرو خرابه خیزو چاکه وه دهرده مینیت، وه نه وهی له توانادا نیبه بکریت دهیگوریت بو کردن، نه و له راستیدا بونی لاکه توپو ناکات، به لکو سوری دهوره مینیت له دانه دره وشاوه کانی، به لام کسی گندهل و گمزه دست بدات له زیر دهیگوریت بو خوله میش، هروه ها ره شیبینی و خرابه کان به سر دهوره بریدا بلاو ده کانه وه. وه کاتیک نه و جزره که بکریت که سانی دیکه ش له گل خوی راده کیشیت تا له گلهیدا بکون، له بهر نه وه له راستیدا نه و به های راسته قینه ی شنه کان نازانیت، به های مرفیگی به پیزی پی گیشتووی تیگه یشتوو، نه وهی کیشی کیشی زیره، له لای نه و که مته له فلسیک^(۱) نه و که سه له هر شوینیک بیت رسوايه.

زانست وه که موسه و یله که ی سلیمان

زانست له لایه نی راسته قینه ی و هیزو توانایه وه له موسه و یله که ی (نه لقی دهست) سلیمان عليه السلام ده چیت، چونکه له راستیدا نه و موسه و یله به بو سلیمان کرد به سلیمان وه وای لیکرد ولاته که ی به پیره به ریت، جا به راستی هه موو شتیک له دنیادا ده گهرینه وه بو زانست و زانیاری، که وایه به راستی نه م عالمه له ش و لاره و (الجسد) زانستیش پوچه که به تی.

(۱) فلس ۱۰۰۰ دیناریکه، واته دیناریکه هزار فلسه، نیمتا له بهر به های کاری پیناکری

ئەوەى بە ھەرزان بگەردىت بە ھەرزانىش دەفروشرىت!

بەھاو نرخی ھەر شىنك بە ئەندازەى ئەوەى بە پىنى كراۋە پان لەبىرى دراۋە، لەبەرئەوە ئەوەى بە مېرات لە باوك و باپېرەو بە دەست دەكەوئىت بەھاو نرخی نىيە، چونكە بەراستى ئەوەى بە نرخیكى كەم و بىن بايەخ شىنكى دەست بگەوئىت، ئامادەى بە كە بىفروشرىتەو بە نرخیكى كەم و بىن بايەخ، بۇ ئەوونە ئەو مندالەى پارچە زىرئىك لە سەر رىنگا دەدۆزىتەو، لەبەرئەوەى بەھاو نرخیكى نازانىت، ئامادەى بە بىگەردىتەو بە نانىك! دەى تۆ ئەگەر دەتەوئىت نرخی و بەھاى ئەو پارچە زىرە بزانىت بىرۆ پىرسىار لە زەرنگەر و فروشبارى زىرە بگە. راستى بە ئەوەى بە كە تۆ ئەو مندالەى، پارچە زىرە كەش ئەو دىنەى بە بىن تىگەيشىن لە باب و باپېرەو وەرتگرتەو و بۆت بە جن ماو، لە راستىدا ئەو پارچە زىرە ئامادە كراۋەت لە بىشكە كەندا دىووتەو بە بىن گەران و ھىلاك بوون بە دوايدا، ھەر ئەوەش ئەو ھۆكارەى بە نرخی نازانىت.

ئايارووناكى پىس و چلكن دەبىت؟

ئەگەر رووناكى خۆر كەوتە سەر پىس و چەپەلىبەك ئايا ئەو رووناكىبەى خۆر بەو پىس و چلكن دەبىت؟ بىگومان نەخىر، كەوايە ھەركەس سىروشىنى وەك سىروشىنى خۆر بىت، تىكە لاۋى و دانىشتىنى لەگەل كەمژە و بەر رەوشتاندا زىانى پىنناگەبەبىت، چونكە ھەر چۆن كە خۆر رووناكىبەكى لە بەرزاسى ئاسمانەو دەكەوئىتە سەر زەوى، ئاۋەھاش بەراستى پلە و پاىبەى پىساۋانى دەست رەو و خۆلايەككە رەو لەگەل خوداى بالادەستدا. پلە و پاىبەىكى بەرزە، بە گەرانىان لەنىو خەلكداو تىكە لاۋيان لەگەلىاندا، ئەو پلە و پاىبەىان دانابەزىت و لەكە دار نابىت.

ئاپامۇم لە رۇژدادادە گىرسىت؟

ئەگەر تۇ لە نىوۋە پۇدا مۇمىنكە داگىرساند ئەوۋ بە راستى بەلگە بە لەسەر ئەوۋى
 كە تۇ دەئىت: ((بە راستى من ئابىنام و ئابىنم)) شەمشەمە كۆپرە چ سوودىك
 دەپىنى لە پووناكى خۇر؟ بىنگومان ئەو نەپىن نادانە پال خۇى بەلكو دەپخانە
 ئەستۇى خۇر، ئەى ئەو مۇۋەى دەنەئىت بە مۇمى زىرى پووناكى بەدى بەكەتەرە
 ئا رىنگاى رەوانى پىن بەدى بەكەتەرە پاش ئەوۋى كە خۇرى نىگا ھەلھاتوۋە! ئەوۋ
 بزانە مەپو كەم و كوپى لە پووناكى خۇرە كەدا نىبە، بەلكو كەم و كوپى لە
 چاۋەكانى تۇداپە!

بە بۇچوۋى بۇمىش: ئەوۋى تۇى ئابىنا سوودى لى وەردەگىرىت لە خۇر ئەنھا
 گەرمىبە كەپەتى.

بۇ ئابىنا ئاكرىت مېچ بەشىكى ھەبىت لەو پووناكى بە خۇر كە ھەموو جىھان
 پووناك دەكاتەرە، بۇبە ھەموو بەشى لە خۇر ئەنھا ئەو گەرمابەپەتى كە كاتىك
 نىشىكى خۇرە كە لىنى دەدات و ھەستى پىندەكان، خۇر سوودو كەلكىكى ھەبە كە
 ھەژمار ئاكرىت، دەى دەكرىت تۇ ئەنھا وەك ئاگردانىك سەپىرى بەكەت؟ ئەوۋ
 ئەوۋبە كەسىك دەيكات كە زىر نەبىت و بىن ھەست و زانست بىت.

بە راستى ئەو كەسە ھەموو شتىكى بەنرخ دادە بەزىننىت بۇ ئاستى خۇى، بۇبە
 خۇر بە ئاگردان و زىر بە مس حساب دەكات.

زىرى بىگەرد ئارەزومەندى خۇرە

شەو فرسەنىكى باشە بۇ زىرى ساختەو بەدبەختىبە بۇ زىرى پوخنەو بىگەرد،
 چۈنكە بىنگومان لە تارىكى شەودا خىرو چاكە تىكەل بە خرابە دەكرىت، وە زىرى

ساخنه ټنگال به زيری پوخته و بنگه رد ده کړت. زيری ساخته ناواته خوازه که تاريخی شو بهر ده وام بيت و کوتایي نه بهت بؤ شه و هی ساخته بیه که ی نه که وینه بهر چاو و ماشکرا نه بیت، به لام به پنج وانه وه زيری پوخته و راسته قینه هميشه عاشق و نامه زوی بؤزه، بنگومان له بهر شه و هی بنگه ردی و پوخته بیه که ی باش ده ده که ویت و له زيری ساخته کراو جیا ده کړت شه و به هاو نرخه که ی ده ناسریت، جا به راستی شو شه و دونه بیه، بؤزیش شه و دوا بؤزه ..

دباره بنگومان له م دونه بیه دا راستی به نار و او چاکه به شه پو، ستم به داد په روهی ټنگال ده کړت. به لام له بؤزی حساب کړندا (الأخرة)، به راستی شه و تر ازوه داده نریت که به های هموو مرؤفتکی به ک به به ک پن ده ناسریت. جا به راستی شه بؤزه بؤزی خاوه ن دلانی زيرینی راسته قینه و بنگه رد، نه ک زيری ساخته.

کي بیدهنگه ده بیت و کي ده دویت؟

پروباری هازه دار زمانیکي به و راستیانه ده دویت که ده بگانی، به لام له راستیدا ده بیینی بهر ده وام هازه ی دیت له بهر شه و هی به راستی هینشتا نه گشتونه شوینی هم به سنی.

که چي شه و دریا به ی که کوتایي به بؤ سه رجهم نار و پروباره کان، ده بیینی له سه رخو بن هازه و بیدهنگه! له راستیدا شه و له بهر شه و هی بنگا له بهر ده مپدا نه ماوه. وانه بنگومان نه گه راستی و حقیقت بیدهنگیش بکړت هر به زمانی حالی خوی هر ده دویت و هاوار ده کات، که وایه تؤ گوی مه گره بؤ شه و هی ده و نریت، به لکو پروانه بؤ راستی و حقیقت هر وه ها چاودیري پروبار مه که، به لکو چاودیري دریا بکه.

زانست و زانيار په گهت ته نها بويه په

بينگومان دوو جور له جوانى و دوو جور له زانست هه په، له راستيدا دەم و چاوى جوان و رازاوه به ميگياج له په که م شوردنيدا له سەر شينوهى راسته قينهى خوى دەرده گه ویت، کاتیک که بويه کانی لى ده بېته وه، به لام جوانى و رازاوه يى شو دەم و چاوانهى خودا جوان و رازاوهى کردون نه وه هەر به رده وامه و لاناچیت.

هەر ناوه هاش زانست و زانياريش، له راستيدا زانست و زانيارى دروست هه په و، زانست و زانيار په کيش هه په وه ک بويه کانی رازانده وه په، جا به راستى زانست و زانيارى هاتوو و وه رگيراو له نيگای خوداييه وه نه وه دروست و ماننده په (الباقى)، به لام زانست و زانيارى وه رگيراو و به ده ست هينراوه له په راوو ماموستا کانه وه به بين باش هه رسکردن و نيگه يشتن نه وه بينگومان له بويه کانی رازانده وه ده چیت، نه مرق هه په به لام به يانى (سبه ينى) نييه، نه م چرکه ساته هه په و چرکه ساتى کى دیکه نامينيت و کال ده بېته وه ! که واپه داواى جوانى به رده وام و زانست و زانيارى راسته قينه بکه و، به داواى نه واندا بگه پى.

واتاى ژيرييه تى

ژيرييه تى نه وه نييه که تو هه موو شتيك بزانيت، چونکه نه وه تا به راستى ژيرى نه خوشى ناتوانيت شيفاي خاوه نه که ي بدات و چاکی بکانه وه، به لام به لای که مه وه ده توانيت خاوه نه که ي ره وانه بکات بۆ لای پزیشک، چاره سه ريش نه رکی پزیشک، به لام نه وه نده هه په که هه موو نه خوشيک ناتوانيت ريگای چون بۆ لای پزیشک به دى بکات و بيدوزيته وه، دهى که واپه تو نه گه ر پزیشک نيت، نه وه نده ژيرى بويينه به س بيت بۆ دوزينه وهى پزیشکى پتيويست و پسيپور.

سوفی راده کات که چی نه و هر له شوینی خویه تی

که سانگی زور وا دهرده که ویت که به راستی نه وان راده کهن که چی نه وان له راستیدا له شوینی خویاندا راوله ستاون، که سی وا هیه وا دهرده که ویت راده کات که چی نه و راوله ستاوه، بۇ نمونه که سینگ ده بیینی له کهشتیدا راوله ستاوه، به لام کهشتیه که نه و تا خیرا دهرات بۇ که باندنی به نامانجی دیاریکراو، نه و ش بایه پال به کهشتیه که وه ده نیت و خیرای ده کات، که واپه توش هه سته به کردنه وه ی چاروکه کات و لیوان ریژی بکه به بای عیشق بۇ نه وه ی بنگه به نیت به خوشه ویست، جا به راستی نه گهر تۇ سواری نه و جوره کهشتیه بووبیت دلنیا به و مه ترسه له وه ستان له شوینی خوتداو، هه روه ها مه ترسه له تیاجوون له ریگادا، واته نه گهر تۇ گویریایلی ریتما کار (مرشد) بانگخوازه راسته قینه کات بیت دلنیا به ده که بته نامانج به خوشه ویست^(۱) شکومه ند ده بیت.

له سه ر سفره ی شیر برسی نابیت

نه ی نه و که سه ی سروشتی وه ک سروشتی رنوبه ! تۇ له سه ر سفره ی شیریت، ده ی نایه سفره که ی نه و خالییه له گوشتی به له روت؟ چ نیچیریک له چنگی شیر دهرده چیت و بزگاری ده بیت، تا وا له تۇ بکات بترسیت له برسیه تی له سه ر نه و سفره به . نه و تا تۇ له سه ر نه و سفره ی که چی چاره کانت نه ملاو نه ولا ده کهن ده که رین له لاکیک له دهره وه . نه و به راستی ریز نه گرتنه له خاوه نی سفره که ، ده ی نه گهر خوراگرت نییه له چاره بری کردنی گوشتی نه و تازهدا، به راستی هه سته و نه و سفره به به جن بهیله بۇ نه وه ی شیره که تۆمه نیار نه که بیت.

(۱) خوشه ویست لیزه دا زاتی نه لایه - جل جلاله -

قەساب له مەر ناترسیت

ناکړیت که مەر جینگی مەترسی بیت بز قەساب، چونکه له راستیدا قەساب له زوری مەرەکان ناترسیت به لکو پښیان دلفوش دهبیت، که وایوو به راستی گرنګ لیره دا لښاتویی و کارامه یی قەسابه که به، چونکه نه گەر قەسابه که لښاتوو و کارامه یوو مەرەکان هرچند زورین به لایه ره گرنګ نییو، به ناسانی هموویان سرده بریت و که وایان دهکات.

هر تاوه هاش نه ستیره کان هرچند ژماره بیان زور بیت، به راستی توانای پلوه ستانیان نییو له به رده م خورداو خویان پښ پاناگیری. له بهر نه وه به راستی هینو توانای پلوه ستوان دزی حق به دهستان و پیاوړی، نه وه وه توانای مەرەکانه له به رده م توانای قەسابدا.

له شوینې دروست دا بگهړی

کسی ژیری به سلیقه نه و که سه به له شوینې دروستدا ده گهړی به شوین نه و شته دا که دهبیت، چونکه به راستی نه گەر نو هزار صندوق بکه پنه وه لوتلو^(۱) به ده ست ناخه بیت و نای بینیت، له بهر نه وه ی نه و له قوزاخه که ی خویدا ییبه (صدفها)، که وایه به دوی لوتلوشی زانستدا له لای نه و زانایانه بگهړی بوونه ته قوزاخه ی (صدف) لوتلونه کان، جا به راستی نه گەر قوزاخه که (الصدف) نه که پنه وه نازانیت نایا لوتلوشی قیدایه یان نا. ده ی زاری زانایانی هه لگری لوتلونه کانی زانست ده قارو ده ق وه ک قوزاخه ی (صدف) لوتلونه. جا مادام وایه هه ول بده و تڼیکوشه که نه و زارانه بکه پنه وه تا لوتلونه کان دهریکوړ و بکه ونه به رچاو.

^۱ لوتلو له شپوه ی سن گزیده دایه له قوزاخه (الصدف) دایه له دهریادا لغتو ناردا

ئايانە ھەو ھەو سەرفرازی

دەتوانىت بە دەست بىت لە ژىر سىبەرى ژىرىدا؟

دروستە بىنگومان سىبەر خۇر بە چىن ناھىلىن و لىنى جىيانا بىتتە ھە، بە راستى ئەو
دوانە لە سەرەتاي بوونىانە ھە دەست لەم لانى بە كىز بە يەكە ھەن. بە لام ئايانە توانا
ھىزى خۇر لە گەل ھى سىبەردا ھەك يەكە؟ خۇر بووناكى دەدات و سەرچاوى
خۇراكە بۇ سەوزەكان و ھۆكارى نەشونمايە و گەرمى دەدات و. ھىت، كەچى سىبەر
لە راستىدا ھىچ شىتەك لەوانەي لە توانادا نىيە، ھەروەھا ئەگەر سەرنج بەدەين
دەبىنن ژىرى لە تواناي خوداي بالادەستە ھە - جىل جىلالە - سەرچاوى گىرئو ھە
ھەلقولە ھە، بە لام لە راستىدا ئەو بە نىسبەت خودا ھە - جىل جىلالە - ھەك سىبەرە،
دەي كەواپە ئەي ئەو كەسەي ھەلخە لە تاويت بە ژىرىت و، لە خۇت رازىت و چاوت
سورگىرئو ھە! سەورى خۇت بزانە و مەلانىنى خۇر مەكە.

لە خودا - جىل جىلالە - بىترسە

تاجكە لەو ھەرچى ھەيە لىت بىترسن ..

خوداي بالادەست - جىل جىلالە - ھەببەت و رىز و وىقارىتكى ھەھا دەبەخشىت بەو
كەسەي تەنھا لەو دەترسىت، كە ئاسمان و زەوى لىنى بىترسىت. بە راستى ئەو ھى لە
زاتى ئەللا - جىل جىلالە - بىترسىت پىزگارى دەبىت لە ھەموو ترس و بىمەت، ھە
ھەروەھا ھەر كەس لەو پەناگا، واتە ترسان تەنھا لە زاتى ئەللا - جىل جىلالە - بى
بەش بىت، ئەو ھەموو جىھان بە ئورمان دەبىنىت و، وا دەزانىت ھەموو ئورمانى
تەرىن.

پۇشاك بە پىنى لەش و لارە

فەرموويەتى: (بەپراستى لوتف و بەخششەكانى من بەپىنى ئەوئە مەرۇف شايستەيەتى).

منىش پۇشاك دەبېرم و جىادەكەمەو بە پىنى لەش و لارەكان. ئەى داخوازىكارى بەهرەكان زىاتر لەوئە پىت بەخشاو! دىنيا بە لوتف و بەخششى خودايى بەپىنى شايستەيى مەر مەرۇفنىكە، جا مەرچۇن كە بېرىن و جىاكرىنەوئە پۇشاكى درىژ بۇ كورنە بالا بەهرە و نىعمەت پىت، ئاوەهاش بەخشىنى بەهرەى زىاتر لەوئە مەرۇفنىك شايستەيەتى بەهرە و نىعمەت نىيە بەلكو ئەهامەتییە. بەپراستى ئەوئە وەك دانانى مەرۇفنىكە كە سواری نازانیت لەسەر زىنى ئەسپىكى كە حىلەى بەهەلمەت، بىگومان لەو حالەتەدا ئەو مەرۇفە مەرچەند خۆیشى رابگرىت پاش ماوەئەك لەسەر زىنى ئەسپەكە دەكەوتتە خوارەوئە، بە توندى پەشىمان دەبىتتەو لەو سواربوونەى.

شوین بکەوئە ئالوگۆر مەكە

ئەى ئەو كەسەى گویى نادەپىتى! وتەى خودايى ئالوگۆر دەستكارى مەكە - وتەى خودايى پىئويستە بە هیچ جۆرىك دەستكارى نەكرىت و ئالوگۆر نەكرىت - بەپىنى ئارەزوئەكانى تۇ، بەلكو تۇ ئەگەر دەتەوتت سەرفرازو سەركەوتتو پىت دەوئە ئالوگۆرپى باش لە خۇتا بکە، وەرە تۇ شوین قورئانى پىرۆز بکەوئە، مەولى ئەوئە مەدە قورئان شوین تۇ بکەوتت و بەپىنى وىست و ئارەزوئە تۇ پىت. چونكە بەپراستى مەولى تۇ بۇ پراستكرىنەوئەى قورئان - خوا پەنامان بدات لەو كارەت - كارىكى قىزەون و بىن مانایە. بەپراستى لەو مەولەى تۇ بىن مانا و قىزەونتر نىيە كە دەبىدەپت بۇ چارەسەر كرىنى پزىشكىك كە هاتوئە بۇ چارەسەرى تۇ.

ئەي فەروەشپەري ترش و تالە

ئەي ئەو بەندەپەي بەردەوام بە پەروەشپەري ترش و تالەوه سوپاسي پەروەردىگارى
 دەكات، دەي ئەگەر سوپاسگوزارىت بۆ بەهرەگەن پەروەردىگار ئەوه بېيت، ئىبەر
 بەراستى ئەبېيت گامە بېيت ئەو پىنگەپەي تۆ سوپاسي پىندەگەپت؟!
 گوئىبېستى وتەي شاعىر بە كاتىك سەلوى لىدەگىرەت بە پەروەشپەري ترش و تالەوه:
 سەلەوهگەتەن گىزەپەوه بۆ پەروە ترش و تالەگەت
 بۆ ئەوهي پەروەت كەمىك پەن بەگەنېت و سوپاس بەگىرەت
 ئەگىنا سوپاسەگەت وەردەگىرەن و بەراستى دەپىدەنەوه بە پەروە تالەگەتەدا.

چۆن لە دەست خۆم هەلبېم؟

بەراستى ئەوهي دۆزىنەنكى هەبېيت دەتوانىت كە لە دەستى هەلبېت. بەلام لە
 پاستىدا حال و وەزەى مەن تەواو جىاوازه، لەبەرئەوهي كە هەلبەتەن مەن و
 پەروەشپەري هەر خۆم. بەراستى مەن بۆمەتە دۆزىنەن بۆ خۆدى خۆم و پىنگام لەسەر
 خۆم بېرەوه داخستەوه..

لەپەنەنەك تەمەزۆپە بۆ چاك كۆرەن و لە هەولەپە بۆي، لەولاوه لەپەنەكەي دېكەم
 لە كەمىندا بۆي وەستاوه دەپەوتە پىنگەي لى بەگىرەت و چاوەشەي بەكات و نەپەلەت
 چاكە ئەنجام بەت. هېچ شەتەك خاوتەنم ناكەتەوه، نە پۆچوون و دابەزىن بۆ قولاپى
 دەرياو نە بەرزىوونەوه بۆ ئاسمان. ئەي ئەبېيت مەزۆلە چۆن بەتوانىت لە دەست خۆدى
 خۆي هەلبېت؟ كەواپە ديارە بەراستى ئەگەر خۆدى خۆم و ناخى خۆم چاك نەكەم،
 ئەوهتا بۆي پەستەخىز پىنگەم نەبېت لەو هەلبەتەن و پەروەنە.

ژيری به تهمن نييه به لگو به پيگه يشته

ژيری و زانياری مرؤډ به ره می سالانی تهمنه، جا بؤ نه وهی که نجینهی ژيری لتيوان ريژ ببيت، پنيوستی به نيپه ربوونی سالان و کات گه لیکي زوری دروینه هه يه . سپی بوون له مو و ريشی مرؤډا ناماز هه بؤ نه وهی که به راستی نه وه گه واهیده ری شتی زوری، پرېوونی گه نجینهی ژيريه به نه زموون و زانياری گه لیکي بن شومار، به لام له راستیدا نه گه ر فیزیوون له نیه تی مرؤډا نه بیت و، هه ستابیت به داخستنی دهرگاکانی گه نجینهی ژيری، نیت به راستی ده بیت ساله کان و نه و کاتانهی دروینه که نیپه ری بوون چ سوونیکیان گه یاند بیت؟

مرؤډیک نیيه تهمنی به نه اندازهی تهمنی نیلیس (شیطان) بیت، به لام دهی نه وه تا به رده وام له هه مان نه فاسی و نه و کوفرو بن باوه ریبه ره شه دایه که له سه ره تا دا له سه ری بووه ! که وایه به راستی تو به پنی ساله کانی تهمنت شایان و شایسته به له پوری ژيری و زانسته وه، نه که ی مو و ريشی سپیت گه واهیده ری درؤ بن .

ژيری راگره (هرساره) بؤ تو

که شتی به بین راگر شه پؤل و گنزه لؤکه کان نه ملونه ولای پنده کهن و نازانیت له کویدا ده گیر سینه وه . هه روه ها راگری مرؤډ له به رامبه ر گنزه لؤکه و ره شه باکانی نه م دونیا په دا ژيريه که به تی . جا که وایه هه ول بدو و تیبکوشه که خاوه نی ژيريه کی باش بیت بؤ نه وهی به لای راست و چه پدا نه که ویت و، نه و ره شه باو گنزه لؤکه نهی دونیا یاریت پینه کهن .

ئەو شوپىنەي ژىرى تىايدا سوودناگ يەنىت

ژىرى پىنشەنگ و پىنشەوايە جگە لە رىنگايە كىدانە پىنت كە بۇ لاي
 خۇشەويست^(۱) بچىت، تامە زىزى و عىشق، ئەو دووانەن عاشق دەگە بەنن بۇ لاي
 خۇشەويست. ژىرى پىنت دەلىت: پەلە مەكە، بوەستە، بىر بگەرە، بەزە پىت بە
 خۇندا بىتەوہ.. بەلام عىشق و تامە زىزى فەرمانت پىندە كەن بە مەردن لە رىنگاي
 خۇشەويستدا. جا بەراستى ئەگەر بە ژىرى قورىانیت دا لەو رىنگايە دا ئەوہ
 خۇشەويست باشترو بەنرخ تر لەوہت پىندە بەخشیت، ھەرەھا لە جياتى يەك ژىرى
 ھەزار ژىرىت پىندە بەخشیت، وە تەمەنىكى نە براوہ لە بەرامبەر يەك تەمەندا! دەي
 ئايا ئەوہ ژىرايەتى نىيە؟

ئەگەر پەنجەرە كەت ئەگەيتەوہ

چۇن رووناكى دەچىتە ژوورەوہ ۱۹۰۵

ئەي بەستە زمان! تۇ لەلايەكەرە پەنجەرە كەت دادەخەيت و پاشانىش بەوہش
 داناكەويت پەردەشى بەسەردا دادەدەيتەوہ، پاش ئەوہ لەولاشەوہ بەھيوای
 رووناكى مانگى! مانگى چواردە لە جەرگەي ئاسماندا دەدرەوشىتەوہ، بەلام
 سوودى چىيە بۇ تۇ ئەگەر تۇ رىنگە نەدەيت بە ھاتنە ژوورەوہي رووناكيەكەي بۇ
 ژوورەكەت.. دەي ئەگەر بەراستى مەبەست ويستەكە بە رووناكى ئيمان لە شەوي
 ئەم دونيايەدا رووناك بىتەوہ، وەرە بەراستى پەنجەرەي دلت بۇ حەق (زاتى ئەللا
 -جل جلالہ-) و حەقىقەت (بەندايەتى و پەيوەندى راستەقىنەيى) لەگە ئيدا
 بگەرەوہو، پەردە لەسەر چاوەكانت لادە.

(۱) مەبەست لە خۇشەويست (الحبیب) لىرەدا خوداي بالادەستە.

بېسىرىكى باشبە زمانت دە كرىتە ۱۵

پرسىيارو ۋە لام چەشنىكە لە كرىن و فرۇشتن، چەشنىكە لە نواندىنى شەك و داخووزى لەسەرى، چونكە بەراستى زانىبارى دەربارەى وابەست و پەيوەندە بە داخووزى لەسەرى، ئاۋەھا ھەر شەككەك داخووزى نەبىت ئەۋە شەككىكى بىن بەھاو فەوتاۋە... ئەۋەى ھانى وتارىبىژ دەدات لەسەر قسە كرىن ئەۋە تامەزىۋى بېسىران و عىشق و بەھىزى ئارەزومەندىانە. ۋە ھەتا شېر لە گواندا بە پىنى كارامەى دەستى شېردۇش زىاد و كەم دەكات.

زارىش بە پىنى زمان دەدوئىت و قسە دەكات. چونكە بەراستى تامەزىۋى بېسىران، وتارىبىژى كەمزەو نەزان بو، دەگوربىت بۇ بولبولىكى چرىكە خۇش و بلندو بلاۋكەرەۋەى لوئە گەل. كەۋايە با ھەموو گىانت گوى بېستىن بىت بەرامبەر كاروبارى باش بۇ ئەۋەى زمانى حىكەت و دانابىت وشك نەبىتەۋە.

بۇ گوى دەروئىت؟

زۆرىك لە خەلكى بوور لە شتىك دەگەرىن كە نرىكە لىيانەرە كەنجىنەكە لەزىر لاشىپانى دەرگا كە بەر نرىكە لە خۇبەرە، كەچى سوربوون و كەم خۇراگرى ھانى ئەۋ مروفە دەدات بۇ سەفەر كرىن بۇ شوئىنكى بوور بۇ گەران بەدوئىد. ھەرۋەھا لە گەل ئەۋەدا كە پزىشك لىۋەى نرىكە، كەچى لەملاۋ لەۋلا بۇى دەگەرىن، لەراستىدا ئەۋ تىرەكەى بۇ رلوناھاۋىژى، بەلكو بۇ ئەۋەى دەھاۋىژى كە تىرەكەى نايگانى، جا ھەر ئاۋەھا سەرمایەى تەمەنى ھەلدەرىژى و بلاۋەى پىن دەكات تا با بەرىادى بكاتو، جگە لە شەكەتى پىنگا ھېچى لە دەستدا نەمىژى.

مرؤفی دوچار له دایک دهبیتا

هموو مرؤفیک له م بونیایه دا په کجار له دایک دهبیت، به لام راستره وان و شوینکه وتوانی حق و راستی شه دوچار له دایک دهبن. له دایکبوونی په کم دهبیت سه به پ و هؤکاره گانی هه بیت، چونکه به راستی له دایکبوون نییه به بن دایک و باوک هه روهک دهیبین له زیاندا، به لام به راستی شه له دایکبوونه له دایکبوون دهچیت له ناو به ندیخانه دا، جا له ویدا له جیهانی هؤو هؤکاره کاند کومه له قهقهه زیک هه ن له نامار نایه ن و نازمیردین دهوری مرؤفیان دلو، شه مجا پاش شه هه ندیک له راستره وان و خاوه ن حق و راستی له م جیهانه ماده دا له جیهانیکي نویدا له دایک دهبن، وه له سه رجهم شه بهر به ست و قهقهزه پتویستانه ی شه سرده مه خؤیان بزگار دهکنو، ژیر پنیان دهخن.

راستی شه وه په که به راستی شه له دایکبوونه نوپیه شه له دایکبوونه هه میشه ییه (پونس شه مه) له شپه ره که پدا پیناسه ی کرپوه کاتیک ده لیت:

له هه ساتیکدا نئمه سه ره له نوپ له دایک دهبن

نیر به راستی کن هه په له نئمه وه پس و بیتاقت به بیت؟

دلی شه عاشقانه ی سه ره له نوپ له دایک دهبن ده ریچه به کن له شپه، وه شه جیهان نوپیه بووره له دزه کاری و ململان، هه روه ها خالیبه له خرابه کاریه کان، له ویدا گولو گولزاره کان سپس نابن، هه روه ها بولبوله کان له خویندن بیده تگ نابنو به هار نابیت به زمستان، وه له دایکبوونه نوپیه دا له پیناسه ی شه مرؤفه جگ له سینه ره که ی هپه ییکه نامینیت.

خۇر رەش نايىت و مانگىش پىس نايىت

ناوچاوانى خىرو چاكا بەردەوام دەدرەوشىتەو و تاوئىنەى حەق و پاستى
ھەمبىشە ساف و خاوتىنە، گەمزە و كەچرە و ئارەزومەندى ئەو بە كەسانى دىكەش
گەمزە و كەچرە و بىن، ھەرودھا رەشى پىس و چەپەل ھەول دەدات كە كەسانى
دىكە رەش و پىس و چەپەل بىكات.. بەلام ھەرچەندە بو كەل لە كورەى گەرماو
بەرزىتتەو بە پاستى خۇر ھىچ زەرەرو زىانى پىناگات. ھەرودھا ئەو ھەول
دەدات بووى خۇر پىس بىكات ئەو بووى خۇى پىس دەكات.

ھەرچەندە قەلە رەشە بقىرىنى دەنگى ناگاتە شاھز، دەبىنن لە خەلكىدا
كەسى وا ھەپە وەك خۇرە، ھى واش ھەپە وەك كورەى گەرماو.. ھەپە سروشتى
لە سروشتى شاھز دەچىت، ھى واش ھەپە سروشتى سروشتى قەلە رەشە، جا
بە پاستى پىنغەمبەران و ئۆستانى پاستەقېنەى خودا - جۇ جالە - لە خۇرو شاھز
دەچن، لە بەر ئەو بە پاستى ئەوان لە سەر ئەو وەن ھىچ ھەپە و نەنگىك بدرىتە
پالپان. وە ھەرگىز وا گومان نەبەيت كە دەكرىت مانگ پىس بىنن لە بەر ئەو ھەپە
پووناكىيە كەى دەكەوتتە سەر خاشاك و پىس و چەپەلەكان و ناو پۇكان. چونكە
بە پاستى ئەو لە سەر تەختىكە نايىت بە خۇى لە بىندىپەكاندا، جا رەوانە كورنى
پووناكىيە كەى لە بىندە سەلاتى و بىن تواناىى نىيە، بەلكو لە بەخشندەىى و
دەستگوشادىيەتى كە بەدبەينەر - جۇ جالە - پىنى بەخشىو.

ھەر بەم شىو ھەپەش پاسترەوان و خاوەنانى حەق و پاستى دەستىان پىس نايىت
كاتىك دەستىان درىز دەكان بۇ گەمزە و كەچرەوان و تىكەلىان دەبىن، لە بەر ئەو ھەپە
بە پاستى پىنغەمبەران - عليهم السلام - و پاسترەوان و ئۆستانى پاستەقېنەىى خودا
رەھمەتن بۇ خەلكى وەك خۇرو باران و مانگ.

سامان سر پینچې ^(۱) سوری که چله ^(۲)

مال و سامان له سر پینچې سر د وچیت، جگ له سوری که چله هیچ سرینکی دېکه ناناجی سر پینچ نیبه، بۇ نمونه نو که سوری فزیکي نالتونی پوی هه به نه بیت چی بکات به سر پینچ له سر سوری، یاں چ پنیو سنیبه کی پنی بیت؟ هه روه ها مالو دارایی وهک دار دست وایه، دار دستیش شایسته و پنیوستی شال و که سانی به سال چوه! به لام نه ولوه نازیبه ی وهک ناسک د د وچیت و د پوات به راستی نهنگه بوی هه لگرنی دار دست. که نجینه باشتره له خاوه نی که نجینه که وایه، نو که نجینه ی زینر به بۇ نمونه کی که نجینه کار به دواتا بگرین، دنیا به به هار به زختر نیبه له نو، که وایه وازی لې بهینه نو به دواتا راده کات.

برسیه تی بۇ خودا په رستی

بېگومان نام و چیزو به های نه وهی به د رستی ده خهین به نه اندازه ی نار حه تی و شه که تی به دست خستنیبه تی، هه روه ها نار حه تی نو رنگابه ی بوی د وچیت. له راستیدا نه وهی نار حه تی و کیشمه کیشمه کانی بیابان نه چیزیت و، لېوه کانی به گرمی خوره که ی وشک نه بیت هوه به راستی له زهت و چیز ی شوی زه مزه م نازانیت. هه روه ها نه وهی خه بالی نه رازینیت هوه به پیروزی و جوتی که عه، نه وه به هاوریتی نازانیت و نامه زوی چوونی نیبه بۇ لای. که وایه به که مجار گر بگره و بسوتی نا ناو بنگورینیت هوه، هه روه ها برسی ببه نا هست به له زه تی نان بکه تی، وه نار ه زومه ندو نامه زو به، دلخوش ببه کاتیک دلخواه کات به دست ده خه بیت.

(۱) سر پینچ پانی میزمر کلاو - جامانه - عماسر مار پینچې عمره ب. کلینه

(۲) مېهست له که چله که سیکه نوک و لڑ به سر پیره نه ماییت.

كامەيە رەنگى مەرگ؟

نەي ئاوينەي مەرگ! لە تۇ جىنى سەرسورمانتر نىيە! رەنگى مەموو پوويەك
وەردەگىت كە بۇت دەپوانىت. جوان بۇ جوان و ناشىرىن و قىزەون بۇ قىزەون و
ناشرىن پىشان دەدەيت، مەروەھا ھاۋەلىك بۇ ھاۋەلىك و ئوزمىنك بۇ ئوزمىنك. وە
كاتىك پىسبار كرا لە پۇمى لە ھۇكارى ئەۋە ۋەلامى داپەرە ونى:

نەي زىرەكروو لە مەرگ!

لە راستىدا رەنگىك نىيە بۇ مەرگ..

چونكە بەراستى ئەۋ ناشىرىنەي تۇ دەپىيىنىت تىايدا ئەۋە ناشىرىنى خۇتە!

ئەۋەش بزانە ئەۋ ناشىرىنىيە لە ئاكارەگانى خۇتە

تۇي ئەۋەي ئەۋ پۇشاكە ناشىرىنەت ئوويوۋە كە ئەۋ لە بەرى دەكات

مەروەھا لەكەي رەش بەسەر پوو و چارەكانتەرە

لە دەستكارو دروست كىردنى خودى خۇتە

ئىستاش ۋا پەردەي زىان ھەلمالزا

بە راستى لە ئاوينەي مەرگدا پوويەپووي كە ساپەتى راستەقىنەي خۇت بىرويتەرە

لە بەر ئەۋە لە بەھەشتدا بەۋ پوۋە رەشەتەرە ۋەرنىگىرىتت..

مەروەھا بەۋ ھالو ۋەزە بەن بەھاۋ بىن نىرخەتەرە..

جا ئەۋەي دەتسىنىت زىمانى مەرگە ئەۋەي راستەپەكان رادەگەپەنىت

ئىتر بەراستى ئەۋەي شاپسەبە بە تۇ ئەۋەپە كە لە نەفسى خۇت

بىرسىت نەك لە مەرگ!

کس هاور پته له گوردا؟

نه ی کورچکرو بو ناو گور! تو له زیانتا شانازیت ده کرد به زوری هاور پتکانتوره، له کویدا دانتاون له و پنگا سوو دریزه دا؟ به راستی وا له ده رگای گورا کوتا هاور پت پشنی لی هه لکردیت، نینسا له گوردا کس له هاور پتی و هاور دم له گه لئا نه ما جگه له بهک هاور پتی و هاور دم نه بیت: نه ویش کرداره کانته .. جا به راستی نه گه ر نه و هاور پتی و هاور دمته خراب بیت نه وه هاور به حالت. خو نه گه ر چاکیش بیت به راستی له تو به خته وهر تر نییه! به راستی نه وه گه واهیدرو پاریزهرته له پوژی حسابدا، هه روه ها هؤکاری به پینه و ته به سهر سیراندا (الصراط)، جا به راستی هه ول بدو و نیکو شه له گه ل نه و هاور پتی و هاور دم مه دا بچینه ناو گوره وه.

عاشقی مردوو مه به

نه ی عاشقی سه راسیماو سه رگه ردان! نایا هیچ که ست جگه له مردوان نه پوزیوه نه وه عه شقی ببیت؟ باش بزانه هه موو نه وه ی له م بونیا به دا خوشت ده ون له ریزی مردواندان. مادام گول به خیرایی سیس ده بیت و دم و چاره شیرینه گول تاساکان جوانی و نرم و نیانی و گه شاوه بیان له ده ست ده ون و گوم ده کن، نیتر نه و جوانیه ی له نیاوان په نجه کانتوره ده کشیت به جوانی دامه ن، چونکه به راستی زیندوی نه مر شایسته ی خو شه ویستی به، زیندوی به کی پیس و قیزه ون هیشتا هه ر چاکتره له مردوی به کی جوان.

ده ی مادام کار ناوه هایه، به راستی بگه ری به نوای جوانیکدا که نامریت و سیس ناییت تا عاشقی ببیت، وه خو شه ویستی و عشقت نه نهاو نه نها بو نه و نه رخان بکه، با سه رفرازی دین و بونیا بیت.

پیوست به موم نییه

له راستیدا مه به ست پووناکیبه که به نهک مومه که . به های مومه که نییه جگ
 له وهی که به راستی هؤکارینکه بؤ نهو پووناکیه ! دهی خؤ نهگر خودای بالاده ست
 -جل جلاله - بیویستابه پووناکی به موم موم رهوانه ده کردو، به هار به مین هؤکار . نهو
 کات پووناکی به موم دابین و نهواو ده بوو، تفریوونیش به مین خؤراک و تفر شویش
 به مین شو . دهی مادام خودای بالاده ست به راستی خؤرینکی پووناک که ره وهی
 به خشبوته دلت ، غه مبارو خهفت بار مه به نهگر مومینکیش له دهره وه
 کوزایه وه ، وای دابین تۆ فلسینک بیان بلینی قورشینک گوم کردووه . به لام
 لیره به کی زیت تۆزیوه ته وه . وای به خه یالقا بیت به راستی بایک هه لیکر دووه
 سه ربینچینکی بیسی له سه ر سهرت لاداره ، به لام له جیاتی نهو تاجینکی زیتین له سه ر
 سهرت داناوه ، دهی تیر نا له و کاته دا و بهو کاره دلخوش به .
 واته مادام پووناکی نیمان دلتی پر کردووه هه همیشه دلخوش و شاد به .

نابیت که چهل بیت و شانازیش به خوته وه بکه بیت

شانازی کردن خۆبه زلزانین شتینکی بیسی و بیزراوه ، به لام له راستیدا شانازی
 کردن و له خۆبایی بوونی هه ژار پیسترو بیزراو تره . به راستی نه وه وهک نه وه به
 پۆشاک تهر له بؤدی زؤر ساردا له بهر بکه بیت ! که وایه پارچه پینه بهک مه خه ره
 سه ر پارچه پینه به کی تر له پینه کرنی پۆشاکه که تدا ، هه روه ها عیب و نهنگیک
 زیاد مه که بؤ عیب و نهنگه کانتو ، لوتبه رزی و خۆبه زلزانین زیاد مه که بؤ سه ری
 که چهلنت . واته که چهل بیت و شانازیش بکه بیت !

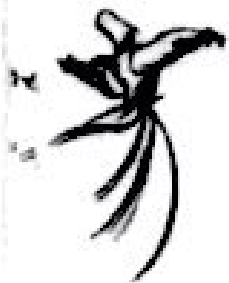
راستىرەو بە دەگەيتە مەنزل

كەوان پىنويستى بە تىرىكى راستى بىن لارو لەونىرە، چونكە نەگەر تىر راست نەبىت دور نارىوات و پىنگەر نابىت ھەرچەند تىرھاوئىز بە نوندىش كەوانەك (القوس) بگىشىت. كەوابە نەي نەوھى رىنگاى حەق و راستىت گرتۆتە بەر بە كردارو نىبەنن وەك تىر راست بە لەو رىنگابەدا، بۇ نەوھى رىنماكارەكەت (مرشدك) بىنگە پەنيتە نامانچ.

كە قەلە رەشەكە قىراندى بولبول بىدەنگ دەبىت

بۇ ھەر وەرزو ھەرىمىك مۇشەرى و دىباردەي جىباواز بە خۇي ھەيە، نەوھتا وەررى بە ھار دەنگدە دانەرە بە خويىننن و چرىكەي بولبولان، بەلام وەررى زىستان لە راستىدا بۇ قەلە رەشەكە بە، جا كاتىك دەنگى قەلە رەشەكان بەرز دەبىتەو، بە راستى چاكتىر واپە كە بولبولەكان بىدەنگ بىن و كەنار بگىرن.

واتە بە راستى خىر لەگەل خىردايەو شەرىش لەگەل شەردايە، چونكە ھەرچون بولبول بۇ بە ھار دەشنىتەو ەو دلى پىنى دەكرىتەرە، ئاوە ھاش چاكتەكاران نامەرزو ھەشلى دادپەرورەي و جوانىن، بەلام لە راستىدا بە ھارى قەلەرەشەكان وەررى زىستان، چونكە ھەر نەوھندەي ھەوا كەمىك ساردى كرىو باي سارد ھەلىكرد، دەبىنىت دەستبەجى قەلە رەشەكان لە شويىنەكانىندا كۆدەبىنەو ەو دەست بە نەرىن لىكردنى بە ھار دەكەن. بەم شىوھە دەبىنن نەوھى شايستەي بە ھارە نەوھ بولبولە، وە نەوھ ش شايستەي بە زىستان قەلەرەشەكە بە. تۇش لە دلتا بە ھارو زىستان ھەيە، نەكەي باخ و باخچەي دلت و بە ھارت پىشگوى بختە نەبايا شويىن چۆل بىبىت بۇ قەلە رەشەكان.

نهى راوچى سينبر

همو شتيك راسته قينه يي (حقيقة) و سينبر ريشي هه به. له راستيدا بالنده خوى شتيكه و سينبر ره كه ي شتيكى ديكيه به، نه وه تا سينبر ره كه ي له سر زه ويه و راسته قينه ييه كه ي به ناسمانه وه به. نه و گه مزه به ي ده ستي به سينبر ي بالنده وه گرتووه له راستيدا واي داده ني كه به راستي نه و بالنده كه ي گرتووه، له كاتيكدان به راستي بالنده كه له سر دره خته كيه وه سهر ي سو پرده مينن له حالي پيكيه نين هاوهر ي نه و. جا نه ي نه و گه مزه به ي هه ول دده ات راوي دونيا بكات، به راستي تو نه و كه سه ي هموو ته مه ني خوى به خه رجداوه به دواي سينبر دا.

لعي دره خته كه له دهره وه به رو بوومي پيوه به كه چي تو هه ولي به ده ست خستني نه و به رو بوومه دده يت له سينبر ره كه ي كه له سر ديواي نه شكه و ته كه بيان ماله كه به. نه و سينبر ره نه م دونيا به، به لام دوا پرؤز به راستي نا نه و لقه راسته قينه به. نامانجي سينبر نه وه يادخستننه وه و ناگادار كردنه وه به به بنه ماي راسته قينه يي، كه وايه واز له سينبر بهينه و گرتكي بده به بنه مار (الأصل) و ناوه پرؤك (الجوهري).

دوور گەوەرەووە لە زۆری ناوەندیکاران (الوسطاء)

چراپەك بە تەنھا پووناكیپەکی زۆر دەنوینیت، بەلام نەگەر چەند چراپەك هەلكرا
 لەویدا دەبینیت پووناکی ئەو چراپە كز دەنوینیت و ئەو پووناكیپەکی كە بە تەنھا بوو
 هەستی پیناكریت. هەروەها ناو لە پووێارهووە یان لە سەرچاوهكە پەو پێش ئەو
 بگاتە دەستی تۆ بە چەند زۆری و قاپێكدا تێدەپەڕیت، بەوێش تام و بۆنی ئەسلی
 لە دەست دەدات. كەوابە تۆ هەول بدە كە پووناکی و ناو لە سەرچاوهووە وەرگریت،
 چونكە بەراستی هەتا ناوەندیکاران (الوسطاء) زۆر بێن لە نێوان تۆ و قورئان و
 پیغمبەر دا ﷺ رەنگە راستەفینەكە لێن دەبیت. راستەفینەش ئەوەتە وەك
 تیشكی خۆر لە بەردەمنا دەرهوشیتەو، كەچی تۆ دەربارهی ناوێشان پرسیار لە
 هەمووان دەكەیت، بەراستی پەو رینگات دوور دەكەوێتەو، وە دلتیابە لە نێوان
 زێری و خوشەویستا هەزار دەرگا دەرگا هەپە، بەلام بزانە دەرگای دل راستەوخۆ
 دەنگە پەنیتە لای خوشەویست.

ئەگەر بۆن هەبوو بێگومان گولیش هەپە

ئایا دەكریت لە شوێنێكدا بۆنی گول هەبیت و لەویدا گول هەبیت؟ یان ئایا
 دەگۆجیت لە شوێنێكدا بلق هەبیت كە سرگە و شنی ترشاو هەبیت؟ ئەگەر مەجەل
 بكوئیت بێگومان هۆكارەكە ی بوسی ناگرە. هەروەها ناخ و ئۆف و هەناسە
 هەلكێشانى عاشق بە هۆی هەلقراپەووە پەنی دەپ كەوابە نەگەر دیاردەپەك
 هەبوو ئەوە باش بزانە كە بۆ ئەو دیاردە دروستكارو بەدیهینەریك هەپە، بەلام
 بەراستی وا دەبیت كە دروستكارەكە لە پشت پەردەووە بێت، كەوابە بە هیچ جۆریك
 نكولی بوسی ئەو دروستكارو بەدیهینەره مەكە بە بیانووی ئەوێ كە تۆ بەراستی
 نایبینیت.

ئاويش تىنۇي دەپتە

دو ئىنۇي تىنۇ لە ئاخ ھەلگىشاندایە بۇ ئاوي سازگار، ئاويش ئارەزومەندو
ئامەرزۇیە بۇ ئىنۇي تىنۇ. مىندال دەپىنى ئامەرزۇو ئارەزومەندى مەمەيە، مەمەش
دەپىنى ئامەرزۇو ئارەزومەندى ئىنۇي مىندال! ھەزارى ئاتاج ھول دەدات بەرەو
دەستى بەخشندەيەك كە بەخشىت، بەخشندەش لەولادە دەپىنى بەراستى
چاوەرپى كەسىكە دەستى ئاتاجى بۇ درىزى پكات. بەراستى لوتكەى ھەزارى
داواکردە، شاپسەش بە دەولەمەندى بەخشىنە.

وہ بە ئەندازەى ئاتاجى كەسانى دىكە، بەخشندە بۇ بەخشىن دەردەكەوتت.
جا باش ئەوہ بزانە بەخشندەترىنى بەخشندەكان خودای بالادەستە، ئەوہ
بەندەكانى بۇ لای خۇي بانگ دەكات و دەفەرموتت: (ئایا داواكارىك نىيە پىنى
بەخشىت، بانگخوازىك نىيە وەلامى بدرىتەوہ، وە ئایا نەخۇشىك نىيە شىفای
بدرىت، وە ئایا گوناھبارىك نىيە بەر لىتورس نەكەوتت) (رواھ الدارمى).

ئەگەر رىزى دەوتت..

ھەموو مىزۇنىك ئەوہ دەپىتەوہ كە دەى چىنىت، جا بەراستى ھەركەس بەرىز
بىت ئەوہ بەرىز پەوۋەپەوۋى دەپىتەوہ، خەلكى رىزى دەگىن، ھەروەھا ئەو كەسى
چاكەكار بىت بە چاك پەوۋەپەوۋ دەپىتەوہ خەلكى چاكەى لەگەل دەكەن، وە
كەسىك دوو لىتوۋەكەى كان بىن بۇ چاكە و تەى خىرو رىز بەخشىن، بەراستى چۇن
بىن بەش دەپىت لە تام و چىزىيان؟

دروینە گانی زمان

ئەي زمانم! تۆي ئەوئەي دەولەمەندو بىن باكم دەكەيت، وە ھەر تۆي ئەوئەي كە
 تياما دەبەيت و لەناوم دەبەيت، تۆي ئەوئەي بەختەو ھەرم دەكەيت، وە ھەر تۆي
 ئەوئەي بەدبەخت و چارە رەشم دەكەيت. ئەگەر بە چاك بەرم ھىنايت ئەوئە تۆ
 دروینە كارى، خۆ ئەگەر لە خرابەشدا بەكارم ھىنايت ئەوئە تۆ ھەررە تىرىشقا بەكى
 تىزۇ برەرو سوتىنەرى. ئەي ئەو زمانە سورەي وەك پشكۆي ئاگرىت، بەراستى
 خەرمانى منت سوتاندن و گورىت بۇ خۆلەمىش.

(يونس ئەمرە) بە شىعەرىكى جوانى گەشەدارى جوانترىن وەسفى كىردووى:

قەسو و تەبەك ھەبە جەنگ دەو سىننىت

ھەررەھا قەسو و تەبەك ھەبە سەرىك تيا دەبات

قەسو و تەبەك كىش ھەبە خواردنى خراب دەگورىت

بۇ كەرەبەك ھەنگوبىنى لەسەر بىت!

لە خۆر و ھەر گرە.. ئەگەر وىستت لە مانگ

پووناكىت لە خۆر بان لەمانگ و ھەرگرتبىت وەك بەكە، چونكە بەراستى بىنەماي
 ئەو پووناكەبە لە خۆرەو ھەبە، ھەموو ئەوئەي دەدرەوشىتەو ھە و تىشك دەخات لە
 بەشەگانى ئاوتىنەدا بەو سەرچاوەو ھەبەك دەگرتت، كەواپە گىرنگى بە ھۆكارو
 ناوئەندكارەگان مەدەو سەرچاوەكە لەبىر بەكەيت. ھەموو خىرىكى مەعنىوى و
 مادى و نەشەبەكى پۇخى ھەمووى لەبەك سەرچاوەو ھەبە: كەواپە واى دامەنى كە
 ئەوانە دەگەرتتەو ھەبۇ فلان و بۇ فلان.. بەبىن پىنماكارو ناوئەندكار مەمىنەرەو ھە،
 بەلام ھەموو شتىك لەو پىنمايى و ناوئەندكارىدا قۇرخ مەكەو وابەست مەبە پىوئەي.

حهوزی ئاو و بۆری ئاو خوار دنه وه

دهسه لاتدارو فرمانبره وا وهك ههوزو تهنگی ئاو وایه و فرمانبره رانیسی وهك بۆریه كانن، جا به راستی له بۆریه كانه وه هیچ شتیك نایهت و نارژیتته دهره وه جگه له و ئاوه ی وا له ئاو ههوز یان تهنگیه كه دا، ئیتر پاك و خاوین بیت یان پیس بیت، كه وایه پاك و پیسی مه دهره پال بۆریه كان به لكو پووبه پووی ههوز و تهنگیه كه ی بگه ره وه، له بهر ئه وه ی بینگومان بۆریه كان سه ر به ههوزو تهنگیه كه ن..

جا ههروهك بۆریه كان شوین ههوزو تهنگی ده كه ون، ئاوه هاش فرمانبره ران وایهستن به دهسه لاتداران و فرمانبره وایانه وه و شوین ئه وان ده كه ون، به راستی له بهر ئه وه ئه وه تا دهریاره ی ئه و مه رده ی له سه ر پۆخی پووباری دیجله كاتیك گورگ راوی دهكات و ملی ده شكینیت، پرسیار له عومهری كورپی خهتاب - خوا لینی رازی بیت - دهكریت نهك له كارمه ندان و فرمانبره ران.

ههلی سبه یینی

ده بیینی كه گه مره ی نه قام هه میشه ده لیت: دوینی واو به یانی وا، هه موو كاریکی دوا ده خات هه تا دوینی و سبه یینیش له گه ل یهك له دهست ده دات. له راستیشدا به راستی دوینی خه یاله، سبه یینیش هینشتا نه هاتووه و وه هه، به لام ئه مرۆ ئه وه به راستی له نیوان دهسته كاننایه. كه وایه ئیستا ئه و كاره ی ده ته ویت ئه نجامی بده. ئایا نازانیت كه ئه م دوینایه و تۆش بئ مانه وه یه؟

ده ی كئ ئه وه ت بۆ دهسته بهر دهكات كه تا سبه یینی بژیت تا پیلانی بۆ دابنیت؟ كه وایه دهست و برد هه ر ئیستا تۆوه كه ت داچینه و، ئه وه ی ده ته ویت بیدوریت بیدوره.

ئەو بلىند بوونەو ئەو ئەو دەدە بەزىت

بىنگومان جىباوازى ھەيە لە نىوان ئەوى بوونەو ھەيەك (دابەزىن) و ئەوى بوونەو ھەيەكى تىردا. بەراستى كەسى وا ھەيە لە ئەوى بوونەو دەدا دابەزىنىدا ھەست بە وەزىمى خۇي دەكەت، بەلام بەراستى ئەوى بوونەو دەدەزىنى راستەقىنەيى ئەو ھەيە، ئەو مەزۇفە ھەر كە ئەوى دەبىتەو دەدە بەزىت بۇ خوارەو دە، بەراستى واى دادەنىت ئەو ھەر بەرەو سەر سەرگەوتتو دە. بىنگومان داپۇشىنى تاوان و گوناھ لەلايەن گوناھكارو تاوانبارەو مەردايەتى و گەرەيىە، بەلام بەدبەخت و سەرگەردان بەراستى ئەو كەسەيە شانازى بە عەيب و عارو كارە بىن نىرخ و خرابە كانپەو دەكەت، ئەچىت خۇي دەنوئىت و بەھەموو خەلكى دەئىت: "بىرۈان و سەرچ بىدەن جۈانتر لە سەردەمەكانى مەن نىيە!!". بەو شىو ھەيە بەراستى عەيب و نەنگەكانى خۇي نىشانىان دەدەت.

ئايا وئىنە دژايەتى وئىنە كىشە كە دەكەت؟

ھەستانى دروستكارو بە باخى بوون لە دروستكارەكەي، ھەولدىنى بۇ گۆرۈنى بىرپارو ئەندازە گىرەكەي دەبىت چەند گەوجىەتى و بەفەرۇدان بىت؟
ئايا وئىنە دەتوانىت لە بەردەم وئىنە كىشە كەيدا خۇبىنوئىت و شانازى بە خۇبەو بەكەت؟ ئەي مەزۇفە! تۇش وەك وئىنەي لە دەستى وئىنە كىشەدا، دەي بەراستى ئەندازە و سنورى خۇت بە باشى بزانەو ھەرگىز ئەو لەبىر نەكەپت كە تۇ بەدبەنراويت، ھەرەھا بە لوتبەزى و لەخۇبايى بوون بىن تواناي و بىدەسەلاتى خۇت چلكن و پىس مەكە.

نكولى كردنت سه لماندنته

نې بې باوه پى نكولى كېر! تۆ له و كېسه ده چيت كه ده لئيت: به و كېسه لې له
دهرگاي دودات، كېس نيبه له مالدا، دهى خۆنه گېر دهنگت ده بېستې دنلېا ده بېت
كه تۆ له ماله كېداى، له بهر شه وهى ده بېنيت بهر ده وام ده بېت له سېر لېدانى
دهرگاكه، جا به راستى له گېل شه ودا كه تۆ به قسه كهت نكولى ده كېت، كه چى
له ولاوه به دهنگه كهت ده پسه لمېنيت كه كه سېك له ماله كېدايه. كه وايه باش
بېرېكه ره وه نكولى كردنى تۆ بۆ بوونى به دېهېنېر (الخالق) له گېل شه ودا كه تۆ
هېت چ خۆگه و جاندينېكه و چېند خۆبه فېرودانه. مادام بوونى تۆ دهنگى شه و
به دېهېنېر وه ديارهى شه وه به راستى ئېتر تۆ ناتوانيت نكولى به دېهېنېر بكه پت،
نه كېنا مه گېر كاتېك بتوانيت كه نكولى بوونى خودى خۆت بكه پت.

وه ك گول پېنېكه نه

نې شه و كېسهى ته نها به پزانى چېند دلۆپه خوېنېك له لوتت پېش
مه لده گېرېت و، ده م و چاوت داده هېزېت و، دست ده كېت به پرخنه گرتن له
قه ده ر!

تايا بۆ له گول پېندت وهرنه گرتووه؟

شه و ه تا خۆ نه گېر كه لاكانى كه لا گېلا ئې دابمالېت و ئې بكرېته وه، شه و هر
بهر ده وام له پېنېكه نېندايه. پازېبوون به حال، سوپاسگوزارېه.

شه و ه تا گول بهر ده وام له ناستى به رزى سوپاسگوزارېدايه، شه م جا توش باش
بزانه: كه شه و به رېه ست و تهنگوچه له مانهى كه تۆ توشى ده بېت، به بېگومان

دهبیته به ربه ستنکی به هیزو رینگه پینه دهر له به ردهم توشهاتینکی گه وره تر له وانه
که وایه نهی برام با به ردهوام دهم و چاوت پینکه نیت و دهم به رده دهنه بیت.

نایا تاوانی تویه یان تاوانی په ته که یه (الحبل)؟

نهی نارو زومه ندی ته مەلی! نهوه عمود و راگره، نهوه په نه (الحبل)! نه گەر
تو سرکه و تنت ده ویت به راستی دست به په ته که وه بگره و دهستی له سر
توندکه. خو نه گەر نهو جزیره ویست و ههول و توانا به شت نییه نیت به دوی
بیانوگه لیکي بن مانادا مه گه پئی، مەلی: "په ته که به هیز نییه و، عمود و راگره که
ساف و چه ورکراوه و دهستی پیوه ناوه ستیت".

راستی نهوه یه که تو دیاره نارو زومه ندیکی ساختهی، هیچ نیه تینکی
بلند بوونه وه ت نییه و، ناتو ویت عارهق له و رینگا په دا بریت و خوت هیلاک بکه بیت،
بویه له بیانوگه لیک ده گه پیت. باش بزانه که هه موو به رزبوونه وه یه کی مەعنوی
وهک نهو په ته یه، جا نه گەر به راستی ده ست پیوه گرت نهوه له نارو زوی نهفس
رزگارت ده بیت و بلند ده بیته وه، خو نه گەر به ردهوام له چالینکا بیت و ههولی
بلند بوونه وه ی نه ده بیت، نیت به راستی نابیت لومه ی په ته که بکه بیت، به لکو لومه ی
خودی خوت بکه.

ئەگەر تۇدزىت دەپت!

ئەي دىزى ئەلەكان! ئا كەي ئەمەنت بەھىزۇ دەدەپت لەم جۇرە كارگە لە بىن نىخ و قىزەونانەدا؟ ھەتا كەي ئەفسى خۇت و كەسايەنىت بەھەدەر دەدەپت لەم جۇرە ئارەزۇوگە لە بىن بەھار سوكانەدا؟ خۇ ئەگەر بىنگىرن وانە دەستگىرت بگەن ئەوە دىلنپابە لەبەر خاترى ئا كە ئەعلېك كە دىزىوتە دەستت دەپرىت، يان لە گەردنت دەپرىت. دەي ئەگەر ھەر دەپىت دىزى بگەپت و بەبىن دىزى كىردن ئۇقرە ئاگرىت، بەراستى ۋەرە بەلای كەمەۋە پارچە باقوتىك، (يان پارچە زىپىك) بدزە، بۇ ئەۋەي ھىچ نەبىت بەرامبەرى سىزى دىزى كىردن بىت. بەسە شىتر ئارەزۇو و تەماعەكانت لە شىنگەلىكى بىن نىرخدا بە فېرۇ مەدە كە ۋەك يارى مىدالانە، بەلكو ۋەرە ئەو ئارەزۇو و تەماع و ھەولانەت بەرەۋ دىۋاۋۇ (القيامە) زىانى ھەمىشەيى بگەرەۋە بۇ ئەۋە جوبىرانى نەر تەمەنت بۇ بگاتەۋە كە لەۋ رىنگاپەدا بە خەرچت داۋەۋە لە دەستت داۋە.

غەم و پەژارە دەرمان دەھىنىت

ۋاي دادەنىت كە غەم و پەژارە كارىكى خراپە؟ غەم و پەژارە دەرمان پادەكىشىت، غەم و خەفەت و ئىش و ئازارەكان ۋەك چال و نەۋى وان، دەرمانىش بە راستى ۋەك ئاۋە.. جا لە ھەركات و شۆبىنىكدا خەفەت ھەبۇ دەرمان بە خىزىپى بۇ لاي دەچىت، ۋە لەھەر شۆبىنىكدا شۆبىنى نەۋى و چال ھەبۇ ئەۋە ئاۋ بۇى دەچىت. دەي بە غەم خەفەتەكەت دلخۇش بەۋ، باش بزانە ئەۋە پاكىشەرو ھىنەرى رەھمەتى خودايىيە، چونكە بەراستى بە دەمەۋە ھاننى خودايى بەپىنى پىۋىستى و

ئاتاجىبە. ۋەره نەخۇش بە تا چاكت بكانەۋەو شىفات بدات، ھەزار بىبە بۇ ئەۋەي دەولە مەندت بكات.

ئەي نابىنى كە مەمكەكانى دايك وشك و بىن شىرن تا مندالىكى خاۋەن بوو لىۋى نەرم و نىانى دەبىت. ئەمجا پاش ئەۋەي كە مندال گەۋرە دەبىت و گەشە دەكات پىنى دەۋتۋىت: "مادام بەراستى گەۋرە بوۋىت و بەتوانا بوۋىت، نىتر ھەرموۋ نان بخۇ".

دە تۇش ۋەك مندال بىن تۋاناۋ بىن دەسەلات بە دەمت بگەۋە بۇ زاتى ئەللا - جۇ جلا -، بە ھەموو شىۋەبەك تا بەھرەكان بىزىتت بەسەرنا ھەروەك شىر لە مەمەي دايكانەۋە.

كىيە ئەۋەي عاشق ەشقى دەبىت !؟

ئەي ئەۋكەسەي نانى دەۋىت بەبىن درۋىنە كىردن، ۋە ئەۋەي بەبىن بەخشىن ۋەرگىرنى دەۋىت، ۋە ئەۋەي كە دەبەۋىت خۇشيان بوۋىت بەبىن ئەۋەي ئەۋكەسى خۇش بوۋىت! باش بزانە كە بەخشىن بە دەست خستىن و بەئاۋات گەشەنە.

لەراستىدا تۇ ئەگەر خەلكت خۇشۋىست بىگومان ئەۋانىش تۇيان خۇش دەۋىت، ئەۋەتا دەسەلاتدارو ھەرمانرەۋاينىش سوپاسگوزارى دەنوۋىن بۇ كەسىك سوپاسگوزارىان بىت و لە خزمەتيا نا بىت. لە بەرئەۋەي بەراستى ھەموو مۇۋەبىك بە شەرابى خۇي سەرحال و سەرخۇش دەبىت، ھەروەھا ھەموو خۇشەۋىستىك عاشقى خۇشەۋىستەكەي دەبىت و ھەمبىشە نامادە دەبىت بۇ قورىانى دان لە پىنگەبدا. تىنۋەكان ئەۋانەن بەۋبەپى تامەنقۇرىبەۋە ھاشاۋل دەبەن و دەچنە سەر ئاۋى سازگار ھەروەك بىگومان ئەۋ جۇرە ئاۋەش بۇ ئەۋ تىنۋانە دەگەرىتو تامەنقۇرىيان.

برواداران وهك په ك جهستن ..

جهسته په كټكه، به لام نه ندامينكي هه به، پوهيش نه وه به كوكاري له نتيوان نه ندامه كاندا نه كاتو نه پانكانه په ك تاكه جهسته. جا نه گه ر پوخ مرد نه وه بينگومان په ك نه ندام له نه ندامه كان نامينيت، به لكو هه مويان دهمرن. بروادارانيش هه ر تاوه مان، چونكه له راستيدا نه وانيش وهك نه ندام كه ليكن له ناو جهسته به كي كه ورده. له بهرچي؟ بينگومان له بهر نه وه ي په ك پوهي هاويه شيان هه به نه وپيش نيمانه. به راستي چه نده ها له دلان هه به نه گه ر كه نجينه كانی سه رزه وي خه رج بكرت بؤ كوكرينه وويان كونا بنه وه، كه چي نه وه تا به راستي نيمان، نيمانداران كوده كانه وه به هويه وه دهبه برا! وه خو خوانه خواسته نه گه ر په يوه ندي نيماني پچرا نه وه گونگاني جهسته ده كرينه وه وهك نه ندامه كانی جهسته چون به مردني پوخ دهمرن، بروادارانيش تاوه ها به پچراني په يوه ندي نيماني له په ك دهنرازين و پرش و بلاو دهبين و به ها له دهست ددهن.

په كبووني زمان يان په كبووني دله كان؟

په كبووني زمان گرينگ نيبه، به لكو په كبووني دله كان گرينگ. چونكه نه وه تا به راستي ده بينيت هيند بهك به ناساني له گه ل تور كه كدا رنده كه وپت و ده گونجيت، كه چي نه وه تا له به رامبه ر نه وه دا ده بيني نوو تورك... يان هه ر تواني ديكه ناتوانن پتيكه ون و بگونجيت له نتيوان خوياندا له گه ل نه وه شدا كه زمانيان په كه نه مچا شا ليره دا به راستي دهرده كه وپت كه نزيكي دله كان و په كبوونيان باشنو خيردارتره له نزيكي و په كبووني زمان.

بە راستى وادەبىت ھاۋرى زىان دەگە نىت ؟

ئەي ھانا بەرى ھاۋرىكەر! بە راستى ئامانجىت ئى نىكچۈۋە، چۈنكە دۈست لە دۈژمەن جىيانا كەپتەۋە و لىت نىكەل بوون، لە راستىدا ئەۋەى تۇ بە دۈست و ھاۋرى بانگى دەكەيت و پىۋەى وابەستى، ھەلەت دەكات و لە رىنگاى راست لات دەدات. ئىتر چۈن دەبىت ئەۋەى دۈورەت دەخاتەۋە لە راستى و لە بەھەشت و جوانى دۈست و ھاۋرىت بىت؟! ھاۋرى و دۈستى راستىقە بۇ تۇ دەرگا دەبىت نەك پەردە. ئەۋەپە دەستت دەگرىت و دەتبات بۇ لاي راستى و ھەق، نەك ئەۋەپە رىنگات ئى تىكەدەدات و بەلارىدا دەتبات، جا بە راستى ئەۋەى دەستت دەگرىت و بەرە ھەق و راستى پەلگىشت دەكات، ئەۋە دۈست و ھاۋرىپە بۇ تۇ نەگەر بە نەيارو دۈژمەنىش بگەۋىتتە بەرچاۋتو دەستىشت ئى رابوۋە شىننىت، چۈنكە بە راستى ئەۋەى ھۇكار بىت بۇ خىرو چاكە ئەۋە خىرو چاكەپە.

جۈرە گانى بەخشىن

بەخشىن و دەستە دىارى ھەر مۇۋىك لەسەر ئەندازەى بەخشىندەپپەتى. ئەۋەى شاپستەپە بە بەخشىندەۋە بەخشىنپەتى لە مال و سامانى، ئەۋ بەخشىنە لەلەپەن كەسانى ترەۋە شتىكى چاكە و جىنگاى رىزە، بەلام لەلەى عاشقان پەسەند نىپە. لە راستىدا عومەرى كۆرپى خەتتاب - خوا لىنى رازى بىت - لە رىنگاى ھەقدا رۇد بەخشىندە بوو، بەلام بەخشىننى ئەۋ كاتىك بەرەبەر دەگرىت بە بەخشىننى ئەۋ بەگرى صدىق - خوا لىنى رازى بىت - و دەستگوشادى ئەۋەۋە دەردەكەۋىت كەمە. ئەي بەخشىندە! ھەر بىەخشىت و سەرف بگەيت بە راستى ناتوانىت كە پىنش پووناكى بگەۋىت.

ھەرۋەك (فضولي) شاعىر وتوۋپەتى:

تۆ قورمانبەك پېشىكەش بە خۇشەويست دەكەيت
كەچى خۇشەويست خودى خۇي بە قورمانى پېشىكەش دەكات!
خەڭ ھەموو سالىڭ بەك قورمانى پېشىكەش دەكەس
كەچى مى ئەوئەتا ھەموو كاتزەمىتو ھەموو رۇزىڭ ئەفسى خۇم پېشىكەش دەكەم!

ئايا بۇن لە گولە كە يە يان لە زەيتە كە يە تى ؟

زەينى گول شاراۋە يە لە گولە كە دا، بوونى بە گوشىرو شىپلانى گولە كە
دەردە كەونىت، كەواپە ئەو بۇنە لە كونيۋە دىت؟
ئايا لە گولە كە وە يە يان لە زەينە كە وە يە ؟ خۇ ئەگەر تۇ ئەو بۇنە لە گولە كە
بەكەيت يان لە زەنى گولە كە ھەردىو كارە كە وەك يەكن و پە كيارى، وە نازانرىت
گرنكى گولە كە لە كونيۋە دەست پىندەكات. وە گرنكى زەينە كەش.
بە راستى بوونى ھەندىك لە يەك ساتە وە خندا لە گول و زەينى گول دەچىت.
چونكە لە راستىدا چەندان لە خوداناسانى راستە قىبە و شارەزا يانى ئەواو (العارفىن)
ھەس، خۇيار تۈاندۇتە وە لە زاتى دەسەلاتدارى گولە كاندا، جا ئەوەى وای كرىو وە
ھەناسە كانيار بە بۇنى ئەو گولە بلاو و پەخش دەبىتە وە ھەروەھا ھەمىشە لەوانە
بووتە دەركەونە يەك بۇ ئەم وئارە خودايىيە (وە كە خۇشەويست مى دەبە ئەو
گويىيە پىنى دەبىستىت، وە بەر چارەى پىنى دەبىستىت، بەر دەستەى دەستى
پىندە وە شىنى، وە بەر قاچەى لەسەرى دەروات بە رىدا) (رواھ البخارى).

كەم بېخشە و زۆر وەر گره

ئەي كەمزەي وابەستىبو بە لەش و لارو جەستە وەو خۇمە لواس پىنۇەي! لە بەلقىس بەند وەرگرو، ئەو مولك و سامانە لە سەر رىنگاي سلىماندا ﷺ رابخە و لىنى بىن خەم بە، چونكە بەراستى ناگونجىت و بەپىنى زىرى ناپىت كە كەسايە تىپەكى وەك سلىمان ﷺ بە بىن بەرامبەر واز لە تۆ بەئىنىت و پشتگونىت بخات، مال و سامانى تۆ لە چارەي ئەو لە كۆيىپە! تۆ كلى دەدەينى كە چى ئەو بەراستى لوتلوتو مەرجانت دەداتى! بەلام لىرەدا ئەووت لە بىر نەچىت كە بەراستى لەويدا (سلىمانىك) لەسەرو ئەو سلىمانە وە ﷺ ھەيە، پىنغەمبەر سلىمان ھىچ شىنك نىيە جگە لە بەندە يەكى بى دەسەلات لە بەردەم قاپىپە كەيدا، تۆو سلىمان و ئەوەي تۆ گومان دەبەيت كە ئەو مال و سامانە ھى تۆپە، بەراستى ئەو ھەمووى مولكى ئەو، جا كە واپە جەستە و پىست و رۇحت بگە بە گل و تەپوتۆز لە رىنگايدا، وە سەرت لە بەردەم قاپىپە كەيدا دابىنى بۆ ئەوەي جەستە و سەرتكى نەمرت پىن بېخشىت.

ئايارو و بار خراپترە لە قاپ؟

ئايادە كرىت قاپىك ئاوى تىندا بىت ئەو ئاوە لە پووباردا نەبىت؟ وە ئايادە گونجىت شىنك لە مال دا بىت بە بىن ئەوەي لە شاردا بىت؟ قاپە كە دۇنياپە و پووبارە كەش دلە. جا دۇنيا بەراستى ئۆزىكى تەنگە لانه، بەلام دلەت بەراستى ئەو ھەمە جۆرەي سەرسورھىنەر. تۆ تىنويىت بۆ ئاوينكى گەرمى شىواو لە قاپە كەدا، كە چى لە ولاو ھەمە ئاوينكى سازگارى زياد لە پىنويست لە پووبارى دلئايە، ئەو شت گەلە جوانانەي ھەن لە مالە كەدا لە لاپەن ھونەر پىشانى شارە كەو ھەمە كراون. ھەمە بۆ بۆ بازار نا شتگە لىكى تۆر

جوانتر لەوانە ببینیت. جا پوختەى قسە ئۆدەیه ھەر شتیکی بەتام و چاک ھەبیت لە دەردەو، بەتامتر و چاکتر لەو لەددا ھەبە، دەى وەرە نینویەتى لیوھکانت لە ناوی سازگاری بویار بشکێنە ئەك لە ئاوە گەرم و شیناوەکەى قابەکە ھەرودھا لەو ژوورە تەنگ لەئەدا رامەبۆتیرە و کات بەسەر ھەبە، بەلکو لەو شارە فراوانەدا سەیران و گەشت بکە کە نەسەرەتاو کوتایی نیە

رۆژ لە شەو دا شاراو ھەیه

حالی دنیا ھەمیشە لەسەر گە پیدە (الدوران) راوہ سناوہ، لەراستیدا لەنیو لاپەرەو کاتەکانی بى نۆمیدیدا ھیواکان خۆیان ھەشارداوہ. ھەرودھا لەنیو نامیزەکانی شەواندا خۆرەکان خۆیان ھەشار داوہ.

وہ ھەموو سەرەتایەك کوتاییە، ھەموو کوتاییەك سەرەتایەكى نۆبیە.

پۆژەکان و شەوکان و پووداوەکان بە سەرچەمیانوہ تۆپینک لە دەستی قەدەری خوداییدا، جارێك لێیان دەپرسیتو، جارێكى دیکە پرسەکانی دەکاتوہ بە خوری. ئۆدەى بەراستی لای من و تۆ لەوہ بە بکریت یان ھەر نەکریت، لای خودای بالادەست ئۆدە وانیە.

وای دامەنۆ و ھەرگیز وای بۆ نەچیت کە ئەگەر کەمێك خۆین لە لوتت نکا نیتەر ئەمریت، یان ئەگەر خۆرتاوا بوو نیتەر بێگومان قیامت ھەلدەسیت. بەراستی مردن و بەرپاوی قیامت پەيوەندى بە پۆژو شەوان و ھۆکارەکانوہ نییە، بەلکو پەيوەندى بە خاوەنەکانیانوہ، بۆ ئۆدەى تۆ ھەمیشە بە ھیواوہ بژیت و ھەرگیز بى نۆمید نەبیت و ھیوا براو نەبیت.

لوتف جوانو خەشمىشت ھەر جوان

ئەي ئەو كەسەي پىشتگوى خىستى جەھاي جوانترە لە بەختە ھەرى، ھەروھە سزادان و تۆلەسەندى خۇشترە لە گىيان (النفس). مەن بەراستى عاشقى لوتف و خەشمى تۆم، دەي ئايا عاشق بوونى ئووشتى ئاوا دز بەپەك لە بەك كاتدا لە سەرسورھىنەرەكان و نامۆكان نىيە؟ بەئى، بەلام لە راستىدا ئەو سەرسورھىنەر و نامۆيە تەنھا لە پوالەتدايە، ئەوھش بىنگومان لە بەرئەوھى جەنايت جوانىت لە جوانىشەوھە تەنھا جوانى دەردەكەويت و دەردەچىت. دەي ئىتر بەراستى ئەو دابەشكردن و جياكردنەوھى لەلايەنى جەنايتەوھە دىت، بەوھى كە ئەوھ خىرو چاكەپەو ئەوھش شەرو خرابەپە، ھىچ شىئىك نىيە جگە لە خىلى نەبىت لە چاوەكاندا.

ئەوھ دەدوورىتەوھ كە دەپچىنىت

ھەموو مۇشۇك لەم ئونىيەدا ئەوھ دەدوورىتەوھ كە دەپچىنىت، جا بەراستى ئەگەر خىرو چاكەت ئەنجام دابىت ئەوھ خىرو چاكەت بىنيوھتەوھ. وھ بە بىنگومان سەرنەجامى ئەنجامدانى شەرو خرابەش ھەر شەرو خرابەپە. ھەر بەراستى ئايا دەكرىت ئەگەر تۆگەنت چاندېن جۇ دەربىت؟

وھ ئايا ئەسپىكت بىنيوھ كەرى بوو بىت؟ كەواپە لىرەو لەوئى لە راستىدا لە بىانۆھىنانەوھ مەگەپئى و بىيانوھ مەھىنەرەوھ، چونكە دلئىابە تۆ تەنھا ئەوھ دەدوورىتەوھ كە چاندوتە. جا ئەگەر دەتەويت دلەكان بەلای خۇندا رابكىشىت ئەوھ بەراستى تۆوى خۇشەويستى بچىنە. ھەروھە ئەگەر بەدەست خىستى بەھەشت و شادبووتە بە رەزەمەندى پەروەردگارت ويست، دېك و دال لە رىگادا مەپوئىنە.

كۈنە نەۋەسى دە تپارىزىت

ۋا گومان دەبەيت نەۋانەسى مال و سامان و پۇج و گىياست لە شەپو خراپەسى
 درەكان دەپارىزىن پاسەۋانان و پۇلىسەكان لە كۆلانەكاندا؟ نەخىر وانىبە، بەلكو لە
 راستىدا نەمن و ناسايشى تۇ دەگەرىتەۋە بۇ دادپەرۋەرى دەسەلاتدار، لەبەرئەۋەسى
 بىنگومان نەۋ سەرەۋ نەۋانەش دەست و قاچەكانن، دادپەرۋەرىش بە راستى لە
 سەرەۋ دەست پىدەكات نەك لە پەل و پۇۋە! بە راستى نەۋ خەۋزە و نەۋانەشى
 پۇرىەكانى ئاۋن. بىنگومانىش نەۋەسى لە پۇرىەكانەۋە دەۋرات نەۋەبە كە لە خەۋزە
 نەنكە كەدەپە. جا بە راستى دەسەلاتدار نەۋەبە شايسەتى خۇشەۋىستى و نەرسى
 راستەقىنەبە، نەك پۇلىس و پاسەۋانەكان. كەۋاپە باش بزانه كە خىرو شەر لە لايەن
 دەسەلاتدارى دەسەلاتدارەكانەۋەبە، دەسى بە راستى پالبدە پىنۋەسى و پشت بەۋ
 بىستە.

شەر بە نىسبەت كۈۋە

نەخىرو نەشەرى رەھا لە هېچ شۇبىنىك نىبە، چونكە خىرو شەر - چاكە و خراپە -
 دوۋ شتى نىسبىن. نەۋەتا لە راستىدا نەۋەسى ۋا دەردەكەۋىت بۇ تۇ شەپو خراپەبە،
 بۇ كەسىكى دىكە دەبىنىت خىرو چاكە دەبىت. دەبىنىت زەھر مەرگە بۇ تۇ كەچى
 بۇ مار زىانە. كشتىيار (فلاح) چاۋەپى و ئاۋانەخۋازى بارانە، كەچى خشت بەرى قور
 خوا خۋاپەتى باران نەبارىت گەرمى خۇر بە تىن بىت! بە دەپىنەرى بونەۋەرىش
 (الكورن) ھەموو شتىكى بەدانايى دروست كرىۋەۋە ھاۋكىشەشى لە نىۋان بۇەكاندا
 داناۋە. بە بوۋنى بىن باۋەر لەبەھاۋ نرخی باۋەردار زىاد دەكات، ھەرۋەھا بە بوۋنى
 ناشرىن جوانى جوان زىاد دەبىت. كەۋاپە رەخنە لە دانايى دانا مەگرە، ۋە باش
 بزانه كە بە راستى هېچ شتىك نىبە بە ھەۋاننە بە دەپىنەرىبىت.

عیشق چىيە؟

بەكئەك پەرسىيە ئى كەردەم: "عیشق چىيە و كامە يە؟"
مەنەش و تەم: "بە بە مەن (واتە وەك مەن) ئەوجا دە زانەت لە كۆي يە زانەنى عیشق
بۆ تۆ؟"

پەرسىيە ئەو يە كە بىگومان ناتوانەت لە رەنگاي خويندە وە نووسەن و
تەبانووسە وە فەيرى بىيەت. چۈنكە بە پەرسىيە بىيەنى پەشكۆكان لە ناگەرداندا وە نەگۈيەن
لە شوشەدا زانەت نىيە، لە بەرئەو يە كە لە پەرسىيەدا ئەو زانەتە زانەتە تام كەردە
جەگە لە و كەسەي تامى دەكەت كەسى تە نايزانەت، وە بەر كەسەش پەي بەگە بە نەت كە
بە پەرسىيە ئەو دەيزانەت، بە پەرسىيە زانەتە كەي تەنەا گومانە وە هەچى تە. جا مادام كە
ئەو يە تۆ فەيرى كەوتتە ناو عیشق بە بە وەك ئەو يە تەنى كەوتتە، وە فەيرى
هەلقەچان بە بە وەك ئەو عاشقەي هەلدە قەچەت، وە بۆنى عیشق هەلبەزە لە
هەناسەكانى عاشقەي بىن پەروا وە. ئەمجا لە و نامازانە وە كەشتەكەت دەست پەن
بەكە و عاشق بە بە ئەگەر زانەنى عەشقت دەوتتە.

خۇشەويست بە هەشتە..

ئەگەر تۆ عاشقەت باش بزانە كە بلىندىبۇن و نەوى بۇون، هەروەها گەرنى و
هەرزانى بە پەنى خۇشەويستە. ئەگەر تۆ لە چالەكى قولدا بىيەت بە لام نەزىك لە
خۇشەويست بىيەت دۇنيا بە گەنگ نىيە و كەتتە نىيە، لە بەرئەو يە بە پەرسىيە ئەو كاتە
تۆ لە بەرزايى ئاسمانداي. بە لام ئەگەر بە پەن خۇشەويست لە ئاسمان بىيەت، ئەو
دۇنيا بە تۆ لە نەزەتەينى نەزەكانداي (أسفل السافلین)، لە بەرچەي؟ لە پەرسىيەدا
لە بەرئەو يە ئەو يە خۇشەويست بىيەت كەسى تە نايزانەت. خۇشەويست

بەهەشتە، بەهەشتىش ئەو شوپىنە بە خۆشەويستى تىدا بىت. بەهەشت بەين
خۆشەويست نۆزەخە. بۆيە بەراستى ئەو بە لەلای خۆشەويست بىت سكالای هېچ
نەهەلەك ناكات، بەلام بەين خۆشەويست بەراستى هەموو سامانىك وەهەم و
خەيال. كەوايە گزنگى مەدە بە پلەوپا بە سامان، بەلكو كۆشش بەكە خۆشەويست
بۆلای خۆت بەينىت و بىكەيتە هاودەمت.

پەژارە خەلواو شىرىنى عاشقە

پەژارە و خەفەت، خوشى و شادى، بەينى خاوەنەكەيتى. بەراستى پىنگاى عشق
لەوانىزە بە بەلاو شەكەتى و دىك و دال. كەچى هەموو ئەوانە لەلای عاشق
ئاسايرى و ئاسانە، لە راستىدا لە بەرنەو بە قاچەكانى راھاتوون لەسەر برىندارىبوون
بەسەر دىك و دالدا!

بەلام كەسى بەن ناگا لە عشق، ئەو بەر عاشقى خودى خۆيتى.
لە راستىدا دەستەكانى و قاچەكانى لەلای گزنگەرن لە خۆشەويست، لە بەر ئەو
ناتوانىت لەسەر بەلاو نارهەتى و كە دەرهەكانى عشق خۆرا بگرتىت و بە نارام بىت،
بەلام عاشق بەراستى لە خۆشەويستەكە بەو عاشقى هەموو شتىك دەبىت. بۆيە
ئەگەر ئەو بە لەلایەن خۆشەويستەكە بەو بەزى دىت زەھىرىش بىت، بەراستى ئەو
لە پوانگەى ئەو بە ئاوى حەيات و خۆرەو بەهەشتە، هەروەها ئەو بە لە ئىش و
نازارەكان توشى دەبىت ئەو بىنگومان لە لای ئەو خودى دەرمانە.

بەچاۋى عاشق سەير بەگە

جۈنى لە پروانېن و چاۋداپە ئەك لە شتەكەدا، چونكە بەراستى ئەوھى شتېك
 جۈن دەكەت لە بەرچاۋدا ئەوھ تارەزۈومەندى و عېشقە، ئەوھنا ھەر جۈانېپەو لە
 پروانگى كەسېكى غەمبارى بېتاقەتەوھ ناشرىن دەردەكەوئىت، لەبەر ئەوھ تۇ لەيلا
 بەشئوھ بەك دەبېئىت و مەجنۇنىش بەشئوھ بەكى ئىردەبېئىت، كەوابە بە
 پروانېنىكى خالى لە عشق و نامەزۇبى مەپوانە بۇجۈان، بەلكو بەو چاۋە
 نامەزۇبەھى مەجنۇنەوھ بۇى پروانە.

بە بە گل تا گول پروانېت!

ئابا بەرد ئەگەر ھەزار بەھارىشى بەسەردا تېپەپىت ھېچ دەپوئىت؟ غەببەكە لە
 بەھاردا نېپە؟ بەلكو لە دل رەقەكەى تۇداپە كە بە خۇزۇلزانېن و پاخى بوون و
 شانازى بەخۇكردن وەك بەرد رەق بووھ، ھەولۇ كۆششى خۇت بۇرەكار تا وەك
 گل نەرم و نېان و بىز ھەواو دەمار بېت، ئەو جا بەراستى دەبېئىت چەند جۇر گۈلى
 رەنگاۋ رەنگ لە و گلە دەپوئىت، وەزى بەھارىش دېت.

سوپاس بۇ خوداى بالادەست لە پۇژى شەمە ۲۰۱۵/۱۲/۷، ۲۵/مەرم/۱۴۳۷،
 ۱۶/گەلاپىزان/۲۷۱۵ كوردى - كاتىمىز ۲ى بوانىۋەپۇ لە نامادەكردى ئەم بەرلۈھ
 تەولو بووم.

م. ھسېن ملا قادر پىنجۈئى
 سلېمانى / يالەكەى خەبات

پیرست

۵	پیشمکی
۷	دەستپیک

بەشى بەكەم

۱۱	ژیانی مەولانا جەلالەدینی رۆمی
۱۳	رەچەلمکی جەلالەدینی رۆمی
۱۴	شونین و کاتی لەدایکبوونی
۱۶	نیشتهجی بوونی رۆمی لە شاری قونیە
۲۰	شەمسی تەبیریزی و بەیەکگەیشتنی لەگەڵ جەلالەدینی رۆمی دا
۲۴	رۆمی لە دوای شەمس
۲۸	ژینگەى کۆمەڵایەتی و رامیاری
۳۱	شیوەر بووالەتی رۆمی
۳۳	رەوشتی رۆمی و جیهانی ناخی نارەووی
۴۲	مەولەوی لە دوای رۆمی
۴۳	دانراوەکانی رۆمی

بەشى دووەم

۴۵	گوزەریکی کورت لەجیهانی بیری رۆمی
۴۷	گوزەریکی کورت لە جیهانی بیری رۆمیدا
۵۷	ناشرینی وینە (بووالەت) و ناشرینی گیان (بۆج)
۶۰	پلمکانی مەولانا
۶۴	موسا پینغەمبەر و مەرە گوم بۆرەمکی

- ۶۶ مالى دۇنيا
- ۶۸ ناسكىك كەوتۈتە ناو تەويلەي گۈندىرىزان !
- ۷۲ ناييا شەكر باشتە يان كلۇ گل ؟
- ۷۳ دۇنيا نەرىست (الزاهد) كىيە ؟
- ۷۴ دۇنيا دزى قوماشى تەمەنە
- ۸۰ ژىرى و زانست و زانىارى و چەشەنگاشى
- ۸۱ زاناي نەحو و كەشتىەوان
- ۸۳ ئەو نەغامەي وىستى فىرى زمانى ئازەلن بىت !
- كۆيرىك دور دەبىنىت كەرىك باش دەبىستىت، بوتىك تەنورەي درىز لەبەر
دەكات !
- ۸۶ زانست و زانىارى نەمىرىكى نەغام !
- ۹۰ ئەو توتكەيەي لە سكى دايكىدا دەمەرىت !
- گرنكى و نەركت لەم مالدە پىنويستە خوت خاوين كەيتەرەو بىتە مروفىكى
پىنگەيشتووا !
- ۹۲ ناتوانرىت لە خودى خوت ەلبىت
- ۹۳ بەراستى نوزمەكت بەتال بوويەرە
- ۹۴ زنجىك لە ئاوينەيك تورە دەبىت !
- ۹۶ بەرەيىسا (بەرىسا)
- ۹۸ وای دادەنىت كە تۇ بەراستى سولتانىت ؟
- ۱۰۱ دىكەكان ەلدەكەنم
- ۱۰۳ چىزۇكى (عەظىم)
- ۱۰۴ لەبەرچى پىستە خوشكەر لەسەرخۇي دەچىت ؟
- ۱۰۵ باومرو بنەماكانى
- ۱۰۹ تەندروستى پىشان بەد !
- ۱۰۹ بوونى خوداى بالادەستم سەلماند !
- ۱۱۲

- گورگ و بىوى و شىر ۱۱۴
- رازى بوون سوپاسگوزارىه ۱۱۶
- لەمان بەختەمەرتەر نىيە! ۱۱۷
- ئەر نامۇزگارى كارەى نزا بۇ خراپەكان دەكات! ۱۲۳
- پەرستشپەتى و دەسەلاتدارپەتى چۈن دەپنەت؟ ۱۲۶
- لە پىويستى و مەرجه گىرنگەكان بۇ باومەر باومەر بە قەدەر . بۇمى چۈن لە
قەدەرتىدەكات؟ ۱۲۸
- لالانمە (تضرع) ۱۳۲
- نومىدو ترس ۱۳۳
- ئايا بىرۇكەكانى بۇمى لەسەر دىنەكانمەرىيە؟ ۱۳۸
- يووراش ۱۴۰
- خوداپەرستى (العبادە) ۱۴۲
- بۇمى دان لەسەر چ خوداپەرستىك دادەگىرنت؟ ۱۴۸
- تىپروانىنى بۇمى بۇ بۇئور ۱۵۲
- گىرنى خوداپەرستى و كۆزە! ۱۵۶
- ئايا نزاكان مەژمار دەكرۇن بە چەشنىك لە خوداپەرستى؟ ۱۶۰
- نزاى زارىك گوناھ و تاوانى ئەنجام نەدەپنەت ۱۶۰
- گەرانمە بۇ ھاوپى ۱۶۱
- لەبەرچى زاتى ئەللا - جل جلاله - دەمرىنەت؟ ۱۶۲
- مەرگ لە پوانگەى جەزمە - خوالىنى رازى بىت - ۱۶۴
- بە ناختەمە وەرە بۇ لام ۱۶۵
- ئاوينەبەكم بۇ هىنايت ۱۶۷
- نېمە ھاتىن ۱۶۹

بەشى سىيەم

چەند داستانىكى ھەلبۇزىراو لە مەسنەۋى

- ۱۷۱ زەرەنگەر ۋە ئىراۋسىنىكى
- ۱۷۲ ئايا ئىكرىت چەقەن بېيىتە تاۋوس؟
- ۱۷۴ سەردانى موفەللەدى (المقصد) كەر بۇ لاي نەخۇشىك
- ۱۷۵ كار دوامەخە بۇ سەبەبى
- ۱۷۷ بەران ۋە ھوشىروگا
- ۱۷۹ سى نامۇزگارى بالندەيك
- ۱۸۰ زاناپەك ۋە نەشتەكەيك
- ۱۸۱ قىل چىيە؟
- ۱۸۲ نەگەر نەمە پشپەكە بېت نەي گۇشتەكە لەكويابە؟
- ۱۸۴ چىزۇكى نەمە پىاۋەي خالى نەۋىت ۋە بەرگەي نازارەكەي تاكرىت؟
- ۱۸۵ باشتىن ۋە خراپتىنى نەۋىت
- ۱۸۷ لوت بەزىكى لەخۇپازى
- ۱۸۷ بۇ كەسلى تر مەگرى بەلكو بۇ خالى خۇت بەگرى
- ۱۸۸ نەمە بازەي كەۋتە مالى پەرمۇنىك
- ۱۹۰ موساۋ شوانىك
- ۱۹۱ مىشۋولەۋ خالى با
- ۱۹۲ ئايا دېك كۈنجى بەرەم نەھىنىت؟
- ۱۹۳ تۇ مەيە نەگەر مەن نەبوم
- ۱۹۴ نەرمان بە با بەكە
- ۱۹۵ دىر خاۋەنى باخەكە
- ۱۹۶

بەشى جوارەم

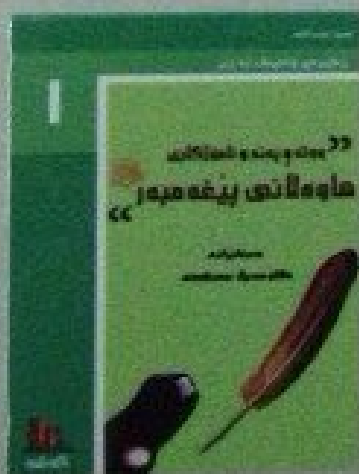
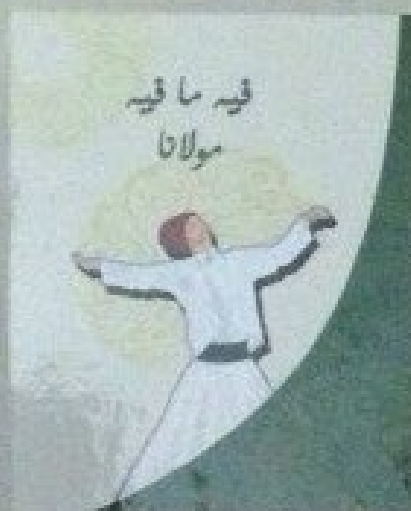
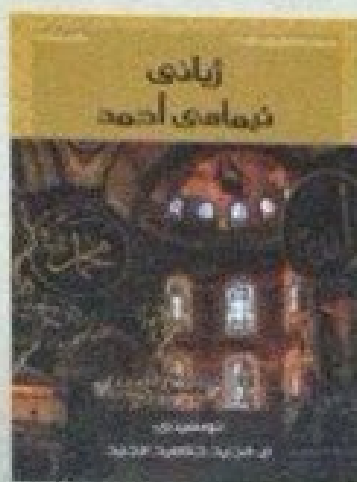
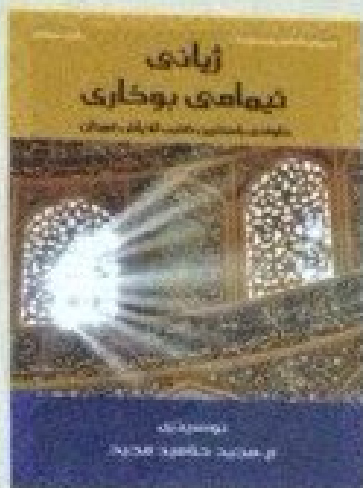
- ۱۹۷ . چەند بەندو نامۆزگار يېەكى ھەلبۇزاردە لە مەسنەوى
- ۲۰۰ . تۇ وشتريت و ژىرى رېنماكارە!
- ۲۰۱ . ئايا وىنەى ماسى ئاو دەخواتەرە؟
- ۲۰۲ . ئايا شەكر دەيىت بە نان؟
- ۲۰۴ . نەردى بە ھەرزان بىكرىت بە ھەرزانىش دەفروشرىت!
- ۲۰۵ . ئايا مۇم لە پۇژدا دادەگىرسىت؟
- ۲۰۸ . لەسەر سفردى شىر برسى ئايىت
- ۲۱۱ . پۇشاك بەپىنى لەش و لارە
- ۲۱۳ . ژىرى بە تەمەن نىيە بەلكو بەپىنگەيشتە
- ۲۱۵ . بىسەرىكى باشبە زامانت دەكرىتەرە!
- ۲۱۸ . سامان سەر پىچى سەرى كەچە
- ۲۲۳ . ئەى راوچى سىبەر
- ۲۲۵ . ئاويش تىنووى دەيىت!
- ۲۲۸ . ئايا وىنە دزايەتى وىنەكىشەكە دەكات؟
- ۲۳۲ . كىيە نەردى عاشق عشقى دەيىت!
- ۲۳۴ . نەگەر پىئلو بە پىت تەسك بوو بە پىخاوسى بىرۇ
- ۲۳۶ . ئايا بۇن لە گولەكەيە يان لەزەيتەكەيەتى؟
- ۲۴۱ . عىشق چىيە؟
- ۲۴۲ . پەرزەرە جەلواو شىرىنى عاشقە
- ۲۴۴ . پىرست

بەرھەمەکانی پڕۆژەى گەشە:

- ۱- ئەى پىڧەمبەرى خودا كىشەم ھەيە، نوسىنى: مامۇستا فاتىح مەلا رسول شارستىنى، چاپى يەكەم، ۲۰۱۴.
- ۲- لەخوا غافل مەبە، بەرگى يەكەم و دووھەم، نوسىنى: مامۇستا فاتىح مەلا رسول شارستىنى، چاپى يەكەم، ۲۰۱۵.
- ۳- ۲۵ ھەلە لەپەروردەكردنى منداڵ، ھۆكاروچارەسەر، نوسىنى: د. ياسر نصر، وەرگىزراى: محمد ھەمە مىرزا، چاپى يەكەم، ۲۰۱۵.
- ۴- وتەو پەندو نامۆزگارى ھاوھانى پىڧەمبەر، نوسىنى: سىدعەبداﷲ، وەرگىزراى: عفاڻ صدىق سەرگەتى، چاپى يەكەم، ۲۰۱۵.
- ۵- وتەو پەندو نامۆزگارى عومەرى كۆرى عبدالعزىز، نوسىنى: سىدعەبداﷲ، وەرگىزراى: ھسىڻ مەلا قادر پىنجوڻىنى، چاپى يەكەم، ۲۰۱۵.
- ۶- ژيانى نىمامى بوخارى، نوسىنى: م. مجىد ھمىد، چاپى يەكەم، ۲۰۱۶.
- ۷- ژيانى نىمامى ئەھمەد، نوسىنى: م. مجىد ھمىد، چاپى يەكەم، ۲۰۱۶.
- ۸- فىرېبۆنى بەردەوام لەنىسلامدا، نوسىنى خالىد محمد غەرىب، ۲۰۱۶.

بەرھەمەکانى داھاتوو:

- ۱- بنىادنانى كەسايەتى چۆن دەبىت و بەرز پادەگىزى، نوسىنى: مامۇستا فاتىح مەلا رسول شارستىنى.
- ۲- ھاوسەرگىزى، نوسىنى: مامۇستا فاتىح مەلا رسول شارستىنى.
- ۳- وتەو پەندو نامۆزگارى ھەسەنى بەھرى، نوسىنى: سىدعەبداﷲ.
- ۴- وتەو پەندو نامۆزگارى نىڧن قەيمى جەوزى، نوسىنى: سىدعەبداﷲ.
- ۵- وتەو پەندو نامۆزگارى نىمامى غەزالى، نوسىنى: سىدعەبداﷲ.
- ۶- كتىبى (لە مافىە) مولاناي پۇمى بەكوردى.
- ۷- ۴۰ فەرمودەى ئاسانكراو بۆ لاوان، وەرگىزراى: م. عفاڻ صدىق سەرگەتى.

ISBN-10: 9781236748294

9 781236 748294

نرخ: ۷۰۰۰

پروژه‌س گه‌شه
بؤ پره‌پيدان وتيگه يشتن
۰۷۵۰۱۲۱۴۷۷۳
۰۷۴۸۱۲۳۹۹۳۳

